

IV-6

1041

Fragment of text on the right edge, possibly from a label or another page, containing some illegible characters.

Fragment of text on the bottom right edge, possibly from a label or another page, containing some illegible characters.

1041

62

a

Iste liber est mei fratris pauli veneti
que emittit tempore quod dicitur in mente
duobus quos adeptus sum meo iudicio:

1453.

Iste liber est magistri pauli veneti
quem emi tunc tempore quando predicium
magister ducatis duobus quos adeptus sum
meo iudicio. 1453.

es libere de explicatio de i. t. de
mre. rano. lull. fetu y lo mater autor
com. constu a cartes. III. y a car. 182
es libere que se de u guardat

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is arranged in three lines and includes several numbers and symbols. The first line contains the number '18' followed by a series of characters. The second line contains a series of characters and the number '36'. The third line contains a series of characters and the number '1032'. The text is written in dark ink on aged, yellowed paper with some damage and stains.

Aquest libre medona lo dia de sar
onquel de setembre lo ayagutich
miller benet valenti. lo qll me
plau e vull que quat sia passat
de aquesta pressent vida sia resti
tuyt a ell o a l' seg stur lo presser
tema de my feant sch prats pruc
ra lo dir dia an. m. lxxxiij.

ha en lo present volum tres llibres
de la libreria de St. Franch de Belona.

Dit present libre es obligat a present casa de
jesus de nazaret p que lo conent de dita casa e
lo pare por qui era li presta al sobre dit mossen
prat lo pastoral de sant gregori de estampa
lluminat de adine y bermello y ligat ab pots
lo qual libre apes mort de dit may ses pugui
aner capta per compensatio

Maisirof

lib. titulu reparatis

lib. practica tabule gntis

lib. lectura artis. evidem

Faint, illegible text in the upper section of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

A single line of faint, illegible text in the middle section of the page.

A block of faint, illegible text in the lower-middle section of the page.

d

[Faint, illegible text visible through the paper, likely bleed-through from the reverse side.]

1

Deus bone In virtute tue magne bo
nitatis / Incipit tabula generalis ad
omnes sciencias // Prologus.

Ad hoc quare ista tabula ponit^{ur} ge
neralis. consistit in h^o q^d de g^{en}eralibz
p^{ri}ncipijs et q^oibz compilat^{ur}. Et in ^{regul}
tento quare ista tabulam compilamus
hec est. s. ut p^{er} ipam brevit^{er} demonstremus
modu^m artis inuentie et modu^m artis amate
et et modu^m p^{er} que fieri potit ars memoratia
que multu^m ad sciend^u est u^{ti}cia. Etia^m q^d p^{er} ipam
in bre^{ui} t^{em}p^{or}e h^{ab}eri potit cognico^m nat^{ur}ay p^{ri}ncip^{al}ay in
hoc m^{un}do. Et p^{er} illas in illis g^{en}eribz asp^{er}nde potit
est quibz ne secreta attingit artificialit^{er} p^{er} m^ult^{as}
minos u^{ti}ales. **P**ncipia istius tabule sunt. 18.
s. Bonitas. magnitudo. Et u^{er}itas. sive d^{iv}ino. po
testas. sapia. uoluntas. uirtus. ueritas. gl^{ori}a.
diff^{er}entia. concord^{ia}. Contrarietas. p^{ri}ncipiu^m me^u
ff^{er}entis. maioritas. Equalitas. et minoritas.
multa sut alia p^{ri}ncipia g^{en}eralia sicut iustia p^{er}fectio
et plura alia. set o^mnia ad sup^{er}iora. 18. p^{ri}ncipia possut
reduci. Et et modus eor^{um} p^{er} m^ult^{as} p^{ro}ced^{er}et. 18. p^{ri}ncipia p^{er}
ticia h^{ab}eri potit. ut si dicatur. iustia est bona mag
na. et hoc id^{em} suo mo^{do} se^{nt} de ceteris p^{ri}ncipijs ge
neralibz explicite noⁿ q^uerentis in hac arte. **P**
terea ad u^{er}itatem. 18. p^{ri}ncipia o^mnia u^{er}o u^{er}itatis fieri
et h^{ab}eri potit. unde qu^o d^{icitur} deus est bonus magnus
et et^{er}nus. et angelus est bonus magnus et durabi
lis. Et hoc id^{em} se^{nt} de alijs rebz s^{im}ilibz istis. **A**d h^{oc}
p^{ri}ncipia ista g^{en}eralis est q^d de. 10. g^{en}eralibz regulis et

quibus consistit ad quas quidem utas et quoes oia
quocumque sunt reduci possunt. Ille 10. ut et 10. quoes
sub istis vocabulis signatur. scilicet possibilitas quidi-
tas. materialitas. formalitas. quantitativitas
qualitativitas. topicalitas. localitas. modalitas
et justitativitas. prima utas et prima quoes per primum vo-
cabulum signatur. et 1. utas et 2. quoes per secundum et sic
deinceps de ceteris utis et quibus huius tabule. In
hac tabula alphabetum ponere nos oportet. quod videtur
de generalibus suis primis utis et quibus. quod quidem
alphabetum artificia corde tenens scire oportet. unde
b. signatur bonitate. divinum. primam utam et primam
quoes. c. signatur magis. concordiam. 2. utam et 2. quoes
questionem. d. signatur eternitate sine divinum. con-
trarietate. 3. utam et 3. quoes. e. significat
partem. 4. utam et 4. quoes. ff. significat
sapientiam. medium. 5. utam et 5. quoes. g.
signatur voluntate. sine. 6. utam et 6. quoes. h.
signatur virtute. maiori. a. utam et a. quoes.
7. signatur veritate. equalitate. 8. utam et
8. quoes. k. signatur gloriam. amorem. 9. utam et 9. quoes.
et 10. utam et 10. quoes.
Causa quare hec scriptura est iuncta principatu
stat in hoc. videlicet. ut deus a suo populo multum reco-
lat. intelligatur et ametur. et ut errores et
stulticia que in hoc mundo regnant destruantur
et ut publica utilitas super private utilitate ex-
altetur. Item hec scriptura est iuncta ad id. ut per
ipam particularia que intelliguntur sint iuncta
ab ipso intellectu in sui universalitate investigentur
et cognoscantur. cum ipse sit de rebus generalibus
existat et non de specificis. preterea generalis est
hec scriptura. quia in ipa sunt iuncta prima generalia et et

2

ite et questiones / vltz vniuersas p^{ri} in quoz
alio / ut i ipis mixtis p^{ri}alia que inquiruntur
possunt appere / affirmado ut negando t^{er} modo
q^{uod} p^{er} t^{er}tem g^{ra}te mixtionē factā fiat q^{uod}ca^uso
q^{uod}is / et hoc affirmatiue ut negatiue / s^{ec}undū h^{oc} s^{er}uē p^{ri}is
suffices ipoy q^{uod}uando p^{ro}ter q^{uod} g^{ra}alibz vtis et
q^{uod}ibz ipoy q^{uod}uando natura // *De diuisione*
istius tabule

Dividitur haec tabula in .4. distinctiones
/ p^{ri}ma e de figuris / 2^a de p^{ri}is diffi
cultatibz // 3^a de Regularibz // 4^a de tabula
h^{oc} artis / quinta et ultima de q^{uod}ibus.

De p^{ri}ma distinctione /

Prima distinctio in .2. figuras est
diuisa / Et p^{ri}mo de p^{ri}ma figura
que significatur p^{er} .2. et que circu
laris existit e dicenda que e de .9. p^{ri}is
g^{ra}alibz auditis e q^{uod}oita s^{ec}undū q^{uod} i ipa appet
/ Causa q^{uod}are p^{ri}ma fig^{ura} stat circularis e
ad signifi^{ca}ndū q^{uod} vniuersas ipoy circulariter p^{ro}ut
in aliis / vidz b^{on}ū in magⁿitudine et uirtute p^{ro}ut
et sic p^{er} ordinē de aliis / Et facienda e t^{er}is
mixtio s^{ec}undū p^{ro}ut circulariter / cū declinatōe
cuiuslibet p^{ri}is / sicut declinare bonitate cū suis
correlatis que sūt bonificatiū b^{on}ū et bonificā
et magnitudinē in magnificatiū magnifice et
magⁿitudine / et mixtio bonific^{ati}ū bonitatis cū magⁿifice
magnitudinis / et bonificā cū magnific^{ati}ū / et bon^{ific}
cū magⁿifice / et sic q^{uod}it se p^{er} ordinē de aliis

principijs cu suis correlatiuis // tali no q videntur
quomodo declinaciones alie in alijs fieri pnt / sicut
de seipis opponendo / sine multiplicando / sicut
cu dicimus bonitas magnitudine bonificat / et
magis bonitate magnificat / vl et videre no
quare sicut de seipis no potit multiplicari / sine
qpo cu suis contrarijs / sicut bonitas que cu
malicia magnitudine bonificat no possit / nec
magnitudo cu puritate bonitate magnificare /
Et et cognoscatur / que declinaciones aduice
conueri pnt et que non. / *De secunda figura.*

Secunda figura triangularis e q de
tribus triangulis e oportet / uti ipsa
appet // Triangulus unidus de dia
concordia et contrarie stat coportus / Et supra
dram scriptu est sensuale et sensuale / sensu
ale et intellectualuale / intellectualuale et intellectualuale
et sic similit e supra de concordia et contrarie
// Causa quare sup dram scriptu e sensuale
et sensuale est hec / qm dia diffusa e i oibz
rebus sensualibus / utis natis ad sciendum / sic
dia que e int hominem et lapidem / calorem et
saporem / itm supra dram scriptu e sensuale
et intellectualuale / ad significandum q dia stat int
res sensuales et intellectualuales / ut int hominem et
angelum / lapidem et volutatem / hoc idm e suo
modo de intellectualuali et intellectualuali / ad significandum
q dia e int intellectualuale et intellectualuale / sicut
int deum et angelum / memoriam et intellectum /
sic sicut se suo modo de concordancia que est

angulos

3
in igne et aere in corpore et aqua, que
voluntate et intellectu, et sic suo modo se con-
trahit sicut ignis et aqua, que sunt genera
animae et corporis, angelus benignus et angelus
malignus. Quia tres modi sunt generales omnibus
principis in quibus angelus generatur, et in istis
apparet particularia sub sua universalitate quia
ta, nuptendo modos illos in mixtione de
b. c. d. / Summos tangit vultus et difficos
cor signatibz // Triangulus Rubens quod
est de primo medio et fine ut sit iustum ad
investigationem omnia que sunt sub voce primo meo
et fine ad naturam spectantia // Super an-
gulum de primo septa sunt causa quantitas et tempus
per eam intelligimus substantia primo que sunt effica-
cus formalis, nihil, et causa finalis, Sicut in
cypho ubi est q. primo signatur, ita q. h. actio
re forma, neq. et est factus ad liberandum.
Quantitas et tempus primo actibus significat q.
sunt q. s. quantitas, qualitas, relatio, actio, pas-
sio, habitus, situs, tempus, et locus, sine quibus
nulla substantia extra posset esse, q. sine quantitate substantia
non posset esse finita, neq. absq. tempore precepta
q. eodem suo modo se de qualitate, qui sine quantitate
substantia non posset esse qualificata, nec sine actione
et passione substantia de forma et in posset esse
composita, nec sine loco nulla posset esse in alia,
nec sine habitu nullum primo alii primo sua sitentia
dare posset, nec absq. situ imaginari valeret
nec futurum figura aliquid substantia // Super angulum
de medio scriptum est, commutatio, mensuratio, et

extremitas, ad significandum q̄ mediū stat in
his tribus partibus, p̄ quādam intelligit illud mē
qd̄ plura ad unū finē quingit, sicut clavis
qui quingit duos postes ad unam unā, et est
quinto forme et mē, que quingit formā et
materia. ad unā partem, et filio qui patrem suū
et matrem quingit ad unū amorem, et sic de a
teris rebus sicut istis, mediū mensurationis. e
sic centrum alicuius circuli, qd̄ consistit equaliter p̄
totū circumferentiā, et sic in mē suay partium,
et amare in medio amatum et amabilem, et
duo in mē horitatis et magnitudinis, et quidam
in mē actus et rei et sic de ceteris rebus
similibus istis, mediū extremitatū ē velut li
nea inter duo puncta, quādammodū et sic p̄ os
suas extremitates et dūm regis p̄ totū suū
regnum. Super angulū de fine scripta sunt, cā
finalis terminatio et p̄natio, p̄ causā finalem
intelligimus p̄fectionis rei et fines quare sit
quādammodū deus qui ē p̄fectio hominis, et sic homo
qui ē sui corporis et anime p̄fectio, et sic homo
qui catus est vult suū dūm p̄fectū velle
colat intelligat et diligat, et sic oculi qui p̄pter
videre existit et sic de aliis sicut istis, p̄
terminatōem intelligimus quālibet re que terminatur
in suis partibus terminis, sicut horitas que termi
natur p̄ suū bonificatum bonificabilem et bonū
et sicut iustitia que terminatur p̄ iudicem et
veritatem, et sicut regnū qd̄ in aliis regnis
terminatur. Et finis p̄natiois ē illa, q̄ ē illa
vū rei, que olim erat, et modo non sunt
sicut p̄fectū qd̄ ē finis p̄natiois virtutes
et veritas, que ē finis p̄natiois s. veritas.

4

mors que e finis pnaeois homi, qui aliquando erant et nō nō sunt. / Omnes ptes aucte s. pū. mē. et finis t'anguli rubei sūt iustū mēta ad iunestigandū p'cularia silēdi nū suaz, mīstendo eis ptes adūice in mixti one d. e. ff. g. / que. s. mixtio e vniūsale, in quo p'cularia sūt iplēta et significata. s. vōe p'cipii mēdy. et finis. et et q'tenta. / Et angulus vocatus oportū de maiortate, equalitate et minoritate. / Sup' angulū de maiortate scribitur int' s'bam et s'bam, et int' s'baz et actus, et int' actus et actus, et eodū e sup' angulū equalitatis et minoritatis. / Et hoc est ad signifiandū q' maiortas dicit s'bam et s'bam, velut s'ba hoīs, que maior e in boitate q' s'ba equi, et int' s'bam et actus, sicut s'ba hoīs, q' maior e quātitate sua, et int' actus et actus sicut sua quātitas que maior e q' s'bus color. / Et eodū se de alijs vobus similibus istis. / In ista q'stat equalitas s'balū p'pū, sic bonitas q' p's e s'balis, equalis p'ti s'balū magnitudinis, qm sic magnitudo sub vōe sue quāditatis e magna p's s'balis s'be, sic suo mō bonitas sub vōe sue quāditatis existit p's bona s'balis s'be, ad hoc et, sicut magnitudo in sua p'te s'balē s'balē p'te boitatis t'ns'bat, ut s'balit sit magna, eodū modo bonitas in sua p'te s'balē p'te s'balē magnitudis t'ns'bat, ut s'balit sit bona. / Et hoc mō se de actis p'pū s'balibz s'be, vnde de istis de t'ns'balibz s'ba stat multiplicata oportū et iudicūduata p' vā gēndacōis, s'et p' equalitate p'pū auctū p' vā corrup

tati

cois in pnaom. **E**st et equalitas int' pnaom
et actus, velut equalitas pnae pnae et pnae ac
aditatis in pnae que sunt pnae equales in
pnae pnae pnae, ut equalitas pnae ignis et
caloris, et sic de ceteris similib' istis. **P**roterea
est equalitas int' actus et actus, sicut magis
que equalit' stat bona sub voc' bonitatis, et sic
bonitas que equalit' stat magna sub voc' magis
et hoc s'm suo modo sequit' de actione et
passione t'pore et loco, et sic de alijs pnaibus
istis. **S**icut ante queda sunt minores alijs
ut pnae que se hnt p' pnaem pnaem, que
minores sunt q' ille, que stat p' pnaem, pnaem
equi pnae, et pnae pnae, et pnae ignis, que mino
res sunt in fine, q' pnae hnt exntis, et est
minoritas que e' int' pnaem et actus, sicut
pnae hnt exntis in pnae, que minor e' voc'
pnae, q' q'ntitas illius, per q'nta e' in hnt
exntis in virtute, cuius q'ntitas e' minor
q' pnae illius, et hoc voc' virtutis. **E**st etia
minoritas int' actus et actus, veluti hnt
colico, in quo frigiditas stat in minori q'
titate q' caliditas, et sic similit' e' d'icen
du' in oib' reb' pnaibus istis. **I**n istis t'bus
mois pnaibus pnaibus s'p' h' p' p' et mixtis
in mixtionib' h' p' p' appent et relucet
ip'a pnae pnae que sita et pnae pnae
sub voc' maioritatis, equalitates et mino
ritatis, et hoc in t'm q' hnt pnae pnae ac
cipit et attingit maioritates, equalitates
et minoritates, q' i' reb' sine entib' naturalibus
et artificialibus pnae sine oculo q'nt

Figura ista quoniam est *de tertia*
de prima et 2^a figura *figura*
 et continet i se .30. camera ut
 manifeste apper in ipa *prima camera e*
 de .b. c. / 2^a de .b. d. / et sic p ordine de alijs
 Quilibet ipay camera .g. continet sig^{ta} / sicut
 camera .b. c. / que .bo. d. v. / prima utam p
 ma qonem sub voc .b. sig^{ta} / p m et mag^{ue} co
 cordancia secunda utam et secunda qonem
 voc .c. sig^{ta} / p m se suo ul de alijs camera in
 quilibet ipay camera vltis e ad multitudi sua
 particularia / que quide particularia p m particulari
 huius stie relucet et apper in ipa *quod pti*
 cularia investigandi p figuram ista sunt tres p
 mus modus e in descendendo de una camera
 ad alia veluti de camera .b. c. ad camera .b. d.
 et sic deinceps ad camera .b. b. / *Secundus* modus
 e in ascendendo de una camera ad alia camera
 veluti de camera .b. k. ad camera .c. k. / et de
 camera .b. j. ad camera .c. j. / et sic deinceps usq
 de .j. k. / et de .h. j. / et sic de alijs usq ad ca
 mera .b. c. *Tercius* modus e investigare in
 tuiso particularia quesita / sicut distingere p
 camera .b. c. / deinde p camera .c. d. / et sic deinceps
 usq sit deventu ad camera .j. k. *In* ista figura
 fiat investigaco particularium p m terminos qonis.
 qui sunt explicitate et implicitate illa qoe / *Expli*
 cite sic cu que vlt^{is} boctas et magnitudo in
 creatis sunt idm mo / et q fit mencio de bo
 et mag^{ue} debet fieri recursus ad camera in
 qua stant .b. c. / *Et vnd* e p m q dicit^{is} ite sig^{ta} *lve*
 fuerunt p m alphabetu antedictu / illay lvaru

sic

difficiles et nias gseruando / Simplicitate / cu que
 utrum deus iustus / et tuc fiat recursus ad
 causas i quibz pt applicari iusticia di sub voe
 bo^{is} magnitudis ut eternitatis / et sic de alijs / s.
 ut^m iustia di sit magna bona magna et etna
 et sic de alijs p^uis // *De quarta figura /*

Quarta figa de t^hz circulis q^uisit
 quisq^z q^uines in se . q. bras sites . q^u
 duo sut mobiles / vna aut imobilis
 p^m q^u i ipa appet / qua mobilitate hnt ut carne
 possit multiplicari / et ut p multiplicac^om ca
 meray . soloes qois multiplicari valeant / p^ma
 causa e de . b . c . d . ita q illud . b . e p^m sine
 maioris circuli / et . c . 2° ul medio circuli /
 . d . v^o terij ul minoris / Secunda de . c . d . e / et
 sic deinceps usq^z ad causa de . k . b . c . / et sic ex
 istut . 9 . carne p^me app^uac^ois / Decima ca
 mera est de . b . c . e / et sic p ordine de ceteris
 cameris circulos mouendo / et et p ipos mul
 tiplicac^o modos p^m quos p^uicularia q^uisita i
 hac figa valeant iuestigare / et q^ui modi
 sign^untur in tabula q de hac figa diuinita
 est / sicut formare camera de . b . c . d . / deinde
 causa de . b . c . e / et sic p ordine p^m q^u i tabla
 q^uinetur causas istius fige multiplicando et
 circulos mouendo / Quelib^t cam^uay ist^uq^z p^u
 12 q^uinet i se sig^a / velut causa de . b . c . d . q^u
 q^uinet in se boitate . d^uam p^ma v^uam et p^u
 ma q^uem sub voe . b . / mag^z / conce^z / 2° v^uas
 et . 2° q^uem sub voe . c . / eternitate seu duraci
 one / q^uietate / t^ura v^uam / et t^ura q^uem sub
 voe . d . / et quelib^t cam^uay h^t 20 . modos res

ponderandi ad quoniam facta sunt per quod in quarta distinc-
tione ab hac quarta figura derivata apper-
Quelibet camera huius figure stat utis ad p-
ticularia in quod ista explicite investiganduz
aut quod in ipsa sunt implicite simplicita et hoc per
ex quod dedimus in tertia figura **H**ec figura est ita
generalis quod quod alias figuras habet in se et apper-
tuit et tota portio huius stitit in ipsa implica-
ta **V**nde quilibet sine stitit theoricam huius stitit
sola ista est facta est sufficiens ad quod solven-
das in hac arte et ad portio quod quedam.

q̄lita

De secunda distinctione que est de diffinitionibus

principiorum

Secunda distinctio consistit de 18. diffinitionibus
principiorum autem stitit et explanacionibus
earum quas quidem diffinitiones exet
corde tenent stitit et date sunt diffinitiones per
ut
artista per ipsas de principis notitia habet in portio
Item in primis diffinitiones et earum explanaciones stitit
iudicia ad quoniam facta et quod affirmando
vel negando ita quod si diffinitiones per in affirma-
tia in quod quod quod tenentur in que
ipsa affirmata si v. quod tenentur in.

De bonitate

Bonitas est eius vis cuius bonum agit
bonum et sic bonum est esse et malum est non
esse hoc quod modo diximus de bono est sua
diffinitio et hoc quod ad huc de ea dicitur iudici-
mus est sue diffinitionis explanacione et investiga-
cionem quam facimus ad consistendum bonitate stitit
et actuitate facimus ut de sua ipsa essentia cogito
verabatur et per illam cogitacionem quam habemus de esse

bonitatis, sic cogitum possimus hinc, et istum eundem
processum tenebimus in omnibus partibus huius partis scientie.
Bonitas est principium generale ex quo multa bona fieri
possunt, quod si posset bonitas non esset generale principium omnibus
bonis specificis, et ex hoc etiam sequeretur, quod omnes
bonitates forent principium particularia. Unde multa genera
sequerentur, ita quod species esse possent sic generibus
in virtutibus naturalibus, et iudicanda sunt species, et
quoniam ista inconuenientia sunt in ipso, manifestum est quod
bonitas principium est generale, sub voce cuius bonum agit
bonum, cuius est et bonum, et sua pronatio est mala
scilicet si sua pronatio fuerit facta sub voce malicie, quod
aliqua mala facta sunt sub voce bonitatis, scilicet ma-
lum perire propter iniustitiam, quod quidem malum est bonum
et eius pronatio est malum. Primum est bonitas principium
speciale, acutissime in se constituta et propria de
bono et ceteris partibus huius artis. Est et bonitas speciale
principium hac voce, videlicet, ut bonum sub voce bonitatis specia-
lis agat bonum speciale, et ut illa specialis sit bona specia-
liter. Est bonitas principium acutissime, ut bonum agat
bonum acutissime sub voce acutissime bonitatis, quod
quidem est bonum acutissime in se est bonum, et eius pronatio
est malum. Ratio quare bonitas in ista scientia est
propria ut sit unum de partibus illius est, quod est principium ge-
nerale huius scientie generale, ut sub voce bonitatis fi-
ant bonae actiones, et ut habeat cognitionem de bonis
partibus, que in aliis partibus generalibus sicut secretis, in
quibus reluctet et aperit in ista bonitate cum
partibus, et est principium particularia huius artis. / *De*

magnitudine

M

magnitudo est eius voce cuius bonitas di-
versitas et unitas sunt duo et alia prout
sunt magna abiens omnes extremitates

7

ēndi // magnitudo ē p^m gⁿale, duobz modis,
si p^m et actū, p^m gⁿale ut sit
hoc qd ē, q^d si nō ē p^m p^m, nō ē hoc q^d
est, nec ē actū bonitas, et virtus, sine d^mo po
testas et c. p^m p^m magna p^m, q^d nō
h^ment p^m magnū, in quo foras sustetata,
nec p^m p^m ē magna p^m, est gⁿ mag
tudo, ut p^m p^m, ut sit hoc qd ē, et q^d p^m
sit suffice de se, ceteris p^m p^m, et ut quelz
p^m ē p^m p^m, et q^d p^m sit p^m
magna, ita q^d sub vōe magnitudinis p^m
vna p^m gⁿ et alia p^m, et q^d facit
alias opacoēs magnas p^m, et ē mag^o
in p^m p^m actū, sic bonitas, q^d actū
fit magna sub vōe magnitudinis, et sic mag
tudo, que bona ē actū sub vōe bō, et q^d ista
mag^o actū sit alia p^m in alijs h^mata
vestita de mag^o, sub quibz h^m p^m facit
magna actū bona d^mabilia et c. hoc idē
q^d dixim^o de mag^o sub vōe p^m et actū
talitatis sequitur de alijs p^m p^m. p^m
no quare mag^o p^m ē in hac arte, et uti q^d
et cū p^m p^m magnitudines p^m
quesite diffuse in ceteris p^m p^m, et de gⁿali
mag^o p^m, et nulla p^m, h^m et cō
mō ista in mixtione p^m p^m et q^d quia
quelibz p^m p^m in ulla mixtione p^m
p^m p^m sibi p^m sub vōe d^m
nis, gⁿis, ut opais.

De d^matione //

Duratio est proprietas rationis cuius duratio
 bonitas. magnitudo potestas est. Est au-
 tem ratio de duratio durabilis et dura-
 re que sunt de se sunt eterna. Quia duratio
 sunt plantata. sustentata et custodita bonif-
 magnificatum est ut actio eorum possit dura-
 re et in durabilibus sunt plantata. sustentata
 et custodita bonif- magnif- est ut eorum passio
 durare possit. Et si eorum sequitur bonificare.
 magnificare est que sunt eterna et eterna
 in durare. Quia quo duratio sunt per vite durare
 est quod fluxu de duratio ut in durabilibus ut
 per quod influentia ut deficit tunc deficient per
 territorialia et per durare non potest et advenit
 solum in sui ipsius corruptione. **I**ntentio quare
 duratio posita est in hac arte est ut in illa
 investigentur ut per quas res durant. Et
 hanc investigationem potest facere artista per
 diffinitionem et explanationem quales duratio sunt
 per diximus in ista quodlibet philosophia in alio pre-
 senta de modo sunt que quodlibet philosophia durat in alio
 sub ratione ut duratio. **De potestate**

Potestas est id per quod bonitas magnitudo
 et virtus et possunt existere et agere
Potestas est id rationis cuius bonitas est
 potest hoc quod est et potest agere bonum id quod agit sub
 ratione potestatis. Et potestas est id per quod potest esse bonum
 magnitudo est et potest hoc potestas potest esse id per quod
 sunt potest esse id quod est et per quod in illa potest esse sue
 partes sustentate et potest esse de illis et sub ratione

8

illay p[er] op[er]a actiue et passiue, et ce s[er]uac
tu[m] multis passionib[us]. Et q[ui] p[er]tas p[ri]m[us] v[er]o sub
sua p[er]ta v[er]o oib[us] p[er]tatib[us] spec[ie]ficis alioy p[er]t[er]
in quib[us] ip[s]iuit sua s[er]uacitudo diffusam in
p[er]tatib[us] spec[ie]ficis sustentatis i[n] illis p[ri]ncipijs
passiue, et i[n] g[er]ali p[er]tate actiue. Et q[ui] i[n] p[ri]m[us]
ap[er]tis sit multiplicato v[er]o sequit[ur] s[er]uacitudo, sicut
p[er]tates actiue et app[er]te p[ri]ncipijs s[er]uacitudo, p[er] hoc
ut illis sicut potencie actiue et passiue, sic in
h[ab]e[n]t i[n] qua e[st] potencia actiua, in q[ui] s[er]uacitudo p[er]t[er] ee
bonificata sub v[er]o bonitatis. Et hoc idem p[er]
suo modo de bonificabilitate, que e[st] potencia
passiua i[n] h[ab]e[n]t i[n] q[ui] s[er]uacitudo p[er]t[er] ee bonificabilis et
bonificata, et hoc idem s[er]uacitudo in qualib[et] p[er]tate s[er]uacitudo
In hac s[er]uacitudo p[er]tas e[st] p[er]tata ut in sua g[er]ali
cognico[n]e h[ab]etur de potencijs actiuis et passiuis
seminatis et diffusis in p[ri]m[us] s[er]uacitudo sub v[er]o p[er]tas
g[er]alis de qua v[er]o assumit alie p[er]tates spe
ciales p[er]tate i[n] p[ri]m[us] v[er]o s[er]uacitudo de suis p[er]tis p[er]te
tatis in p[er]tis p[er]tatu[m] natis et p[er]tatis a g[er]ali
p[er]tate, et p[er] t[er]m[in]u[m] cognico[n]e attingit p[er]tatis h[ab]itudo
possibilitates, et impossibilitates eueni[er]e, et facit iudic
iu[m] affirmando ul[ter] negando in g[er]alione illoy
eueni[er]e sine v[er]o, que q[ui]ritur sub v[er]o p[er]tatis
q[ui]ritudo diffioem et explanaco[n]e p[er]tatis.

De sapientia

Sapientia est p[er]tetas v[er]o om[n]i[us] sapi
ens intelligit. In angelo et i[n] ho[m]i[n]e
e[st] sapia pars s[er]uacitudo s[er]uacitudo et acutitudo
s[er]uacitudo e[st] ut h[ab]itudo intelligit sit de

seuicali intellectu. intellectu et intellige et ut
bonitas satisfaciat ei sicut de se ipso et
magis sicut et et hoc ut quilibet sit bonus et
magnus sicut, qui quidem quilibet satisfaciat
de se ipso ceteris personis sicut, que sunt subiecta sicut
et sunt personae sicut sicut, et quod dictum est in primis
se non posset, si illud non esset per sicut in sicut
Est ergo quilibet per sicut in sicut, que appellatur
anima rationalis, et angelus, in qua quilibet est
per sicut, sub voce cuius res quilibet. Intencio
quare sicut porta est in hac arte sicut hoc, ut
cum illa sicut res sicut sicut, que sunt
intelligibiles in intellectu sicut seuicali intellectu,
in qua quilibet attingit intelligibiles, quo
sunt de sua essencia, et de illis facit actum
sicut sicut ad sicut sua sicut, intelligibilitate
et ad sicut sicut sicut bonitas magnitudo
et et. Sicut quilibet qui cum aliis personis sicut
sicut ad sicut sicut magnificandis, alios ac
tus sicut sicut magnificabiles et et. Et omnia
ista quilibet quilibet in mixtionibus sicut, sicut quilibet
sicut quilibet aliud ut sit intelligibile. Et adhuc
intencio quare sicut porta est in hac arte, ut
sit sicut de personis sicut est ut sicut sicut de
sicut sicut sicut, qui sunt significati et
figurati in ymagine quilibet, sicut sicut artificii
sicut sicut docet sicut sicut sicut intelligibiles
in sicut sicut, sicut docet sicut sicut
sicut sicut sicut sicut in naturis ge
neralibus. *De voluntate.*

9
Voluntas est id p qd bonitas magis
et est sit desiderabiles sine amabiles//
// Est bonitas amabilis p hoc ut sit
magna/ qui in sua amabilitate e magna/ et
p hoc bonitas e magna/ qui e amabilis/ et sua
amabilitas e bona et magna/ et id voluntas
e bona et magna/ qui amat bona et magna/
et sit eadem amabilitates/ qui voluntas e hoc
qd e/ sine qua nulla foret amabilitas/ qm eor
amabilitates sit eor amabilitatis essentialis/
voluntatis/ in qua esse amatum accipit et at
tingit illas amabilitates/ voluntas ista in se
conuenit et essentialis amatum amabile e amare/
ut alia eadem sunt bona et magna ad eadem
amata/ quor amabilitate attingit amatum i
suo amabili ppo et i suo ppo amare sicutato
accutali amabilitati eadem/ uel sicut et hinc
to accutali amare/ Est q voluntas de eadem ama
tino amabili et amare/ p dicitur p hoc bonum
magnu e durabile amare ad amandum deum
et e eadem// voluntas e ymago humani intellectus/
qui i illa attingit appetitus naturales eorum
stales et accutales/ sic ignis i quo e esse et
stale ignificatum ignis e et ignis e/ Ignificatus
est appetitu stale sub uoc forme/ et ignis e sub
uoc in/ et ignificare e quatio uel usque in istis
appetibus stilibz sunt accutales appetitus susten
tati/ q de ipso appetitu stali uel sicutur et de
uoluntate sicut caleface qd uel sicut de ignificade
sub uoc caloris/ et sic de ceteris rebus sicut istis//
// Intencio quare voluntas i dicitur e in hac sua
ut sit unum de illis illis qd e/ ut eum i appetitu cog
nicio uel amabilia et desiderabilia et appet

titum ualium / quoz heri potit cognico s'm dif
finitom et explanacione uoluntatis et mixtionis
qua ht cu certis p'is / na sic heri cognico i
ho cu mag^{ne} de eeli bonificati^o / ita heri potit
cognico cu uoluntate de eeli appetitu / ut uolun
tas magna sit i amantitate / et appetibilis i app
tinitate / et ho idm p^o de durae et de certis p'ici
p'is excepto p'io de q'ite / que no e p'isibile
cu qua p' heri cognico in rebz subilibz sub uoe
bone et magne uoluntatis / **De uirtute /**

Virtus e origo unionis bonitatis mag
tudo e e^o in uno bono magno e e^o
Oritur uirtus de ho i mag^{ne} in
durae / et de mag^{ne} in ho in durae / et de
duracione i ho e magnitudine / et sic de certis
p'icis s'be / et hoc e ut quibz p'ici sit h'itus
uirtuosus i una bona magna durabili s'ba / que
hat rem uirtuosam utendi opoz suis s'm h'itus
s'os uirtuosos / **Unde uoe h' s'ba ht opacionem**
uirtuosam ut se et ex' s'os uoe cum opoz
alioz p'io uirtuose existit / q'ta q' bonas bo
ficat sui bonificatu uirtuose i suo bonificat
De hac uirtute que oritur de uirtutibz sim
plicibz p'io stat q'stita et quodinducta uni
tas s'be que ht una uirtute de oibz p'icis
uirtuosis bu e e^o et hec uirtus e i multis p'is
diffusa cu p'is s'be s'nt plura / et oritur de una
uirtute s'ba / et se multiplicat i uirtute et
in multi^{ne} p'io / ut fiat multiplicaco s'be / que
hat i se multiplicacionem opacionem uirtuosam
Uirtus p'ota e i hac arte / hac p'ntentione

ut suu bonificatu
sit bonu et uirtuosu

10

Put enim illa inuestigent virtutes speciales in virtute
generalis qua diximus / ut cum virtus cognita vni primum
inquiratur virtus cognita aliis principii / et
habetis cognico potest haberi in quocumque virtute generali
ante existit in se habere et diffusa in pluribus particulis
partibus de quibus stat oportet / que quidem virtus
predicta transmittit similitudinem suam ex partibus
que in aliis subiectis existunt / unde virtus stat in
verbis lapidibus et herbis / *De veritate*

Veritas est id quod est verum de bonitate
magis et est / Est bonitas magnitudo
et est ex quo bonitas est / et quod sit veritas
veritas / qui sine veritate bonitas esse non posset / est
quod veritas in qua bonitas est sustentata et constituta /
Est quod veritas / hoc per quod bonitas est / et per quod cetera
partia se existunt / et qui partia sunt plura / se multi-
plicat veritas generalis in plures veritates speciales / de
quibus partia sunt habitata / quorum habitus sunt voces eiusdem
principii / ut sunt quod veritate / et propter hoc partia multi-
plicata suis principii sub voce veritatis naturalis est quod
falsitate existente in verbis que sunt extra ut attingat
veritate ipsam cui attentionem quodlibet primum inuenit cum
sua propria voce naturali / unde voce huiusmodi partia attingit
quod veritate in obis sensibilibus / et intellectus naturalis in
verbis vegetabilibus / et istud idem suo modo per se de at-
tentione intellectuali et demerenti / Adhuc hoc
idem per se de veritate firmamenti / quod secundum suos in-
structiones naturales attingit veritate verum sufficientem
que de illis instructionibus recipit sufficientiam / ve-
ritas est generale iustum in hac arte / cum quo at

tingitur vitas piales sustetate i pibz stary
 et i eaz opibz que sunt ex se in illis sua simili
 tudine ipmendo figurat et ppter h' h' p' notia
 de vitate in scienciis et in se secretis et ad des
 tincionem erroris sequedo p'ntia istius stie
De gloria

Gloria est ipa delectaco in qua bonitas
 magnitudo et c qui est in t. Gloria e p'nt
 stiale in sba ut mag' possit h'ere date
 in se ipa et h'ere magna gham in se ipa et in
 cetis p'nt' per hoc ee no possit si glia no eet p'nt
 stiale in sba qui si eet p'nt' t'm' p'nt' actuale
 h'et magnitudo in suo g'no quiete cuius q'm
 a p'ntas glie et h'et quiete in p'ntate glie
 cetoy p'nt' unde sequeretur malicia q' bonite
 et p'ntas q' magnitudine et sic de alijs p'nt'
 et ista sint impossibilia. Ideo uice est ut glia sit
 quies cuiuslibet p'nt' p'm eoy p'ntates et naturas
 et ut i sba sit stialis delectaco cui h'ent appe
 titu iustinctus uales est q' glia i sba p'nt' stialis
 stie diffusa in plures ptes sub cuius uice sba se
 mouet ad delectacom in illa similitudine et p'
 hoc hoies ualut delectant in audiendo magnas
 bonitates et i uideudo res p'teras et etia in
 heudo magnas sciencias et hoc idem se de cetis
 rebus similibus istis. Gloria e p'nt' g'uale i hac
 arte cuius et i qua distinguit delectacionis
 spales et placata spalia sequedo diffioem et
 explanacom glie et p'cessum istius stie sicut
 uoluntas que tu' h'et appetitu opletu qui suus

nalr itraferpam
 z opnat suu ee i
 qm pot z sua silene
 ex mittit ut opa
 cones ex q'etem
 h'cant z delectacoez

finis quiete hē in p^m p^{te} & in similitudinē eor^{um}
fustatis in opacoibz extra p^m vā q^uo d^{ic}o
q^ua q^uo r^et^e et p^uacoū diffinicoū et uā
p^uncipioy / *De Differentia* //

11

Differentia est eo p^o q^uo bonitas mag^{is}
et sūt v^oes iⁿ p^use sine clare et
bonificans bonif^{ic} et bonif^{ic} iⁿ p^use
sine clari // Optet q^uo d^{ic}o sit v^ote p^m et p^uale p^m
in p^u ut v^oes eē valeant p^uale diffinicoe et dif
ferentia aduice et ut d^{ic}o sub v^ote magnitud^{is}
duo^{rum} et p^uatis stare faciat sub gradibz multas
p^ues et sub p^ues multa quidiūdua p^uale ita
q^uo vna p^ues nō sit alia nec vnu quidiūduū d^{ic}o
et ut iⁿ qualz p^ute p^ute d^{ic}o eēlis et p^uale sit v^ote
ad eēle et p^uale vno diffinico ab alio sub v^ote
anōis et passionis velut in bonitate iⁿ qua est
eēle et p^uale bonificatio v^ote et v^ote et
in mag^{is} mag^{is} mag^{is} mag^{is} et mag^{is}
et in v^ote magnitud^{is} et eē in quibz sunt
p^uale p^uale et p^uale sub v^ote eēle p^ute et
forme et matie et quitois ip^uis et q^uo d^{ic}o
eē in p^uatis eē nō posset si d^{ic}o eē p^m acūle
tūo / Nam oīa quot quot sunt eēle vno idū
nō p^uale et multa forent acūtalit^{er} vnde p^u
queretur p^uaco sue diffinico de qua p^uaco
sequetur contra diffinico et explanatio
d^{ic}o que siquidē q^uo q^uo eē impossibilis / In
teno quare d^{ic}o eē vnde p^m hūc p^ute est
ut cūlla p^uestigem^{us} eēle diffinico p^uale
et acūtalit^{er} et ut videam^{us} uafas et modos

quare omnia sunt differentia / nam tangendo ipsa
cum divina / et quando ei sua definitionem et expla-
nationem / attingunt modi et uerba / per quos quedam
non sunt alia / sic tangendo bonitatem cum divina
magna / attingit in bonitate divina magna in
concordancia subiecti et potestate beneficium bonis
et bonis / et tangendo calorem cum divina / attingit
accidentalibus actio et passio / et sic de ceteris rebus
similibus istis / in tunc quod cum divina attinguntur per se
plura / quia ipsa est lumen in quo apperitur res ve-
rales / et et in ea apperitur quod est et operatio
ita quod in se sunt manifestata particularia divina
quesita. / *De concordancia*

Concordancia est id per quod bonitas magis
et durior est in uno et in pluribus
concordant. Concordant bonitas
magnitudo et durior in uno in se concordat
ut sit una substantia constituta ex multis partibus
statibus et accidentibus / et in ipsa substantia concordat
bonitas cum magis ut sit magna subiecti magis
tudo / et magis bona subiecti bonitatis / et
sic de ceteris principis / que omnia habent concordantiam
ad invicem excepta quietate / que concordantie
quiescat / ut sit hoc quod est / nichilominus accide-
taliter cum illis habet quod subiecti proprie passionis
et secundarie intentionis / et ut quod sit sub
sua propria actione et primaria intentione / hac voce
scilicet ut in magnitudine delectationis quod quietem
habet possit / Concordancia est proprie substantiale / de quod
uastum et unum quod accidentales / et ille que
parum sub ceteris qualitatibus reuertunt

ad generis stabilem naturam, que habet diuina super generis
 uoluntate naturam acutalem diffusam in generis
 qualitatibus, unde ratio huius esse sustentatum est
 in generis, et primario in rebus generis, et ideo per
 generis ut esse et non esse per uiam generis, et con
 trarietas per uiam corruptionis. In ista con
 tra uiam quam diximus generis particularis que sita sunt
 inuestigata tangendo generis incognitas cum
 concordantiis cognitis sine notis, tamen modo per con
 cordancia utis remaneat hoc quod est per sua
 sufficiam, et quod per se possunt licet stabili esse in
 generis, et in oppositis quas habet per se in aliis
 subiectis. sicut in aliis. sicut in medio eorum per quod quidem
 medium transit generis unum per se ad alia. **De**
Contrarietate //

Contrarietas est quedam mutua re
 sistencia propter diuersos fines, vel
 contrarietas est idem ratio cuius diu
 si fines sibi aduicem gerantur. Contrarietas
 autem est in diuersis finibus acutis, et non stabili
 nam si esset stabilis essent quidam fines generalis
 finibus stabili, et sic de aliis partibus, propter finis
 non possunt esse quies alicuius per se nec generis per
 se esse maior in bono magis. Durum est et potestate
 quod contrarietas, et stabili opposita esse non possent de suis
 partibus, est quod per se acutis tamen, que quidem con
 trarietas est per se ut diffusi in partibus subiecti
 quibus sunt fines generis, quod non potest remanere
 in illa stabili progressa de corruptione per uiam genera
 tionis, que quidem stabili per uiam habet ad cor

propter sic uoluntas quod
 quia esset finis magis
 et finis magis finis
 bonum stabili.

capitulum / quia cum contrarietate sit quod in se habet
quod sine concordantia. Ex hac utriusque contrarietate
sunt contrarietates particulares, que in se existunt
veluti caliditas et frigiditas, siccitas et humiditas
ponderositas et leuitas, et sic de ceteris rebus similibus
istis, que inclinationem habent ad fines contrarios.
Quia hac contrarietate utriusque quam diximus appent parti-
culares contrarietates quales, tangendo sine
tactu una cum alia, et cum concordantiis parti-
cularibus, quod modo diffinitionem contrarietatis et quod
hec contrarietas universalis que est in se habet
mittit suam similitudinem in aliis se habet multiplicata
tis ex pluribus particularibus contrarietatibus, quod siquidem
similitudo per se transit per spacium quod stat inter
una se habet et alia. Et preterea sunt contrarietates
ex se habet, sicut bonum et malum virtutes et vitia
et quidam homines quod alios, et sic de aliis in quibus
contrarietas est sustentata. s. in verbis, herbis, et
lapidibus virtute et flatu, actio et passio
et ceteris rebus similibus istis. **De principio**

Prinicipium est id quod se habet ad omnia
ratione alicuius potentatis. Deus est
principium omnium creaturarum, et nos intelli-
gimus loqui de principijs creaturam naturalium. Principium
est quod dicitur omnes partes se habet, in quo partes sunt suscepte,
et id sunt partes se habet, sub ratione generalis principij, quod
illas partes induit similitudinem sua, ita sicut partes simi-
tudinis suis principium induit, veluti virtus sub
omni ratione principium est bonum, et magnitudo sub omni

vocē pū^m ē magnū, et sic de alijs, vnde vocē h⁹
 ita in sba sunt multe bonitates sub vocē bona-
 tis gūalis, et sic de mag^{ne} z c, sicut multa
 pū^a sub vocē pū^m gūalis pū^m sbalis, qd ē pū^m
 in ptibz sbe que i ipō sūt pncipate, E neda
 pū^a sūt magis gūalia q̄ alia, sicut pū^a gūalis
 forme z mē sub quibz pū^m stant pū^a firma
 meti, et q̄ sbay unūdi, .f. q̄ dōy, et sub istis
 stant pū^a iudiciūdata etata sustetata in
 sbis, que substant pncipis spālibz, que spālia
 stant sub gūalibz que dixim⁹, Alius modus
 ē pū^a sustetatorū tvebz q̄ sūt ex sbas, que
 sūt artificata, sub quoz vocē sūt pncipate
 artes libales et mechanicē z c, que possunt
 stari sub forma quā dixim⁹ pncipij, em vti
 pū^a appert pū^a pticularia ipō diffuso i ptibz
 sbe, sicut diffusu et extensū pū^m in bonitate
 facit bō^z stare pū^m simplex z genale in tm
 q̄ sup bonitate nō est alia cēna que bona
 sit ex vocē bonitatis, Et in ista generali
 bonitate facit pū^m stare se ipm sustetatu in
 bonificatio bō^z et bō^{re}, que sūt pū^a bonitatis z
 gūalis pū^m qd i bō^z pōit suā silitudinē, hoc
 idē se de magnitudine z alijs ptibz sbe, et
 p̄ea vult auctor huius artis misterio oīa pū^a
 ad iunice, q̄ fiat iudiciū pū^a quesitorū saque
 do p̄cessū que dixim⁹ de pncipio, *De*

Medio

Mediu[m] est ip[su]m s[ub]m p[er] quod f[ini]s
Influit ad p[ri]m[um] / et p[er] q[uo]d p[ri]m[um] refluit
f[ini]m. q[uo]d s[ub]m u[er]a s[ap]it utriusq[ue]
Mediu[m] e[st] s[ub]m f[ini]m in q[uo] f[ini]s influit p[ri]m[um]
sua s[im]ilitudine / et e[st] s[ub]m p[ri]m[um] i[n] q[uo] p[ri]m[um] influit
refluit f[ini]m illa s[im]ilitudine de qua f[ini]s ip[su]m
induit. **U**tm p[ri]m[um] refluit sua s[im]ilitudine f[ini]m
ut f[ini]s sit p[ri]m[um] u[er]a s[im]ilitudine g[en]eralis p[ri]m[um]
u[er]a u[er]a influencie et refluencie ambo[rum] e[st]
g[en]erata s[ub]m de abobus / que stat i[n] medio / et e[st]
mediu[m] u[er]a / i[n] quo o[mn]es sue p[ar]tes s[un]t sustentate
et e[st] g[en]erata de ip[s]is / et o[mn]es p[ar]tes s[un]t g[en]erate in
ip[s]o / et s[ub]m e[st] p[er] o[mn]es illas p[ar]tes / et o[mn]es iste p[ar]tes
s[un]t p[er] tota s[ub]m / et p[ro]p[ter]ea n[on] p[oss]unt sustinere
uacua / et o[mn]ia q[uo]ia loca s[un]t plena reb[us] u[er]a
ut ut p[ri]m[um] et f[ini]m n[on] existant res uacue
q[ui]a si uacue existe[re] possent / n[on] e[ss]et mediu[m] i[n]
ambo[rum] / uelut in bonitate / in qua bonificare e[st]
mediu[m] i[n]t[er] bonificat[i]o[n]em et bonu[m] / et in uolun-
tate uelle i[n]t[er] uoluntate[m] et uolibile / et hoc tam
p[er] de meo q[uo]d e[st] i[n]t[er] ho[m]i[n]e[m] et mag[ist]r[u]m / sic diuato
que eas g[en]erit in diuare / et p[ar]tes i[n] possibi-
care / et s[ap]ia que eas g[en]erit i[n] p[er]telligere / et
sicut iustitias u[er]a / qui ducit res u[er]a ex-
istentes bonas et magnas ad f[ini]m / et sic
de ceteris medijs s[ub]m que existunt in ip[s]a / et
s[ub]m e[st] de medijs que stat i[n]t[er] quasda[m] s[ub]m
et alias. **U**tm u[er]a mediu[m] de quo s[un]t i[n]t[er] loca
ti possit attingi media p[er]tictaria quesita q[ua]ndo
ad q[uo]d de u[er]a meo p[er]tictaria i[n] g[en]erale / et hoc affir-
mando u[el] negando / q[ui]a illa que p[er]tictaria de

14
illo sunt p se nota et manifesta huiusmodi
Et tunc qui sub p^{ri}mo rōe accipit obā, quā volun-
tas ipā diligit p rōibz p quas obā sūt dilige-
bilis ad osibilia. // *De fine.*

Finis est id in quo p^{ri}mo quiescit, p^{ri}mo
quiescit in ipō fine p^{ri}mo que sūt
et iste finis ē deus, rōe cuius oīa
sūt sub isto fine sūt alij fines i quibz p^{ri}mo
sūt quiescit, quā attingunt hoc quare sūt
sicut bonitas et magnitudo etc. que quiete
hēt quā q^{ri} sūt sicut, et eā opōnit de se
ipis, et agit sub rōe ipā, et remanet q^{ri}
p^{ri}mo simplex sub sua p^{ri}mo rōe, hoc idē p^{ri}mo de sic
exite i qualibz p^{ri}mo sic in bonē, in qua bonē
est finis bonificatiōis et bonificabilis, et in vo-
lūtate amare, q^{ri} est finis amatiōis et amabi-
lis, et in visu corpali videre q^{ri} est finis vi-
sitiōis et visibilis, et sic de ceteris rebus natū-
libz similibz istis, hoc idē p^{ri}mo de finibz artifi-
cialibz accūtalibz, qui sūt sedūri, qui i sūbz
p^{ri}mo variis nātūbz quiescit, sicut p^{ri}mo ferri
que hēt quietē in suo fine, qui ē sub fine
hōis, quā si homo nō est, p^{ri}mo illa finē non
hēnt, i quo quiescit, et hoc idē p^{ri}mo de ma-
ioritate in sic ferri et auri, q^{ri} hō indiget
plus ferro q^{ri} auro, simili modo sequit^{ur} de
p^{ri}mo principis magnetis et ferri, que manent
quiete hēt in fine naturā q^{ri} in se ipis, et sic

// q^{ri} i fine ferri ma-
ioritē hēt q^{ri} i fine auri

De principiis hōis, q̄ hnt maiore quiete in deo q̄
 in fine cū quo sunt quāta in sba, et sic de
 ceteris rebus sitibus istis // Est finis nālis status
 ut p̄a sba sba quiete hē possunt / sic hō
 qui ē finis status aie et cor's sui / et sba que ē
 finis status forme et matie / Sunt alii finis
 qui sunt acūtales / veluti meritū qd ē finis
 virtutū lictay / sine acūsitay / et grā que
 ē virtutū donatay / et sic de ceteris rebz sitibz
 istis // In fine gūali mixto cū p̄a gūalibus
 revelant et manifestant p̄ales fines q̄sti
 qm̄ illa mixtio ē gūale obm̄ hūano intellectu
 in quo appent secreta finū icogitay extra
 gūale mixtionē autēdictā / Quā p̄t finis po
 situs ē in hac arte ad eūdū gūale p̄a in quo
 appent et revelent fines p̄ales s̄m̄ p̄cessum
 istius stencie / *De maiortate*

Maiortas ē ymago iuuentatis mag
 tudis bonitatis etnitatis et ceteray
 dignitatū dei // Est maiortas
 status et acūtales, que sunt p̄tes sbe
 iortas status, ut eē possit ymago iuventa
 tis maḡ, cū queit ymago status / s̄m̄ maḡ
 bonitatis. Divors. p̄tatis. sapie. volūtatis.
 virtutis. vitatis et ḡie. / ut i ipā ymagine
 status possit ipā iuuentatis meli9 representari
 hūano intellectu / cū sit rō nālis / q̄ i p̄te
 status capatur plus de similitudine et significacōe

q̄ in pte actuali. Et adhuc maiortas pars
 statig ut ptes sbe sint statig maiores q̄ acci
 dentate. sic forma et matia que sut ma
 iores ptes sbe q̄ calor et sapor ip̄o hoc idm
 se in qualibz pte sbe sicut in lōe in qua bonū
 est magis q̄ in mag^{ne} et hoc idm de bonificatio
 et bonificabili et p̄ hanc maiortate statem
 ee p̄t quelz p̄s sbe maior statig p̄m sua p̄am
 roem et naturā q̄ p̄m rone et naturā p̄a
 altius p̄tis et hoc idm se de mag^{ne} in qua ē
 maior bonitas statig q̄ accitū que quide mag^{ne}
 actualis est similitudo sua quada bonitati in
 vacōi et actis p̄is. **H**ec maiortas statig dat
 sua similitudinē p̄tily statig sbe ut eaz maiori
 tates statig hant gūale sbe in quo possunt
 stare et ut sit fons unde sint arte custodite
 et fortificate. **H**ec maiortas statig q̄ ē int̄
 sba t̄nsmittit similitudinē suā in p̄tibz extra
 ut aliq̄ sbe sint maiores q̄ alie sic sta hois
 que t̄nsmittit magiore similitudinē extra q̄ sba
 equi que sba hois q̄sistit de p̄tibz et melioribz
 p̄tibz. **E**t adhuc ho^m maiortates quoz quida
 sut maiores q̄ alie in q̄ntē ul bonitate ul in
 p̄tate et sic de ceteris rebus sicut istis. **P**oita
 ē maiortas i hac arte ut i sua vniūsalitate
 mixta cū vniūsalitate cuiuslibz alioz p̄t. ap
 pareant p̄ticulares maiortates quesite et
 ut sub rōe maiortatis hant cognicō quomodo
 ptes sbe sint maioritate t̄nsmittite quolibz
 p̄o in quolibz alio t̄nsstatig ut sba possit ee

et ut ipa maioritas se possit multiplicare i
ptibz sbe/ sic maioritas que se multiplicat in
bonitate exute lo^{re} maiori i bonz boni^{no} bo^{li}
bonificare/ q^m in uno istoz tm/ ut q^m i abobz
tm/ ut in se ipa sibe ipis/ h^o idm se de sba
i qua forma e maior q^m materia/ sicut de
fuit materia forme/ sicut forme ignis cui
materia ligni suffice no pt/ nec 2^a quere p
me/ vide oia ista et multa alia capitulul
i vti maio^{re} sequedo pcessu istius scie // **De**
Equalitate/

Equalitas e sbe i quo finis q^o con^o bon
tatis magis et unitatis r e/ quietit
/ Est equalitas statulz/ in qua sunt
sustentate equalitates actuales/ et i qua fit
q^o concordancie bonitatis r e/ quietit ut p^o dictu
est/ hac voe s. q^m i qualibz p^o sbe sbe sunt
equales ptes sbe r e/ quietit velut in boni^o
boni^o boni^o et boni^o que equalit^o de sua
eencia existit/ hoc idm suo mo e in sapia/
in qua intellectum r e/ quietit et r e/ quietit eencia
sunt equalis // q^m e equalitas statulz/ quare
bo^o magis r e/ quietit hnt sbe ad eendu ptes eq
les sbe // Est et equalitas actualis ut p^o dictu
ut q^m hnt eoz hntuati sit et vestitu quolibz
alio vicissim/ sicut bonitas que e magna sub
voe magis/ et magis que e bona sub voe bonitatis
et iste due voes equalis actualis sustentat
in equalibz statulz r e/ quietit // hec equalitas e

16

ista existens t̄nsumit similitudine sua in oporibz
ex / q̄admodu homo / qui sub voc̄ bonitatis / et mag
nitudo agit aliqd̄ opus equalit̄ boni / et mag
ni statit̄ et accit̄ / statit̄ sicut homo qui e
qualit̄ quat̄ homine boni et magni / accit̄
sic medicus qui medicina ḡduat de equalibz
gradibz / quantitate / et proportionalit̄ / quantitate
qū ptes sūt in equalibz quantitatibz s̄m pondus
et mesuras / proportionalit̄ / sicut ḡduare in de
coctoe p̄m̄ ḡdu frigiditatis / cū 2° ḡdu hū
ditatis / et cū 3° siccitatis / et cū 4° calidita
tis / q̄ 5° ḡdu frigiditatis / et 3° hūditatis / et 2°
siccitatis / et p̄m̄ caliditatis / et sic de alijs rebus
s̄tibz istis / **I**n hac ḡuali equalitate quā p̄m̄
m̄s attingi p̄t equalitates sp̄ales quęsite /
et detegunt̄ obstaculas / p̄ quas res naturales
et artificiales secreta existunt sub voc̄ equa
litatis / que quide equalitas app̄t̄ mispendo
p̄ equalit̄ alia in alijs / ut equalitas illoꝝ
naturalis possit attingi / in qua significat̄ et ap
paret artificialis equalitas // **Se**

Minoritate

Minoritas est ens circa nichil / **Item**
est q̄ minoritas est ens circa nichil
q̄ nō ē aliquid / q̄ sit ita p̄pe in
nichil sicut minoritas / quā si ēē posset / mino
ritas nō ēē hoc q̄ ē / et p̄ qūs maioritas p̄
deret ēē s̄m / et hoc idē suo nō sequeret̄
de equalitate / que stat̄ int̄ maioritate et

minoritate // Item non est aliquid, et omnia
illa sunt ipsa et prudentia // minoritas est pars
totalis sibi, in qua sustentatur minoritates aliorum
partium, et per quam partes sibi se habent ad non esse, quod dicitur
simplex bonitas, in qua est ita magna minoritas, quod
per se ipsam esse non potest, nec stare hoc quod est, sed est
quod sustentatur in aliis partibus sibi, et quod sit in illis
et partibus, et quoniam partes ille deficiunt bonitati ad
venit bonitas per viam corruptionis, que
cum minoritate habet quodammodo // haec minoritas que est
virtus in se, transmittit ex sua similitudine sub
cuius ratione sunt aliqua minora quam alia, et ex
istunt aliqua plus prope ad non esse quam alia,
velut in infirmitate, in qua partes sibi sunt mi-
nores quam in sanitate, et hoc idem est suo modo
in parte in quo magis sunt prope ad non esse quam in
virtute // Quia prope homines sub ratione minoritatis
accidentali sunt prooves, et diligunt plus ea que
vilia sunt, quam ea que sunt nobilia, et quanto sunt
plus prooves, tanto plus multiplicat maiori-
tatem minoritatis, et maiortatem viciorum // In
haec minoritate generalis quam primis attigit
veritas specialium minoritatum, distruendo mi-
noritatem per alia prope, secundum suam ipsam proprietatem sibi
le, et secundum quod est accidentalis, et habet proprietates, et vias, secundum
aliorum partium, et adhuc secundum quod minoritas est in sub-
illo, et secundum id per quod illa sunt in minoritate quod maioritas
vel secundum id prope quod sunt ipsa prope quod dicitur cum
minoritate, dicitur de difficultatibus prope et eorum
explicationibus, et significandis intentione prope
qua sunt in hac materia, et quoniam prope et diffinitiones

ad

eorum quodammodo et per se sunt generalia omnibus personis, ve-
quirit autem, quod ea investigentur que queruntur
affirmando vel negando, servando hoc quod de personis
proxiimis, et in ista est generalis in ista materia.

De tertia distinctione

Ista tertia distinctio est de regulis, et
est ista utilis ordinatio ex iustis personis
predecessis, tamquam via apertiosa per
medium veniendi ad finem appetitum, vel ista est
abrenuntiatio et utilis comprehensio ex generalibus personis
coordinata, in qua specialia, que desiderari appe-
tunt et sunt designantur. Hec distinctio diuisa
est in 10. regulas generales, ad quas omnia redu-
ci possunt, que quidem regule sunt ille, quas primum
sunt in prologo, in quo earum alphabetum significamus.

Qui unaquaque ista duas habens consideraciones, pri-
ma est ad demonstrandum et significandum hoc, prout quod
est ista, et istos duos modos tenere proponimus
in qualibet ista, primum quod per alphabetum appetit, primum
secundum et tertium significat, et est in ista distinctioe signum
mixtio istarum adiuventum, et illa mixtio est generalis, in
qua appetit illa specialia, que queruntur in ista
regularibus, sic appetit in mixtione primum in ista
principalitatis. In his duabus mixtionibus ge-
neralibus, scilicet que sunt de principalitate et regu-
laritate eminet tertia mixtio generalis de abibus
opposita que est ex se et speculum, in quo appetit
specialia que queruntur regulando primum in mixtione il-
la artificiali. *De prima regula que est de b.*

perla. Sed ad de-
monstrandum et signifi-
candum hoc

Regula ista e de possibilitate qua
tribz modis qsidam. s. s^m affir
macione, dubitacione, et negone.

11 Sedm affirmacione inquirendo veritate
11 p^o inquisiciois, vnu ul aliud q^o r^oz sup
ponatur ee possibile, qui p^o t^om supponi ori
dubitaco vey i t^om q^o iustus nescit si vere
existant s^m affirmacione ul negacione eay
et q^o ipe iustus incipit dubitare et veritate
vey scire, e amabilis, et illiq^o veritatis subili
tas est apta nata ad iustitiam sine p^odu
p^o ipm iustitiam s^m sua nam, et s^m motum
que ht ad t^om questu existens sub voe
voluntatis, et i p^o in quo incipit dubitare
incipit philosophari et veritate vey inuestigare,
set qui iustus aug^o vey quiditate attingat,
eay n^o supponit sub voe affirmacois, ul falsas
sub voe negois, q^o possibilitate qua p^oduxim^o
tunc captivat se ipm et stat obstinatus, et
no ht t^omnes p^o quos possit attinge veritate
sub voibz n^ois naturalibus et artificialibus.
11 p^o q^o mult aucter hinc artis, q^o cu tali in
tellectu ita obstinatus, ista ars no tractetur
nec cu ip^o disputetur, t^o mult q^o temptetur
s^m p^oestum hinc artis, si expelli ul moneri
possit a t^o obstinacione et obstinacione, d^odo
ei aliqua alia n^oia p^o obis, in quibz dicitur
q^o ht p^oestum, et q^o postmodu fiat recursus
ad p^oia obiecta. Regula ista p^ota e i hac
arte iutencoe inuestigandi e q^o q^o sub voe
h^o q^o vtrū, sicut cu queritur vtrū sint

augtu/ et sic de alijs rebus sitibz istis/ et est
 supponendu q sunt aut q no sunt/ ut hoc ne
 cessarijs demonstracoibz videri possit/ hac tlem
 supponi sic facta/ qz tange cu tly potuissie
 s. memoria recoludo. pntu pntudo. et vde
 am audo pnt h9 artis in illo tactu/ et si 3. pd
 qphendit fortius nas pnt p affirmacione
 q p negacione/ tuc accipienda e affirm^{na}
 in gclusionem/ q si no/ tuc accipienda e neg^{na}
 et hec gualis vta gualis e ad omes pias/

De secunda regula que e de c.

Regula ista e de verj quiditate p
 qua pntus stat regulatus ad
 querendu quid sunt res/ sicut
 querere quid e deus/ ul quid e homo/ aut qd
 est bonitas/ et sic de alijs rebus sitibus istis/
 Hanc peticoem sine qoem qsidamus. q. modis
 Primus e/ quid e res in se ipa/ veluti si q
 vatur/ quid e deus/ aut quid e bonitas/
 29. modus e ut si queratur/ quid e id qd e
 eencialit in do/ aut in bonitate/ et sic de
 alijs rebus sitibus istis/ 39. modus e ut quere
 quid e id/ qd e in alio/ sicut querere quid
 est boitas in mag^e 49. modus e querere
 quid ht una res in alia/ sic querere/ quid
 ht deus in hoie/ et homo in archa/ et Rex in
 Civitate/ et boitas i mag^e et sic de ceteris
 rebus sitibus istis/ Quatenus quare ista vta
 posita est in hac arte/ est ut pntus sit ve

regulatus ad investigandum de veritate
entium per quatuor modos antedictos, putat
distinuerunt per quatuor species antedictas, per
istam scilicet et per aliam primam, que in principis huius ar-
tis explicatur, tunc modo quod de ipsis et de regula
ista fiat concordantia. Item ista via potest esse
in hac arte hac intentione, ut putatus sit re-
gulatus ad monendum memoria ad recordandum
et voluntate ad diligendum amandum per
difficiles, et ad ipsas difficiles applicandum huius
rebus que quoniam, et ad faciendum difficiles
ex ipsis et quoniam. // *De ista regula que est &c.*

Ista regula est de materialitate que
dat doctrinam ad investigandum res
materialis, et hanc investigationem
facere docet tribus modis. Primo modo dat doc-
trinam ad res cognoscendas, que sunt de se ipsis
substantie, sicut deus qui est de se ipso, et non
de aliquo alio, et bonitas que est de se ipsa
in qua est de civitate suo bonifitio bonifita
et bonifitiae, et hoc idem est de magis et ce-
teris principis substance. 2o modo materialitatis, sicut
totum quod est de suis partibus, sicut substantia que est de
sua propria forma et materia, et eius forma, que
est forma composita multiplicata de formis partium,
et hoc idem suo modo de materia, que multiplicatur
de materiis partium, hoc idem est de parte, que est de
suo toto, sicut intellectus qui est de ferro, tunc
in possessione, sicut quedam res, que sunt alia,
veluti mundus qui est deus, qui ipsum creavit, et

miles qui est Regis / et equus qui est militis / et
actua q sunt sbe / et similitudines quas itllus
attigit / que sunt realiu obiectoy / et 2^a inten
tiones que sunt pmax / et sic martellus qui
e clam / et bonitas magis / que e gualis bonis /
et sicut obiu remotu / qd e obi ppi qu / ut vi
sibilitas coloris / que e visibilitatis interioris
eencialis visus / et hoc idem se de intelligibilita
te et visibilitate lapidis / que sunt intelligibili
tatis itllus / et hoc idem sequit de malo / qd est
pnois boni / et calor qui e ignis / et sic de aliis
rebus sibus istis. **C**um hac ita cogit q sunt
natura / p quas quedam res sunt de aliis / et
quedam de se ipis / et dat doctrina quomodo accipia
tur terminus qois / et q se eoy natura visio fiat
ad octoem p^m q illis terminis quedam res sunt
de aliis / et q p illos terminos cause eligant
que i tabula consistunt / que terminis qois quomodo
veluti si queratur / utru sit bonu / q deus sit /
et quomodo questio querit de bonitate / et q i visio
eligatur bonitas / et q terminus illi associetur q
sibi melius qunt et qcordant / sicut magis et et
nitas. s. si set magnum bonu et durabile et di
et sic de aliis rebus similibus istis. **Do**

Quarta Regula que est de. E.

Regula ista e de formalitate / cu q
formere et fines iuestigent
querendo / quare sunt / et quare a
gunt hoc qd agunt / Et ad ista qom sine peti
tione duobz modis responsio fiat / s. q qda

res existunt p se ipas / et quedā p alias / p
mo modo sicut deus / qui ē p se ipm / et nō p
aliquid aliud / et ē deus p hoc / q bonitas
mag^{do} et unitas / et sūt idm mo i ipse dō / qui
si nō eēt idm mo / nō posset eē deus hoc qd
est / Itm ē deus / q intelligit et amat se ipm
et bonitate suā et magnitudine suā / et ceteras
suas dignitates / tm q^m ē sua cōcordia et sua
unitas // Itm sicut fca hoīs / que stat p se
ipam i quatu ē hoc qd ē / pcurte stat p
se ipam hoc qd est / et hoc idm se in alijs en
tibus sicutus istis // 2° modo veluti quedam
encia que stat p alia / sicut ho qui ē / ut
deū recedit intelligat et amet / et cogitat
amet / ut sequatur finis quare est / sic bonitas
que ē ut mag^{do} sit bona / et magnitudo q est
ut bonitas sit magna / et sic de alijs rebz que
in situ intencōe se querunt // Itm ē malum
ut sit bonū / et est magnū malū / ut sit sit
magnū bonū / nōy tm qd dicitur / qui bonū nō
ē ut sit malū // Itm cūtellos ē p se pūde /
et dentes sūt p se comedere / et oculi p se vide
et visibilitas res est p se intelligibilitate / et
est ymaginatio ut spes qseruet / quas intellus
trahit a sensibilibz / et sic de ceteris rebus sicutus
istis / et 2° intencōes / que sūt p se pūas // p
istam rām hētū cognico ad regulandum
responsione sub forma qois / Investigatio
formas et fines / que i tēnis qois implicat
misterio qdlibet pūi i alio / qūado formas
et finū qcordancia in mixtione illa / quas
quidē formas et fines sigtam i hoc qd

U
sic de boni stali q stat
p se ipas

Diximus de illis in hac vita / et in diffinitionibus p^{ri}^{or}
et explanationibus eorum / veluti si queratur / quare
deus permittit qd sit malum / cum ipse existat ipm
magnum bonum / et fiat visio ad quom facta / ut
p^{er} h^{oc} malum cognoscatur magnum bonum / et sic de
alijs rebus similibus istis //

Regula que est de ff.

De quinta

Regula ista tractat de quantitate / ut
iustus sit regulatus ad mensuram
vniuersos quos in g^{en}eracione. Et iste
tractatus duobus modis consistit / s. i. quantitate
simplici et i. quantitate opposita / cum simplici quan-
titate / mesurantur et considerantur ~~quantitates~~
~~oppositae~~ simplices quantitates p^{ri}^{or} / et cum quantitate
opposita mesurantur et considerantur quantitates co-
posite / de eorum mixtione cum quantitate simplici / sic
quantitas bonitatis / que e. simplex p^{ri}^{or} / h^{ab}et si-
militudinem quantitate / sub voce sue simplicis similitu-
dinis. e. nature. et nature. Composita quantitas
est / q. se multiplicat i. similitudinibus quas e. dicit
se ex alijs p^{ri}^{or} s. bonitate exite magna.
durabili et potente / et sic de alijs rebus s. istis
istis / et p^{ro}pterea illa multiplicatio ex pluribus
quantitatibus quia e. i. q. p^{ro}portio plurium quantitatium
simplicium / que multiplicat vna quantitate
opposita / quibusdam quantitatibus exite i. alijs
ip^{sa} quantitate exite coram alijs quantitati-
bus simplicibus et toti s. sub voce bonitatis / et
hoc idem sequitur de mag^{is} et ceteris p^{ri}^{or} s.
s. h^{ab}entibus simplice et opposita quantitate. Qu

titas simplex et oportuna, que est in se habet est
inuisibilis, et appetit in se in extremitatibus
sue, cum quibus participat aer, qui non est de se
illius sue, sicut, cum se habet petri vel martini, et
sic de aliis rebus sitibus istis // Intencio
quare regula ista tradita est in hac arte, est
ut cum illa mesuratur per quantitates affir-
mando vel negando inensione quod, veluti
si queratur, utrum sit deus, acceptetur, si
si intrat plus de hoc et magis et sic de aliis
partibus, in memoria recedente, et quanta intelli-
gente, et in voluntate volente, quod si negat
deum esse // unde facta ista propter vel quod requi-
rit augustinus quod conclusio fuit sub forma maioris
quantitatis multiplicata in potentibus aut ex
similitudinibus partibus, exceptis similitudinibus
generis et immortalitatis, que cum partibus
habet concordancia // *De sexta regula que est de*

5.
Regula ista est de qualitate, ut in-
tellectus sit regulatus ad investi-
gandum veritate rerum secundum suas qua-
litates // hoc investigatio duobus modis con-
sistit. scilicet in qualitatibus propriis, et in qualitatibus
apparis, quod in qualitatibus propriis, veluti calor
qui est propria qualitas ignis, et humiditas aeris,
et frigiditas aque, et siccitas terre, et quod
quodlibet eorum sua propria habet qualitate, et quodlibet
etiam distinctum ab alio eorum habet, essentialiter, et
naturaliter, et hoc idem est de suis partibus propriis, veluti

bonitas ignis, que no e bonitas aeris, nec 21
bonitas aeris est bonitas aque, et sic de alijs.
Qualitates appate sunt, veluti cu una
sba appat alij sua ppa qualitate p admo
ignis, qui appat sui calore aeri, ut sit ca
lidus, et aer appat aque sua humiditate, ut
sit humida, et aqua sua frigiditate tere, ut
sit frigida, et terra siccitate sua igni, ut sit
siccus. Cuius vob hinc tunc qda ptes p alias
sbalit et accitit, ut fiat qpo de omnibz illis
sibz et accitit, et q sba sit qpo et multipli
cata de oibz ptes sbalit et accitit, quoz
etoz remanente simplici in ipa sba, sub vob
sue ppe qlitatis et qpoito sub vob qualitates
sibi appate, et io remanet sba simplex sb
vob iudicidnacois et vnitatis numeri, ve
lut sba martini, q tunc e una, et illa sim
plicitas vnitatis e sustentata i simplicitate
pem simpliciu, q admodu et sua qposico sus
tentatur i pem qpo, que sut qpoite per
appatas qualitates, appat ignis sui calo
rem aeri, calore exite sustentato i se ipso,
et hoc idm fit de sua bonitate mag. In
vacione et c. Ideo utrat i illo sbalit et
accitit, ille calor, que ignis aeri app
at e pm qpoem ignis et aeris, qualitas
actia et passua, actua e i q ignis est
calefactiuus, passua e i q aer e calefac
tibilis, q cuq calefactibilitas stat sub vob
ignificabilitatis ignis, et calor ille que

air mittit i aqua e p^m q^m poem aque q^li
tas passiva, et h^o e^o r^oe magne q^ocor^o q^o est
int^o igne et aere, et p^ote magna q^otrietate
que e^o int^o igne et aquam, igne appante su
u^o p^ou calore aeri, ut aer hat p^oetate aq^o
calefacendi, et ut aqua hat duas passio
nes sub calore aetho, et ignis no sustinet
q^o calor aq^o sit actia qualitas aque i cale
faciedo ea que i aqua calida sit calefa
et io aqua no calefacit tra, q^o e^o q^otra
igne, et ignis q^o aqua, et sua caliditas
est qualitas passiva sibi appriata, ut aq^o
sit mediu p^o q^o tra calefit et humefit, et
hoc idiu q^o de igne et aere dixim^o, p^o
de aere et tra et de oib^o ptibus s^oe. **C**on
ista regula e^o q^ontibus regulatus ad p^omes
tigandiu qualitates auctu naturaliu p^om
illud q^o de qualitate dixim^o i s^oib^o, et eay
ptib^o, m^ostedo q^olibet p^om i quolibet alio, et
qualibet v^olam i qualibet alia, q^o quamiq^o
tidue quelibet p^om ondit se quale i d^ota
de qualitate p^oa, et de qualitate applata
p^om q^o p^oidinetu et h^octi deb^o fieri
iudicium in resp^osione facienda ad q^oem
De septima regula que e^o d. h.

Regula ista e^o de temporalitate q^o
s^ospicam^o p^o regulas q^otruo
significatas p. c. d. p. Qua
tuor sut modi p^om quos p^ouestigam^o de
tepe. **C**prim^o modus est, in q^ontu q^ont

22

quid est tempus // 2° modus e de quo e
 tempus // 3° modus e, quomodo tempus stat
 in principis et p^o in illo // quartus modus
 e cu quo tempus stat // Isti quatuor modi
 signatur p^o utas quatuor quas p^omissimus //

Tempus e una p^o simplex s^obe mundi
 in quo stat s^oba cu oibz suis p^otibz motis
 in t^ope, sine quo motus enim ee non
 posset, illo motu sustentato i entibz que
 movent de uno loco i aliu, et sub forma
 g^oncis et corrup^ois // In illo motu app
 et figura, et p^o illa figura attingit p^o illi
 forma tempus et sua quidditate // secundus
 modus significatus e i mixtione p^o in
 hoc, q^o tempus e de se ip^o et de alio, hoc
 e de p^o i quo tempus e catu et p^onciatu
 sicut p^o q^o d^o t^ope catu et t^onciatu
 et io tempus e de p^o, et p^o de t^ope, sic
 bonitas que e de mag^o, et mag^o de boni
 et sic de aliis p^o // tertius modus e de
 assuetudine, s^o quomodo stat tempus i principis
 et p^o in ip^o, stat tempus ita i bonitate
 sicut bonitas i mag^o, s^o ut sicut mag^o
 e bona sub voc^o bonitatis, et bonitas e mag^o
 ua sub voc^o magnitudis, ita tempus stat i
 bonitate boni sub voc^o bonitatis, et ex
 istite b^o in t^ope sub voc^o illi, unde p^o
 q^o bonitas stat i successione motus de die
 et de nocte h^ois et movetis, illo mo

tu sustentato in tpe pnti / e in q figura
appet i entibz pntis e futuris / ¶ 99. mo9
est de hituacoe cu qua significat res cu
quibz stat tpus hor qd e / et cu quibz stat i
ptibz sbe / et i motu ex sbaui / sicut tpus
qd stat cu suis ptibz celibz . s. tificatio
tificabili et tificare / et cu bonitate
stat tpus i qd e bonu / et cu mag^{ne} i qd e
magnum / et sic de alijs ¶ Regula ista sic con
siderata hnam pntellctu regulat e ordinat
quomo iudicet de entibz sub vce tpris / veluti
si queratur / ~~quare deus~~ quare deus ante
no eant uniu^{er} / vult au9 q vndeat pnti con
dicom pnti et itay hui9 artis . s. q vndeat
et intelligant ea que facient ad repposione
fante qom9 / pnti q i ma h hitu hetu / qm
si repposio fieret / au9 vndeat / istus sic
hitu vndeat / no possit se iuuare virtute
hitus hui9 artis / nec sequeret pnti pnti
q au9 ista / q antea theorica istiq sic qside
tur q sit pntica / velut i regula de . d . i qua e
significatu / q au9 uniu^{er} est / no erat aliq
aliud h deus tnt / quare illud vbu ante po
situ in qoe pnta / no e ali quid pnti realitate
set e similitudo / qua iudicet accipit de rebus
sub vce tpris / quay queda sunt au9 alie /
qm si hoc vbu ante / qd e portu i qoe eet ali
quid reale / eet tpus au9 uniu^{er} catus fuisse /
et illud tpus eet etnu / et no hui9et sbaui in
quo sustentatu fuisse . s. ptes sbe uniu^{er} . q
snt bonitas mag^{do} z c / et pntem diffiniao

¶

De octava regula que est de 1.

Regula ista tradita est. 2. modis, et
 posset tradi in pluribus, sed nos
 istam suam tradimus breviori modo
 quo potimus, istos quatuor modos significamus
 in tribus locis, que sunt .c. d. k. ad signum
 .q. utas, ut cognoscere habemus de loco, et de hiis que
 queruntur sub voce localitatis, quod admodum ista
 de .c. q. sig. quiditate loci. s. qui locus est una
 pars sibi mundi, in quo sunt omnes partes sibi, et est
 diffusus et extensus per omnes illas partes, et per
 suam naturam et virtutem potest esse in se ipso, hoc quod
 est, et potest esse in aliis partibus sibi, dando illis suam
 similitudinem, ut possit esse in illis essentialiter, et
 ipse in illo similiter, et quod quolibet partem possit esse
 in alia, et sibi mundi in se ipsa, et in suis partibus
 et partem eius in .c. et in se ipso. **29.** modus significat
 qualiter locus est de se ipso, et quedam loca sunt
 de aliis, quod admodum locus qui est de se ipso simpliciter
 et non de alio, et qui ipse est principatus et datus,
 est de principio, ut principium locum habet in quo possit esse sus-
 tentatum, hoc idem se de bonitate, que locus
 est magis, ut magis possit habere locum, in quo sit bonum,
 et sic de aliis partibus sibi, in quibus quedam loca sunt
 de aliis, sicut color et visibilitas, que sunt loca
 videre, et ymaginatio, que est locus ymaginari,
 ista loca quorum quedam sunt de aliis sunt pericula
 via eximia subter locum universaliter, in quo sunt
 inuisibilia, quod ipse .s. locus universalis non potest

vident / tamen appent in illo et relucunt / q sunt
loca intelligibilitatis et pntie / in ymaginacoe
in qua sunt ymaginabilia q locus vniuersalis
mittit sua similitudine / et similitudine suay pntie
extra stam / que similitudo pensibilis e figur
valit / sicut vinu qd e i loco exis in vase in
quo est / et calor pntis qui e i loco saporis et
sbe pntis / / Tertius modus loci e de affirm
atione pntie noua etiam / in qua manifestatur
quomodo qda res sit in alijs / regula illa
signtate nobis modos encm / sicut bonificati
qui ht modu encm in bonificati / ut sit bonificati
i bonificati et bonificati / et sic bonitas que ht mo
du quomodo sit i magnitudine / ut sit magna
in se ipa sub roe magni bonificati bonificati
cabilis et bonificare / / Quartus modus e
de hituacoe ad signidu res cu quibz locuse
hoc qd est / et e locus cu suis pntibz etiam
f. locati locificabili et locificare / et e cu bo
ut bonitas sit locus magnitudis / ut magnitudo
sit bona / et sic de vino ut possit ee in
apulla qntu / et ampulla hat contentu / ut
non sit locus vacuitatis / et sic de alijs rebus
similibz istis / cu quibz locus stat hoc qd e i se
ipso et i ipis / et ipse i se ipis et in ipso et cum
se ipis et cu ipso / / Tercia regula ista pntie
pntis / e humanus pntis regulatus et hi
tutus ad respondendu / et faciendu iudiciu
veru in qclusione sub roe loci / et io vult auc
tor istiq artis / q i iudicio faciendu i qcloue
tractetur de loco / pntie q pntis in locis
istis stie / Que quide loca sunt figure / disti
nctoes / regula / tabula / et qones / Sicut cu

24
queritur ubi erat deus atq[ue] mundus est
vult atq[ue] recurritur ad loca istiq[ue] utiq[ue] q[ue]
p[ro]xim[us] et q[ue] p[ri]mo illa fiat responsio sic
ad regula[m] que[m] e[st] de c[on]s[uetudine] q[ue] sig[na]t q[ue] deus erat
in se ip[s]o et diffin[iti]o[n]e p[ri]ncipii mixta cu[m] ista
regula que[m] e[st] de loco et cu[m] diffin[iti]o[n]e mag[is]
tudo[n]is sig[na]t q[ue] deus in loco no[n] erat an
q[ue] mundus est p[er] in se ip[s]o t[ame]n erat // *De*
Regula noua que[m] e[st] de k.

Regula ista multatim regulat ad
p[ro]uestigand[um] modos eueni[ent] et
est diuisa i[n] duas p[ar]tes / p[ri]ma p[ar]s
est diuisa i[n] q[ue] p[ar]tes / p[ri]ma p[ar]s docet modu[m] p[ri]mo
que[m] p[ar]tes s[ub]e existit sicut bonitas que[m] e[st] una
p[ar]s et magnitudo alia et quib[et] h[ab]et modu[m] ut sit
p[ar]s v[er]o d[icitu]r exite[n]s d[icitu]r i[n]t[er] bonitate[m] et mag[is]
tudo[n]e i[n] dist[inct]is bonificatio[n]e bo[n]e et bo[n]e
que[m] sunt p[ar]tes e[ss]e[n]ciales bonitatis et hoc id[em]
e[st] de mag[is] i[n] dist[inct]is magnificatio[n]e mag[is] et
magnificatio[n]e que[m] sunt p[ar]tes e[ss]e[n]ciales mag[is]
et sic de c[on]s[uetudine] p[ri]ncipii // 2^a p[ar]s modu[m] ostendit
p[ri]mo que[m] p[ar]tes que[m]da[m] i[n] alijs existit sicut bonitas
que[m] e[st] i[n] mag[is] et d[icitu]r i[n] quatuor e[st] magna
et durabilis et eq[ua] // 3^a p[ar]s ostendit et declarat
modu[m] p[ri]mo que[m] existit s[ub]a i[n] p[ar]tibus suis et p[ar]tes
i[n] ip[s]a sicut bonitas existit i[n] mag[is] d[icitu]r et i[n]
c[on]s[uetudine] p[ri]mo s[ub]a et eq[ua] ut ip[s]a bonitas h[ab]et modu[m]
multiplicandi se ip[s]am i[n] alijs p[ar]tibus et c[on]s[uetudine]
p[ar]tes h[ab]ent modu[m] multiplicandi se ip[s]as i[n] bonitate
et de hac multiplicatio[n]e s[ub]a multiplicat[ur] q[ue] s[ub]a
h[ab]et modu[m] exite[n]s i[n] p[ar]tibus suis p[ri]mo modu[m] que[m]

ptes hnt in existendo in illa / 1^a ps e de mo
que hnt sba ad sua similitudine multiplicanda
et sicut similitudine suay pmi in his q sunt
ext^{er} que admodu sba hois / que snt sua bon^{te}
hnt modu faciendi bona opa / et snt mag^{is}
sua faciendi sive agendi opa magna / et snt
q e oportus de po^{te} etali / et vegetabili / sensu
ali / ymaginaria et ronal / hnt modu intelligendi
intelligibilia / ymaginandi ymaginabilia / sentiendi
sensibilia / et vegetandi vegetabilia in se ipso / et
gnaudi aliu homine / et hoc idm e suo modo de
po^{te} etatua / vob^{is} emq hnt modu sentiendi calore
frigiditate fame sitim / et gnaudi aliu hoiez /
Item hnt modu utendi his q snt ex artificiali
lit^{er} / snt modos exites int^{er} sba / sic volutas
que desidit q ho sit virtuosus in modo loq^u
di / intelligendi / vendendi / emendi / et sic de aliis
rebus sntibus istis / Secunda ps dividitur
in ptes .4. in quibz auditur modus qui
teneidus e in hac sba / ad ymaginandum
vob^{is} veritate / pmo modus stat in figuris duabz
pimis / in quibz tunc vniuersis debet allega
ri / veluti si gratia / vbi bonitas di sit mag
na / debet bonitas allegari / similiter et magnitudo
in vniuersione facienda ad qdam / Item q de his
questio querit / vult et ars / q ymaginagent^{ur}
tunc qui i qoe iplicite gment / vbi si qat
vbi bonitas di sit magna i dnoe . p^{ro}ptate . vbi
qca^u / vbi in vnitare vbi i iustia / et sic de aliis
rebus sntibus istis / et q snt iudiciu p^{ro} siffi
nicoes et regulas significatas p illas regulas tras
que i figuris existunt / 2^a ps est q recurat
ad eaa figura / et q dunt^{ur} exites in illa alle

gent qui rationi quirit et concordant / sicut
camera de b.c. / que sig^o p^m antedictam quom
q^o p^m investigetur / utrum bonitas di sit magna p^m
drum et p^m q^o cor^o / et p^m p^mna utam / et p^mna
q^oem / et 2^a utam / et 3^a q^oem / et hoc idem se
suo mo de oetis canis / pars t^a sig^o q^o re
curat ad q^ota sig^o / et q^o accipiatu^r mod^o
a sig^oibz l^o / ut si queratur / ut^m bonitas
di sit magna / et et q^o i hac q^oe implicat^r em
tas . s . ut^m bonitas di sit magna in d^moe / vult
atq^o q^o allegetur - causa de b.c.d. / et q^o l^o /
sig^o accipiatu^r recipiant / p^m q^o h^octur ad mod^o
p^m investigandu^m / ut^m bonitas di sit magna in
eternitate / d^moe et q^o cor^o / sine q^oietate / et
ut^m sit magna p^m p^mna . 2^a 2^a . 3^a utam et
questione / pars quarta e q^o recuratur
ad tabula^m in qua allegent^r cause / q^o d^moe res
ponsum^o f^oate q^ois / ut si queratur / utrum
bonitas di sit magna / et q^o i hac q^oe implicat^r
bonitas z et^mitas / fiat visio p^m q^o sig^o ca
mera de b.c.d. / et camera de b.c.t.b. / et
causa de b.c.t.e. / et sic deinceps usq^o ad ca
mera de t.b.c.d. / Q^onta p^m e q^o tenent^r
mod^o qui tenet^r i qu^ota distinctio^e / ut si q^orit^r
ut^m bonitas di sit magna / q^o videtur p^m
modu^m q^oate / qui tenetur i q^oe / ubi p^mitur /
ut^m mundus sit c^mus de novo / et q^o de textu
illo exhibitu^m visio / reducendo una q^oem
q^oate ad alia / et una utam generale ad
alia / et h^o affirmado ul negando / t^m modo /
q^o q^oclusio no sit q^o p^mcessu^m qu^ote distinctio^e
De Regula decima que est de k.

Regula ista dividit iustitiam, que in
rebus naturalibus et artificialibus
existit, et dividitur in duas partes.

Pars prima quatuor partes habet. prima pars est sicut
bonitas, que est in sua propria potentia et actuali. scilicet in
boniferno bono et bonifere. **S**ecunda est sicut bonitas
que existit cum potentibus sibi applicatis. scilicet cum
magnitudine diuine potentie et actus principis,
qui absque istis esse non posset nec stare in se,
quod non habet in quo sustentaretur. **T**ercia pars est sic
sicut que est in suis partibus statibus et actibus, et
cum ipsis existit hoc quod est, et agit in se ipso sub
rore suam partem ipsam partem. **Q**uarta pars est
que sicut agit extra se in aliis rebus cum sit
inordinabilis suis intrinsecis agit ex se bonas ra
tiones extrinsecas magnas et durabiles ut
in similitudinibus ex venietur ea simulata, que
intrinsecis in se existit, et ideo monet homo pe
des suos cum voluntate, et se ipsum cum suis pedi
bus de uno loco ad alium, et cum sua manu mouet
penam, et cum pena timentam, et cum timentam, et
cum lris sua memoria ad recordandum, et sicut qu
flectum ad multitudinem, et sua voluntate ad amand
dum, et sua ymaginacione ad ymaginandum,
et sensus suos ad sciendum, et sua vegetati
ua ad vegetandum, et sua elatua ad elementa
dum, monet adhuc se ipsum cum motu equi quando
equitat, et cum motu nauis in qua stat, et mo
uet se ipsum cum virtutibus ad gratiam celestem, et
cum viciis ad penam infernalem, et sic de aliis
rebus sitibus istis. **S**ecunda pars dividitur
in .4. partes, cum quibus habetur cognicio istius scie
ntie. prima pars est cognicio que habetur cum figuris

200

recipiendo eam significata, et misceudo quodlibet
 p^{ri}mo istius p^{ri}ncipii in quolibet alio. **2^a** p^{ri}ncipium est cognitio
 que habetur de quibus questibus cum diffinitionibus
 p^{ri}ncipii et eam explanacionibus affirmando ut nega
 do, affirmando. scilicet illa que cum diffinitionibus quibus
 et negando iudicia et quietates ip^{ri}ncipii. **3^a** p^{ri}ncipium
 existit in mixtione utay aduincem, et est p^{ri}ncipium cum
 ip^{ri}ncipio, cum qua mixtione s. regularay aduincem et
 eam p^{ri}ncipium aduincem habetur cognitio de hijs q que
 vultur qualibet regula se obseruante p^{ri}ncipium qd de
 ea dicitur est. **4^a** p^{ri}ncipium stat in tabula, cum qua cog
 nostitur illa que quiritur in sequendo processu
 illius. **Quinta** p^{ri}ncipium existit in .10. quibus quibus
 bus applicatis creatio mundi, cum quibus et in quibus
 noticia habetur de rebus sive desideratis, conti
 nit et p^{ri}ncipium hoc in ista disti^{nc}ti^one cum significatis
 can^orum quoniam, multa sunt utiles iste regule
 ad sciendum, quoniam magna sunt eam sig^{ta}, q^u quibus
 quiritur p^{ri}ncipium, et est in mixtione cum quibus cum
 alia, quoniam cum ip^{ri}ncipio, modus v^{er}it^{at}is inueniendi
 v^{er}it^{at}is, et est bonitate et mag^{is}, et alia
 p^{ri}ncipium ip^{ri}ncipii sic p^{ri}ncipium de .b. c. d. e. ff. g. h. i. k.
 que in mixtione eam, et cum quibus p^{ri}ncipium p^{ri}ncipium
 plus de bonitate in ista p^{ri}ncipium q^u accitatur, ut
 ista habet magis uobilia et macora edifica.

De quarta disti^{nc}ti^one que est de tabula

Tabula ista dicitur in .30. p^{ri}ncipium
 et seruatur a .2. p^{ri}ncipium, et quibus
 p^{ri}ncipium dicitur est in .20. can^orum re
 luti p^{ri}ncipium p^{ri}ncipium que est de .b. c. d.

que dimisa est in 20. partes de qua derivantur
omnes camere. s. camera de b. c. t. b. et camera
de b. c. t. c. et sic demum usque ad camera de
t. b. c. d. // Secunda pars est de camera de b. c. d. e.
et sic demum usque ad camera de h. q. b. // Et sunt
in hac tabula que lre que sequuntur unam et
est aliqua camera extant de terminis sine principis
et sic hinc artis et lre que procedit unam et. existit
de principis sine terminis sine fine et per hanc
sufficiam habetur modus ad derivandum brevi-
ter vix vides // Intencio quare hec tabula po-
nitur in hac arte scilicet hoc ut sit utilis
ad investigandum et quereendum particularia
que continentur in quibus ponitur est utilis in qua signatur
sunt suffices vite et quos et in quibus ponitur
multiplicantur 20. vix ad solvendum una quom-
pripa et suffices et quibus camera habet sua vices
pripa et suffices et hoc cum est de vix mixtis
cum pripa // Item in qualibus ponitur multiplica-
vi 20. mot qui pripa sunt mixtionem pripa et vix //
// In qualibus parte hinc tabule loca signatur in
quibus investigari debet debent rationes veluti
in parte de b. c. d. ubi signatur 13. loca pripa
diximus in e. figura // de qualibus camera ar-
loqui potest duobus modis pripa suam lram signat. s.
fincionaliter et silogisticam pincionaliter sic in
camera de b. c. d. sic dicens bonitas bonifi-
cat magnitudinem et durescem et sic de camera
de b. c. t. b. de qua dicitur pripa quod illuminat boni-
tatem et magnitudinem et sic de alijs // Silogis-
tice sicut in camera de b. c. d. de qua sunt

20. vix

20. mot

27
pt utis affirmativa & utis negativa, et parti-
cularis affirmativa & particularis negativa, sic
omne bonum magnum est amabile in seipso, et
malum magnum est amabile in seipso, quodam bo-
nitas est magnitudo & eternitas, non oes contra-
dictates sunt p[ro]p[ter] bonitate.

Faint, illegible text at the top of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

Main body of faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side, covering most of the page.

b r d
 b r t b
 b r r r
 b r t d
 b d t b
 b d t r
 b d t d
 b t b r
 b t b d
 b t r d
 r o t b
 r d t r
 r d t d
 r t b r
 r t b d
 r t r d
 d t b r
 d t b d
 d t r d
 t b r d

b r e
 b r t b
 b r t r
 b r t e
 b e t b
 b e t r
 b e t e
 b t b r
 b t b e
 b t r e
 r e t b
 r e t r
 r e t e
 r t b r
 r t b e
 r t r e
 e t b r
 e t b e
 e t r e
 t b r e

b r f
 b r t b
 b r t r
 b r t f
 b f t b
 b f t r
 b f t f
 b t b r
 b t b f
 b t r f
 r f t b
 r f t r
 r f t f
 r t b r
 r t b f
 r t r f
 f t b r
 f t b f
 f t r f
 t b r f

b r g
 b r t b
 b r t r
 b r t g
 b g t b
 b g t r
 b g t g
 b t b r
 b t b g
 b t r g
 r g t b
 r g t r
 r g t g
 r t b r
 r t b g
 r t r g
 g t b r
 g t b g
 g t r g
 t b r g

b r h
 b r t b
 b r t r
 b r t h
 b h t b
 b h t r
 b h t h
 b t b r
 b t b h
 b t r h
 r h t b
 r h t r
 r h t h
 r t b r
 r t b h
 r t r h
 h t b r
 h t b h
 h t r h
 t b r h

b r i
 b r t b
 b r t r
 b r t i
 b i t b
 b i t r
 b i t i
 b t b r
 b t b i
 b t r i
 r i t b
 r i t r
 r i t i
 r t b r
 r t b i
 r t r i
 i t b r
 i t b i
 i t r i
 t b r i

b r k X
b r t b
b r t r
b r t k
b k t b
b k t r
b k t k
b t b c
b t b k
b t c k
r k t b
r k t c
r k t k
c t b c
c t b k
r t r k
k t b c
k t b k
h t r k
t b c k

b d e
b d t b
b d t d
b d t e
b e t b
b e t d
b e t e
b t b d
b t b e
b t d e
d e t b
d e t d
d e t e
d t b d
d t b e
d t d e
e t b d
e t b e
e t d e
t b d e

b d F
b d t b
b d t d
b d t F
b f t b
b f t d
b f t f
b t b d
b t b f
b t d F
d f t b
d f t d
d f t f
d t b d
d t b f
d t d f
f t b d
f t b f
f t d f
t b d f

b d g
b d t d
b d t d
b d t g
b g t d
b g t g
b g t g
b g t d
b t b d
b t b g
b t d g
d g t b
d g t d
d g t g
d t b d
d t b g
d t d g
g t b d
g t b g
g t d g
t b d g

b d h
b d t b
b d t d
b d t h
b h t b
b h t d
b h t h
b t b d
b t b h
b t d h
d h t b
d h t d
d h t h
d h t b
d t b h
d t b h
d t d h
h t b d
h t b h
h t d h
h t b h
h t d h
t b d h

b d i
b d t b
b d t d
b d t d
b d t b
b i t b
b i t d
b i t d
b i t d
b t b d
b t b i
b t d i
d i t b
d i t d
d i t d
d i t i
d t b d
d t b d
d t b d
d t d i
i t b d
i t b d
i t d i
t b d i

b d k x
 b d t b
 b d t d
 b d t k
 b k t b
 b k t d
 b k t k
 b t b d
 b t b k
 b t d k
 d d k t b
 d d k t d
 d d k t k
 d d t b d
 d d t b k
 d d t d k
 k t b d
 k t b k
 k t d k
 t b d k

b e f
 b e t b
 b e t e
 b e t f
 b f t b
 b f t e
 b f t f
 b t b e
 b t b f
 b t e f
 e f t b
 e f t e
 e f t f
 e t b e
 e t b f
 e t e f
 f t b e
 f t b f
 f t e f
 b x e f

b e g
 b e t b
 b e t e
 b e t g
 b g t b
 b g t e
 b g t g
 b t b e
 b t b g
 b t e g
 e g t b
 e g t e
 e g t g
 e t b e
 e t b g
 e t e g
 g t b e
 g t b g
 g t e g
 t b e g

b e h
 b e t b
 b e t h
 b h t b
 b h t e
 b h t h
 b t b e
 b t b y
 b t b e h
 e b t b
 e h t e
 e h t h
 e t b e
 e t b h
 e t e h
 h t b h
 h t b h
 h t e h
 t b e h

b e l
 b e t b
 b e t e
 b e t i
 b l t b
 b l t e
 b l t i
 b t b e
 b t b i
 b e e i
 e i t b
 e i t e
 e i t i
 e t b e
 e t b i
 e t e i
 i t b e
 i t b i
 i t e i
 t b e i

b e k t
 b e t b
 b e t e
 b e t b
 b k t b
 b k t e
 b k t k
 b t b e
 b t b k
 b t e k
 e k t b
 e k t h
 e k t k
 e t b e
 e t b k
 e t e k
 k t b e
 k t b k
 k t e k
 t b e k

6 6 6 6 6 6 6 6 6 6
f f f f f f f f f f
g t t t t t t t t t
6 f g 6 f g 6 f g 6 f g

6 6 6 6 6 6 6 6 6 6
f f f f f f f f f f
k t t t t t t t t t
f f f f f f f f f f
k k k k k k k k k k
f f f f f f f f f f
k k k k k k k k k k
t 6 f k

6 6 6 6 6 6 6 6 6 6
f f f f f f f f f f
h t t t t t t t t t
6 f h 6 f h 6 f h 6 f h

6 6 6 6 6 6 6 6 6 6
g g g g g g g g g g
h t t t t t t t t t
6 g h 6 g h 6 g h 6 g h
g g g g g g g g g g
h h h h h h h h h h
t 6 g h

6 6 6 6 6 6 6 6 6 6
f f f f f f f f f f
2 t t t t t t t t t t
6 f l 6 f l 6 f l 6 f l

6 6 6 6 6 6 6 6 6 6
g g g g g g g g g g
l t t t t t t t t t
6 g l 6 g l 6 g l 6 g l
g g g g g g g g g g
t t t t t t t t t t
g g g g g g g g g g
l l l l l l l l l l

b g k f
 b g t b
 b g t g
 b g t k
 b k t b
 b k t g
 b k t k
 b t b g
 b t b k
 b t g k
 g k t ~~g~~
 g k t g
 g k t k
 g t b g
 g t b k
 g t g k
 k t b g
 k t b k
 k t g k
 t b g k

b h i
 b h t b
 b h t h
 b h t i
 b i t b
 b i t h
 b i t i
 b t b h
 b t b i
 b t h i
 h i t b
 h i t h
 h i t i
 h t b h
 b t b i
 h t h i
 i t b h
 i t h i
 t h h i

b h k
 b h t b
 b h t h
 b h t k
 b k t b
 b k t h
 b k t k
 b t b h
 b t b k
 b t h k
 h k t b
 h k t h
 h k t k
 h t b h
 h t b k
 h t h k
 k t b h
 k t b k
 k t h k
 t b h k

b i k x
 b i t b
 b i t i
 b i t k
 b k t b
 b k t i
 b k t k
 b t b i
 b t b k
 b t i k
 i k b i
 i k b k
 i k t k
 i t b i
 i t b k
 i t i k
 k t b i
 k t b k
 k t i k
 t b i k

c a e
 c a t c
 c a t d
 c a t e
 c e t c
 c e t d
 c e t e
 c t c d
 c t c e
 c t d e
 d e t c
 d e t d
 d e t e
 d t c d
 d t c e
 d t d e
 e t c d
 e t c e
 e t d e
 t c a e

c d f
 c d t c
 c d t d
 c d t f
 c f t c
 c f t d
 c f t e
 c t c d
 c t c f
 c t d f
 d f t c
 d f t d
 d f t f
 d t c d
 d t c f
 d t d f
 f t c d
 f t c f
 f t d f
 t c d f

n d g
n d t n
n d t g
n g t n
n g t d
n g t g
n t n d
n t n g
n t d g
d g t n
d g t g
d g t g
d t n d
d t n g
d t n g
g t n g
g t n g
t n d g

n d h
n d t c
n d t h
n g t c
n g t d
n h t h
n t n d
n t c h
n t d h
d d t n
d d h t
d d h t
d t n d
d t n h
h t n d
h t n h
t n g h

n d t
n d t d
n d t i
n i t n
n i t d
n i t i
n t n d
n t n i
n t d i
d d i t
d d i t
d d i t
d t n d
d t n i
i t n d
i t n i

n d k
n d t c
n d t d
n d t k
n k t c
n k t d
n k t k
n t n d
n t n k
n t d k
d k t c
d k t d
d k t h
d t n d
d t n k
d t n k
k t n d
k t n k
t c d k

c e f
c e t c
c e t f
c e t f
c f t f
c f t e
c t c f
c t c f
c t e f
c e f e
c e f f
c e t c
c e t c
c e t c
c e t c
c e t c
c e t c
c e t c
c e t c
c e t c
c e t c
c e t c

c e g
c e t n
c e t c
c e t g
c g t c
c g t e
c t c g
c t c g
c g t c
c g t c
c e g t
c e g t
c e t c
c e t c
c e t c
c e t c
c e t c
c e t c
c e t c
c e t c
c e t c
c e t c

r	e	h	r	e	e	l	r	e	h			
c	e	t	c	c	e	t	c	c	e	t	r	
c	e	t	c	c	e	t	c	c	e	t	c	
c	h	t	c	c	e	t	i	c	e	t	h	
c	h	t	c	c	i	t	c	c	h	t	c	
c	h	t	e	c	c	i	t	c	k	t	e	
c	h	t	h	c	c	i	t	i	c	k	t	h
c	t	c	e	c	c	t	c	e	c	t	c	e
c	t	c	h	c	c	t	c	i	c	t	c	h
c	t	e	h	c	c	t	e	i	c	t	e	h
e	h	t	c	c	e	i	t	c	e	k	t	c
e	h	t	e	c	e	i	t	e	e	k	t	e
e	h	t	h	e	e	i	t	i	e	h	t	h
e	t	c	e	e	e	t	c	e	c	t	c	e
e	t	c	h	e	e	t	c	i	c	e	t	h
e	t	c	e	h	e	t	e	i	e	t	e	h
e	t	c	e	h	i	t	c	e	h	t	c	e
e	t	c	e	h	i	t	c	i	h	t	c	h
e	t	c	e	h	i	t	c	i	h	t	c	e
e	t	c	e	h	t	c	e	i	t	c	e	h

c	f	g	c	c	f	b	c	c	f	i	c
c	f	t	c	c	f	t	c	c	f	t	c
c	f	t	c	c	f	t	c	c	f	t	c
c	f	t	c	c	f	t	c	c	f	t	c
c	f	t	c	c	f	t	c	c	f	t	c
c	f	t	c	c	f	t	c	c	f	t	c
c	f	t	c	c	f	t	c	c	f	t	c
c	f	t	c	c	f	t	c	c	f	t	c
c	f	t	c	c	f	t	c	c	f	t	c
c	f	t	c	c	f	t	c	c	f	t	c
c	f	t	c	c	f	t	c	c	f	t	c
c	f	t	c	c	f	t	c	c	f	t	c
c	f	t	c	c	f	t	c	c	f	t	c
c	f	t	c	c	f	t	c	c	f	t	c
c	f	t	c	c	f	t	c	c	f	t	c
c	f	t	c	c	f	t	c	c	f	t	c
c	f	t	c	c	f	t	c	c	f	t	c
c	f	t	c	c	f	t	c	c	f	t	c
c	f	t	c	c	f	t	c	c	f	t	c
c	f	t	c	c	f	t	c	c	f	t	c
c	f	t	c	c	f	t	c	c	f	t	c
c	f	t	c	c	f	t	c	c	f	t	c
c	f	t	c	c	f	t	c	c	f	t	c
c	f	t	c	c	f	t	c	c	f	t	c
c	f	t	c	c	f	t	c	c	f	t	c
c	f	t	c	c	f	t	c	c	f	t	c

c f k
c f k
c f k
c f k
c f k
c f k
c f k
f k
f k
f k
f k
f k
f k
k k
k k
t c

c g k
c g k
c g k
c k t
c k t
c k t
c g k
c g k
g k t
g k t
g k t
g k t
g k t
k t
k t
k t
t c

c c c c
c c c c
c c c c
c c c c
c c c c
c c c c
c c c c
c c c c
c c c c
c c c c
c c c c
c c c c
c c c c
c c c c
c c c c
c c c c
c c c c

c b i
c b i
c b i
c b i
c b i
c b i
c b i
c b i
c b i
c b i
c b i
c b i
c b i
c b i
c b i
c b i
c b i
c b i

c c c c
c c c c
c c c c
c c c c
c c c c
c c c c
c c c c
c c c c
c c c c
c c c c
c c c c
c c c c
c c c c
c c c c
c c c c
c c c c
c c c c

c b k
c b k
c b k
c b k
c b k
c b k
c b k
c b k
c b k
c b k
c b k
c b k
c b k
c b k
c b k
c b k
c b k
c b k

c i k
 c i t c
 c i t i
 c i t k
 c k t c
 c k t i
 c k t k
 c t c i
 c t c k
 r t i k
 i k t r
 i k t i
 i k t k
 i t c i
 i t c k
 i t i k
 k t c i
 k t c k
 k t i k
 t c i k

d e f
 d e t d
 d e t e
 d e t f
 d f t d
 d f t e
 d f t f
 d t d e
 d t d f
 e f t d
 e f t e
 e f t f
 e t d e
 e t d f
 e t e f
 f t d e
 f t d f
 f t e f
 t d e f

d e g
 d e t d
 d e t d e
 d e t g
 d g t d
 d g t e
 d g t g
 d t d e
 d t d g
 d t e g
 e g t d
 e g t e
 e g t g
 e t d e
 e t d g
 e t e g
 g t d e
 g t d g
 g t e g
 t d e g

d e h
 d e t d
 d e t e
 d e t h
 d h t d
 d h t e
 d h t h
 d t d e
 d t d h
 d t e h
 e h t d
 e h t d e
 e h t h
 e t d e
 e t d h
 e t e h
 h t d e
 h t d h
 h t e h
 t d e h

d e l
 d e t d
 d e t e
 d e t i
 d i t d
 d i t e
 d i t i
 d t d e
 d t d i
 d t e i
 e i t d
 e i t e
 e i t i
 e t d e
 e t d i
 e t e i
 i t d e
 i t d i
 d t e i
 t d e l

d e k
 d e t d
 d e t e
 d e t k
 d h t d
 d h t e
 d h t h
 g t d e
 d t d k
 d t e k
 e h t d
 e h t e
 e h t h
 e t d e
 e t d h
 e t e k
 k t d e
 k t d h
 k t e k
 t d e k

d d d d d d d d d d
f f f f f f f f f f
g g g g g g g g g g
f f f f f f f f f f
g g g g g g g g g g
f f f f f f f f f f
g g g g g g g g g g
f f f f f f f f f f
g g g g g g g g g g
f f f f f f f f f f
g g g g g g g g g g

d d d d d d d d d d
f f f f f f f f f f
g g g g g g g g g g
f f f f f f f f f f
g g g g g g g g g g
f f f f f f f f f f
g g g g g g g g g g
f f f f f f f f f f
g g g g g g g g g g

d d d d d d d d d d
f f f f f f f f f f
g g g g g g g g g g
f f f f f f f f f f
g g g g g g g g g g
f f f f f f f f f f
g g g g g g g g g g
f f f f f f f f f f
g g g g g g g g g g

d d d d d d d d d d
f f f f f f f f f f
k k k k k k k k k k
f f f f f f f f f f
g g g g g g g g g g
f f f f f f f f f f
g g g g g g g g g g
f f f f f f f f f f
g g g g g g g g g g
f f f f f f f f f f
g g g g g g g g g g

d d d d d d d d d d
f f f f f f f f f f
g g g g g g g g g g
f f f f f f f f f f
g g g g g g g g g g
f f f f f f f f f f
g g g g g g g g g g
f f f f f f f f f f
g g g g g g g g g g

d d d d d d d d d d
f f f f f f f f f f
g g g g g g g g g g
f f f f f f f f f f
g g g g g g g g g g
f f f f f f f f f f
g g g g g g g g g g
f f f f f f f f f f
g g g g g g g g g g

e	f	i	e
e	f	t	f
e	f	t	i
e	f	t	e
e	f	t	f
e	f	t	i
e	f	t	e
e	f	t	f
e	f	t	i
e	f	t	e
e	f	t	f
e	f	t	i
e	f	t	e
e	f	t	f
e	f	t	i
e	f	t	e

e	f	k	X
e	f	t	e
e	f	t	k
e	f	t	e
e	f	t	k
e	f	t	e
e	f	t	k
e	f	t	e
e	f	t	k
e	f	t	e
e	f	t	k
e	f	t	e
e	f	t	k
e	f	t	e
e	f	t	k
e	f	t	e

e	g	h	e
e	g	t	g
e	g	t	h
e	g	t	e
e	g	t	h
e	g	t	e
e	g	t	h
e	g	t	e
e	g	t	h
e	g	t	e
e	g	t	h
e	g	t	e
e	g	t	h
e	g	t	e
e	g	t	h
e	g	t	e

e	g	i	e
e	g	t	g
e	g	t	i
e	g	t	e
e	g	t	g
e	g	t	i
e	g	t	e
e	g	t	g
e	g	t	i
e	g	t	e
e	g	t	g
e	g	t	i
e	g	t	e
e	g	t	g
e	g	t	i
e	g	t	e

e	g	k	X
e	g	t	e
e	g	t	k
e	g	t	e
e	g	t	k
e	g	t	e
e	g	t	k
e	g	t	e
e	g	t	k
e	g	t	e
e	g	t	k
e	g	t	e
e	g	t	k
e	g	t	e
e	g	t	k
e	g	t	e

e	h	i	e
e	h	t	h
e	h	t	i
e	h	t	e
e	h	t	h
e	h	t	i
e	h	t	e
e	h	t	h
e	h	t	i
e	h	t	e
e	h	t	h
e	h	t	i
e	h	t	e
e	h	t	h
e	h	t	i
e	h	t	e

e h k
 e h t e
 e h t h
 e h t k
 e k t e
 e k t h
 e k t k
 e t e h
 e t e h
 e t h k
 h k t e
 h k t h
 h k t k
 h t e h
 h t h k
 h t h k
 k t e h
 k t h k
 t e h k

e l k
 e l t e
 e l t l
 e l t k
 e k t e
 e k t l
 e t e l
 e t e k
 i k t e
 i k t l
 i t e l
 i t i k
 l t e k
 k t e k
 k t l k
 t e l k

f f f g g h
 f f f g g h
 f f f g g h
 f f f g g h
 f f f g g h
 f f f g g h
 f f f g g h
 f f f g g h
 f f f g g h
 f f f g g h
 f f f g g h
 f f f g g h
 f f f g g h
 f f f g g h
 f f f g g h
 f f f g g h

f f f g g i
 f f f g g i
 f f f g g i
 f f f g g i
 f f f g g i
 f f f g g i
 f f f g g i
 f f f g g i
 f f f g g i
 f f f g g i
 f f f g g i
 f f f g g i
 f f f g g i
 f f f g g i
 f f f g g i
 f f f g g i
 f f f g g i

f f f g k l
 f f f g k l
 f f f g k l
 f f f g k l
 f f f g k l
 f f f g k l
 f f f g k l
 f f f g k l
 f f f g k l
 f f f g k l
 f f f g k l
 f f f g k l
 f f f g k l
 f f f g k l
 f f f g k l
 f f f g k l

f f f h h i
 f f f h h i
 f f f h h i
 f f f h h i
 f f f h h i
 f f f h h i
 f f f h h i
 f f f h h i
 f f f h h i
 f f f h h i
 f f f h h i
 f f f h h i
 f f f h h i
 f f f h h i
 f f f h h i

Diximus de hanc distorsu in tabula
 existenciu, et artificialit signi-
 canimq multiplicacōm significatōy
 ipay, mistudo qualibet tram i qualibet alia
 et q illa mixtio stat magis generalis i hac distic-
 tōe, q̄ in aliqua alia distictōm portay i hac
 arte, q̄do ista distictō e magis gn̄alis i hac
 arte oibz alijs distictōibz, p̄ tanto ista arte s̄
 uōie istiq distictōis oz appellare // *Se*

Quinta Distinctione

Subjecta i quibz oēs qōes q̄phēdu-
 tur. q̄ existit. s̄. deus angelus.
 fir manētū. aīa. ymaginatio.
 sensualitas. vegetacō. elementa et artificiu,
 ex hīs fieri p̄nt qōes, et ista. q̄ q̄ p̄diximq
 p̄nt p̄o i alphabeto istius artis, p̄m̄ signudo
 p. b. p̄dm̄ p. c. et sic demōps // Simp̄ficacō i
 utilis e i hac arte, qm̄ resp̄mendo tras fiḡay
 hētū modus et p̄p̄cō ad faciendū qōes, et
 ad multiplicandū ip̄as // h̄ idē s̄ de distic-
 tōe hūiq distictōis, que nouē modis dat doc-
 trinā et p̄ctā ad solvendū qōes // p̄m̄us modus
 e solue qōes p̄ p̄m̄ā fiḡam, 2° p̄ 2° fiḡam.
 3° p̄ 3° fiḡam, 4° p̄ 4° fiḡam, 5° p̄ 5° fiḡam,
 6° p̄ 6° fiḡam, 7° p̄ 7° fiḡam, 8° p̄ 8° fiḡam,
 9° p̄ 9° fiḡam, et ultiūq modus e p̄ cameray qm̄
 Et p̄ oēs istas. q̄ p̄tes solū p̄nt qōes // Et oēs
 iste. q̄ p̄tes s̄nt quērentes ad ponendū m

alphabeto huius artis, ut solucōm ista sint
suscata in figuris // b. sig. p̄ma p̄te. c.
p̄dam / et sic p̄ ordinē de alijs // p̄ quemlibet
p̄son. q. modoy ul p̄am / doctrina dare p̄ponit
ad q̄os solucōm // Et p̄ doctrina quā dabim⁹
i q̄obz i hac arte consistunt / p̄t h̄erī modus
et ars ad q̄ones p̄grimas solucōm sequēdū
i ipis p̄cessu huius artis. // *De p̄ma p̄te*

Utrum bonitas et magnitudo i rebus
creatis quantantur // Solucō. b. c. bo
nitas et magnitudo / in creatis quā / i rebus
nō p̄nt / quā si quēri possent / sequeret⁹ q̄
bonū creatū et magnū creatū et c / quērentur
et q̄ bonū faceret adeo magnū bonū / et bonū
magnū sub vocē bonitatis et magnitudinis / et
q̄ i illa op̄e bonitas eē nō posset s̄m malicia /
nec magnitudo puritati / p̄ quā quān eēt
ip̄e malicia et puritate eē in creaturis / et
eēt res create infinite bone et magne / q̄
ē impossibile / tenēda ē s̄ negatiua in actōne /
ne inconuenientia p̄dicta sequatur //

Questio quid est magnitudo et unitas /
Solucō. c. d. / magdo et unitas ē eterna
singularitas / sicut magnitudo solis / que
ē magna / ut sit un⁹ sol singularis t̄m / et h̄o
idē ē de mag^{ue} Regis / ut sit un⁹ Rex t̄m
i uno regno / Et hoc idē p̄ de dō / qui ē mag
n⁹ ut sit un⁹ singularis et un⁹ ē s̄ magnitudo
et unitas / ut sit una et unitas t̄m // et

unitas illius est si essent plures et unitates sic
est unitas dei si essent plures dii et unitas
solis si essent plures et hoc idem sequetur de
aliis rebus que singulares existunt sicut
prima materia que est una et ista simplex que est unus

Questio ptas eterna de que est **S**olutio d. e.
Eterna ptas est de eternali et inificatio. et inifica
et et inificare ut ipsa ptas sit eterna in possifi
catis possificabilis et possificare et ut ipsa et initas
sit possificabilis et inificatio et inifica et et in e

Questio quare ptas est in sapia **S**olutio. e. ff.
Est ptas in sapia ut ipsa sapia esse possit esse
intelligibile et esse intelligere
qui absque ptate esse non possent Est et ptas in
sapia ut sapia possit stare in ptate esse possi
ficatum possificabile et possificare Est etiam
ptas in sapia ut enicia sunt intelligibilia et
intelligenda et quod sapia possit esse

Questio est sapia in voluntate **S**olutio. ff. g. sta
ta et sapia in voluntate quanta est voluntas in
sua si tamen sapia et voluntas quiterentur per in
rebus in quibus quiteri non possunt et tanta sapia in
voluntate quod voluntas ipsam vult amare et
sapientia ipsam potest intelligere

Questio qualis voluntas est virtus **S**olutio. g. h.
voluntas dei est ipsa que est virtus qui nulla est
alia voluntas que possit esse virtus quod si esset non
posset esse subiecta vicio et periret in illa
liber arbitrium per cuius presentiam non possent merita
acquiri ad gloriam herendam

Questio est veritas sine virtute **S**olutio. h. j.
qu

Est veritas absq[ue] virtute, qui scilicet vera in-
telligit et voluntas eius motu falsitate diligit
q[uod] admodum falsus iudex, qui verum iudicium
intelligit, et falsa sententiam dicit, et sic voluntas q[ue]
falsitate diligit, et vera odit. In cuius amore
stat veritas absq[ue] virtute, et sicut in falso iu-
dice, in quo stat veritas absq[ue] virtute, qui verus
est q[uod] ille iudex est falsus, et verum est q[uod] voluntas
eius amat falsitatem, et odit veritatem.

Questio ubi sunt veritas et gloria. **S**olucio. p. b.
Est veritas in gloria, et gloria in veritate, exis-
tente veritate in gloria, sicut via et cetera. f. veritas
glorificationis glorificabilis et glorificare, et hoc
idem suo modo se habet de gloria, que est in veritate, ut
in veritate sit gloriosum ceterale glorificationis
glorificabile et glorificare. Sunt ergo veritas et glo-
ria ex parte qualis in alia, et sicut in epistolis quas
habet in se ipsis ecclesie, sicut et in beatorum et magister et ceteris
primis hinc sunt q[uod] in distinctione. 2. significamus.

Questio quomodo gloria et veritas glorificantur. **S**olucio.
b. b. gloria et veritas glorificantur in questione
bonificationis et glorificationis, bonificabilis, et
glorificabilis, bonificare et glorificare. Etiam
veritas et gloria glorificantur in questione bonificationis
bonificationis et bonificationis, que cum gloria glorificantur, in questione
glorificationis glorificationis et glorificationis que cum bonitate glorifi-
cantur, et stat et questio glorie et veritatis in
bonificationis bonificationis et bonificationis que cum bonitate glorificantur
et hoc idem de glorificationis glorificationis et glorificationis
que cum gloria glorificantur. Continet et gloria et boni-
tatis, in questione magnitudinis et unitatis prout
sapientie, voluntatis, virtutis et veritatis.

In gloria

37

Questio. cu quo glia est magnitudo **S**olo
 c. k. / glia e magnitudo cu se ipa p se ipam
 q glia e p se ipam / et q i se ipa hee eele
 z psumtu glificatum glificate z glificade
 Est et glia magnitudo cu boitate / q bonu est
 q glia sit mag^{do} / Est et glia magnitudo cu
 etnitate / ut sua magnitudo sit etna / Est et
 glia mag^{do} cu ptate / ut sua ptas gliosa sit z
 magna / et q ptas e glia io in do ee pt glia
 cu ptate magnitudo / Est glia magnitudo cu
 sapia / ut ipa sapia stire possit magna glam
 et ut i glia quiete magna hre possit // Est glia
 magnitudo cu volutate / q vult q glia sit mag
 nitudo / ut glam magna possit amare / Est
 glia magnitudo cu virtute / et cu ipa virtu
 te sua mag^{do} distare possit a pmitate vicio
 et pena // Est glia magnitudo cu veritate / ut ve
 ritas magna quiete in glia hre possit // **S**icut
 e quom^o qones p pma figuram solui possunt /
 diffinicoes et vras / in illa soloe mistendo / et
 ostensus e modus multiplicandi qoes p^m ar
 culicam pme figure / ponedo quosda terminos
 in alijs // **De secunda pte quiete diffinitionis**

Utrum diffancia sit maior i qora
 q in qviete **S**olucio. t. b. c. d. **S**icut
 sensuale z sensuale e dra maior
 in qcordancia q in qviete / veluti dra
 ignis z aeris / que maior e i qora / q dra
 ignis et aque i qviete / q dra que e in
 qora / est p pma intencioem / et he qcordacia

et in se et igne et aqua et terra que est in quatuor
 ignis et aqua et terra et in quatuor et quatuor
 habet in se et in quatuor et in quatuor
 sensualis et intellectualis maior est in quatuor
 sensualis et intellectualis quod dicitur que est in quatuor
 sensualis et intellectualis quod dicitur que est in quatuor
 sensualis et intellectualis existit hoc hoc est et
 per dicitur et quatuor sensualis et intellectualis de
 uenit in corruptum et peritum / dicitur que est
 intellectualis maior est in quatuor amborum quod in eo
 trinitate eorum sic dicitur que maior est in quatuor
 amandi et intelligendi quod in quatuor trinitate
 et ignorandi est quod dicitur quod dicitur maior
 in quatuor quod in quatuor etiam quod quatuor primum est
 stabile et actuale et contritum est primum actu
 tale tunc

et intellectus

Questio ut primum sit autem medium et finis
 et est quod primum est stabile et actuale secundum quod in
 explanatione et sic dicitur et et ideo primum est
 et finis sub sua propria ratione et medium et finis
 sunt autem primum sub suis propriis rationibus quod admodum in
 philosopho sicut in aphorismo vel in alio in quo primum in dicitur sua
 similitudine efficiente materia forma et finem
 in hoc quod illud primum facit stare in aphorismo et
 primum stabile et facit stare in illo quod qualia primum
 actus et similitudine est medium autem primum sub
 sua propria ratione ut in quatuor dicitur primum sicut
 communitio forme et materie in qua est autem medium
 quod primum et hoc dicitur per se de mensuratione enim
 equalium in quantitate et portione in extremi
 tibus illarum in principio quod est de una ad aliam et
 hoc dicitur sequitur de fine qui est ante in stabile

autem

sta

q̄ p̄m̄ sub sua p̄a v̄e / et iō ē successio r̄ mo
tus in p̄ncipiis q̄ d̄ificant s̄am

38

Questio vtrū in eēcia angeli sūt maiori-
tas / equalitas / et minoritas. **S**olutio
T. h. 7. b. / In eēcia angeli sūt maiortas eq̄-
litas / equalitas / et minoritas. ut illa eē-
possit eē de eēlibus p̄ncipiis / et p̄tibus s̄a-
libz et actūtalibus / sicut bonitas q̄ in angelo
ē p̄ s̄alis et actūtis / ē p̄ s̄alis i sua p̄a
v̄e / et ē p̄ actūtis app̄ata aliis p̄ncipiis /
sicut maḡ q̄ ē bona actūtis / In q̄ntū ē v̄su-
ta similitudinē bonitatis / est etiā in eēcia an-
geli equalitas eēcialiter s̄oy relatiōz /
veluti equalis relatiō int̄ intellectum p̄cellē-
re p̄cellere / bonificatum bonifc̄ et bonifc̄e /
et sic de aliis p̄m̄ s̄alibus / de q̄bz s̄a angeli ē

Questio ^{v̄m} in eēcia ignis s̄plias / q̄stituta
sit d̄a. p̄m̄ et maiortas. **S**olutio. T. b. e. h.
In eēcia ignis / q̄ sit d̄a p̄sualis et p̄-
sualis / ut s̄a ignis eē possit de pluribus
p̄ncipiis. s. de bonitate / maḡ / calore / et colore /
lenitate / et sapore / forma / et m̄a / et q̄ntitōe /
et sic de aliis q̄ s̄e ignis q̄nt / Est in eēcia
ignis p̄m̄ diffusū p̄ oēs p̄tes illiq̄ eē / ut ille
p̄tes sūt p̄m̄ illiq̄ sicut bonitas magnitudo et ē
que sub v̄e ignis sūt p̄tes eēciales ex q̄bz
eē ignis ē q̄p̄ta / In illa eē ē efficiens ignis
qui facit calorem et lucē / et ē forma caloris. s.
ignificatum / et ē mat̄ia calefactibilis et ig-
ficabilis in illa eē / et hoc d̄m̄ sequitur de
f̄ne q̄ ē in eē ignis / cum iustitias naturales de
eē ignis mouetur / ut sit s̄a / et q̄ illa s̄a

sunt operationes naturales sub ratione propria de quibus est
constituta et quod multiplicet in aliis subiectis similitudinis
sue propria. Est finis et in esse ignis sub ratione
diminutionis, sicut omnia calefacta, que calefiunt
per ignem calefiunt et ignis in rebus elementatis
qui diminuitur est in calore et frigore huius et sicut
et significatio ignis et ignis et sic de aliis simi-
lis qui sub ignis sunt. Est propria finis ignis
in essentia ignis in rebus elementatis tunc quando ignis
corruptum et ille res deveniunt in propria
vel quando in se efficitur mutatio et alteratio calo-
ris in frigus et lucis in tenebras et sic de
aliis rebus. Est et maiestas in esse ignis simpli-
cis ut propria substantialia et accidentalia. Nam bonitas
que est propria substantialis ignis est maior quam bonitas sine
magnitudinis que est propria accidentalis ac maior est
bonitas in actu bonificandi quam magnificandi et
et idem est de quolibet alio proprio respectu aliorum.

Sicutum est quomodo per 2^{am} figuram habetur particula ad
misterium quedam propria in aliis de quibus illa figura
est operata et ex dedimus ad solvendum alias
questiones per questiones quas solvimus. **De**
tertia parte quate distinctionis.

Utrum magis sit bonificabilis de
celi bonificabilitate. **Solo. b. c.**
In ista solone. et tange terminos
illos quos camera de b. c. sunt in ista figura
et misterere illos terminos qui camera illis figure
sunt sequentes et concordantes cum camera de
b. c. que est antecedens ipsam secundum quod est qua

prosumus / **S**ed in diffinitione bonitatis et magis
 affirmativa tenet nos / or. ut magis satisfiat
 ad bonitatem et sibi ipsi / et bonitas sibi ipsi et magis
 nitidum / et q. ut bonitate et magnitudine sit
 dicitur et q. or. in se habet ostendit / et magnitudinem
 ex se habet multiplicando / ut se habet sit magna
 ex se habet bonitate / et q. sit hoc qd. e. in se ipsa
 et in suis partibus / cum ista tali affirmatione / ita
 de. b. et de. c. concordantia habet q. per affirmationem
 maiorem bonitatem et magis ostendit / et maiorem
 magnitudinem in se habet q. per negationem / or. tamen
 facit distinctionem / sicut maiorem bonitatem et ma
 iorem bonitatem / unde per maiorem bonitatem
 et verum / hoc qd. diximus tenendo affirmativa / per
 per maiorem bonitatem debet teneri negativa /
 ut se habet sit de principis actibus sic q. e. non
 possit / est q. magis multiplicata de bonitate
 actibus / que quidem habet magnitudinem et actibus
 et similitudo se habet bonitatis / per qua bonitas magis
 e. h. qd. e. / **D**anda de. b. d. / et camera de. c. d. /
 hoc qd. diximus sicut e. verum q. duratio boni
 se habet sit in magis / ex parte magis multiplicata
 de se habet bonitate / ut sit bona et q. remaneant
 bonitas magnitudo res reales iose q. or
 dantes et no. q. rantes / hoc idem sequitur de ca
 mera de. b. e. / et de. c. e. / ut in se habet e. possit bo
 nitas per magis / et magis per bonum / et q. part
 tes sunt clare et no. q. rantes in dicitur se habet per
 et actibus / et ut se habet sit / et illa per sunt hoc
 qd. sunt / et sic de omnibus causis / que o. q. or. q.
 hnt cum hoc qd. de prima causa diximus / **S**ed in
 e. de in per que per se significamus / qua in Ra
 tione tenere / or. et illa exemplificamus in

Sicut
 dicitur

plurione quōs quā fatim9 / et p^m qd ex^m solui
pūt cetē quōs tenēdo modū in soloe illaz / quē
tenim9 i quē audita // *De quarta pte
quinte distinctionis*

Hac q^{te} pte dat p^{ca} ad solueud
quōs p^{ca} p^{ca} quarta / recipiēdo
sig^{ca} canā / et ipā mistēdo aduice
et ultimo ea ducē ad p^{ca} //

Questio vtrū bonitas sit ita magna sicut
sapia / **S**olucō. b. c. ff. / hec canā sig^{ca} quōs solue
ue / i huc modū / magitudo sapie ē / q^{ca} sapia in
se hat ecclē quātūm / iustit^{ca} / et iustit^{ca} / et hoc
idē p^{ca} de b^{ca} . f. q^{ca} hat i se ipā ecclē boni
ficatū / bonificabile / et bonificare / et q^{ca} eoz cō
cordancia sit ita magna / q^{ca} bonitas et sapia
quātūm / et q^{ca} remaneant vōes reales / q^{ca} /
in distinctōe / iustit^{ca} bonificati / iustit^{ca} /
et bonificabilis / iustit^{ca} et bonific^{ca} / et quā mag
tudo ē id p^{ca} qd bonitas ē magna / et bonitas
ē id p^{ca} qd sapia ē bona / p^{ca} q^{ca} magitudo sit ecclē
modū int^{ca} bonitate / et sapiam // Cānā que ē
de . c. d. g. / sig^{ca} q^{ca} bonitas ē ita magna sicut
sapia / quā magitudo sapie que p^{ca} nō possit i
fine / si voluntas q^{ca}riaretur magitudo in bo
nitatis / et duraciō et q^{ca} / quas h^{ca} sub vōe
bonitatis / in suo ecclē amatiōe amabili et ama
re / que amat ita ecclē magna in bonificabili
tate sicut i stabilitate // Tercia canā q^{ca}
est de . d. e. h. / sig^{ca} q^{ca} in solucōe tenentur af
firmatiā / ut nō magitudo nō sit maior vir
tus et p^{ca} i duraciōe et p^{ca}te sapie q^{ca} bonitatis
et q^{ca} p^{ca} mag^{ca} nō sit / ante / i fine sapientie

q̄ bonitatis / quā si eēt maḡ^{do} eēt gr̄ia bonitati
 de se ip̄a / quā q̄r̄ietate faceret stare ī sapia
 et ī suo q̄r̄io / s̄ ī p̄mitate / eēt maḡ^{do} ita maḡ
 na ī bonitate sicut ī sapia / Causa de. e. f. 7. /
 siḡ q̄ maḡ^{do} eēt ita magna ī bonitate / sicut ī
 sapia / ut magnitudo sit equalit̄ ī bō^e et ī sapia /
 et q̄ p̄tas et v̄itas maḡ^{do} sit equalia p̄m̄ ī
 sapia et ī bonitate / Causa de. ff. g. h. siḡcat
 et ostendit solone p̄m̄ affirmatōm / ut magni
 tudo quiete h̄at ī gl̄ia cū suo fine sive ī
 uortate / et q̄ ī uortate sit magnū amare
 existens ī medio iustitiam et bonificabilis / et
 bonificatim et intelligibilis // Siḡficat. causa
 de. g. h. b. / responsione ī negatōe sub rōe di
 t̄m̄ / qz deus et intelligibilis sub rōe angli et
 aīe rōnalis / sed nō bonificabilis sub rōe ip̄oy /
 Est q̄ maḡ^{do} maior ī uirtute ī fine sapie
 q̄ bonitatis / quā magis ē amabilis stabilitas
 dei q̄ bonificabilitas creaturay / siḡcat q̄ q̄
 dīa / q̄ p̄us ē illa intelligibilitas ī equalitate
 stabilitatis rōe uirtutis obi q̄ ī equalitate boni
 ficabilitatis creaturay // Siḡ causa de. h. j. c. / q̄
 maior ē uirtus sapie / si magnitudo stat equalit̄
 ī uirtute et q̄ corā bonitatis et sapie / q̄ eēt si
 magnitudo staret ī neq̄litate ip̄oy / et fuisset
 prius uirtus sua ī sapia q̄ ī bonitate / Siḡ
 causa de. j. k. d. / modū cū quo fieri potest
 r̄usio p̄m̄ cursū naturale. s. q̄ dū uirtutis
 h̄at quiete equalē ī gl̄ia bonitatis et sapie / ut
 nō sit eiā quies ī immortate et ī q̄r̄ietate /
 quā quidē quiete dū uirtutis / cū immortate
 bonitatis et imm̄te sapie / si magnū^{do} maior eēt
 ī sapia / q̄ ī bonitate / est q̄ ita magna bonitas

h̄ret.

sicut sapia / ut no sequitur idencia audita /
 / qm causa de. b. e. / significat q affirmata est
 absq minoritate i qctoe qois audite / p^m p^m
 bonu et potus et i qfusu / i quo declarat modu
 cu quo magtudo satisfact p^m sua diffioem
 i tm bonitati sicut sapie / ut equalit possint qui
 estere i glia / / Data e doctua p. q. cameras
 auditas ad soluendu qoes et ad intelligendu roes
 p^m multiplicacoi camara / q pnt multiplicari
 mouedo circulos / sicut mouere tm oculu /
 pone. g. i rectitudine de. b. c. / p que motum
 multiplicat alie. q. came / que pnt applicari
 ad qom / qua p dyping / hoc idm fieri pt pone
 do. h. sub. b. c. / et sic p ordine usq ad camara
 de. b. c. k. / hoc idm fieri pt mouedo 2^m circu
 lu et ponedo. d. sub. b. qui e i superiori circulo /
 et. e. qui e i. z. circulo sub. d. / et sic p ordi
 ne / sequedo modu et multiplicacoi qdia
 omi / que sut i arte qmetria et amatoria / *De*
Quinta pte quinte distiuctois /

1 **I**n hac pte dat doctua ad soluendu
 qoes cu diffioibus p^m / et ad qua
 libt diffioem / duas pponim⁹ qoes
 applicare / una in qua sit uoiatu aliquod
 p^m / hui⁹ artis / alia i qua sit iplicita / et p.
 de bonitate / *p diffioem bonitatis soluitur*

Questio vt^m deus sit *Solucio. b.* / si
 deus e sum ce est bonu / et si no
 est / sua p^maco e mala / q quide
 p^maco e mai⁹ malu / q omia

41

bona que sunt / et si deus e sum e e magis bo
nu q omne malu qd e, sequit q q si deus est
bonu e e, et malu e pno boni e, et si deus no
e se in homi, n, tm q bonu e qcordat cum
non e, et malu e e qd pnacon mali e qd
e boni / et qm istud e ipse se de unitate q de
Questio quare bonitas e pu^o g^oiale. **S**olutio. b.
Est bonitas pu^o g^oiale, ut bonu ultra bona possit
age sub voc bonitatis, et q pba sit bona pbalit,
et quelibet p^om, et ut bonitas suffice possit oibz
bois, et q multu bonu sit ex illa, p^o oia bona
sua similitudine sunt quidita, / **p diffionem
magitudinis soluntur**

Questio quid e deus. **S**olutio. c.
Deus e illa magnitudo, q cu ipso
queritur, i quo bonitas, unitas
ptas, sapia, voluntas, virtus, vitas, e gra
sunt vnu e eum mo, ut magitudo sit id p qd
sunt magne dignitates dei, et q de ipis sit
magna unitas numeri. //
Questio de quo magitudo habundat aliis pti
bus sbe, ut sunt magne. **S**olutio. c. / In magne
sunt cetera magnificatim magne, e magnificare
que sunt de e magne, et magne e de ipis, et
magnificabile e e magne e ita magnum in
virtute et p^oate et ceteris pu^os sbe, q in illo
et cu illo, et ex illo, et p illud sunt oes alie
ptes magnificabiles, mouete magnificatio
totam e e, magitudinis, et magnificabilita

tes p̄m̄ in suo p̄o magnificabili / ut s̄m̄
p̄m̄ magnificare uiuat de magnificabilitatē
p̄m̄ / idcirco magnitudo h̄ndat de p̄p̄a
ad magnificandū p̄tes s̄be / **De Duracione**

Duratio gēna et p̄es s̄nt enia
realia / **S**olutio. d. / Duratio ē
id p̄ q̄d bonitas magnitudo po
testas 2° s̄be durat / et ē duratio p̄m̄
ute / et p̄m̄ s̄be s̄nt p̄m̄ ḡnalia existēcia / In
dura de duraoe ḡnali / i q̄d durat sub
sua rōe / et id s̄nt multe duraoes p̄ales / que
stāt sub ḡnali duraoe / et ex hac ḡnali du
raoē / et ex pluribz duraoibz p̄alibz / accipit
multas similitudines / in quibus multiplicat ge
nera 2 p̄es p̄tentionalit / et illa p̄tencō ē
figura generis 2 p̄es realium / que s̄nt s̄nta
i. q̄ substantiis mundi. s̄ i. q̄ elementis / et i p̄tibz
s̄bay suay / sicut calor ignis / qui ḡnalis ē ad
oēs calores / et calor qui ē in euntibus cale
factis / stat sub p̄tibz illoz / et hoc ēē non
posset / si gēna et p̄es nō ēēt enia realia

Questio ut magnitudo dei sit ita magna p̄
extensionē / sic eternitas p̄ duraoem / **S**olutio. d.
Eternitas ē id p̄ q̄d magnitudo durat infi
nite / et id magnitudo dei nō h̄t p̄m̄ nec fi
nē in tēpe / p̄mo q̄ h̄ndat tēpus sub rōne
eternitatis / unde rōe h̄. q̄. q̄ magnitudo dei
sit ita magna p̄ extensionē / sicut eternitas p̄
duraoem / ut eternitas sit ita infinita in exten

42
sione sub voce magnitudinis / sicut magnitudo est
infinita in diuisione sub voce eternitatis / et hoc. 3.
et de unitate / ut et magnitudine et eternitate
possit esse equalitas. // *De potestate!*

Questio vtrum passio quae habet color
ut videatur / sit sibi appetas appa
ul appata. *Solutio. E.* Est color
ut sit visibilitas rei sensualem / et quod in visibi
litate illay / potest visua multiplicet spes colo
ri tales / transportatas in eadem visibilitate quanta
visuone potest sub omni voce moueat se ad ad
aba ext / ut in unitatibus suis illis uti possit /
quod quidem unitates sunt rationes / ut color sit vi
sibilitas appata / quoniam si ad ad non esset / et visibi
litas esset propria appetas coloris / illa appetas esset
inanis et superflua / et natura pareret in finis va
citate / quod est ipse per inuisu uacitate / et posse
per penas infernales /

*Q*uestio vtrum deus aliquid facere possit absque
utilitate. *Solutio. E.* / potestas est id per quod bonitas
dei potest esse magna in eternitate / sapientia / voluntate /
vultate / veritate / et gloria / pro deus nichil potest
facere sine utilitate / quoniam si facere posset / deficeret
magnitudo bonitatis in perspicua et quod est impossibile.

De Sapientia //

Questio vtrum quo rei appetates attinguntur
Solutio. ff. Est nullus potentia
cum qua sapiens intelligibilia in

telligit / et ipa intelligibilia attingitur cum
intelligibilitate intellectus / sine qua intelligibilitate
transire non posset intellectus ad extrinsecas intelli-
gibilitates / Intellectus ergo intellectus cum suo ipso intelli-
gibili intelligibilitates ex / que sunt intelli-
gibiles in intelligibilitate extrinseca illa eadem
intellectus / cum istis tribus intelligibilitatibus attingit
intellectus res proprias / misceudo quasdam intelli-
gibilitates in aliis / supponendo convenientiam
propter et ignorantiam / ex quibus intellectus proprias res mul-
tiplicat / sicut in magis ignis / in qua est magis
intelligibilis calor quam in magis aliorum etiam / et
sic de aliis rebus sitibus istis / quod habendo generalia
propter quod individuatibus transirentibus illis propter propria
Questio vltima intellectus humanus transire possit ad
intelligendum intelligibilitates extrinsecas extrinse-
cas sine ipso eadem intellectu extrinseca de essentia ipsius
intellectus **S**olutio .ff. intellectus est id vocem cuius
homo ita intelligit / sicut sub voce sensus sentit / et
si intellectus transire posset ad intelligendum obiecta extrin-
seca sine ipso eadem intellectu intelligibili sibi quodammodo /
esset sicut intellectus oppositum de eadem intellectu intelligit / et
de intelligibilitate extrinseca / que esset in obiectis extrin-
secis propriis / et esset quodammodo intellectus non esset / unde
requeretur vacuitas finis in naturali intelligibili
et hoc est impossibile / et intellectus non habet modum sicut
ipso intelligibili sibi quodammodo / quo posset habere lib-
tate et deliberationem ad intelligendum obiecta extrinseca / que
cum ipsa intelligibilitate attingeret intellectum ad in-
telligendum / et esset in ipso actus et passio idem
numerus / et sua operatio non esset meritoria / et
quodlibet istorum est impossibile /

Quid est passio mali angeli. **Solutio**
· g. / voluntas est id velle cumq; bonis
magnitudo et unitas et est sunt desi-
derabiles et amabiles, quod est amabilis magis
in bono et et unitate et est et bonitas est amabilis in
magis et et unitate et est est quod passio mali angeli
quod varia amabilitas, cum qua amat magnam
malicia in et unitate parte et est et per tem amo-
re est sua passio quod unitas amabilitatis et unitas
amabilitatis, putendo in se ipso amabilitatem
in odibilitate et odibilitate in amabilitatem
in qua passione ipse torquetur per omnes partes sue
sue, quod quod passio est similitudines in quod variam
amabilitate

Questio vtrum voluntas diligat naturaliter tunc partem
te in bonitate sicut in se ipso. **Solutio** · g. / voluntas
diligat partem in se ipso ut possit habere in ea sua
essentiale amatum amabile et amare, et quod
diligat se ipsum cum magis partem, est sibi naturale
amare bonitatem cum magis partem, ut esse sua
possit esse in magis bonitatis, remanet quod diffinitio
voluntatis integra et illesa in affirmatione
conclusionis, et destructa est in negatione. **De**
virtute

Quomodo ista edificatur et quid intenda-
tur. **Solutio** · h. / oritur virtus
de unitate bonitatis in unitate

magnitudinis, et de unitate magis in unitate bo
nitatis, et sic de alijs unitatibus aliorum prout et
eo remanet multe virtutes in pluribus particulis
multiplicate, et in illis virtuose sustentate, igitur
de hac multiplicacione per unam generacionem multipli
catur substantia, et stat subdividua, quod multe uni
tates virtutum in pluribus simplicibus particulis nature
tendunt ad unam generalem unitatem substantie decisam
vel derivatam ex multis generalibus partibus
et substantiis in quibus stabat in potentia.

Questio quare virtus stat in herbis et her
bis et lapidibus. **S**olutio. h. virtus de
bonitate magis est virtus ista eiusmodi sua
similitudine est, ut in illa similitudine sit manifes
tata et multiplicata, et ut possit transire ad
alias partes, que virtute habent ad recipiendum
illa virtute, quod virtus ut multe virtutes se pos
sunt congregare in una virtute multiplicata
ex omnibus sustentata in istis herbis et lapidibus.
In istis sic in sensu, quod per virtute movetur
ad audiendum ista vera propter ista unita et ana
bilis. In herbis sicut in planta, quod habet virtute
sanandi, ut sua virtute possit multiplicare
in virtute sibi generata. In lapidibus sicut in
magnete, quod attrahit sibi ferrum hac voce, quod
in illo habetur maior simplicitas esse quam in alijs
lapidibus, ad enim maiore simplicitate habet ferrum
appetitum, in quo tamen maiore habet virtutem
quam aliquid aliud elementum.

De veritate

De veritate

Utrum sententia et esse quod dicitur **Solo. 7.**
 In veritate est esse verificatum veri-
 ficabile et verificare / ex his ceteris
 quod dicitur est sententia veritatis / et ex ipis est ve-
 ritas / et ideo esse sententia in quod est et esse iporum in
 quod sunt quod dicitur / et ipsa sunt media per que
 sententia est quod dicitur quod dicitur sententia / per sententia
 veritatis et individuationis per dicitur de ceteris
 quod dicitur sententia / per sententia veritatis et esse bo-
 nitatis et magnitudinis / et sic de aliis / in en-
 tibus ceteris non quod dicitur / quoniam si quod dicitur
 essent res reales et diffuse / et hoc est impossibile

Questio 10ma una veritas maior sit quod alia
Solutio 7. / In se habet maioritas veri-
 ficata / illa maioritate multiplicata in partibus
 veritatibus ex pluribus potentibus constitutis .s. ex
 potentia rationali / ymaginaria / sensitiva / vegetativa
 et elementaria / et ideo ista maioritas est maior
 quod veritas lapidis / plante vel animalis irrationalis

De gloria //

Utrum calefactibilitas aqua sit de
 calefactibilitate ignis **Solo. 6.**
 In se habet ignis est calor de bonitate
 magis et in partibus se habet / et quod in igne est maiori-
 tas se habet / que est de sua esse / habet ipse ignis na-
 turam et plenitudinem multiplicandi suam speciem
 cum calore in aliis elementis / que sunt calefacti-
 bilia / ut ignis possit suo calore uti / et se ipsum
 multiplicare in illis per viam quod dicitur et generationis /
 dicitur calefactibilitas vero esse sub ratione

passionis e ex calefactibilitate ppa et cetis
n, qua quiete hnt sub roe passionis amittes
calefactibilitates yphate cetis demeris/

Questio quid e gha status **S**olucio. b. / in
gha e statum ghaificationum et pstate ghaificabile
et pstate ghaificare / et hoc ut cetis ppe ppe
sunt i gha pstate quiete / e q gha pstate pstate
quies qua ppe hnt i gha q e de pstate ghaifica
ghaificabile et ghaificare / et hoc sunt de pstate gha
et sunt gha pstate / et gha pstate e ipa. s. ghaeta

De Differentia //

Quare intellectus multiplicat species
eicm **S**olucio. t. b. / oba intellectus
sunt bonitas magitudo et e ppe ppe
ut aut intellectus attinge possit illa oba / tangit cu
dra ipa / q dra e id / qd clarificat ul illumina
nat intellectum / cu qua attingit rationes reales
e ppe / distinctis quibusda ab aliis / et ideo
intellectus multiplicat ppe vey pensibilium / cu qd
attingit rationes reales / quas intellectus desiderat /

Questio dra que e int deum et natura i q
sbo stat **S**olucio. t. b. / int deum et naturam no e
ali qua dra / que no sit deus ul natura / cu sit
ipde q sit aliquid / qm sit deus ul natura e q
sbo illiq dra / q e int deum et naturam ppe qua
intellectus humanus multiplicat de dra / in qua ppe
sustentatur dra / qua intellectus accipit de deo / et
de natura et illa ppe e forma rationalis et amittis
in qua appert pstate et realis dra / que e it

45

Dei & creaturae siue qua deus & creatura essent
idem modo quod est ipse. sunt quod substantia in quibus
stat. deus realis, que est in deo. per distinctionem que
est in divinis, et deus realis, que est in creatura.

De concordantia

Que potentie sunt magis passive, ut
ille que sunt in substantia, ut ille que sunt extra.
Solutio. c. Concordantia est
una per substantiam substantie, in qua quod sunt esse
concordantur, et esse concordabile, et concordare, que
sunt de sua essentia, et illa est de illis, et ideo est
sine essentiali concordabile in maiori passione, et
passione esse concordatio, que concordabilitas ex
substantiam, que non est de esse concordantia, sunt substantiam, ex
istens, et ideo per que quod est maior in substantiam que
est, secundum eiusdem nature.

Questio utrum potentia sit maior in concordantia que
in contrarietate. **S**olutio. t. c. que esse potentia est
quod sustentata in esse possificatione, possificatione
et possificatione, que sunt de esse potentia, illa tamen habet
naturam, que sit in quod a non in quod, que sunt de
una esse potentia, et ideo potentia maior est in quod que
in contrarietate. / **De contrarietate**

Quomodo ignis calefacit aquam. **S**olo.
t. d. / sunt ignis et aqua est deus in
contrarietate, et ut ignis et aqua, et
non ignis et aqua, est deus in quod, que

ignis dat suū calorem aeri cū qcor^a, et sic
terra assumit cū qcor^a, et cū istis duabus qcor
dancis calefacit cū suo calore aquā, q̄ cū
sua frigide q̄riatur igni, et hoc cū qcor^a quā
h̄t cū aere h̄ens plantā i q̄ ex ip̄o recipit hu
miditate, et cū qcor^a quā h̄t cū terra, cui dat
sua frigide, unde quū ignis suas qcor^a in
maiori virtute multiplicat q̄ aqua suas tūc
calefacit aquā, ut i ip̄a calore suū, et suis
qcordancis possit multiplicare, ex quibz p̄das
qcordancis sua eēhs qcor^a i rebz etas vinit.

Questio quare impossibilitas et q̄rietas qcor^a
h̄nt. **S**olū. t. d. q̄rietas ē p̄i^o acutale et non
stale p̄i^o q̄ p̄batū ē, i explanacione sua diffinis
et q̄ qcor^a ē p̄i^o stale et acutale, et qcordancis
et q̄rietas q̄riatur, h̄nt plus p̄i^o p̄be q̄
virtute i qcor^a q̄ i q̄rietate, vñ p̄ q̄ possibilitas
et qcor^a qcordant ad eē, et impossibilitas et q̄rietas
subqcordant ad nō eē, et p̄vito qcor^a et eē h̄nt
qcor^a, et p̄vito sine nō eē, et q̄rietas. **Se**

Principio

Quoniam materia possit eē sine forma
Solū. t. e. materia ē vni de q̄
p̄ncipis statibz naturalibus, que q̄
materia sine p̄tate eē nō p̄t, nec p̄tas sine suis
coēctibz p̄i^o, q̄ sūt de sua eē. s. possificatum
possificabile et possificare, et q̄ possificatum
stat i p̄tate formalit, et possificabile iualit,
stat negacō vera i q̄ctoe, ad huc posicoe p̄t
q̄ mā possit eē sic forma, possit deus face

46
aliquid sine utilitate, quoniam ex materia sine forma
aliqua utilitas sequi non posset.

Questio vltima prima sit de p[ri]ncipaliis. **S**olutio. t. e. p[ri]ncipaliis
apud e[st] p[ri]ncipalis s[ub]stantie, que debet in se habere causa
generata p[ri]ncipaliis, que sit de sua essentia et ex illo exis-
tente p[ri]ncipaliis p[ri]ncipaliis s[ub]stantie videtur sua similitudine
ut possunt esse p[ri]ncipalia s[ub]stantie et s[ub]stantia p[ri]ncipaliis eorum.

De medio

Quomodo fit generatio. **S**olutio. t. ff.
in medio est s[ub]stantia in quo finis influit
p[ri]ncipaliis similitudine sua, et p[er] quod p[ri]ncipaliis
refluit s[ub]stantie illa similitudine ex se ipso, et ex aliis
p[ri]ncipaliis s[ub]stantie videtur, p[er]circo ex ipsa influxione et re-
fluxione, multiplicatur et generatur ab eis generatio,
que stat in medio, et p[er] omnes eorum extremitates influit s[ub]stantia.

Questio de quo est in medio, quod stat in forma et
materia. **S**olutio. t. ff. in medio quod stat in forma et
materia est de se ipso, cum ipse sit una p[ri]ncipalis s[ub]stantie
in quo multiplicatur et generatur, omnia media p[ri]ncipaliis
cipiorum s[ub]stantie et ex ipso medio generatur vita assumitur
et in illis sua similitudine multiplicatur, ut illa similitudo
de bono sit et magna, et sic de aliis. **E**st ergo in
medio, quod est in forma et materia, id quod p[er] predicta
verba significavimus. **¶ Diffinitionem p[ri]ncipaliis.**

Questio vltima in rebus naturalibus potius
moueat omnem, aut omnem p[ri]ncipaliis. **S**olutio.
t. g. finis est unum s[ub]stantie p[ri]ncipaliis.

ste, que quide finis obm hē ēēle, qd ē sine
ēē. s. finibile, seu pferabile, in illa pō^a passiva
obabili, mouet finitum ēēle, finis, obiectabili
tates exītes ext^a passivas, i quibz mouet pō^a
ad multiplicandū pferē sūm, et finire, et illa
obā nō mouet pō^a, sed sūt similitudines motu ex
cū realū, ut sentiantur, ymaginetur et in
telligantur, mouet gō pō^a obā illā ad finē pferi
endi, sicut ignis mouet den ad finē lucendi,
obm tū mouet pō^a i q^o ē aptibile, ut cū sua
aptibilitate possit in finē quietem habere.
**Questio vlt^a i ceteris finis p^arii ēē possit
sine p^arii d^arii.** **Solutio. t. g.** finis ē id i quo
quiescūt bōitas magnitudo ēē, ste, et iō p^a
rii finis nō p^arii ēē sine p^arii, qm si d^arii
possent ēē sine successione p^arii, et mōdū
qui ēē i p^arii, quoz p^arii ēē impossibilis,
p^arii cursū nātūle. **¶ Sufficiētiā maioritatis**

Questio vlt^a quid sit infinitus.
Solutio. t. h. mundus ē sūa vlt^a co
pōta ex vlt^a p^arii. s. bōitas
et cō. In quo quelibet p^arii ē p^arii et finita
t^a alia, sic mag^a q^o est bona sub rōe bōitatis, et
bōitas q^o ē magna sub rōe magnitudinis. Et
qm quelibet p^arii ē minor i alia, et maior i se
ipā, q^o de vlt^a q^o mundus sit finitus et t^a
minutus i minoritate p^arii sūa, ex quibus
ē q^o p^arii et q^o p^arii, et sūa cōtia ē ex illis.
Questio maioritas quare ē. **Solutio. t. h.**

47

Deus est maior quam creatura, et est maiortas, ut
in illa representetur infinitas dei, sicut quia ma-
iortate illa infinitas non habet sibi in quo hu-
manus intellectus possit cognoscere finitatem dei.
Est et maiortas, ut aliqua creatura possit
esse maior quam alia per se et esse, sicut ca-
lor, que maiore est in igne quam in aliis eleme-
tis, esse, sicut bonificabilitas, quia est ma-
iore in bonificare quam in magificare, et sic de aliis.
Sed hoc esse non possit, si maiortas non est. Est
ergo maiortas, ut sequatur ea que de ea procedunt.

Per diffinitionem Equalitatis

Questio de quo est sibi iusticie Solo-
t. 7. Equalitas est una per se habens
sibi, que quidem equalitas habet in se
ipsa equalitatem, equalitatem, equalitatem, et equalitatem, ex
istis tribus est equalitas, et ista tria sunt de equalitate.
In hac equalitate habet equalitas naturas et proprietates
per se, sicut bonitas, que habet in se ipsa equalitatem
bonificandi, bonificabilis, et bonificare, et est equaliter
in magis, diuine, etate, et est equalitas exus
ille sibi, transmittit ex se similitudinem suam, que
quidem similitudo est sibi iusticie, ut quidam homines
utatur et participet iuste cum aliis, et equaliter
in bono et est de similitudine iusticie et equalitatis,
quia quedam partes habet cum aliis in substantia.
Questio utrum in deo sit equalitas Solo. t. 7.
In voluntate dei habetur conuale amatum, ama-
bile et amare, que equaliter sunt una voluntas

vna cōmū vna bonitas / vna magnitudo / et
rele dignitates / que dō quēnūt / Est q̄ nō dō
equalitas / qm̄ sine equalitate / ea que de dō
p̄dixim⁹ se nō p̄t / nec sine equalitate h̄ret
sens / cū quo distaret ab equalitate boni
tatis / magnitudis / et c̄ / A qua inequalitate / et
cū distare de unitate / ut i se ip̄o nō h̄t
maioritatem / neq̄ minoritatem

P Diffiniciō minoritatis

Questio vtrū in dō sint plures bo
nitates magnitudines / et c̄ / **S**olucō
t. b. / Si i dō sūt plures bonita
tes / et c̄ / oportet / q̄ in ip̄o eēt minoritas boni
tatis / et c̄ / qm̄ vna bonitas nō sufficit tūc /
vni magnitudini / nec vna magnitudo vni boni
Et qm̄ i dō ē om̄e op̄lemētū sine p̄fectio mag
nitudis / et bonitatis / et de unitate / q̄ i dō sūt
vna bonitas / vna magnitudo / et c̄ / et non plures
Questio que minoritas ē magis curā nō eēt
Solucō. t. b. / Illa minoritas i qua nō ē aliqd
bonitatis / virtutis / ḡne / et finis / ē magis curā
nō eēt q̄ aliqua alia minoritas / Ita mino
ritas est illa / q̄ est ex p̄to mortali / i quo mi
norificat cōuocāte magnitudinē / et sapiā / bo
nitatē / voluntatē finē / et vitatē / ut cū nō eēt
h̄nt q̄corā / et q̄ eēt eay sufficētur i ḡretate
cōuocāte p̄t p̄t / Sicut ē de mō p̄m̄ quem
significatur p̄ticia / q̄ p̄t teneri ad solūcōdū q̄os
p̄ p̄t diffiniciōes / et hoc explicite / et implicite /

modo volumus ostendere modum s^m que p^{nt} appli
cari oes diffices ad vna^m doct^{ri}nam et de hoc da
blim^{us} ex^{tra} faciendo vna^m que^m et p^{ro}locem de p^{re}destinac^oe

**De questione p^{re}destinac^ois soluta p^{er} diffini
tiones p^{ri}or^{um}**

Questio v^{lt}ima p^{re}destinac^o et libere arbit^{ri}u
possunt stare simul. **Solutio.** b. c. d.
e. ff. g. h. i. k. / c. b. c. d. e. ff. g. h.
i. k. / Sapia dei et sua iustia s^{un}t equales in
bonitate, magⁿe p^ote^{nt}e, et c^o s^ue q^uietate ma
ioritate, et minoritate, et absq^{ue} m^ul^{ti} p^ote^{nt}a, q^uia
sapia et iustia id^em ex^{ist}unt iⁿ d^eo, i^o q^uia p^{re}des
tinac^o et libere arbit^{ri}u vera et realia s^{un}t sicut
ut sapia et iustia h^{ab}ent s^ua equalia. s. p^{re}des
tinac^o et libere arbit^{ri}u, iⁿ quib^{us} possit uti ho^min^um,
et q^u sicut ho^min^um equalis s^{un}t fines, et equalia p^{ri}nc^{ip}ia, et q^u
bonitas, magⁿitudo, durac^o p^ote^{nt}a, voluntas, virtus,
veritas, et gl^oria dei, sicut sapie et iustie equalia
media, ad vsu^m que^m sapia dei et iusticia h^{ab}ent
iⁿ ho^min^um bonis et malis, et hoc e^{ss}e noⁿ posset, si p^{re}des
tinac^o et libere arbit^{ri}u stare simul noⁿ possent.
Et de veritate p^{re}destinac^o et libere arbit^{ri}u stat
simul, et illa q^uietudine iⁿ qua ex^{ist}unt, est bona mag
na, durabilis, et potens, et c^o q^uia d^eo q^uietudine
stat amabilis, vera, et virtuosa, p^{ro}pterea q^u stat
sub voc^e magⁿitudis, sapie, bonitatis, et veritatis,
p^ote^{nt}is, voluntatis, virtutis, veritatis, et gl^orie, q^u
id^em sicut m^ult^o c^o sapia et iustia dei. Est q^uo
in doct^{ri}na vera affirmac^o, qua iustus iustit^{er}
suy^{us} sua nat^{ur}am, iⁿ nat^{ur}a et p^{ro}phetatib^{us} dei, affir
mando iⁿ deo oem p^{er}fectom sicut defectu aliq^u

et ipse intelligit negando inconuenientia q̄
tunc p̄m̄ s̄m̄ defectūz ip̄fectione. Et q̄r̄m̄
ip̄os̄ idēem sup̄ sua ip̄fectione in ip̄fectōe
et iustia de affirmando. De sexta p̄te
quinte distinctionis que est de questionibus
Regularūz solucionibus eay.

In hac p̄te dare doctrinā p̄ponimus
ad solucōnē q̄orū p̄ regulas. et p̄
mo p̄ p̄mā regulā. **Q**uestio v̄t̄m̄
bonitas h̄at̄ in se esse bonificatiū bonificabile
et bonificare. **S**olucō. b. p̄m̄ regulā de. b. siḡ
figatur q̄ si bonitas h̄at̄ in se esse bonificatiū
bonificabile et bonificare. magis ē obiectabilis poten
tius aīe. et ē magis rō bono. ut agat bonū.
q̄ nō ē. si in se nō h̄et̄ esse bonificatiū
bonificabile et bonificare. que nō ēent de sua essētia. et ēent
bonificabilitas p̄petua p̄a magnitudis diuersis
et q̄ ēent app̄ata bonitati. q̄ ē ip̄e. et
q̄ intelligibilitate iustitias. et memorabilita
te memorie. et amabilitate voluntatis. est
q̄ ē que v̄a affirmatiō q̄orū p̄m̄ q̄d̄icōm p̄me r̄te.
Questio v̄t̄m̄ negatiō p̄p̄rior sit dubita
tioni q̄ affirmatiō. **S**olucō. b. Affirmatiōz
et q̄cordant̄ et negatiō et nō ē. in q̄ntum
affirmatiō affirmat̄ ē. et negatiō negat̄ ē.
et q̄ ē magis ē memorabile. intelligibile.
et amabile. q̄ nō ē. ē negatiō p̄p̄rior du
bitatiōi q̄ affirmatiōi. et iō fuit p̄p̄rior p̄te
et credulitatis sub v̄a affirmatiōis cont̄

Dubitacione et negacionem

49

Questio vlt^{ma} de deo possit dici veritas maior
affirmando q̄ negando. **Soto. b.** deus ē et
vitas, et et vitas ē deus, et hoc idē se de
sua vitate, q̄ cū deo ē et vitate quiritur, ex
hac affirmacōe, plus int̄ de vitate ī memo
rabilitate, et intelligibilitate, et amabilitate,
et etiā in memoratinitate, et intellectu, et
et amare, q̄ ex hac negacōe, deus nō ē lapis,
neq̄ lapis nō est deus, et deus et lapis nō
queritur, et hoc ē q̄ deus ē p̄ et vitate
id qd̄ est, et nō p̄ hoc q̄ nō est lapis, qm̄
si ita eēt, nō eēt lapis finis eēt dei, et hoc
ē vlt^{ma} est q̄ maior veritas ī affirmacōe
p̄ quā aliquid affirmatur de deo, q̄ ī ne
gacione, p̄ quā aliquid de deo negatur

De secunda Regula de. C.

Quid ē ignis. **Solutio. C.** ignis est
illa st̄a, que ī se h̄t simplicitate
et vitalitate, significativam, ignis, et
ignificare, que sūt de sua eētate, et ip̄e
est ex ip̄is, et sua virtas, magitudo, et d̄t̄m
nat̄ p̄ ipsas qualitates, s. p̄ calore, luce, et d̄t̄m

Questio, quid ē ignis ī se ip̄o. **Soto. c.** ignis
h̄t ī se eētate significativam, significabile, et ignis
et h̄t ī se ipsas qualitates, et p̄ ista que h̄t
ī se, q̄ de sua eētate existunt, ē hoc qd̄ ē
p̄ se ip̄m, et op̄oes h̄t ex se ip̄o, et ī se ip̄o, et

apartos h̄t ex alijs elementis in se ip̄o/ cū q̄bz
intrat op̄oem/ q̄admodū siccitas t̄re/ q̄ est
i igne/ p̄ quā ignis p̄tate h̄t siccā appatā
in t̄ra sustentat̄ i se ip̄o/ p̄tate h̄t ignis
t̄ra in se ip̄o/ et q̄ aqua dat suā frigiditate
t̄re/ et aer suā humiditate aque/ p̄tate cū illa sic
citate quā ignis assumit de t̄ra/ recipit aquā
in se et frigiditate/ et aer et humiditate/ et
ex tali consistētia sūe statū sequitur op̄oem
elementalis/ et etia p̄tate secūtur.

Questio quid ē ignis in aere/ **S**ol. c. 105
in aere p̄tate simplex est de ignificatio/ ignificatio
et ignificare/ et op̄oem de aerificatio/ aer
ficatio/ et aerificare/ et iudicia de ēē aeris/
et suo calore/ et ex suis p̄p̄is qualitatibus/
et de p̄p̄is q̄titatibus aeris //

Questio quid h̄t ignis i aere **S**olucō. c. 105
h̄t i aere suū p̄p̄ū calorem/ cū quo calefacit eē
aeris/ et qualitates illis/ et quū calor ignis
sustentatur i igne/ quū ē suū p̄p̄ū p̄tate/ h̄t
ignis se ip̄ū i aere/ et quū ignis ē siccus/ h̄t
suā siccitate in aere/ cū quā ip̄ū aere desic
cat/ et quū siccitas intrat in illo cū frigiditate
aque/ h̄t ignis i aere passione/ sub voce frigi
ditatis q̄t calore/ et quū aer h̄t humiditate
h̄t ignis passione i siccitate sua sub voce humi
ditatis q̄t siccitate/ et quū ignis h̄t i aere acti
one et passione/ h̄t op̄oem/ i qua stat p̄
actione se ip̄ū simplice et libere/ et p̄ passione
h̄t op̄oem/ i qua stat p̄tate et remissus/
ut de illo possit ēē p̄tate et iudiciū suata/
exūta sub genere et sp̄e/ in qua p̄tate remanet

50

ignis simplex actualiter statit accidentaliter in q
sua e simplicitate ignis e figurat p calore et
lucē illis, p sua actualitas et simplicitas in
seu no pt qm de hctibz qpositis e iudicatus

De tertia Regula de. 8.

De quo est ignis *Solutio. 8.* e ignis
de se ipso, i qm no e de alio, et qm
e de ppis et celibus ptibus, na
si ignis no eet de se ipso, et eet de alio, et illud
aliud eet de alio elemento, et no de se ipso, et
illud aliud elementu de alio, et sic i infinitu
que quida infinitas e impossibilis, est q ignis
de se ipso, et non de alio elemento.

Questio de quo e ignis Solutio. 8. e ignis
de suis celibus ptibus. s. de sua ppa forma et
materia, et de suo ppo calore, et de sua ppa bo
nitate mag^{ne} et et qm e de istis ptibus, no pt
ee sine illis, nec sine ptes pnt ee sine illo,
et qm de suis ptibus ex quibus e gstituta, et
de ptibus alioru etoz fit qpositu statu, rema
net i illo qposito ignis actualiter, sine qua ac
tualitate, sine ptes, remanere no possent
in qposito, nec qpositu posset ee de illis ele
mentatu, quia ille ptes no hrent ppu ppu cele
i quo sustetarentur.

Questio cuius e ignis Solutio. 8. e ignis
calefactibilu rex, et lucibilu, quibz rebus
e calor necessarius, ut sit calefacte, quibz
atra lux e uita, ut sint lucidate, e q ignis
pnis illaz, ut sit eis iustum et materia, ut

que aer

in suo fine quiete possunt, et ideo homines
abstinent igne ex lapide et ferro, ut possit
calefacere et coquere cibaria, que sunt necessaria
ad comedendum, et que de nocte possunt habere lu-
men ad videndum visibilia necessaria, et quod ignis
hominum, et et aliorum, sic ignis, qui est aeris, ut
cum suo calore, possit aquam mortificare,
tunc quando aqua non appetit humiditate aeris
recipere, nec infundere illam cum sua frigiditate, et
mortificandum sititate terre, et sic de aliis.
De quarta regula de. E.

Quare est ignis *Solutio. E.* est ignis
per se ipsum, qui constituitur ex partibus
et elementibus partibus simplicibus,
sibi pertinentibus, et non aliis, quod admodum homo
qui est homo, quod ex anima rationali et corpore constituitur
est in uno specifico, veluti homo iacobus vel mar-
tinus, est quod ignis, sic ignis, per se ipsum, qui con-
stituitur est de significatio significabilis et ipsi
que sunt genera simplicia et elementaria in elementa
ignis, et hoc idem de proprio calore et luce illius,
que determinat et specificant in igne partes
partes, scilicet virtute magis et omnia in quibus calor
et lux ignis proprie sustentantur, et non in aliis
partibus, sed in illis sunt qualitates apparentes.

Questio quare est ignis Solutio. E. est ignis
ut sunt elementa, scilicet aëria, platee, et lapides, qui
sine igne esse non possent, nec esset elementum.

51
neutro nec corrupto/ nec cetera et stare
possent sine ipso/ nec sine igne/ posset esse
ferri/ nec sine ferro martellus/ nec sine
martello clavis/ et sic de ceteris rebus sitis
istis/ quod admodum panis/ olla/ et tegula/ quae non
possent esse sine igne/ est ignis/ ut omnia ista sit
De quinta Regula de. ff.

Quanti est calor ignis simplicis
Solutio. ff. In cuncta ignis sim-
plicis/ tunc est de calore/ sicut est
extensa cuncta est ignis significati/ significati
et significare/ per totam illam cunctam/ et ideo est calor
ille simplex/ et proprius illi cunctae/

Questio. ff. calor ignis proprius. *Solutio. ff.* calor
ignis proprius est tantus/ quanta est extensitas
sibi estate/ qui in illa sibi admittit ignis suo
calore alia elementa/ sicut sunt calorem
aeris calefacto/ et aquae calefacte/ et hoc idem
est et per se quod cum illis habet concordantiam et quod
est sicut calor in sibi estate quod dicitur et est
proprius cum aliis qualitatibus per se magis mi-
nus/ sicut in pipe/ in quo est calor in. 2. quod dicitur
extensus per sibi ignis/ et in. 3. quod dicitur per sibi
terre/ que in pipe est in. 3. quod dicitur sicut
qua sicut est extensa/ calor ignis est et
extensus in sibi aeris/ et in sua humiditate/ quod
in pipe stat in. 2. quod dicitur/ Est et quantificatus
calor ignis in pipe/ in primo quod dicitur frigiditatis
in sibi aquae extensa/ in tanto calore sicut est

%. quod dicitur

frigiditas aque // *De. 6. regula de. 9.*

Quales colores hnt etia simplicia/
*S*olutio. 9. lux e color ignis si-
plicitis / e inq forma simplicis co-
loris patet in figatio colore flume ignis
oportet / color aeris simplicis e diaphanitas
e inq forma figtur i figatio colore vitri
et cristalli / color aque simplicis est albedo /
que figatur i albedine iunio / q e aq qd
color tere simplicis e nigredo / et figtur
i colore tere qd / que iudicatur inq colo-
re / sicut umbra e qd ex colore aq
e tere / et quis color umbre / qd e ex
colore ignis et aeris //

*Q*uestio quales sunt colores etoz oportoz
*S*olutio. 9. Ad iunestigandu colores
etoz oportoz / requiritur triangulus viri-
dis / qui quida colores appet p dnam e
qcor / e quida p dnam e qrietate / per
dnam e qcor / sicut i colore viride atue
e clare / i qua sub uno colore oporto de
dnam e qcor / appet color simplicis ignis e
aeris / qui i luciditate e diaphanitate hnt
qcor / et hoc idm se de colore oporto - ex
aere et aqua / in fonte / i quo appet dia-
phanitas aeris e albedo aque / que diapha-
nitas umbra aq e tere reputat / in qd app-
ent Tilla figure arbor e homi / et hoc

idem se in speculo, apper et in q^o aq
 et tre q^oditus color ex albedine et nig^e
 dine, sicut in nigro lapide, q^o 3° colore
 qui pcedit ex alobus illis coloribus, color
 q^oditus ex nigredine et luciditate in q^o aq
 apper in nigredine oculi, qui lucet, in cuius
 luce apperit ymagines q^o ipi oculo ve
 p^osent aut in, color ille q^oditus, q^o apper p
 d^oram et q^orietate, e sicut in crystallo, in quo
 apper color aeris, in suo s^o q^orio, ille exite
 de q^oplexione siccitate et frigida, et hoc vone
 huius, q^o aer sudmit suo colore, colore aq
 sado illi sua humiditate, et aqua sudmit
 suo colore tra, sado illi sua frigiditate,
 est q^o color tre in p^ofunditate crystallo, et
 color aeris in p^ofunditate, et color aque in
 medio, sado sicut e de colore aque et tre
 et ignis q^oto, in colore alti, in quo aq su
 dmit sua albedine nigredine tre, et tra
 sudmit sua nigredine luciditate ignis, sado
 illi sua similitudine, et id color ignis stat
 in alio in ipi p^ofunditate, et color aq in ipi
 p^ofunditate, sado albus color aq sustetat
 in suo q^o s^o, exite alio de q^oplexione ca
 et siccitate, q^o sicut q^o stare facti in suis ext^e
 mitatibus ext^e, sequit q^o q^o in medio alio
 sit color tre, et hoc idem se suo mo de tra
 que sua nigredine sudmit luciditate ignis,
 et ignis sua luce sudmit staphanitate ae
 ris, sado illi sim colore, sado color

aeris stat i p p ditate limbas atz etu her
be aloes, et appet color tre i eay ex p mta
tibz pto exite de aplexione hmda z calida
et hoc idm sequitur de colore ignis i citro
qui e i ems sup fine / q quide sup fines est
de aplexione calidaz suta / igne iuducte
suo colore diaphanitate aeris / et aer sua dia
phanitate albesme aque / cuius albedo stat in
medio sui cotrii pti / et color ignis stat in
sumo i dicitur colore croce / Significant q
etoz colores i aperto sine mixto In citra
laco qua fecimz aperta de dra / qcoi / z
qtritate / her p p us coloz i nvestigatio
multu e valis i arte medicine ad daudu
iudiciu sine cogucom de viruis / **De**
septima regula de h.

Utrum motus sit actus mouetis
ut mobilis ut utriusq / **Solutio**
h. pto. h. i Tolone significat pto
p regula de h. / e q motus vni pti qdale
ste exis i illa sic tpus / p que motu / pnt ee
moues / mobile / et moues et p ipm motu
ee pt motu / i res mota / ex vno tpre in
aliud / hoc ee no posset / si motus no eet actus
mouetis et mobilis / exite tu motu pu
gnali / et hoc qd e p se / ipm / p m qd e suffi
catu in vta de .c. / motu exite pto / i quo
moues mobile mouet de potuaa i actum
Qu estio de quo e motus / **Solutio** .h. / motus
e de se ipso celit / ut p sua natura possit ee

ptes sbe mouētes & mobiles i sba / et q
 sba sub rōe motus suay p̄m̄ / possit ēē mo
 ta / et mouēs i se ip̄a / & ex se ip̄am / ē q̄ mo
 tus de se ip̄o / & de p̄tibz centralibus / q̄ sunt
 motuitas / mobilitas & mouere / et hec p̄t̄
 sūt actūtes i alijs p̄ucl̄s / ut possit ēē mouē
 tes & mobiles & mote / et ut i t̄p̄e p̄iti et
 futuro / eay motus sustetetur / de quibz p̄ti
 bus ē motus actūtalit̄ /

Questio quomodo ē motus **S**olutio h. modū
 p̄m̄ que ē motus stat i modo motuitatis
 mobilitatis et mouere / et isti tres modi
 frant i modis / quos quedā p̄tes sbe hnt i
 alijs / q̄lz p̄ se exite mouēte & motū q̄lz
 alia p̄te / p̄admodū magna bonitas / que
 sub sua magna rōe / ē rō magna / magno
 bono / ut moueat magnū bonū de mobilita
 te magna & bona / i bono & magno mouē
 et moto / p̄circo sba h̄t modū motus p̄m̄
 modū suay p̄m̄ / est q̄ motus sustetatus
 i modo sbe & suay p̄m̄ /

Questio cū quo ē motus **S**olo. h. ē motus cū
 suis p̄tibz centralibz / et ē cū ceteris p̄tibz
 sbe / q̄ sua hnt dispoem / sic motus qui h̄t
 dispoem illay / qm̄ sic or̄ ēē motū cū p̄u
 et bō sine quibus ēē nō posset / sic p̄u et
 bōitas ēē nō p̄t̄ sine motu ip̄is exūtibz mo
 uētibz et motis / **De. 8. regula de. 1.**

Quid ē liber arbitriū **S**olo. 7. p̄o
 to. 7. i signe significatū solo q̄s
 i textūte de. 1. Est q̄ liber ar

liberū in aiali ronalis locus intellectualis p que
voluntas pot hve motū eligendi bonū aut ma
lū et intellectus eligendi verū ut falsū obū et me
moria resolūdi ut obliuiscēdi obā que volū
tas et intellectus accipiūt. Iste locus intellectu
lis ē liberū arbitriū, qui sustentatur in loco mo
tus que potētiā aīe hnt, ut obā libere acci
piant, ut cū magna bonitate, diuocē, p̄tate
virtute et veritate quiete hant in glia.

Questio de quo ē liberū arbitriū. **S**olo. **A.** liberū
Est liberū arbitriū de se ipō et de p̄tibz suis celi
bus in illo collocatis, et ipm illis simpliciter
ut liberū arbitriū sit vni p̄m simplex de se ipō
qm si est de alio q̄d nō est de sua eēcia
nō est libtas hoc q̄d ē et est inuē in p̄tate
que est minoritas bonitatis, et maioritas ma
licie in aīa ronalis. Est et libtas sub forma
possessionis potētiā aīe, ut hant locū ad
utendū obis, q̄ accipiūt uel dimittunt.

Questio quomō ē liberū arbitriū. **S**olo. **A.** p̄m
q̄ locus q̄sdatur p. 9. utam de. k. p̄ h̄vcoj
tro de modo, p̄m que liberū arbitriū ē hoc q̄d ē
in se ipō sustentatur in potētiā aīe, sub vocē aci
onis et passionis, et quāctōis vtriusq̄, ut po
tētiā locū hant formalit̄ et passive in libo
arbitrio q̄sdatū sub forma actionis, et pos
sionis sub forma passionis. Est et liberū arbitriū
in p̄m sui eēcialē modū, collocatū in se ipō
et in modo potētiā aīe.

Questio cū quo ē liberū arbitriū. **S**olucō. **A.**
q̄sdata loco p̄m. iō. utam de. k. p̄t q̄sdatū libe
rū arbitriū, exite libero arbitrio hoc q̄d ē cū se
ipō, et cū suis p̄tibz cōcellibz, cū quibus est

una et eadem sententia, et in partibus sub rationibus, 54
quae sic bonitas est magna et magne, et in eadem
bonificatio bonificabilis et bonae, sic liberum arbitrium
per hoc quod est, est in bonitate, et in eadem libera-
tio, liberabilis, et liberare. / *De nona via de. k.* /

Quomodo huius per cognitionem de eadem
cuius res *Solutio. k.* huius cog-
nitionem de eadem res, quibus modis
primus est investigare partes sub, sic investi-
gare bonitatem ignis, que est per sub ignis, et
modus est investigare modum per quem, quaedam
partes sunt in aliis, sic in sub ignis, in qua bonitas
est in magne ut sit magna, et ut magitudo
sit bona, et magis que est in bonitate, ut sit bona
et ut bonitas sit magna, et 2° modus est investi-
gare modum per quem sub est in suis partibus
et partes in illa, sicut sub ignis, que est in eadem
significatio significabilis et significare, et omnia ista
tria sunt in illa, et hoc idem est de sua bonita-
te et magne, et 3° modus est investigare
similitudines, quas sub transmittit ex sub voce
sua, per quem, sicut ignis, qui sua luce transmit-
tit, sic calore, siccitate, bonitate, et suam
magitudinem, et de aere, et ceteris, et hoc
idem facit sub quodam ex illis, quodammodo per
quod transmittit sunt saporem, calorem, et siccitatem,
gustum. / Et istis quatuor modis, huius cog-
nitionem de eadem res, sic ignitas, que consistit
in eadem ignis, ex his super significat in bonitate

inefficacitate, et ignificare, que sunt gēta cēla
 sbe ignis, p que ignis ē sba gēta et specificata,
 exus sub ignitate, i qua sūt ptes specificē
 et gēte. s. bonitas magnitudo et p quas
 ignitas ē bona, magna et ignis ē bonus,
 magnus duras et potus, qui tūsmittit sicut
 dicit cēnae sue i rebus ext, in quibz figurā
 lit appet cēna sua, et ptes illiq. Cognos
 autē p. 4^m modū cēnae vey, qui quid
 modus ē diffusus i pira qua dāmg de
 figuris, diffioibz, vltis tabula, et questionibus,
 sic i circulo pme figurē, in qua appet
 cēna mixta, i mixtione pncipioy, et hoc
 idē i diffinicoibus // *De decima ita de k.*

// pcessu ista
 artus diffuso

Quoniam quo cognoscitur, q siccitas
 sit de tra. *Solucō. k.* quāq mo
 dis constituitur q ignis ē siccus p
 tra, et nō p se ipm. pms modus ē cū pte ignis
 sicut calor, qui ē pta qualitas ignis. 2° modus
 ē cū mixtione pmi aduicē, sicut calor ignis
 qui ē i aqua calefacta, et frigiditas ignis
 aque, que ē i igne frigidato, et humiditas
 aeris, que ē i tra humefacta, et siccitas
 tra i aere desiccato. 3° modus ē cū cog
 tōe pmi i toto, et totus in pte, sicut ele
 metatū, qd ē totū de suis ptribus, et qd s. p
 ptes de cōtato. 4° modus ē i multiplicacōe
 qua sba facit ex suis similitudinibz i ceteris sbbz,
 sicut ignis, qui sua spem multiplicat i aere

calefacto / et ignificatio / sub modo quous in ge
 neracione sunt etatay / p istos quatuor mo
 dos cognoscitur quod ignis no e sicut p se / qu
 si est sicut p se / est sua sicutas una p igni
 et sicutas tunc alia p tunc / et hoc idem suo in
 sequeretur de duobz caloribus / q unus
 calor est essentialis ignis / et alius aeris / et ho
 suo ino de duabz humiditatibz i pte differe
 bz / et de duabus frigiditatibz / unde seque
 retur multa idem qd cum su natura q
 no sufficit una ptes sicutatis ad desiccand
 nec una ptes caloris ad calefaciend / n una
 ptes humiditatis ad humefaciend / n una
 ptes frigiditatis ad frige faciend / nec et
 aliqd eorū daret alij similitudine sua / qm si
 aer est essentialit calidus p se / no hret app
 titū accipiendi calore ignis / qui hret qm in
 esse aeris / s. sicutate / nec est qd illis qor
 dancia / sed est qd rietas / et no possit fieri
 mixtio ex illis i pta etata / sub voce qor / sed
 sub voce qd rietatis / et sequitur qd una p
 no est i alia / nec oes i pta / nec pta i illis /
 et et qd pta no possit transmittere sua similitudi
 ne ceteris suis / unde qd pderet qd rietas p
 cursus naturalis / e qd sicutas ignis a tunc / ut
 natura no hnt passione sub identibz antedictis /
 et ut ignis / et aer possint hre qor / danda illi
 calore / et qd rietate / danda illi sicutate qua
 recipit a tunc / cum sicutate aer no pt qor
 care / qui indiget calore ad mortificand
 frigiditate aque / ut aqua no det frigiditate
 terre / q e sibi qd rietas / et q de illis sua recipi
 at similitudine / et hoc idem suo modo sequitur

de rebus etis. h9 modus e i distuifu istius
sue, qui e de figuris, diffinitionibus, tabula,
qoibus, qui cu pntia qua dantur de illis pnt
hri cogitaco, q ignis e sicut p tra de unitate
p^m qd signu est i tra de g, qui si ignis est
sicut p se, est aer calidus p se, et aqua hu
mida p se, et tra frigida p se ipam, et p de
re in qualitatū appaco, et eley mixtio, et
hac p dcom, no possat natā sustinere, sic
tu est de pntia regular, et ordinis modu
cu quo qoes solui pnt, cu qualibet regula,
p^m modu, que terminus, per modo pntendit
dona dare ad soluedu qoes, mispendere
gulas aduicia ad soluedu una qoe, et
tangendo modos i quib, rte diuidit sic
tetigunt spes tangit, i qoibus, q sunt in
2. pte quate distacois, et de h dabilis ex^m
faciedo una qoem, de bte mag^{ne} et voluntate
dei. // *De bonitate, mag^{ne}, et voluntate dei.*

Questio utrum bonitas dei sit ita
magna sicut sua voluntas. Solo
b. c. d. e. f. g. h. i. k. affirmat
do q bonitas dei sit ita magna sicut sua vo
luntas, plus intrat in recoloru pntelligere, et
in dilige tue, de bonitate dei, q negando
bonitate no ee ita magna, sicut e voluntas,
remouetur q dubitaco p affirmacione, et
stare p negacione. C. si voluntas di est
maior i mag^{ne}, q sua bonitas, est vna vo
luntas, et aliud bonitas, et hret voluntas i se
ipa esse amabilem amabilem, et amare, et bo^{as}

actuale bonificatum hō et bonificave /
 hōet bonitas i mag^e pmitate / malicia / p qua
 est magnitudo pmitas bonitatis / et hōet sim
 qm i se ipa / et bonitas similis / qd e ipossi
 ut voluntas no sit diligens malicia i bonitate
 ut pmitate i mag^e / **S.** In voluntate dei est
 magnitudo magna / q voluntas i se ipa hōet
 magnitudinē eēte amantia / amabilis / et ama
 ve / que sit de sua eē / et una e eōm e eē
 omniū / et voluntatis / et qdlibet e eē / et eē
 qdlibet / et hōet e magna bonitas voluntatis / et
 est magna pmitas voluntatis / si ipa voluntas
 maiore hōet magnitudinē / q bonitas hōet / qui
 amaret magnitudis pmitate i bonitate / et odi
 vet magnitudinē bonitatis / quod quide amare
 et odire / eēt ex malicia et pmitate magni
 tudis et voluntatis / et hoc e ipō / Est q bonitas
 ita magna sicut voluntas / ut no sequatur
 rōencia audita / **B.** Deus e p se ipm / et non
 p aliu / e idem deus p se ipm / q sua bonitas mag^e
 voluntas e et queritur in illo tū / cuius quōsio
 eē no possat / si magnitudo eēt magna i volu
 tate / et pna i bonitate / q maioritas et mino
 ritas magnitudis pcedit suam iū eēy bon
 itatis / et eēy voluntatis / et eēt voluntas bona
 actūtr / et no p se ipam / et bonitas eēt pna ut
 voluntas eēt maior q illa / vobis pquiretur in
 actūtr de actūtr . s. secundarie intentiones / q
 eēt iactie pncipis / qd e ipossibile / et qd mag^e
 tudinē / voluntate / et bonitate / dei / **ff.** / p^o
 no e aliq qd / nec aliqua qūtitas ut i eo sit
 infinita magnitudo amabilis / et infinita bōs /
 sed si bōs dei no eēt ita magna sicut voluntas /

scilicet in deo quantitas et oppositio sustentate in maio-
ritate voluntatis et minoritate bonitatis in dimen-
sione magnitudinis, et est deus terminatus et
quodammodo, et hoc est impossibile. g. si in deo non est
bonitas ita magna sicut voluntas, est sine fo-
ret in sua essentia, una qualitas una essentia
et alia magna, et una est appropinquata quantitas et
accidentaliter, que appropinquata est mala et bonitate
magis et voluntatis, et etiam amabilitate boni
et magnitudinis. h. in deo non est tempus, qui esse
est essentia, et tempus appropinquat, et omnia que in
tempore stant. unde si ita est, quod voluntas ma-
ior est quam bonitas, appropinquat maioritas minor-
ritate in tempore, unde sequeretur quod bonitas et
non est eterna, et est magnitudo voluntatis
bona in tempore et non in eternitate, que quidem bonitas
est malicia magnitudinis et voluntatis et eterni-
tatis, et voluntas non habet modum cum quo a-
maretur magis bonitatis in se ipsa, nec in et-
ernitate. i. in deo non est locus, cum de quibus in
loco est, sicut in se primo loco nam, qui naturam habet
appropinquandi, et essendi appropinquatus, existens sibi qua-
titate, que existit hoc quod est in loco, et habet modum
quomodo sue partes sit collocatae, existit qualiter
partes qualiter alia quantitate, et quod in deo loco
puritatis in bonitate, in qua est magis una et
magna in voluntate, si voluntas maior est quam
bonitas. k. si voluntas dei maior est quam bonitas,
deus qui est bonus non habet vocem, quomodo sub voce
bonitatis, magnum bonum faceret, sed habet vocem
quod faceret puni bonum, et quod faceret magnum bonum
sub voce voluntatis, cum magnitudo est in voce, ut mag-
num bonum amaret, unde in deo sequeretur quod dicitur.

57
et in eo est pars ex partibus et totum oppositum ex
partibus ex parte qualibet parte in qualibet alia parte
per modum maiortatis et minoritatis in quo
modo videtur deus ex se ipsum perfectiones suas
in figura imperfectis significare in ipso si mag-
nitude magna est in voluntate et par in bono
et est significatum per modum processus istius artis
diffusum in partem figuram diffusi utay ta
et quomodo de veritate magnitudo est ita mag-
na in bonitate de se in sua voluntate et volun-
tas dei sua bonitate amat cum magis amat quod
deus tamen sua bonitate quod sua magnitudinem
et hoc ut sum amare sit bonum et magnum cum
quo amat bonum et magnum amabile cum mag-
tudo bonitatis et amantinitatis istud amare
tam magnum et tam bonum voluntas hinc non possit
si amaret bonitatem cum minoritate magnitudinis
et se ipsum cum maiortate ac sequitur quod mi-
noritas amabilitatis est pars in bono magnitu-
dinis et maiortas est alia pars in magnitudine
in qua est minor amabilitas in maiori et ma-
ior in minori et quod abe partes sunt ostentate ex
magnitudine abay magis mouere sitentibus
suas in suo generario quod est unitas et hoc est ipse
et quod processum istius artis diffusum in figuris dif-
fusi utay tabularum quibus in quo processum
significatur quod sua bonitas de veritate est ita
magna sicut sua voluntas multum est veritas
ista doctrina et partem quam deus in mixtione
regulay qui per tale doctrina inuenit partem se
de veritate et per partes illas et hinc modus ad
multiplicandam plures voces ad unam et eandem
getoem ad dandum iudicium verum et ad signum

q̄ deus nō h̄t dignitatē aliquā / nec p̄tate orō
s̄m / nec maioritatē / nec minoritatem / *De*
septima pte que ē de quibz tabule et
practice eius /

Item. A pte p̄ponimz d̄re d̄t
ut ad p̄t̄icandū cū tabula / et ad
multiplicandū rōes / ad unā et
causā octoem / et ostendere modū / quomō fiat
vtr̄ mixti difficult̄z et regulis / in .10. p̄t̄ibz s̄m /
d̄cōda exempla ī cōnitate / s̄m q̄ exempla nō
h̄nt pot̄t ad solvendū q̄d̄ p̄ tabula / tenēdo
illū modū / que nos tenere p̄ponimz / h̄c que
multiplicādo ad unā et eadē octoem .20. rōes /

Questio /

Quomō mundus sit et̄nus / *Solutio*
b.c.d. / si mundus sit et̄nus / et
sua magnitudo sit et̄ne / susten
tate d̄ / sua cōnitate / illa cōnitate susten
ta ī sua bonitate et maḡ / sine quibus non
possat s̄t̄ mundi ēē subiectata cōnitati / sicut
totū sue p̄t̄ / et sua p̄s subiectata suo toti /
cū alijs p̄t̄ibus cōlit̄ / de quibus s̄t̄ cōstitū
ta et op̄ta / sequitur q̄d̄ si mundus sit et̄nus
q̄ op̄at̄ sub rōe suā p̄t̄ / sic bonū q̄ agit
bonū sub rōe bonitatis / et q̄ mundus agit
bonū sub rōe sue bonitatis / et q̄ illud bonū sit
maḡ / hoc idō / q̄ magnitudo ē id rōe cuius

~
sua bonitas

58

bonitas e magna ro bono q agit bo' magno
Et io q etinitas e id roe cuius bonitas magni-
tudo e e durabit a bonitas et magnitudo sut
roes etinitati q sit bonaz magna, pe de ne-
cessitate si mundus sit etnus q i mundo sit pduc-
tu pale bonu r magnum etnu r infinitum
in bonitate r etinitate excessive sub roe mag-
nitudis sic etnificatu i magne r in bonitate
sub roe etinitatis et bonificatu in infinita-
te a etnitate sub roe bonitatis et hoc e falsu
qui si est vey q illo bono no est quantitas
nes denouet i puacone nec etnitas est sub
iectata malicie neq pmitati magis n magis
malicia et qui i oibz bonz pductis i mundo e
qntitas et tpalitas e malu etnu i mundo si
mundus e eternus oz q q mundus sit pucpi-
atus de nouo ut no sequant impossibilitates
autedite // b. c. t. b. si mundus sit etnus sut
due etnitates una est etnitas di alia est
etnitas mundi etnitas mundi multiplicat sit-
tudine sua in pluribz etnitatibz diffente
vna etnitate ab alia et sustentat i ptibus
mundi / s. bonitate mag^{ne} a o. vnde sequeret
destruio magnitudis et bonitatis r vnitatis
singularis etnitis sic destrueret vnitatis
e singularitatis dei qui e ipa etnitas i mag^{ne}
bonitate si est alia deus et qui tuis destruo
e impossibilis oz de ueritate q mundus pucpiatus
sit de nouo // b. c. t. c. si mundus sit etnus bon-
tas et magnitudo no hnt qcoribz in sua etnitate
qui plus e de malo q de bono in mundo et etni-
tas est plus sub malicia q sub bonitate co

cordant q̄ in eternitate magnitudo, et malicia
et puritas et bonitas, unde sequitur q̄ eternitas sit
bona et mala, magna et parva, et hoc est impossibile
per quam impossibilitate significatur q̄ mundus sit
principatus, b. c. t. d. / si mundus sit eternus
sua eternitas est sibi infinita quantitate bonitatis
et magnitudinis, quam puritas boni est infinita in
duracione et magnitudo mali, qui etiam
plus est de malo q̄ de bono in mundo, unde sequitur
veterem q̄ malum sit esse et bonum non esse, quia bonum
non purificatur sine parte, quod venit per successio-
nem, sicut in parva duracione, hinc parva et fine me-
surata per tempus, et malum sicut in duracione
boni, illo bono ex parte parvo etiam, et mundus
principatus et non eternus, ut non sequitur idem
tra dicta, b. d. t. b. / si mundus sit eternus
sua bonitate et eternitate etiam durat, qui
si esset unum idem modo, non esset eternitas subiec-
ta malicie, cui malicie est subiecta, cum sit ma-
licia in mundo etiam, si mundus sit eternus, et
hoc idem suo modo per de magis et ceteris principis
sibi, quod differunt a duracione mundi, non sicut q̄ boni-
tas et eternitas mundi unum idem modo, et sequitur
q̄ sola eternitas mundi est puritas infinita, et ce-
tere partes sibi mundi hinc puritas puritates
actualiter apparet sub voce eternitatis, exis-
tente eternitate sine et perfectione illis sub
voce duracionis, et illis partibus sibi mundi, existe-
tibus verbis, sub suis propriis puritatibus et perfec-
tionibus eternitati iudice similitudinibus suis fini-
tis in quantitate, et sic sequitur, q̄ omnes res sunt
magis nobiles in eternitate, q̄ in seipsis, et pl.

59
amabiles in diuine q̄ in bonitate magis et
et qui ista sit impossibilia sequitur de ueritate
q̄ mundus sit etas de nouo // b. d. t. c. // si
mundus sit p̄cipitatus de nouo in bonitate
et etnitate e q̄cora qui sicut bonitas mundi est
i t̄pe sic sua diuine stat in t̄pe et si mundus
e eternus, sit bonitas et etnitas in q̄rietate
qui bonitas finita e in q̄ritate et etnitas e
sine q̄ritate in infinita diuine et bonitas
e ro bono q̄ agit bonum et etnitas malo q̄
illud bonum p̄cipit de nouo faciat p̄uacione
i qua stat etnitate qui si mundus sit etnitas
alia uita no e, set ista t̄m, qui magis fuit p̄
muis ho, neq̄ ultimus erit si mundus sit etnitas
sine qua p̄ritate et p̄rioritate sua mundo
posset sufficere resurrectioni ho, nec locor ex̄e
sion, et est etnitas causa sub roe mali q̄tra
etnitate supra et p̄ue eueni causator est
q̄ mundus p̄cipitatus de nouo ut no sequatur
iugencia audita // b. d. t. d. // si mundus e etnitas
bonitas et etnitas mundi sit i q̄ritate p̄cipit, qui
p̄cipit bonitatis e et et finis etnitas mundi e
no e, qui sub roe bonitatis p̄ ee de no ee, et
sub roe etnitas deuenit ee in infinita p̄ua
cione e q̄ finis etnitas i malo et finis bo
nitatis i bono et qui talis q̄rietate impossibilis
e, est ip̄o q̄ mundus sit eternus // b. t. b. c. //
si mundus sit p̄cipitatus diuine e ro et lumine in
qua appet q̄cora unig boni et alitnis, et unig boni
magis et alitnis, que q̄cora e p̄cipit sine diu
sa a q̄rietate unig boni et alitnis, unig magis
in boni et alitnis, set si mundus sit etnitas diu

no e ratio luminis bonitatis magnitudinis, et
eternitatis et sic stat confusa in generis boni et mag
ni, boni et boni et mali, et magni boni et magni
mali, et sic de confusione aliarum partium sub mundo
et quoniam talis confusio est impossibilis et quod diffinitiones
propter sub mundo, per de unitate quod mundus sit pu
cipuus, b. t. b. d. / Si bonitatis ad quam
quiritatis quod dicitur non potest declarari, quod bonitas est
maior et magis nobilis in iudicandis speciebus, quod
in quibus et speciebus illorum, cum gratia et spes se
preferre intentionis, et iudicanda primarie, est
quod si mundus sit principuus, sua duratio ma
gis nobilis in iudicandis quod in quibus et specie
illorum, sed si est eternus, est sua duratio magis nobi
lis in rebus quod magis durat, et quod sit per se
vias intentiones, et minus nobiles, quod illis quod sit
magis nobiles, et quod sit per se primaria intentionis,
et sequetur quiritatis et confusio inter bonitatem
et eternitatem, et hoc est impossibile, per quam impossi
bilitatem signum est quod mundus est principuus,
/ b. t. c. d. / si mundus est eternus, sua eternitas
concedat sine bonitati, in quod habet generis cum ma
lo, quod in illa est sustentatum eternaliter, et sua bo
nitas habet generis cum eternitate quod bona est sub voce
bonitatis, / sufflunt quod eternitas suavit bonitati
quiritatis et malitiam, ipsa eternitate exite
proiecta malo eterno, cum quo generis habet, et sufflunt
bonitas et eternitate se ipsam et generis, cum eterna
ti bene se habet bonitas et generis, et quoniam talis influ
entia generis et quiritatis, habet non potest sub in quo
stet inter bonitatem et eternitatem, et impossibile quod
mundus habeat de se ipso sub in eternum, nec in eo et

veritas sustentata esse possit // C. d. t. b. inter
 magnitudinem mundi et sua duracione stat dicitur
 per qua sunt rationes reales quod si ipse
 mundus non sit eternus, sed si sit eternus, sunt ra-
 tiones quod si non habet aliquid per quod sit clare,
 ex quo mundus non habet in se esse eternitatis, etifica-
 bile et etificare, quod si habet, inducet ita mag-
 ni sit se ipsum quod est impossibile, et ergo mundus cre-
 atus de novo, ut sua magnitudo et duratio esse
 possunt rationes reales et rationes // C. d. t. c.
 mundus est finitus in magnitudine extensitatis, quod est
 corpus, quod habet extensitatem sine qua non possit
 habere figuram, nec sic figura posset esse corpus, et
 ergo sua magnitudo in extensitate finita, per se
 sit eternus, et sua duratio infinita, et stat quod
 in vna et eadem re ex parte finita et infinita, quod
 est ipse, et quod in se parte, et est sequetur mul-
 ta ignora, si mundus sit eternus, quod sua magni-
 tudo est maior in alio, quod in se parte, s. in infini-
 tate eternitatis, et ita similiter est sum magisfi-
 care, quod est magis in eternitate, quod in magnitudine, et
 quod magis non potest esse maior in alio, quod in se parte,
 et magnificare maiore habet quod est magis
 quod est alio, quod non sit magnitudo, quod de verita-
 te quod mundus sit principatus de novo, ut non
 sequatur iudicia antedicta, que forent
 si mundus esset eternus // C. d. t. d. si mundus sit
 eternus, sua magnitudo est maior in eternitate, quod in
 quod, que quod est, est de infinito et fi-
 nito, s. de infinita duracione, et extensitate fi-
 nita magnitudinis, et hoc idem sequetur de et

nitate mundi, q̄ maior est ī q̄rietate q̄ ī
q̄cor̄ exite īfinita ī se ip̄a, et finita ī exi-
tate maḡi, est q̄ q̄rietat̄ q̄p̄ta de īfini-
tate et finitate, et est finit̄ p̄p̄to q̄cor̄ q̄
ī ip̄o, quare q̄m̄ īpossibilitatis est q̄ īn-
t̄. t. b. c. / si mundus sit et̄nus, d̄ra maior est
ī maḡi et ī finitate sub r̄e q̄rietatis, exite
maḡi mundi finita, et et̄nitate īfinita, q̄
sub r̄e q̄cor̄ v̄i se q̄ d̄ra ē maḡi claritas
ī q̄fusione, q̄ ī se ip̄a, q̄ ē ī ip̄o et q̄m̄ ē
īn- / t. t. b. d. / si mundus sit et̄nus, d̄ra cō-
trarior̄. s. finitatis maḡitudis, et īfinitatis
et̄nitatis maior ē q̄ q̄cor̄, hoc id̄m se d̄m̄
īt̄ndie d̄re, sine qua d̄ra nō p̄set ē maior
q̄rietat̄ q̄ q̄cordanc̄m, ē q̄ maḡi d̄re q̄rietat̄,
et finit̄ d̄re ē q̄cor̄, v̄i se q̄m̄ maḡitudi-
nē et d̄r̄m̄ maior sit q̄rietat̄ q̄ q̄cordanc̄m,
q̄ ē ī ip̄o, et q̄ q̄cordanc̄m ēnc̄ial̄ magni-
ficant̄, maḡificabil̄, et maḡi. In quibus
d̄ra ē īfinitata, et̄nitate, et n̄c̄al̄, est q̄ ī
q̄cor̄, vera negat̄o q̄m̄is. / t. t. c. d. / si
mundus sit et̄nus, maḡitudo q̄cor̄ ē maior
ī q̄rietate, q̄ ī se ip̄a. s. ī q̄riet̄e finiti
et īfinit̄, ī qua maḡitudo maior ē q̄ ī
q̄cordanc̄m finiti et īfinit̄, et q̄ hoc ē ī ip̄o
et q̄ d̄ffioem maḡitudis, q̄cor̄, et̄nitatis,
et q̄rietatis, se de īnit̄ate, q̄ mundus sit
creatus de nouo. / t. t. b. c. / si mundus sit
et̄nus, d̄ra ēnc̄m q̄cordanc̄m, ē maior ī
et̄nitate mundi, q̄ ī sua q̄cor̄, exite m̄do
īfinito sub r̄e et̄nitatis, q̄ ī illo q̄rietate
nō h̄t, et sua q̄cor̄ finita ī q̄rietate mundi

61

q̄tra concordantia et q̄m concordantia d̄ra s̄t
 totata i celi concordantia concordabili et concordare
 maior ee nō p̄t i alia cencia q̄ i concordantia
 ad nō p̄t mundus ee et̄nus qui si posset ee
 posset ee d̄ra q̄tra maior in alio q̄ i concordantia
 q̄d e ip̄se // S. t. b. d. si mundus eet et̄nus
 d̄ra eet magis diffusa et extasa i et̄nitate
 mundi cū q̄rietate q̄ cū concordantia q̄m plures
 res eent q̄rie q̄ concordantes si mundus sit
 et̄nus illis q̄rietatibz ex̄itibz finitibz et p̄tibz
 mundi et i finitibz i sua et̄nitate et ex̄itibz
 concordantiis finitibz in p̄tibz mundi sequetur q̄
 si mundus eet et̄nus q̄ d̄ra d̄ram et q̄rietate
 i finiti et finiti foret maior concordantia p̄vatio
 et finis q̄ d̄ra d̄ram et concordantia q̄rietate
 q̄d e impossibile // S. t. c. d. si mundus sit et̄
 nus et concordantia ut sit q̄rietas et q̄rietas nō e
 ut sit concordantia q̄m si mundus sit et̄nus maior
 e q̄rietas q̄ concordantia cū sit q̄rietas p̄m
 finitay mundi q̄ celi sit finite. s. bonitas
 magitudo et et̄nitas mundi eet cencia
 i finiti vñ sequetur q̄rietas finiti i finiti
 in vna et ead̄ p̄ta q̄ p̄s s̄be. s. et̄nitas e finis
 et p̄fectio totius s̄be et om̄i p̄t̄ p̄t̄ finitay
 est q̄ maior p̄s q̄ totū et nature vey maio
 res s̄t i q̄rietate q̄ i concordantia et q̄m ista s̄nt
 impossibilia ip̄de e q̄ mundus sit et̄nus ut nō
 sequit̄ id̄cia p̄p̄dita et q̄ concordantia nō sit ut
 sit q̄rietas cū p̄m nat̄am sit concordantia p̄t̄cio
 in p̄m nat̄ay et q̄rietas p̄t̄cio in p̄m nat̄ay
 // S. t. b. c. d. si mundus sit et̄nus d̄ra et concordantia
 et ees p̄tes s̄be mundi s̄nt et̄nitas mundi

possessio, cui ipsa sit infinita, et oēs partes
finitae, et tota pars mundi est ex sua parte
infinita, et cum istud dicitur possessio, et finis,
sit quod bonitate et magnitudine et per se quod infi-
nitas mundi, quae habet terminum in duracione si sit ens
sit finis et perfectio cum quietate tota subiectis
partibus, et quia hoc est impossibile, mundus non potest esse
nunc. // **Questio de quantitate et unitate**

Quid est unitas. Soluco. C. d. B. et
unitas est id per quod magnitudo et
partes durant equaliter in unitate
mundi, et ideo potest partes in unitate esse magna
infinita et extensa. // C. d. t. c. // Unitas est
magnitudo, quae in se ipsa quod habet estis magnifi-
catum, magnificabilis et magnificare, et ideo est
unitas est extensa infinite in magis et quod dicitur
// C. d. t. d. // Unitas est magnitudo, quae plus dis-
tat a suo genere, quam aliqua alia magnitudo, et ideo
unitas esse non potest ex parte, nec stare potest
ocosa. // C. d. t. e. // Unitas est magnitudo, quae
non habet partem, nec finem in extensitate, nec in
duracione, et ideo terminata esse non potest, principata,
nec finita. // C. e. t. c. // Eternitas est magis
et partes, in quibus quod dicitur infinita extensas
et duracione tunc sunt unum idem in modo, et ideo potest
partes sua magna in unitate, et in quod dicitur
// C. e. t. d. // Unitas est magnitudo et partes,
cui nulla quietas quod dicitur potest, et ideo potest partes

62
est magnitudo / et magnitudo potest esse eternitas
// S. B. t. B. / Eternitas est principium infinitum in ex-
tensitate / et potest principiare et terminare in
omnia / et stare ex illa infinite // S. t. c. d. Eterni-
tas est magnitudo / quae plus habet potest haberi
quam aliqua alia magnitudo / et ideo eternitas non
potest haberi in actu infinite in extensitate
magnitudinis et quod // S. t. c. B. / Eternitas est
magnitudo / in qua quod et principium sunt unum idem
et ideo non potest esse nisi una eternitas / quoniam si esse
posset / posset principiare quod proprietatem
etiam magnitudinis et concordantiae // S. t. d. B.
Eternitas est principium / quod est ita magnum / quod ante
omnem habet eternitatem / et nulla habet eternitas ex
ipso / si principium et non principium habet nec sibi quod habet potest
et ideo / quod illud principium sit concordantia //
// S. B. t. c. / Eternitas est potestas / quae in se habet quod
et in se habet / et in se habet / et in se habet / et ideo
nulla potestas potest haberi quod potest / et in se habet
// S. B. t. d. / Eternitas est potestas quod / et ideo
et in se habet non potest potestas haberi quod potest
quod concordantiae // S. B. t. B. / Eternitas est potestas
ut possit / et possit / et possit / et possit / et possit
et in se habet unum idem / absque principii novitate
et ideo eternitas esse non potest in potestate otiosa / nec
potestas in eternitate stare potest otiosa / et sic non in-
diget principii novitatis / quod et non oportet // S. t. c. d. /
Eternitas est quod / et ideo est magis distans a vo-
luntate quam aliquid aliud / unde sequitur de natu-
rate / quod habet eternitas et tempus habet concordantiam / et
ideo non potest esse aliqua alia eternitas // S. t. c. B.

Et unitas est prius quod est generans, et est generans, quod est
prius, ideo unitas non potest principiare diversitatem,
quod est generans, sed potest principiare generans quod est diversitate
// S. t. d. e. // Et unitas est prius, quod est ante omnes
diversitates, et ideo est ante principium, quod tempus,
et tempus non potest esse de essentia unitatis, nec
aliquid quod est in tempore principatum // B. t. c. d. //
Et unitas est pars in generans, et ideo potest unitas
autem diversitas, per quam partem non potest diversitas
in unitate contra generans, et ideo non potest esse
nisi una unitas // B. t. c. e. // et unitas est
generans partem in prius, et ideo prius etiam est ante
omnia, que non sunt de natura eterna, que sunt
post prius etiam in tempore principato, in quo sunt
partem // B. t. d. e. // Et unitas est prius, quod non
potest quod se principiare diversitate, et ideo diversitas
non potest principiare aliquid quod principium etiam //
// B. t. c. d. e. // Et unitas est prius, ut generans sit autem
quod diversitas, et ideo diversitas non potest stare extra
tempus, nec generans sua in tempore in tempore potest esse
principata // Diffinitio unitatis dei, quod quid
diffinitio est multum utilis, sine amabilis hominibus
iustis, et multum timibilis hominibus peccatoribus //

De materialitate unitatis excludendo

Unitas de quo est S. o. l. o. // S. o. l. o. // S. o. l. o. // S. o. l. o. //
Et unitas est de se ipso, et de cetero
intelligit no intelligibili et intellectu
que sunt sapientie, omnia sapientie est

et unitas / ut sapia possit ee de eeli intellectu
 pite^u et puelle / et ego / ut et unitas possit esse
 de eeli etnificatio / etnificabili / et etnifi
 care / et qui et unitas et sapia sut ptatis / et po
 tefas e eay / et oes tres sut una et ead m
 ecencia / exite qualibet vce reali cuilibet put
 ee oia ista / et nullu iudens se qui pt / qui si
 searetur deficeret ptas sibi ipi / et unitati / et
 sapia / qd ee ipse // d. e. t. d. / et unitas est
 ex ptate / et ptas e ex etnitate / et qui sunt
 vnu idm mo / io et unitas pt ee ex se ipa / et pt
 in se ipa / et io et unitas ptate no ht / cu qua
 resistere possit etnitati / quare et unitas oia
 pt / ita q qnietas sibi qd ee no pt // d. e. t. e.
 et unitas e ex ptate / et ptas e ex etnitate
 et qui sunt vnu idm mo / et et unitas ee pt
 de simplicitate / et qposico / no pt in illa puci
 piare / et io pt et unitas pucipare ee de no
 ee sine altaco^e et addico^e sui ipius // d. e. t. ff.
 et unitas e ptas / ut ptas hre possit in medio
 sui ipi / etm possificare / et io etnificabile
 defice no pt etnificatio / nec possificabile
 stare pt in potncia / pt etnalic^e fact i actu //
 // d. ff. t. d. / et unitas e de qco daucia / ut
 sapia sit etnalic^e de qco daucibus intellectu
 pite^u / et puelle / et q et unitas et sapia non
 sunt de qnietate / et io qnietas ht qco^u
 cu puaione et iuraucia // d. ff. t. e. / et
 unitas e de pu^o / et pu^m de etnitate / et ideo
 ambo sunt vnu idm mo / et io sapia nichil
 stare pt ante etnitate / qui si staret et unitas

no est p^m, nec de p^m, nec et de sua p^mione
sua patet voluntate et sicut sapia et unitate
in defectu // S. ff. t. ff. et unitas e de iustre
q^d e mediu etne sapie, et io sapia no p^t ee
oposa, nec intelligibile intellectu defice p^t, n^o
abo p^t defice ipi iustre // S. t. d. e. / et
unitas e de p^m et p^m e de et unitate, et io p^m
etualit de et unitate p^t p^t p^t, et io t^pus
in et unitate no p^t p^t p^t, nec q^d et unitas et
unitate et p^m resp^t p^t // S. t. d. ff. In et unita
te e mediu q^d e et uare de et unitate, et
et unitate, et io et unitas e de et unitate, in
et unitate, et e de et unitate in et unitate
et e ex utroq^{ue} in et unitate, et io defice no
p^t ipi et unitate, nec i illa opositas stare p^t
// S. t. e. ff. Et unitas e de p^t p^t, ut p^m
in medio et unitate stare possit, et q^d p^m te
poris i et unitate no possit iure, nec et uare
in t^pre ee p^t p^t, et io et unitas defice
no p^t, nec multiplicari // S. ff. t. d. / et unitas
e et unitas de p^t et sapia, ut i p^t sit
possibile ita et unitas sicut i sapia iustre et
unitas et io q^d et unitas t^m distat, sicut et unitas
ab et unitate, i possibile, sicut in iustre
et p^t p^t de et unitate t^m, sic sapientia
// S. ff. t. e. / Et unitas e de p^m ut iustre
sit et unitas i sapia, et q^d intelligibile intellectu
intellectus no possit defice, n^o intellectu ipi
intellecto intelligibili, et io sapia stat etualit
de se ipa, et de suo intellectu iure et iustre
ita q^d no indiget alia et unitate, q^d sit mediu
sui existe et sui age, quo de se ipa i se ipa

64

pt pncipare et etuare pntelligere suu
/ E. ff. t. ff. / Et unitas e de pntelligere ut
possit stare i medio sapie / et q sufficere pos
sit pntelligere pntelligibili et pntelligito / et q sta
re possit in utroq / et io sapia no pt defi
cere ipi pntelligere // E. t. d. e. / Et unitas e
de ptate q e pu^m / et io ptas pt ptas de etni
tate pncipare suu possificare / et io qrie
tas no pt in etnitate aliquid diminuire
nec multiplicare / nec pt ee ipa qvrietas
p^m decaale etnitate / p^m q p^m ext^m
etnitate pu^m amutale / et io qvrietas in et
nitate no pt aliquid pncipare / nec diminue
re / ut mutare // E. t. d. ff. / Et unitas e de pos
sificatio / ut possificatum huc possit etm
possificabile / et e de possificabili / ut possifi
cabile possit huc etm possificatum / et e de
possificare / ut etualiter possit stare i medio
possificatum et possificabilis / et ad hoc con
trietas condicere no pt // E. t. e. ff. / et
unitas e de etnificabili / ut etnificabile sit
de etnificatio / et etnificare sit de etnifica
tio et etnificabilis / et io ptas no pt deficere
ipis pncipare et etnificare / et pt stare i
medio etnificatum et etnificabilis / ff. t. d. e. /
Et unitas e de sapia et pu^m / ut sapia que est
de pntelligere / de se ipso etualiter pncipare
possit suu pntelligibile / et suu pntelligere / cui
pncipare qvrietas qd dicit no pt / quia in
etnitate no pt intrare / nec de sapia pu
ncipare / et io in illo pncipare etno / mate
ria stare no pt / quia pntelligere etm de se

met ipso principat suum intelligibile, et ex abo
 bus e pua intellige // ff. t. d. ff. / et unitas
 e de medio sapie, ut illud medium qvretas
 putare no possit, et ut i unitate ignora
 re stare no possit, et io unitas et sapia ex
 istentes roes reales sut ita magne i agere
 sic in existe, qd si no, posset qvretas tve
 et stare in unitate et sapia // ff. t. e. ff.
 Unitas e de sapia et de pte, ut i sapia no
 sit intelligibile, nec pte
 anq intelligibile, et q intellige sit i tm em
 sic ambo .s. intelligibile et pte, et hoc ee no
 posset, si unitas no eet de sapia et pte for
 malis et no materialis // ff. d. e. ff. / Unitas
 e pte, et io qvretas de unitate no pt inci
 piare aliquid, qd q unitas sit de qvretas
 qua unitas e de qvretas, qd stat etiam
 longe a qvretas, et io qvretas sine pte
 et tpe pte principiari no pt //

fformalitate unitatis /

Unitas quare e Solo. e. ff. g.
 Unitas e p se ipam, exus p
 se ipam de essentiali significati
 tino, et significabili et significare, cu quibus
 pt sic stare p se ipam, sic sapia, q p se ipam
 stat, hoc qd e, exus de essentiali intelligibili
 intelligibili et pte, et hie idm se de voluntate
 que stat p se ipam cu esse amato amabili
 et amare, est et unitas p se ipam, io quia

65

quod in celi potestate, voluntate, et sapientia
que unum idem sunt modo. E. ff. t. e. / et unitas
est, ut sua sapientia possit esse primum etiam, et quod
intelligibile possit sufficere etiam, et suo in
tellectu, et quod ambo sufficere possint eterno
intelligere, hoc sufficiens ita magna esse non
possit absque unitate. E. ff. t. ff. / et unitas
est, ut in sapientia esse possit intelligere, medium etiam
inter etiam intellectum, et etiam primum. Et ideo quod
et unitas est, primum intellectum etiam sufficere de se
ipso etiam intelligibile intellectu, et etiam intelligere,
et hoc idem primum primum etiam primum intellectu, quod
sunt ipso primum sufficere etiam intellectu, et intelligere,
etiam intellectu etiam primum sufficere de se ipso, et etiam
intellectum, et etiam intelligibile intellectum.
E. ff. t. g. / et unitas est, ut sapientia dei possit habere
in se ipsa finem suum, que habet primum ratione unitatis,
in qua sapientia est, etiam intellectu, et etiam primum
intellectum, et intelligere etiam, et ideo sapientia non habet
appetitum, nec inclinationem ad aliquem finem, quod
sit ex se ipso. E. g. t. e. / et unitas est, ut sua
voluntas possit esse primum etiam, et habere in se ipsa et
iam amabilem, et etiam amabilem, et etiam amare,
et hoc idem primum de voluntate, ut et unitas possit
esse amata etiam, in etiam, et in etiam,
et in etiam, et in etiam. E. g. t. ff.
et unitas est, ut voluntas possit habere in se ipsa et
iam amare, quod primum in medio etiam amabilem, et
in amabilem, et ideo amare voluntatis non primum esse
aliquid, nec in primum de se ipso. E. g. t. g.
et unitas est, ut voluntas habere possit in se ipsa primum

in quo quiete eterna heat, et ideo vo-
luntas non investigat finem suum successive, sed
illud actualiter in se ipso et eternitate. Et t. e. ff.
Eternitas est ut partes possit esse primum et in, et q
in se habet et in possit facere, quod sit in medio sui
possibilitatem, possit facibilis possit facere, absque
qua eternitate, partes non possit esse primum et in, nec
habeat sufficientiam in se ipso, de se ipso, nec eterno in-
telligere, et amare possit sufficere. Et t. e. g.
Eternitas est ut partes habet in se ipso, et de se ipso, et
in fine, qui sit et in primum, et ideo in parte de
non est successio de potentia in actu, qui omne quod
habet in se ipso est actualiter, et eternaliter. Et t. ff. g.
Eternitas est, ut partes habet eternaliter, in suo possit
facere, finem sui possibilitatem, et sui possit facibilis,
qui absque eternitate, finis sui possit facere,
sine successione stare non possit. ff. g. t. e.
Eternitas est ut sit et in primum in sapientia et volunta-
te dei, et ideo non sequitur, quod deus sit primum, quia
incomparatur mundo, quia deus mundus est, et est
sua eternitas primum et in, in sua voluntate et sapientia
ff. g. t. ff. Eternitas est ut sit in medio sue sa-
pientie et voluntatis, per quod mundum, eam excedit,
et eam excedit agnoscit, in imitacione, nec in equali-
tate stare potest. ff. g. t. g. Eternitas est ut sit
finis sue sapientie et voluntatis, et quod finis finis
sit et in in sapientia et voluntate, et ideo sapientia et vo-
luntas, non habet unitatem finis et qualitatis. ff. t. e. ff.
Eternitas est, ut sit in medio sapientie
primum et in, et ideo sapientia, non potest habere ignorantiam
alicuius rei, nec occidit in ea stare potest nec int-
re. ff. t. e. g. Eternitas est, ut ante sapientiam

66

Sed non sit finis nec prius / et ideo eternitas est ita finita
 in eternitate / sic in duratione // ff. t. ff. g. /
 Eternitas est / ut finis finis sit medium sapientie
 et ideo sit omnium idem / intelligere / etnare / et fi
 nire / sine profecto // g. t. e. ff. / Eternitas est / ut
 in amare / quod est in medio voluntatis / aut idem non
 possit principiare nec finire / et ideo est illud ama
 re etnare / incorruptibile / et immutabile // g. t. e. g. /
 Eternitas est / ut in voluntate dei / sit prius finis / et
 finis prius / et ideo / quod si amare sit etnare / et
 quod sit de fine et principio etno // g. t. ff. g. /
 Eternitas est / ut in voluntate quatenus etnare
 medium et finis / et ideo est amatum finis etnare
 et amabilis finis etnare / et hoc idem de amare
 per hoc esse non possit absque eternitate ex parte eadem
 in voluntate // g. t. e. ff. g. / Eternitas est in
 illa duratione / prius / medium / et finis / etnare sine suc
 cessione aliqua / et ideo in illis prius / medium / et fine / quod
 existit in eternitate / non est corruptibile / nec ali
 cuius finis alterius // *De quantitate eterni
 tatis exclusive /*

Eternitas quanta est solutio //
 ff. g. h. / sapientia dei est etnare
 eternitatis / et ideo / quod eternitas
 sit absque quantitate / ut sapientia scire possit ipse
 que quidem sapientia scire non possit infinita / si
 eternitas quantitate habet / quoniam illa quantitas privatur
 infinita scire sapientie / et infinita amantibus
 voluntatis / quod tamen amat infinita eternitate in
 eternitate / sic infinita duratione / et quoniam in deo sapientia

et voluntas virtus et eternitas, quoniam sunt perfectae de
unitate per eternitatem sit quanta in unitate singulari
unitatis absque quantitate. ff. g. t. ff. voluntas
dei amat in sua sapientia eternum medium, quod sit
in medio et in intellectu, et intelligibilis intellectu,
quod in illis stare non possit, si eternitas est quanti-
ficata, et essentia sua cum quantitate stare possit
ff. g. t. g. voluntas dei diligit finem eternum
in sua sapientia, et ideo eternitas quantitate non habet, ut
sua amabilitas sit infinita in intellectualitate
sapientiae, et in amabilitate voluntatis. ff. g. t. h.
voluntas dei unit per sapientiam suam eternitatem simplicem
et separata ab omni quocumque, et si eternitas est in quan-
titate in extensitate, et sine quantitate in durabili-
tate est eternitas de immortalitate, et immorta-
litate, et qui tunc quod est per voluntatem et intelligibi-
litate sapientiae, eternitas stare non potest in extensitate.
ff. h. t. ff. virtus dei sit in medio sapientiae
suae et eternitas, et qui sit in infinitate ra-
tione iustitiae durabilis eternitatis, quod sit in
infinita stabilitate extensa sine quantitate.
ff. h. t. g. finis sapientiae sit in virtute et in-
tatis infinite in durabilitate, et ideo ille finis est
sine quantitate in durabilitate, et hoc idem, quod
de fine extensitatis, ut sapientia habet ita magnam
finem virtutis in extensitate, sic in durabilitate.
ff. h. t. h. si eternitas habet quantitatem in exten-
sitate est intelligibilitas eternitatis finita in
virtute, et est sua intelligibilitas maiori
potencia, quam in actu, qui potest esse sapientiae iustitiae
eternitatem sine quantitate, et quod quicquid est in deo
actualiter est in ipso, quod in eternitate nulla sit

quantitas // ff. t. ff. g. // finis sapie e q sit qm
 in mo tuo .f. quilibet mo intelligibilis pntia
 et pncipio finis est si suu mediu qd e utre
 set mesuratu cu quantitate pntis et
 duracionis no pt q e i etnitate quantitas
 ut suffice possit fini sapie // ff. t. ff. h. // utu
 mediu e mag q pntie sapie qd etnalic
 stat ut etm intelligim / z etm pntie pnt q
 etm .f. pntie stare no possit si etnitas qnti
 tate hret / qm no est etna intelligibilitas
 q sufficet quantitati etne // ff. t. ff. h. // utu
 finis maior suu pt q finis etnitas q dde
 finis e q etnitas hnt ipa sic qntitate
 etnificam / etnificabile z etnificare / cu
 quib; sit una z etm etna / ita pnfinita in
 extensitate sicut i duracione // g. h. t. ff.
 pndo amare e mediu virtuosu z etm
 hnt amatum z amabile qd quide stare no
 possit virtuosu / si voluntas diliget i etnitate
 quantitate // g. h. t. g. // in voluntate di stat
 etnalic finis virtutis / et io voluntas non pt
 amare vnu in etnitate / qd amaret in et
 nitate si hret quantitate // g. h. t. h. // voluntas
 maior virtute no ht in amare se ipam qd
 amare etnitate / q cu etnitate e una et
 etm / et qm in sapia no diligit quantitate
 quantitate no ht / ut amare suu sit pfectu / no
 diligit q voluntas i etnitate / quantitate / que
 quide etnitas no ht quantitate / ut ipa sit p
 factu amare voluntatis // g. t. ff. g. // voluntas
 ht i medio suu ipas / fine suu ipis / et io pt
 quiesce in se ipa / qua quide quiesce hre non

possat si et unitas quantitate non habet, quoniam quanta
titas illa amare voluntatis terminaret, non quoniam termin
natio voluntatis quiete habere non possit, quod non est
de essentia amabilitatis infinite // g. t. ff. h. di
nina voluntas magis medium habere non potest, quod amare
nec et unitas magis medium, quod et amare, que quidem
et unitas, si quantitate habet, adhuc magis medium
sine quantitate habet, et hoc est de voluntate, se
g. q. et unitas est sine quantitate // g. t. g. h. In
voluntate de, et stare quantitate numerum, ut volu
tas habere possit suum finem in nullo, qui est de
celi etno amatio, amabilis et amabile, et in hac
quantitate nullo, non potest stare quantitas mensurabilis,
ut finis voluntatis possit esse finis, et quoniam
voluntate et unitate, non est maiortas, et unitate
non potest esse quantitas // h. t. ff. g. In fine unita
tis stare non possit virtus etna, si et amare,
quod est medium unitatis staret in quantitate,
quoniam illa quantitas extinguitur etna, et virtus et
na, cui quoniam virtus non habet finem nec perfecti
one in unitate // h. t. ff. h. Unitas maior est
quam tempus, et ideo suum medium, quod est et amare, et vir
tus et actus unitatis, non potest esse mensuratum
in tempore, et ideo vincit quantitate tempus, et transit,
que finem facere non possit, si in tempore possit
esse mensuratum, hoc est de quantitate extensa
qua vincit et transit virtus unitatis, que
maior est quam quantitas // h. t. g. h. si et unitas
est terminata in quantitate extensa, est sua virtus
maior in fine duracionis, quam in fine sue exte
nsitatis, quoniam in fine duracionis est finita infinita,
et in fine extensitatis est finita, est g. sua
quies in fine, quod est de maiortate et in uno

ritate, et hoc e impossibile // Et ff. g. h. / In
 etnitate no pt stare maioritas, qui maiori-
 tas no pt stare sic minoritate, et io / q / q in
 pme etnitate sit mediu, qd stet eqtit sine
 quatitate, in medio infinite durou, et ex-
 tensionis // p has naturas pnt quas pmsi-
 mus, patet humano intellectu infinite qua
 etnitas ht in extensitate, et hec pmeuio ut
 tu e amabilis // *De qualitate etnitate*

Eternitas qualis e do, g. h. q.
 Eternitas e qualis etnis, et pialis,
 in quali etnali etni amatio, et
 in quali etnali e etni amabili, et i quali etna-
 li e etni amare, et in his tbus stat etnitas qua-
 lis pialis, ut qdlibet sit quale virtuosere vere
 / g. h. t. g. / Eternitas illa e realis, in qua volu-
 tas virtus, et pmsi qntunt, et hec e etnitas
 dei tu, est alia etnitas intencionalis, q est
 i intellectu humano, que e qualitas acntialis, i qua
 pntellus qreplat in virtuose reale etnitate di-
 / g. h. t. h. / realis etnitas illa e, i qua voluntas
 maiore ht virtute, et io no pt ee i vna et-
 nitas realis, ut maioritas suffice possit vir-
 tuti, et voluntati, et e alia etnitas emtina, q
 ht pnt, sed no ht pnt, et i ista voluntas hois
 no ht, ita magna virtute in amare, sic ht
 in etnitate reali // g. h. t. q. / illa e realis et-
 nitas, in qua voluntas, et virtus pnt equales

habere absque aliquo ordine et ideo est illa eternitas perpetua et amorosa, in qualibus equalibus contentibus, et essentialibus voluntatis et virtutis.
// g. q. t. g. // illa est realis eternitas, in qua voluntas amat ita magnum finem in virtute sic in se ipsa, et ideo eternitas est in terminis qualis in virtute sicut in voluntate.
// g. q. t. h. // illa est realis eternitas, que non est maior quam voluntas nec virtus, in qua voluntas ita magna est in virtute sicut in se ipsa, et ideo voluntas non vult quod eternitas subiecta sit finitati.
// g. q. t. q. // illa est realis eternitas, que est equalis voluntati et virtuti, et ideo facit esse quale equale in amare significare et suare, ideo in falsitas nec ordinem, nec privationem in illa eternitate possit stare.
// g. t. g. h. // illa est realis eternitas, in qua est maior finis voluntatis, et ideo humana voluntas format in amare suo eternitate una intentionate, que ymaginatio est realis eternitatis, in qua voluntas sine amari contemplatur eternitate.
// g. t. g. q. // illa est realis eternitas, in qua voluntas et finis sunt equalis in infinitive et amare, et ideo voluntas hominis iusti amat plus illa eternitate quam sua eternitate essentiali.
// g. t. h. q. // illa eternitas est realis, que sunt equalis in voluntate sine maiori parte, ideo est maiori parte ea in qua voluntas humana plus possit amare illa eternitate quam similitudine sua, in qua contemplatur eternitate reale, cum maiori equalitate amandi.
// h. q. t. g. // illa est realis eternitas, in qua virtus est finis virtutis, et virtus est finis

virtutis, et ideo voluntas dei non potest amare, nec
 vult falsitatem aliquam, et ideo falsitas non potest
 esse natura, nec in natura est, etiam potest esse susten-
 tata // h. 1. t. h. / illa est realis essentia in qua
 virtus et veritas sunt quales, equales, etiales,
 sine maiestate, et illa essentia similitudine
 sua posuit in essentia mundi, qui est eius
 per posterioritatem, et sua dissimilitudine illa
 posuit essentia per anterioritatem tempus in
 quo essentia est percipitur, et tempus illa,
 per se accepit // h. 1. t. 1. / illa est realis essentia
 tas, et equalis est in virtute et veritate quibus
 et a parte in se ipsa virtute et veritate esse
 reales, quales, equales, etiales, ex parte quibus
 quali statit absque aliquo accidente // h. t. 5. h.
 illa est realis essentia, que est finis maioris vir-
 tutis, et ideo vicium non potest esse sustentata in esse
 tate, nec in essentia beatitudinis, que potest esse va-
 cuitas finis, nec in essentia dampnatorum
 potest esse perfectio finis // h. t. 5. 1. / illa est realis
 essentia, in qua virtus et finis sunt quales,
 quales, et ideo essentia illa est finis et virtus,
 omni finem et virtutem naturam, et ideo non potest esse
 in illa vicium sustentata, nec quicquam finis, sed
 quoniam sit vera resurrectio hominis // h. t. h. 1. /
 illa est realis essentia, in qua virtus maiore
 habet equalitatem, et ideo quod in illa essentia sunt
 quales, in quibus equalitas sustentetur, quoniam
 absque ipsis qualibus equalitas non habet in quo
 est // q. t. 5. h. / illa est realis essentia, in qua
 est maior finis veritatis, et ideo quod in maiestate

sit etiam quale significatum / qd e finis etiam
qualis significabilis / et q ambo sunt etiales q
les quales / finis etiam significare qualis / et
q illud etiam significare quale / finis sit illoz
amboz / **1. t. 15. 7.** / illa e realis etinitas / i q
finis h e etna equalitate veritatis / et ideo illa
etinitate / qz e equalitate in veritate et in
significatum qualis / z equalis / z etiam significabi
lis qualis z equalis / z etiam significare qualis
z equalis / et ideo in natura etinitatis no pot fieri
inequalitas / **1. t. h. 7.** / illa e realis etinitas
in qua e equalitas maior veritatis / q in
etinitatibus itentionalibus z emencialibus / q
sunt ymagines realis etinitatis / i qua maior
e finis / ad qua bte vadunt cu veritate /
1. 5. 5. h. 7. / illa e realis etinitas / i qua est
maior finis equalitatis / et ideo qz i etinita
te sit finis in qualibus eelibus z eelibus finis
in quoz equalitate sit finis etiam / **Se**

Temporalitate eter-nitatis exclusiue

Etinitas quando fuit **Solutio**
h. 1. 1. / Etinitas fuit et erit
sine tpre / et sine motu / ut
eig virtus / veritas / z glia in ipa sunt sine
successione / et motu / et illa similitudo e facta
diffinitudo / ideo etinitas sua dicit similitudine
i etinitate / i qua e tpris sine successione / z
sine motu / et illa similitudo e sua diffinitudo
in q' e pncipata / z i tpre sustentata /

/ h. 1. t. h. / eternitas maiore h[ab]et virtute et ve
ritate q[uam] temp[us] et q[uam] motus, et ideo fuit au[tem] t[em]p[us]
et au[tem] p[ri]ncipal[iter] in t[em]p[or]e p[er] sustentatu[m], et t[em]p[us]
in illo p[ri]ncipal[iter], vnde ideo h[ab]et eternitas i[n] t[em]p[or]e
stare no[n] p[otes]t, neq[ue] eternitas capi i[n] tempore.

/ h. 1. t. q. / virtus et virtus maiore h[ab]ent equa
litate i[n] eternitate q[uam] i[n] t[em]p[or]e, et ideo illa maior
equalitas virtutis et veritatis capi no[n] p[otes]t
i[n] equalitate qua[m] t[em]p[us] h[ab]et i[n] veritate et vir
tute, quare ideo q[uod] t[em]p[us] sit p[ri]ncipal[iter] ex
eternitate.

/ h. 1. t. p. / t[em]p[us] sustentatu[m] e[st] i[n]
motu virtutis et veritatis et immortatis, et
ideo ideo motus stat, h[ab]et potentia[m] et p[er]uacione[m]
qua[m] ideo i[n] eternitate t[em]p[us] i[n]t[er]ire no[n] p[otes]t.

/ h. p. t. h. / diuinitas e[st] ymago i[n]mensitatis, virtutis, et
glorie, et eternitatis, et t[em]p[us] e[st] ymago motus et
p[er]i[ur]i, que quide[m] ymago i[n] ip[s]is sustentatur, nec
ip[s]i absq[ue] illa ymagine e[ss]e possu[n]t, fuit q[uod] et
veritas au[tem] t[em]p[us] et q[uod] ideo sustentamentu[m].

/ h. p. t. i. / Equalitas eternitatis et t[em]p[or]is i[n]
virtute et gloria stare no[n] p[otes]t, et qua[m] illa equa
litas no[n] h[ab]et i[n] quo sustentetur, t[em]p[us] i[n] et
ernitate stare no[n] p[otes]t, p[ro]p[ter] q[uod] ab illa q[uod] p[er]be
datur et mensuratur.

/ h. p. t. p. / virtus et
gloria stare no[n] p[otes]t i[n] immortalitate sine t[em]p[or]e
et ideo t[em]p[us] q[uod] dicitur h[ab]et cu[m] immortalitate, cu[m] qua
immortalitate, eternitas q[uod] dicitur h[ab]ere no[n] p[otes]t i[n] di
uina glorie et virtutis.

/ h. t. h. 1. / virtus
maiore equalitate h[ab]et i[n] eternitate q[uam] i[n] t[em]p[or]e,
et ideo virtus eternitatis, no[n] p[otes]t i[n]t[er]ire i[n] vir
tute t[em]p[or]is, q[uod] q[uod] virtute t[em]p[or]is stare i[n] p[ri]ncipal[iter]
i[n] quo t[em]p[us], q[uod] e[st] p[ri]ncipal[iter], ut i[n] illo sua

virtus sustentetur // h. t. h. p. / maiestas
et minoritas quodammodo et ideo illa quodammodo
una et eadem virtute quodammodo non potest et quodammodo
itas et maiestas quodammodo tempus et mi-
noritas / sequitur quod virtus et itas in tempore
sustentari non potest, nec virtus tempus in eterna-
te se potest extendere // h. t. p. p. / virtus que
oritur de minoritate equalibus omni non
potest sine tempore / quia tempus esse non potest sic immortale
et ideo tempus non potest esse eternitati equalis / in qua
eternitate oritur et dure / quod est equalis virtuti
et simplicitati et et simplicibus // p. p. t. h. / itas
et gloria maiores sunt in eternitate / quod in tempore
et hoc esse non potest / si eternitas esset in tempore et tempus
et eternitate / sunt quod eternitas / anque tempus principium
dum sunt // p. p. t. p. / in eternitate gloria et
veritas habent equalitatem / et illa equalitate in tempore
habere non possunt / et ideo eternitas et tempus in una
et eadem equalitate intrare non possunt
// p. p. t. p. / eternitas et veritas non sunt in gloria
quiete habere in minoritate / in qua quietem
habent in gloria / si in eternitate veritas in tempore
staret // p. t. h. p. / equalitas veritatis maior
est in eternitate / quod in tempore / et ideo eternitas ad
phandit in equalitate veritatis / veritate tempus /
et eorum equalitate / quare ex de veritate / quod
veritas non / quod in tempore sustentatur / habet principium
in quo tempus sit principium // p. t. h. p. / unum
et eadem veritas non potest esse una et eadem ma-
iestas et minoritas / et quia eternitas est ma-
ior veritas / quod veritas tempus / sed si tempus

71

staret in eternitate, et eternitas in tempore, staret
vna, et eadem veritas maior et minor, quod
est impossibile. / p. t. p. k. / equalitas et mi-
noritas esse non potest vna et eadem in verita-
te, et hoc idem se de eternitate et tempore, que
in veritate intrare non potest, est quod illa equalitas
est eternitate principaliter in aliquorum philo-
sophorum falsa opinione, qui dixerunt, quod mun-
dus sit eternus. / p. t. h. p. / maior gloria non potest
stare extra maiorem equalitatem gloriarum gloriabilis
et gloriari, stat quod illa maior gloria est
equalitate sui ipsius, si tempus et eternitas habent
equalitatem in diuisione, cum sit ita quod in tempore
equalitas gloriarum gloriabilis et gloriari non
possit sustentari. / p. t. h. k. / in gloria eter-
nitatis non potest esse minoritas, nec gloria tempus
potest esse in maiornitate, et ideo tempus non potest stare
in eternitate. / p. t. p. k. / equalitas eternitatis
et minoritatis stare non potest in gloria, et ideo illa
equalitas sibi non habet, in quo possit stare,
quia si sibi habere possit, possent quere gloria re-
pendi, et equalitas et minoritas, quorum questio
est impossibilis, per eius impossibilitatem ostenditur
quod tempus eternum esse non potest. / p. t. h. p. k. / maior
equalitas intrare non potest in minorem, quia si intrare
possit, minoritas esset ita magna, sic maio-
ritas, quod est impossibile. / fuit quod eternitas ante
tempus, et fuit ante sine tempore, et erit eius
ymago eterna in tempore, quod quidem ymaginem em-
ternitatis, in qua eternitate eternaliter per
glorie contemplabuntur, et peccatores crucia-

hinc quoniam / De localitate eternitatis
exclusione /

Eternitas ubi est solutio /
C. 1. k. / a significatione tunc
satisfacit eternitati ex veri-
tate et gloria in eternitate infinita / quoniam
eternitas magnitudinis in duracione / et ideo est
eternitas in eternitate infinita veritatis
et glorie / et in infinita duracione / per quam infini-
tate est et tempus et terminacionem / et quoniam
deus firmamentum / et totum illud quod in illo
est metum / et stat in eo firmamentum et ex
infinitate et eternalitate / magis vere / glorie
et eternalitate / C. 1. t. C. / Eternitas est in omni
loco et ex loco / ut veritas ponatur vero qua-
dam infinitatis in eternitate / et in duracione
et ideo eternitas esse non potest in loco collocata
nec quoniam / sed in eo loco et ex loco esse potest
/ C. 1. t. 1. / Eternitas est in equalitate mag-
nitudinis et veritatis / ad hoc est equalitate mag-
nificati / magis significabilis et magnificare ve-
rificati / verificabilis et verificare / est ergo etni-
tas in omni perfectione / C. 1. t. k. / Eternitas est
in magnitudine veritatis / et in veritate magni-
tudinis / et ideo est in eo quod est absque puritate et
falsitate / C. k. t. C. / Eternitas est in quocumque
magnitudinis et glorie / et ideo non est in puritate pe-
pone / nec in quietate / quare eternitas iudicatur

phisibilis e/ et io in se ipa qd met ome qd
 creatu est/ C. k. t. q. / Eternitas e cu mag^e
 in equalitate ghe/ et io stat in ghatio gla
 bili/ et glari/ in quibus magitudo stat ex
 tensiue/ cu equalitate magificatiu mag^e
 ficabilis e magficare/ et io et mitas ome
 qd e qphndit/ C. k. t. k. / et mitas e cu
 gla i mag^e / et io in pmitate nec i pona
 stare pt/ sed stat in pferione sua et in p
 fertoe magitudis et ghe cu et mificatio
 et mificabilis e et mificare/ q stat sua pfer
 cio/ et cu illis stat in omi qd est/ et i pmit
 ipa/ C. t. e. q. / Eternitas e in pmit ipa cu
 mag^e gcor^a e equalitate/ et mificatiu e
 mificabilis e et mificare/ sine quibus pa
 ret i vacuitate sui ipius et magitudis
 gcor^a et equalitatis/ stat qd et mitas i pfer
 tione sui ipius e magitudis/ gcor^a e qua
 litatis/ C. t. e. k. / Eternitas stat i mag^e
 et in gcor^a ex minoritate pmitate et con
 trictate/ et io no pt ee qphnta in loco/
 nec ex locu/ C. t. q. k. / Eternitas ome in
 minoritate qphndit cu extensitate/ et
 equalitate magitudis/ et cu du de et eq
 litate sui ipig/ et io nulla minoritas et mitate
 qphndere pt/ J. k. t. e. / Eternitas stat in p
 fertione vitatis ghe e gcor^a / et io stat in
 veritate verificatiu/ verificabilis e verificare
 et i gla glificatiu glificabilis e glificare
 et in gcor^a gcordatiu gcordabilis e gcor da

re, ut eternitas in eorum perfectione stare possit
/ p. t. q. / Eternitas stat in equalitate
glorie et veritatis, cum equalitate sui ipsius et
ideo stare non potest in equalitate, neque in penam
neque in falsitate, in quibus staret si esset
oppressa. / p. t. p. / Eternitas omnes terminos
minoritatis transcendit, et hoc veritas verificat
ut cum eternitate in gloria quiete habere possit.
/ p. t. q. / Eternitas stat in equalitate sua cum
veritate et gloria, et ideo stat in suo et verifica
tio et verificabilis et verificare, et e converso,
et ideo eternitas apprehendi non potest per falsitatem, con
trarietatem, nec per inequalitatem, nec per aliquid aliud
/ p. t. p. / Eternitas est in verificare, recordare
et etiam absque minorificare, et ideo in mino
ritate terminari non potest, nec veritas, nec gloria
in ipsa possunt deficere. / p. t. p. / Eternitas
est veritas et equalitas, nec est minoritas, et ideo
stat in verificare et equalificare sine minorifi
care, quare eternitas inapprehensibilis est. / p. t. q. /
Eternitas stat in gloria cum equalitate gloriae, et
ideo est in illa gloria cum gloria recordatum recordabi
lis et recordare, stat ergo eternitas in recordabile,
ut recordabile deficere non possit recordatio
et recordare. / p. t. p. / Eternitas stat in se
ipsa cum gloria glorie, et ideo stat in gloria gloriati
gloriabilis et gloriari, in qua recordantia etni
tas stare facit etiam suam, ut illa gloria
in minoritate terminari non possit. / p. t. p. /
Eternitas est in equalitate sui ipsius et glorie

et ideo a secula sua terminari non potest in immortali-
 tate, pluritudine et pena. / *C. E. 1. p.*
 Eternitas tota stat in equalitate et quod in illis
 immortalitas non potest esse, et ideo non potest terminari
 in equalitate, divinitate, et immortalitate, et quod etni-
 tatis in omni quod est apprehensa et non apprehensa.

De modalitate eternitatis

Eternitas quomodo est. *Solutio.*
C. E. 1. p. Eternitas habet in se modo
 duos terminos, per quos est hoc, quod est
 scilicet esse modum actus et unificationis et unificabi-
 lis et unificare, in quibus stat modus actus
 magis glorie et potestatis. / *C. E. 1. p.* Eternitas
 est unificabilis, et est unificatio, potestati-
 catia, concordantia, et unificatio, et est mag-
 ficare, potestificare, concordare, et unificare
 et ideo habet modum in se ipsa existeret agendi.
 / *C. E. 1. p.* Eternitas est magnitudo potestatis et
 potestatis, et ideo habet modum unitatis, et pluri-
 vidualium, et ideo potest eternitas esse et potest esse
 magnitudo et principium, et potest esse vices esse
 magnitudo potestatis et principium. / *C. E. 1. p.* Et
 ideo habet ita magnam potestatem quod immortalitas sibi
 resistere non potest, et ideo potest habere modum sine immo-
 ritate in unificare potestificare et unificare
 per quos modum eternitas est hoc quod est. / *C. E. 1. p.*
 Eternitas habet modum presentis, que est finis in
 magnitudinis glorie et concordie, et ideo eternitas est

hoc qd̄ ē et in suo modo magnitudo gl̄ia et q̄or
modū h̄nt et in p̄ que modū sunt et in
/ C. t. t. E. / Et unitas ē, ut magnitudo et gl̄ia
sunt in illa sic p̄o t̄p̄is, et magnitudo ē in
gl̄ia et et unitas nō h̄nt p̄o in extēsitate,
et gl̄ia est, ut magnitudo et et unitas nō h̄nt
passione, et iō in fine isto s̄. qūsionis et in
tas h̄nt modū p̄fectois / C. t. t. t. / magnitudo
ē in gl̄ia et unitatis, et iō et unitas nō h̄nt modū
minoritatis, et gl̄ia ē in maḡie et unitatis, et
iō et unitas nō h̄nt modū passionis, stat q̄ et
unitas hoc qd̄ ē cū modo formali et nō ma
triali / C. t. t. E. / In et unitate ē q̄or maḡis
et p̄cipi, et iō et unitas modū h̄nt q̄or dancie
in magnitudines in p̄o, p̄ qua q̄or dancie
et unitas h̄nt modū, ut sit maḡior q̄or
p̄o et q̄or / C. t. t. t. / Et unitas h̄nt modū
maḡificandi absq̄ minorificare, et h̄nt modū
q̄or dancie absq̄ q̄or vari, et h̄nt modū et in
candē absq̄ p̄uare, et iō in et unitate nō est
modus corrupcis, s̄t suus modus ē durare
in se ip̄a in maḡie et iō q̄or / C. t. t. t. / et in
tas ē ita maḡia p̄o q̄ in illa minoritas p̄o
cipiari nō p̄t, ut sit de sua et unita, et iō in
existētia sua minoritas nullū modū h̄nt p̄t
vud se q̄ et unitas modū h̄nt in extēsitate
infinita, et in infinita duracione / E. t. t. t. /
Et unitas ē plena in se ip̄a p̄tate gl̄ia et q̄or
et et unitatis et unitatis et et unitatis, et
iō plena ē modo p̄fecto in durare possifi
cacione, gl̄ificandē et q̄or, et cū isto modo

eternitas e hoc qd e / E. l. t. e. / exus eter
 nitas e ptas i glia e i pio / hie modu possifi
 catu e possificabile / gliaunt e gliaabile /
 pncipiatur e pncipiabile / eternificatu e
 eternificabile / et io hie modu existi i possifi
 care glificare pncipiare e etnare / E. l. t. e. /
 existas eternitas cu ptate in glia ptate hie etn
 ficandi e glificandi sine minorificare / et
 existes eternitas cu ptate i glia hie modu et
 nificandi possificandi i glia absq minorifi
 care / E. t. e. e. / In hie q qcor pt ee in pu
 hie qcor modu sui ipis e ptatis e pncipi /
 exus pu i qcor / hie modu sui ipis e ptatis
 e qcor / et exus eternitas i ptate pu e qcor
 hie modu sui ipis ptatis e pu concord e pu
 / E. t. e. l. / existe ptate in qcor e qcor i
 ptate / minoritas hie no pt modu in qcor
 nec in ptate / hoc idm se in eternitate / i q
 minoritas modu hie no pt / q eternitas stat
 in ptate e i qcor / est q eternitas hoc qd est
 cu suo mole e cu modo ptatis e qcor dancie /
 / E. t. e. l. / ptas pu ee no pt cu minoritate
 nec pu cu minoritate pt ee ptas / et io mi
 noritas no hie modu / i glia e unitate
 numer ptatis e pncipi / hoc idm se de et
 nitate i qua / minoritas no hie modu / ex quo
 eternitas e ptas et pu / E. t. e. e. / qcor et
 pu que sunt eternitas / modu hie etn / ut
 hant quiete in glia / cu qua / eternitas e unu
 et idm mlo / et glia / q est eternitas hie modu
 etn / ut sit quies pncipi e qcor / et hoc id
 se de eternitate / que hie modu glia pncipi

ante / concordante / et eterna / / k. t. e. k. /
 gloria et eternitas hinc modum absque minoritate
 in gloria / quod que modum non potest minoritas / et
 ideo in modo eternitatis et glorie / non est modus quiesca-
 tis / temporis / penes / nec alicuius alterationis /
 / k. t. e. k. / si in gloria non est principium / et gloria non
 est in principio / eternitas que est gloria et principium non habet
 modum consummationis / principium / et gloriandi / et mi-
 noritas habet modum in minorificando gloriam
 principium et eternitate / quod est impossibile / / e. e. e. k. / minor-
 itas est eius circa non esse / et ideo principium habet non potest
 eternitate / in qua est gloria consummationis et consumma-
 bilis et consummare / quod gloria est modus in eternitate
 absque quiescenti / per que modum existens eternitas ex-
 istere potest et agere / *De instrumentalitate*
Eternitatis /

Eternitas cum quo est solo e. s. k.
 Eternitas est cum infinitate consumi-
 catum et consummabilis et consumma-
 re / et ideo eternitas sufficit infinite potestate infinite
 sapientie et infinite glorie / cum quibus est unus idem
 numero / / e. s. t. e. / Eternitas est cum infinita po-
 testate et infinita sapientia / et ideo est infinitum principium
 quod infinite consummabile sufficit et intelligibile /
 et ideo eternitas deficere non potest / nec sapientia ignoran-
 tia habere potest / / e. s. t. s. / Eternitas est cum modo
 quod est in se consummationem et consummabile / consumma-
 catum et consummabile / et habet intellectum et intelligibile
 et ideo est eternitas cum sui ipsius perfectione potestatis et
 sapientie / / e. s. t. k. / Eternitas est cum potestate sapientie

et e cu sapia ptatis, et e cu sa ipa, et io mi
 noritas i etnitate ptate no ht // e. p. t. e.
 Et nitas e cu ptate i glia, et e cu glia i ptate
 et io e glia et potus pu' etm // e. p. t. ff. et
 nitas e cu ptate sui ipis, et ptas ipis est
 cu glia, et io nec infancia nec defectus po
 testatis nec glie in ipa stare pt // e. p. t. k.
 Et nitas e cu maiortate ptatis e glie absq
 minoritate, et io maior e q' temp' e q' defectus
 ptatis, et q' puatio glie / et ex ipis evicua
 minoritas ee no pt, nec et maiortas, que
 sine minoritate ee no pt // e. t. e. ff. / et
 nitas e cu ptate pu', et cu medio ptatis, et
 io et nitas principiare pt e etnare, ex etni
 ficante e etnificabili // e. t. e. p. / Et nitas
 e cu ptate pu', et io et nitas pu' ee no pt cu
 minoritate, et oia evicua etnare ptncipiare
 possent, si ipa veripe possent // e. t. ff. k. / et n
 itas e cu possificante e possificabili, et io pt
 ee cu etnificante e etnificabili et absq mi
 noritate in possificaret etnare, quare mino
 ritas in etnitate natye no pt // ff. k. t. e.
 Et nitas e cu gliam ptncipiare scire e etnare,
 io e cu vnitate omi tni, et venet realis vno cu
 oibz tibus e cu sapia glia e pu' // ff. k. t. ff. / et
 nitas e cu medio sapie e glie, et io ex sapie
 cia ee no pt, nec ex gliam, nec ipa sapia, nec
 ipa glia, ex etnitate stare possunt // ff. k. t. k.
 Et nitas e cu sapia, et cu glia in sa ipa, et sa
 pientia e cu glia i etnitate, et glia e in etnitate
 cu sapia, et io in etnitate ignorata, per a pu
 nitione minoritas intrare pnt // ff. t. e. ff.
 Et nitas e cu pu' sapie i medio sapie e pme
 pu', et io iudicio defice no pt intelligibile, it

Intelligibili intellectu, nec intellectu et intelli-
gibili intellectu. ff. t. e. p. // Eternitas est cum
principio sapientie, et est cum sapientia principii, et ideo principium
non potest cum minoritate, nec minoritas sapientiam
suis potest terminare nec comprehendere. ff. t. ff. k.
Eternitas est ipsa cum sapientia, et est cum ipsa met sa-
pientia, et ideo est cum se ipsa et cum sapientia, medium quod
est terminare, et intelligere, cum quo minoritas partici-
pare non potest. ff. t. e. ff. // Eternitas est cum gloria
ipsius glorie, et gloria est cum eternitate ipsius eternitatis, et
ideo ipsius stat in medio glorie et eternitatis, cum non
possunt deficere gloriari, nec terminare, nec illis
principium. ff. t. e. p. // Eternitas est cum principio glorie
et principio, et ideo minoritas principium non potest in gloria
nec in eternitate. ff. t. ff. k. // Eternitas est cum ter-
minare gloriari, et cum gloriari terminare, et ideo mino-
ritas in gloria eternitatis stare non potest, nec in et-
ernitate glorie. ff. t. e. ff. k. // Eternitas est cum terminare
principium intelligere, et cum intellectu principium, et
ideo non potest cum minoritate principium suum intelligere
nec suum terminare. // Significatio artificialis
eternitatis, secundum 10. precedentes quod, que quidem sig-
ficatio et declaratio est multum utilis sine lumine
intellectus humani quomodo artificialiter artificia-
litur existat ad similitudinem alie super se ipsum in-
telligibilitate dei, et eiusdem proprietates, tamen
auxiliante gratia dei. // De octava parte quinte
distinctionis, que est quomodo per alias questiones
soluntur

N ista parte dantur doctrina quomodo
quedam quod per alias quod arti-
ficialiter solvantur. ff. t. ff. p. p. p.

76
quarunda qom soluant alie qoes, que solto
nes sunt i hac d istinctoe, et pmo de qobus
que sunt in pma pte, cu quibz ista solvimus
tonem. *De questionibz pme figure.*

Terium sit resurrectio **S**olutio.
b. c. pbatu e q bonitas et mag
tudo quti no pnt in creaturis
et p hanc pbonem significatur resurrectio, qui
si resurrectio no est, ita est ipse q deus
magnum bonu in creaturis faceret, sic e ipse co
uersio bonitatis et magnitudis in creaturis, qui
magnum bonu stat i unione aie et coris, dicitur
illa unione in unitate. **C. d.** magtudo
creatois stat i magtudo creature et magtudo
creature stat in unitate, illa creatura re
cipiunt magna gram et iusticia pualis
et corporalis a suo datore, et hoc ee no possit
absq resurrectione. **D. e.** Si sit resurrectio
et vita hois sit eterna, pias dei pt in uni
tate, uti quilibet hoie p m oia que ipse ho
fecerit, et si no sit resurrectio, sibi enim
deficit pias diuine, qd e m impossibile, est
q resurrectio, ut pias dei sibi hnt eternu,
qd sit de sensualitate et intellectualitate co
stitutu et unitu. **E. ff.** Est resurrectio,
ut quilibet ho p tate hnt possit ad iustitiam
unitate p tate qua deus hnt in sapientia,
et si no sit resurrectio, iustitiet aia et non

ho / vel si anima est mortalis / non intelliget ho
neque anima post mortem suam / potestate / quia habet deum
in sua sapientia / unde sequeretur / quod deus in-
telliget quietate sue potestatis et sapientie quod
fuit / quare hominem dicit / quod quidem intelligere
est ipse / ff. 5 / si sit resurrectio / sapientia et
voluntas dei se extendit in seipsum et amare
hominem in eternitate / et in illa eternitate / se
extendit sapientia et voluntas hominis in seipsum deum
et amare / est ergo resurrectio / ut sit seipsum ex-
tendere voluntati et sapientie dei et hominis / et ut et
vitas ymaginem habeat corporalem et spiritalem / in
qua eternaliter contempletur / ff. h. voluntas dei
est virtus / et ideo seipsum vicio esse non potest / cum ita sit
quod virtus et vicio contingit / est ergo resurrectio /
ut voluntas dei satisfaciat virtuti hominis / et
viciis hominis puniat in eternitate / per quod homo in
suo tempore de virtute sua satisfecit po-
testate / ut per quod deus stetit / ut vixit
viciose / h. 1. veritas dei eternaliter est in vir-
tute / et ideo dicit eternitate / in qua veritas
corporalis hominis et spiritualis habet virtute quod est
de veritate et virtute sua / est ergo resurrex-
it / ut sit eterna contemplatio corporalis nature
et spiritualis / sine qua contemplatione veritas dei
est sine virtute in corde hominis / ff. 1. h. in
homo est anima in corde / et corpus est in anima / et anima
et corpus sunt in homo / et homo est in anima et in corde
et ideo homo est ille / qui agit vera in se ipso non fal-
sa / et per vera meretur gloriam in se ipso / et

y falsa pena / Est q^o resurrexio / ut iusticia
 dei iustia et homine in hoie / b. k. / in deo
 q^ontur bonitas et glia / et qui deus clauit
 homine cu bonitate clauit hoie ad glifica
 du bonitate hois / et qui bonitas et glia dei
 q^ontur cu etuitate / clauit deus glia
 hois ad etuitate / et qui bonitas hois est
 de sensualitate et p^omalitate / resurrexio
 e de uirtute / ut resurrexio sit s^om^o uirtu
 tati / c. k. / in deo est glia cu mag^o / et mag
 tido e cu glia / et qui deus clauit homine ad
 glia / clauit hoie ad magna glia / mag
 na glia hois e si sit resurrexio / et si no sit
 resurrexio / glia hois in alia uita no est / sed
 in ista uita tu / et i hac uita e glia hois i
 p^omitate / et pena hois e in mag^o / q^o deus cla
 uit hoie ad glia cu p^omitate / et ad pena
 cu mag^o / et p^o e mag^o / et q^o p^oetates dei / est
 q^o resurrexio / qua significamus p^o solones fac
 tas circulanter p^o p^oma figam / p^o i. o. genia
 q^ontu / et regular / he significato et p^olato re
 surrexionis fieri p^o p^o q^ontes / que in 2^a figa
 3^a / 2^a / 3^a / et in diffinitioibz et tabula g^oneratu /

De questionibz secunde fige

Quoniam in generatione et corruptione
 fita resolutio usq^{ue} ad p^oma ma
 teria **R**esolutio. a. b. c. d. / d^ora
 est maior in q^ou^o q^o in q^ontate

pm qm 2^a pte. 4^e distinctionis exbatu et
io in generatione remanet dca nec sensuale
sensuale sustentata in qca^a sensuales et sensu
als, et sustentata in massa elementata, qua ho
in femina transmittit, ut qua una plata et alia
platan transmittit, huiusmodi massa sensiblis
est, et illud qd reliquit e humidu radicale
suis duate ste, et recipit nutrimentu ex pma ma
et pma forma que sut ptes stales insensibiles,
et p^a g^a g^a dibus g^ambus et p^aebus, et chaos
g^aale insensibile, ex ipis e multiplicatu, et
similitudo appet in massa p^acaica, de qua p
dictu e in generatione, qd po t^a sit resolutio,
usq ad pma matia p^a humidu radicale, q
si t^aret illa massa no est sensiblis, nec
dca h^aet s^am, quo est sustentata i ma
iori qca^a q^a corruptio, nec ag^as nat^ale in
una, et ead^a spe sua similitudine, ex se ipso ge
neret, qd e impossibile p^a causa nat^alem,
/ F. E. ff. 5. in 2^a pte. 4^e distinctionis exba
tu, qd p^a e an mediu et fine, cui p^acaio
p^a reduci solo hui⁹ qois, tenendo negatna,
qui si in generatione, t^aret resolutio usq ad
pma matia, p^acaio ante ee qd p^a et mediu
et ita p^aerent p^a et mediu, et p^a q^a q^a q^a
finis, et v^aret p^a ext^aem, et sic de mediu
et fine, qd e ipse, ut p^a p^a mediu et fin
generationis possint remanere / F. h. l. k. in
2^a pte. 4^e distinctionis q^ametur, qm ee
aug^a sunt maioritas equalitas et minor
tas, et ex illa soloe ext^a p^a solo hui⁹ qois

sicut in essencia p[ri]matis, ut in masse, plante,
 in quib[us] sit maioritas, equalitas, & minoritas,
 quoniam in ipsa massa, e[st] maior similitudo agnitio[n]is na-
 turalis q[uam] p[ri]m[ati]e matie, et si t[ra]n[s]iret resolu-
 tio usq[ue] ad p[ri]m[ati]a materia, p[ro]d[er]etur maioritas
 ex similitudine sua, & p[ro]p[ri]us equalitas & minori-
 tas, et i[n] t[ra]n[s]itu naturali e[st] vacuitas, et hoc e[st]
 impossibile. / *f. b. e. h.* / in 2^a p[ar]te 4ta distic-
 tionis p[ro]batu[m] e[st] q[uod] d[icitu]r p[ri]m[ati]a & maioritas sit
 in essencia ignis simplicis, et quoniam p[ri]m[ati]a e[st]
 e[st]at[us] de unitate sequitur q[uod] in illo sunt d[icitu]r
 p[ri]m[ati]a & maioritas, ut i[n] illo h[ab]et ignis similitu-
 dines, et h[oc] e[st] d[icitu]r p[ri]m[ati]a de agnitione naturali, q[uod]
 t[ra]n[s]mittit illud p[ri]m[ati]a, et de patiente naturali,
 q[uod] recipit illud, q[uod] multiplicat materia ex
 qua s[un]t v[er]it[as] humidu[m] v[er]idical[is], v[er]it[as] s[un]t
 numerus singularis & p[ri]m[ati]a / in g[en]eratione
 q[uod] no[n] t[ra]n[s]it resolutio usq[ue] ad p[ri]m[ati]a materia
 q[uod] p[ro]d[er]etur similitudines ignis, & etia[m] alio[rum] de
 meteo[rum] et agnitione naturali & patiente
 q[uod] e[st] ip[s]e p[ri]m[ati]a e[st]u[n]tate. / *De questionib[us]
 tercie figure.*

Quoniam in ista e[st]at[us] s[un]t e[st]a
 actu, v[er]it[as] v[er]it[as] s[un]t in illa e[st]at[us].
Solutio h. c. / Sedm q[uod] in 2^a
 p[ar]te 4ta distinctionis p[ro]batu[m] e[st], magitudo e[st]
 bonificabilis, de essencia bonificabilitate,
 p[ro]batu[m] signu[m] e[st] q[uod] ignis e[st] ignibilis de celu-
 ignibilitate, hoc idem p[ro]batu[m] e[st] de ista e[st]at[us], que e[st]

actualiter

etabilis de celi etabilitate, de qua centrali
etabilitate, no possit ee etata, si etā no est
in illa celi et actualiter, sicut i bonitate i
qua magitudo ee no possit, si no est bonifi-
cabilis de celi bonificabilitate, nec in igne
si no est ignificabilis, de celi ignificabilitate
sunt qd etā in sba etata celi et actualiter
ut in illa sit magitudo centralis etabilitatis, et
etabilitatis, et qm in illa sit oportet, et
quoda etā sunt sub alijs, et eorū simplicitas
inuisibilis, in causa de. b. d. significatū est qd
etā simplicia sunt actualiter in sba etata, qm
bonitas ignis simplicis ē, vō igni, qd agit bo-
nū, et qd eius durō sit bona, qd durō ē ratio,
p qua ipse ignis durat, p durō ignis apti-
tū hē naturā, sub vō bonitatis ad etandū
stam, et aptitū hē nat ad durandū in illa
actualiter et sub vō durōis, et huius appeti-
tū quietas no pt, nec durā realitū vōm sup-
tinet qfusione, d. d. pū igne simplicem
et sbam etatam, ē qd et illa qd magna
est, et durabilis, et iō centraliter ignis rema-
net in illa sba, et calor ignis, remanet in
suo ppo sbo, et hoc idm p de sua quietate, et
alijs, suis actibus, et si ignis in sba etata
actualiter no remaneret, quietas int ipm et
sbam est, qm in ipa paret in ipa sua ppa
qualitate, et et alia sua ppa actūa, que
quidē actūa pderent ipm sbum, et eēt
sbo extēso appata, qd causū naturā, et ignis

p[ro]deret p[ro]m[od]o et op[er]ones suas n[ati]les, et p[ro]ba
 de demeritis no[n] est, et est elata et no[n] elata
 et hoc e[st] q[ui]d dicitur, et q[ui]d dicitur uacante, et q[ui]d
 appetit[us] ignis, et om[n]i suar[um] p[er]m[an]ent[is] et acci
 dentaliu[m] // *De questionibus q[ui]d fige[n]t*

Utrum sit unus intellectus in o[mn]i
 .b.c.p[er] / p[ro]batu[m] est in q[ui]nta p[ar]te
 h[er]e[si]s istius, q[uo]d bonitas dei est
 ita magna sicut sua p[ro]p[ri]a, et p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
 p[ro]p[ri]a sicut huius q[ui]s solutio, et q[ui]d si unus
 intellectus t[er]m[in]u[m], et q[ui]d sit de celo intellectio p[ro]p[ri]a
 et p[ro]p[ri]a, et q[ui]d sua bonitas sit ita magna, sic
 illa u[er]a, in qua sit cele[stis] bonificatio[n]e, bonitate
 et bonificare, et q[ui]d sua p[ro]p[ri]a et bonitas
 sit lumen et uacatio, ut a[n]i[m]e sicut u[er]a reles
 magis, et q[ui]d magitudo sit uacatio p[ro] qua p[ro]p[ri]a
 lectus et bonitas sicut magis, et de p[ro]p[ri]a se
 q[ui]d si in o[mn]i ho[m]i[n]e no[n] sit nisi unus intellectus,
 qui in o[mn]i ho[m]i[n]e no[n] h[ab]eat nisi una bonitate,
 et exite aliquo ho[m]i[n]e malo, e[ss]ent om[n]es alij ho
 mines mali, et uno ho[m]i[n]e ignorante, alij ho[m]i[n]es
 ignorarent, et p[ro]p[ri]a magitudo unus,
 magitudo om[n]i alio p[ro]p[ri]a, et hoc e[st] impo[ss]ibile,
 sunt q[ui]d plures intellectus, quolibet intellectu distic
 to ab alio, .c. d. 5. / si est unus intellectus
 tantu[m], et una uoluntas t[er]m[in]u[m], in o[mn]i ho[m]i[n]e
 ita magna sicut intellectus, et dicitur magis

tudo in quocumque utriusque absque gratitudine in
tunc quod naturaliter est in omnes homines concordantia
absque gratitudine et velle absque odire, et sicut
lingue sine ignorare, et in fine unus horum habent
cessi quiete, et hoc est impossibile est quod in conclusio
ne vera negatio. / S. E. h. / si sit unus in
tellectus tunc in omnibus hominibus est maior in sua parte
quam in toto se ipso, qui in sua parte habet partem
intelligendi, et in se ipso non, qui in se ipso non pua
pua intelligere, sed in sua parte pua pua, habet
quod maiore virtute in homine quam in se ipso, et
durat suus finis in homine et non in se ipso, et
eius gratia, quod est ignorantia est magis pro eorum
sua, quam est hominis, et quod est ignorantia hominis maiorem
habet virtute, quam in se ipso, et qui moritur ho
mo ipse intellectus non habet partem intelligendi in se ipso,
qui non est sibi in quo possit intelligere, et hoc
omnia sunt inconuenientia, et impossibilia, et non
est alia vita nisi ista, si sit unus intellectus tunc
nec est resurrectio, que super probata est, sunt
quod plures intellectus. / S. E. h. / si sit unus in
tellectus tantum, pars ipsa est una in omnibus
hominibus, et hoc idem est de veritate sua, et sicut nihil
quod est intellectus, equale est primum in omnibus hominibus,
quod omnes homines spiritualiter equales in veritate, in
plura in sapientia in intelligere, in veritate fal
sitate et ignorantia, et per naturam corporis
sunt in equales corporales, et equales spiritualiter,
et qui corpus moritur recedit sibi equaliter

tis et perfectitatis / et videtur magis illis hominibus
 nec est aliquid post suam mortem / Est ergo vni-
 tas intellectus / purioris scientie / et sui
 possidere / intelligere et diffundere / et hoc est
 impossibile / ff. h. k. / si sit unus intellectus
 non est finis in gloria in qua intellectus habet de-
 quod finis intellectus / non est in ista vita / et hoc de-
 sequitur de voluntate / videtur se quod illa virtus
 universalis intellectus et voluntatis / fit in minori-
 tate finis et gratie / et per quos in minoritate
 amare et intelligere / intellectum et intelligibile
 amabilem et amabilem / et est immortalitas finis
 que voluntas desiderat / ut in illa quiete habeat
 cum immortalitate amandi et intelligendi et gaudendi
 et hoc est impossibile / et quod natura amandi et in-
 telligendi / b. g. h. / deus est amabilis / idcirco
 virtute caritatis amantissimum / et per quos virtutem
 intellectivam / quod est intellectus / per deum per naturam
 non est bonificabilis / et virtute caritatis bonifi-
 catissimum / ut bonificet amantissime et intelle-
 ctivitate caritatis / ut sit bonum amare et intelligere
 in intelligibilitate et in amabilitate dei / quod
 amabilitas et intelligibilitas est finis et ma-
 ioritas amantissime et intellectivissime ca-
 ritatis virtutis et bonitatis / et hoc ostendit et
 illuminat divina plurimum intellectum / et si non
 est nisi unus intellectus / amissa sit divina et lu-
 mine intellectivissime / et amantissime in-
 telligere et amare / et intelligibilitatis et ama-
 bilitatis / et finis non est quies / et remanet

vicium / nec est virtus amare / nec scire
nec est scire aliquid bonum / est ergo virtus quoniam
et haec omnia sunt impossibilia / C. h. q. si sunt
plures intellectus / est maior magister virtutis
et veritatis / et si est unus intellectus in uno tantum
quoniam in uno uno hominis / sed multiplicat vicium
in omnibus aliis hominibus / et quoniam magister vir-
tutis et veritatis maiore habet quod est in se
et puritas virtutis et veritatis cum non est / sed
de unitate / quod sunt plures intellectus / ut magister
de veritate solum habet in quo stare possit /
D. q. b. si sit unus intellectus universalis / et
sit divisibilis in pluribus intellectibus / non est
divisibilis sua unitas utique / quoniam sua divisio
mortificat suam unitatem / et stat solum quod
est et corruptum / et habet naturam verificandi
falsificandi et gradandi / et non potest veritas in
gratia quiete habere / et si sit plures intellectus / per
quod unum hominum / sunt ergo plures intellectus de veriti-
tate / B. q. b. si in quolibet homine est unus
intellectus distinctus per se ab intellectu alterius
hominis / est quilibet intellectus naturaliter per se bonum id est
et gratia potest esse quies naturaliter quilibet intellectu
per se opera illius / et si est unus intellectus in uno tantum
sua universalitas et unitas in quolibet homine
ex parte quolibet hominis in diversis locis / et quilibet
hominis ex parte sua subordinata sub voce matris
corporalis / et non subordinata sub voce matris
spiritualis / et sciret quod quilibet homo spiritualiter
est omnes homines in uno spirituali / et est in omnibus
locis in quibus illi sunt / et quoniam illi est

81
p^m nām corpale, et eet p^a hōis p^udicū
ita minor p^ualior et maior corpale, et p^a
nō posset ee quies illi hōi p^ualior, et posset
ee quies cor cuilibet hōi corpale, sunt q^o
plures p^uctus ut nō sūt idēcia aucta,
et q^o p^a sit p^m, i quo quilibet hō quietem
hēre possit. // *De questionibus p^m diffini
tiones p^uncipioy huius artis.*

Utrum sit deus malus. *Solutio.*
b. m. q. pte. q. distinctionis
p^uctū ē deū ee bonū, que p^a
p^uctio p^uctā est, sub rōe bonitatis, et si
sit malus, sūt duo dī, quoy unus ē bonus
et alius malus, et sūt ambo g^uīi p^uctū,
et sequitur q^o bonū ē ee, et malū ē ee, et
bonū ē nō ee, et malū ē nō ee, et qm̄ hec
q^uditio stare nō p^t, ē imp^o deū malū
esse. *Questio.* b. *Utrum hec ars sit g^uālis.*
Solutio. p^uctū est, q^o virtas ē p^uctū g^uāle, p^m
quā p^uctio ē, p^uctū alia p^uctū huius artis p^uctū
ē g^uālia, et qm̄ hec ars ē de p^uctūis ge
n^ualibus, et ē ex mixtione illoy, p^a de u^uctā
te q^o sit g^uālis, qm̄ si nō eet g^uālis oūibz
p^uctūis eū p^uctes eēt g^uāles, et totū illay
eēt p^uctū, et h^o ē imp^o, ē g^uālis ista p^uctū g^uālis.
Questio. c. *quid ē p^uctū.* deus ē id i quo
virtas mag^uudo et ē g^uālis, et p^uctū ē ill^o
q^o ē culpā hōis q^o merita hōis, et q^o hoc q^o
est, et contra esse et opus creature.

"p^uctū ē illud q^o si cū bō nec cū mag^uudo q^o
virtas, et nō p^uctū ē illud q^o nō ē de^uo, si cū
est illud q^o

uestio. c. quid est defectus? Defectus
est id quod habet magnitudinem bonitatis, diuinitatis
et cetera, ut magnitudo non possit habundare de
bonitate diuinitatis et cetera sibi ipsi, nec de se ipsa
alijs partibus et opibus suis.

Questio. d. utrum sit esse et non esse sit in
/ quod esse et non esse non est medium reale, et illud
medium quod est ut esse et non esse est intentionale,
quod intellectus humanus multiplicat ex multis spe-
ciebus, quod habet esse in intellectu, in quo sustentantur
et in se ipsis, nec sunt aliquid, quod quia intellectus illis
speciebus se excludat, ille species sibi non habet in quo
sustententur, nec sunt aliquid in se ipsis, nec
in aliquo, hoc idem se de figuris circularibus
quadrangularibus, et triangularibus suis, venien-
tium ad p[ro]uocacionem.

Questio. d. utrum sint plures dii? p[ro]ba-
tum est, quod deus infinitus est in extensitate, sic
infinitus est in duracione, et in illa p[ro]uocacione
significatur visio questionis, scilicet quod si essent plures
dii, essent plures sibi infinite extensue et eter-
naliter distincte, et essent quodammodo in alijs, unde
requeretur infinita et eterna mixtio quodammodo
ex ipsis sibi, et esset quilibet deus genitus et
generatus, et esset unus collocatus in alio, et
p[ro]p[ri]us illius totius mixtionis subiectus infirma,
et hoc est impossibile, est ergo unus deus tantum.

Questio. b. utrum intelligibilitas dei sit
intelligibilitas angeli, et hominis, et idem querit
de sua amabilitate. Intelligibilitas dei est
ip[s]e deus, sicut s[ecundum] respectum appetitus applicati.
Est intelligibilitas dei, angelorum, et hominum, qui

Deus dicit angelum et hominem, ut ipse sit
intellectus ab angelo et homine, idcirco e deo
glia boni hominis et boni angeli.

Questio E. quare deus dicit dampnatos
qui sunt in inferno, cum ipse sit bonus, et si
int. p. ipse dicit, q. eent dampnandi.
/ Probatur est q. deus no pot. face aliquid sic
utilitate, et i illa p. hoc signu. solo hinc q. d.
v. q. deus dicit dampnatos, no pot. hoc
q. eent dampnati, qui diti fuerunt ad salua
cionem, s. q. signu. in q. de p. destinae
et libero arbitrio, et qui deus p. m. face
no pot. mag. et bonitati sue iustie dicit d. ay
natos ut sua iustia h. et i quo posset p. m.
p. m. que quide p. m. est bona.

Questio ff. que sunt iustia intellectus hu
mani, cu quibus attingit eum dicitam.
/ Insuper iustia intellectus humani sunt. q. sensus
corpales, que monent ad p. m. sibi
littas que sunt intelligibiles, tunc qui faciunt.
Etia e vnu aliud iustiu, q. e ymaginatio
qua intellectus monet ad ymaginandum, ut cu
illa ymaginatio ymaginet res ymagi
nabiles, q. sunt intelligibiles, tunc qui yma
guntur, et i hoc iustro intellectus p. res
sensibilium multiplicati et eas t. m. m. m.
que e iustro q. uatum recolendi, que quide
memoria p. sibi t. m. m. m. m.
et ipse p. m. m. m. m. m. m. m. m. m.
copiate i memoria, et venere obiective
ip. intellectus, iustia sunt ex quib. t. h. p. m.
alias magis supra, et pot. ipse ex ymagina

atione, et in illis contemplatur res spirituales
in suo proprio intelligibili, quod movet ad intel-
ligendum, et illud intelligere et tunc scire videtur
ex illis speciebus que veniunt ex eis, et istud
intelligere est scire habere in se.

Questio. ff. / Vtrum anima sit propria / phantasia
est quod intellectus habet in se ipso esse intelligibile, et
esse intelligere, et esse intellectum sine quo non
possit habere esse intelligibile et intelligere, et qui
habetur sunt de essentia intellectus, et essentia est de illis
et una eorum non est aliud potest dici secundum veritatem, quod
anima propria est in quantum est de memoria, intellectu
et voluntate, que sunt tres potestates distincte
et est simplex in quod una est essentia, et hoc idem
se de bonitate et aliis partibus scilicet, quod est propria
de bonificatio, bonificabilis et bonificare, et
est simplex, in quantum est una essentia bonitatis, est
quod anima propria, quod est de partibus oppositis, et est
simplex, quoniam est de partibus simplicibus.

Questio. g. / que est pena anime / pena anime
est passio finibus quibus sustentata in principis
anime, quod eorum diffinitiones, sicut odiositas, con-
amabilitate, et intellectivitas quod intelligibi-
litate, et voluntivitas quod memorabilitate,
et malicia quod bonitate, et puritas quod magni-
tudine, et similitudo duratio huiusmodi con-
viciis et sic de aliis.

Questio. g. / quid est magnitudo anime /
magnitudo anime est quod sit esse de celo
amabile, et de celo amabile, et de celo amare
et quod omnia tunc sunt distincta, quolibet distincto

exire ab alio, et q̄ insunt remanent una
 cuncta amoris, et q̄ illud amare de seculi
 bo mag^{ne} duode, p̄tate, et q̄ v̄m̄t.

Questio h. quom̄ cor̄ celestia influnt
 virtute in inferiora. q̄m p̄a ignis caliditas
 et siccitas h̄t d̄m̄, et is or̄ virtus exas
 tis duabz q̄rietatibz et d̄m̄, et ignis e
 i se ip̄o mortificatus, ut recipiat virtute
 mercurij, et aer e mortificatus sub igne p̄
 mercurij, et e fortificatus p̄ lunā, et hoc
 p̄m̄ qualitates et p̄tates planetarū et signū
 exiitibus eorū virtutibz mixtis, h̄is et alijs
 p̄ motū firmamenti, et multiplicando virtute
 in elementis, mixtis omnibz adūte, et motū p̄
 motū firmamenti, et p̄ eorū p̄m̄ motū quez
 h̄t p̄m̄ ordine p̄p̄a suā, sicut ignis qui
 se movet sup̄ aerē, et aer sup̄ aquā, et sic
 in igne, i quo se movet sup̄ aerē, et sic p̄
 ordine de quolibz usq̄ accipiat virtute
 lune, et q̄rietate mercurij, et q̄cordancia ve
 neris, et q̄rietate solis, i q̄m sol e calidus
 q̄ suā frigiditate, et q̄cordancia plis, i q̄m
 sol e calidus h̄t siccitate, et sic de marte
 jove, et sat̄no, et ariete, et tauro, et sic de
 alijs signis, et totū illud accipit t̄ra ex p̄a
 lune in p̄a ignis, i qua p̄tate et signa
 t̄m̄mittit eorū siccitates t̄ra, q̄ quidem
 siccitates t̄ra accipit i p̄a ignis, et cu
 illis h̄t insunt, et p̄fuit fine siccitate
 individuate et suā p̄m̄ p̄ via generationis
 et corruptionis.

Questio quare poma h̄t odore. In poma

et p̄a lune f̄t̄ et q̄rietas
 h̄nt d̄m̄.

Ad est de odorabilitate, et odorabilitate
sensibus, ut recipiat ipsas similitudines, quas
partes solides ponunt insuntur ex / suscitata
bas in caliditate, quod transit per ponit, et extrin
ponit in aere respicitur ipsas similitudines
de quibus est inditum ut moueatur passi
tina, ad gustandum et respirandum illas partes
frigiditas et humiditas, et ad mortificandum
ut partes calidas et siccitas //

Questio 1. Vtrum omne esse sit substantia aut
actus // Est unum esse, quod est substantia, et quod est
actus esse, quod in illa quod dicitur, et est
aliud esse substantia, quod est secundus actus esse
sicut caliditate, quod est de sensificatione et
esse caliditate, et est aliud esse, quod est actus
sicut caliditate, ut sicut esse caloris, quod in
colore quod dicitur, et hoc dicitur esse per
quod ad non esse //

Questio 1. Vtrum caritas recipere possit aut
minus // Caritas est quod per recipere non potest magis
neque minus, qui si possit sua per se
non est, nec possit recipere iudicium
minus, per qui sic partes per recipere magis
aut minus, sicut bona caritas, quod per esse ma
gis bona quam alia, et per esse magis iudicium
vultus quam alia, et hoc melius sicut, ideo cari
tas per recipere plus aut minus //

Questio 2. Vtrum solum actus sit de alio
/ calor aere est ex calore ignis, et sic similes
ex calore aque, et hoc idem sequitur de bo

mitate magnitudinis, que e de bonitate, et a
mabilitas bonitatis, que e de velle, et vel
le, qd e de amabilitate bonitatis.

Questio. l. quid e pena pbalis / pena
pbalis est, qu e cele glificatim, no het cele
glificabile, nec est centrale glificare, et
qu het duo no hnt centrale glificatim,
et hoc e voc vacuitatis finis, que finem
piderunt rone pti, et hoc idm pponitur
de pena corpali pbali, tuc qu ignis ht app
tetu calefacendi suu qum, et calefacit illud
qz p ipm et appetu ht dandi sua similitudine
aer p ma qord, qua dat p ma qrietatis,
et qz suu appetu nate, et sic de alijs pibus

Questio. l. b. ut lux solis dependat a se
/ lux solis no dependit infus, qui suu pte
pbu dmittit no p, i quo e sustentata, et si
lux solis p se dependeret, dependet infus
eencia solis, et est divisibilis et corruptibilis,
et ut sol multiplicare possit sua similitudine
sue lucis veneri, et veni ipam similitudine ve
apit et tmsmittit in auro, et idemq hinc, et
luna igni, et ignis aer, et aer aque, et aq
tre, et hoc p ma qrietatis et qord ipis
similitudinibus in dra exatibz, ita inferius
sicut sunt assumpte superius.

Questio. l. b. ut dicitur de creatura
sit mediu / que dicitur de creatura, no e mediu
reale, qui si est illud mediu no est deus
neq creatura, et est aliud q, cuius ce est
in pte, et qz pntus huanus similitudines

dei accipit et datur, ex quibus sunt Induit
virtute format unum medium virtuosum parte
rationale, in quo se quingunt datus et datur a p
via contemplationis, et quod et medium destruit
et ducunt in puatione p via pui, in inter
dus et datur et medium reale, in quibus una
veritas et medium alii creature, ut gram
de insipienti recipiat.

Questio. 7. C. quare homo tantum tedium habet
in vincendo se ipsum // Ratio quare homo habet ita
magnum tedium in vincendo se ipsum est quod in
se ipso multiplicat quietate et concordantiam
quam habet in se, et quia sue passionis maiores
sunt inter se ipsum quam extra, et per consequens sue
actiones, pro tanto magna habet penam in vincendo
se ipsum, et quia sub voce bonitatis et virtutis
se ipsum vincit magis habet placitum illi vincere,
quam de illa victoria quam facit ex cum aliquo hominem
vincit.

Questio. 7. C. utrum homo maiorem habeat
potestatem facendi bonum quam malum // homo habet
maiorem potestatem facendi bonum quam malum, cum
sit ita, quod potestas sit maior in bono quam in malo,
et potestas et bonitas habent concordantiam naturalem, et veram
cum ceteris partibus spiritus, et concordantiam sit primum stabile et
accidentale secundum quod habet placitum est, et quietas
sit primum accidentale tunc, pro tanto habet homo vitam
habet maiorem potestatem ad facendum bonum quam fa
ciendum malum.

Questio. 7. D. quomodo aqua refrigerat
aerem // datur humiditate sua aqua, ut
in illa possit sua similitudine multiplicare

et aqua recipiendo illa humiditate in se ipsa
 aere recipit qui cum calore vent et ipm aere
 sua dicit frigi / ut in ipso possit sua siten
 sine multiplicare et ut igne qui sibi quia
 possit infigidare / que mortificat i qm
 ipm sua induit sititudine / et hec ifrigi
 dario insensibilis est //

Questio . 7 . 8 . / quare qcora qcordat cu se
 et qvrietas cu non ee / concordia e pmi pade
 r amittale / et qvrietas e pmi amittale tunc /
 et qui qcora he ee in se ipa / in q a pade
 et he sui actus in se ipa / et he illud in alio
 p dario qcora qcordat cu ee qd no ee / et qui
 qvrietas no e pmi pade / et p se ipam no he
 ee / et e sustentata i alio / r no in se ipa p dario
 qcordat cu no ee qd ee / et no qcora r qvrietas
 qcordant / et qvrietas e corruptio / et eia
 qvrietas ut sit qcora sic est corruptio / ut
 sit generatio /

Questio . 7 . 8 . / Vtrum in rebus creatis pos
 sit ee simplicitas sine qpone / In qualibet creatu
 ra ee actio r passioe pmi cursumate /
 ut illa intrare possit t angulus rubens / et si
 eet aliqua creatura ita simplex / q no hret
 aliquid de qpone / t angulus rubens illa intrare
 no possit / nec ee stare i illa / et eet bonitas
 ps illis creature varia / ita q no hret in se eale
 bonificatum bonificabile et bonificare / r eet
 ps simplex sine pfectione / et hoc idm se de
 magnitudine / r de alijs p tibus pbe / eet q illa
 creatura de defectu r vacuitate / r hoc est

impossibile / p qua impossibilitate stat va
negatio in qdione

Questio. 7. E. / utrum magnitudo sit p^m
/ mag^m idme oz ee p^m ita sic p^m oz ee mag^m
in p magnitudinem / et hoc e ut qda ptes ste
ste possunt dare ceteris similitudines suas / v^z
sic p^m e bonu sub roe bonitatis / sic mag^m
e p^m sub roe p^m / et qui mag^m e p^m p^m ee
p^m sui ip^m z alius / est p^m sui ip^m / i quatu
ly i se esse magnificatum / mag^m ee mag^m
et e p^m alius / sic bonitas q e magna sub
roie mag^m / z mag^m h^t bonificatum
bonificabile z bonificare

Questio. 7. F. / quomodo fit p^m / homo e
q^oditus de a^u z corpe / et id e modu mul
tiplicitu ex abobus / p qd et i quo a^u ip^m
corpe similitudines suas / v^z similitudines suay
p^m / ex quibus idunt ptes corpis / et p ip^m
corpus refluit a^u similitudines quas ab ea
reapit / et etia sui ip^m ac ee suay p^m si
militudines / et id ex illa sustinetia z reflue
cia q^oditur ho / et stant i illo / qda ptes
in alijs / et id homo p^m causu nate h^t modu
e natura q^o sustinetat ex se ip^m suay simi
tudines in alio hore sustetatas / ut ille sit
virtuosus / et q^o ip^m sit virtuosus in ip^m / et
hincmodi q^oditas e modus p^m que homo a^u
p^m / v^z cu sustinetat ex q^oditas similitudines
illay / q^o intra q^oditat / sic facie malu sub
roie bonitatis / et facie p^m sub roie mag^m
et demare fine p^m / e sic de alijs

Questio . f . ff . / ut' aut' abstinere q'oretu sit
 mediu' / Bonitas tunc q'odata e' p' q' stat
 in abstinere / et suu' q'etn' cele e' bonificat' m' /
 bonifi' e' bonificave / q' sunt de sua e'cia /
 et ipa e'cia e' de ipis / et mediu' q' e' int'
 ipam e' sua q'eta e' de alia e'cia / sicut mag'
 e' cete' p'tes s'be / q' quide' mag'itudo e' de cu'
 suis q'oretis celib' / stat int' bonitate e' sua co'
 creta / ut bonitas sit magna / et hat' magnum
 bonificat' m' bonificabile e' bonificave /

Questio . f . g . / quis e' m'it'u' / avertu' est
 illud i' hoie / p' q' sequitur ad p' q' ho' est
 sicut ho' qui est / ut recolat intelligat e' diligit
 deu' / et qu' homo agit hoc quare e' / habet
 m'it'u' / q' quide' m'it'u' sustetatu' est h'
 fine qui est h' p' a'one / ut moneat
 ipm' ad se ipm' / sic magnes / qui t'nsuittit
 ferro sua similitudine / ut trahat ipm' ad se
 ipam / exite ip'o fine nate ferri / et qu' ho'
 libtate h't ad agendu' q' i' m' illig' quare e' / et
 utitur sua libtate ad faciendu' hoc quare
 e' / h't m'it'u' / qu' no' agit q' hoc quare est
 Est q' p'm m'it'u' multiplicatu' ex fine / et q' e'
 qu' no' agit q' illu' fine / Est q' m'it'u' id q'
 multiplicatu' est ex duabus voibus auditis

q' e'

Questio . f . g . / vtru' in p'pa ignis sit alia
 elementa / Elementa simplicia s'nt ut s'nt q'po
 et eta' q'pota / ut s'nt s'be etate existentes s'be
 p'etibus / sicut s'ba hois / leonis / e' plante / s'nt
 q' eta' simplicia p' 2^{am} p'ntencione / e' p' p'et'
 iudic' m' d'na p' p'na / s'nt q' in p'pa ignis alia

elementa simplicia, et illa p[ar]tia q[ui] p[ro]p[ri]a e[st] ex
oib[us] alijs quattuor alijs, et attribuitur ideo igni, q[ui]
h[ab]et in illa plus de d[omi]no, q[uam] aliquis alior[um] et[er]n[al]
et hoc idem p[er] de ceteris p[ar]tibus, qui si ignis pu-
rus est in p[ar]te sua, in qua non esset cetera et[er]n[al]
non posset destrudere hic infernus, qui aer
non sustineret q[uod] siccitas sua transiret p[er] ip[su]m,
nec ignis cu[m] sua siccitate, que e[st] sibi actus
ostugere posset humiditate acurate aeris, et
sic ignis transire non posset ad p[ar]tem aque, ut
venire hic infernus, et esset sicut esse sup[er]fluum
et ad vacuitatem finis, in t[er]m[in]o q[uod] possent esse
p[ar]te ite[m]p[or]ales sine p[ri]ncipio, et esset, et hoc
est impossibile, et q[uod] est cursu[n]t n[atu]rale.

Questio .i. h. utrum deus careat posse cor-
pus infinitu[m], p[ar]tes dei e[st] infinita i[n] b[er]ta-
to mag[is], et ceteris suis dignitatibus, et ideo non
potest facere q[uod] sua infinitate, q[uod] qua[m] posset
si posset care alia e[ss]entia infinita, qui pos-
set q[uod] singularitate[m] sue infinitatis, que
quidem p[ar]tes est multu[m], et p[ar]tes mag[is] et[er]n[al]
singularis, non potest q[uod] deus care corpus infini-
tu[m] p[ri]ncipium infinitatis sue, nec in natura
corpore infinitas potest sustentari, qui omne corpus
est q[uod] sit figuratu[m] h[ab]itu[m] et[er]n[al]i, q[uod] triangulu[m]
et triangulu[m], ut lineari, q[uod] h[ab]itu[m] it[er]u[m] esse non
posset.

Questio .i. h. quare d[omi]nicie t[er]m[in]i sunt ama-
biles, n[atu]ralit[er] d[omi]nicie sunt amabiles, ut in
illa amabilitate voluntas multiplicare pos-
sit suu[m] amare, et intell[ect]us suu[m] intell[ig]ere, et
memoria suu[m] recollere, et qu[an]to plus sit

amabiles / plus potest voluntas sua amare ma-
iorificare / et intellectus suus intelligere / et in me-
moria sua recollere / et in ipsa maiestate
sua plus potest deum exemplari / frui et hono-
rare / sunt ergo diuine nature amabiles / sed
qui homines ipsas diuinas diligunt quia ama-
bilitate nature / qua diximus / id est paupertas
tunc timibilis //

Questio 7. 1. quomodo angelus intelligit /
Intellectus est una pars angeli / in quo intellectus est
equalitas intellectui intelligibilis et intellectu /
et qui bonitas est pars angeli / in qua est equalitas
bonificatiui bonificabilis et bonificatiui / et hoc idem
est de magis suo modo et ceteris partibus sicut angeli-
ce / et per istam equalitatem committitur per in
equalitate intellectus / habet angelus modum intelli-
gendi / recipiendo admanentem de qualitate per in /
qualitate illarum dante intellectui hoc quod intellectus
habet in illis . s. similitudines / ex quibus intellectus
est iudicatus / ut intelligere possit //

Questio 7. 1. / ut^m potentie anime sunt equeles /
/ quod deus est equalitas secundum quod probatum est / et idem
est equalitas recollibilis / intelligibilis et amabilis
in bonitate magis et ceteris / et qui deus animam creauit
ut cum bonitate magis et ceteris recollatur / intelligatur / et
diligatur deum / id est / quod potentie anime sunt equeles
estate in bonitate magis / et in magis bonitatis
et sic de aliis / et si deus non creauisset potentias
anime equeles / esset magis intelligibilis et amabi-
lis quod recollibilis / vel intelligibilis quod amabilis /
vel amabilis et recollibilis quod intelligibilis / et

e in pte, sunt et p^o aie eales in equaliter
possunt in glia quiesce

Questio. f. k. / utrum p^oas dei sit infra
// q^o d^o no e minoritas, et io in se no pt h^o
nisi una bonitate, una mag^o, una p^oate
una et unitate. z. q^o et q^o in d^o bonitas et
magnitudo, z. e. q^o utitur, et q^o ut remant
ro realis, e. q^o utitur infinita in se ipa, z. ab a,
et io, q^o de unitate, q^o p^oas dei sit infra
exite illa p^oate, una, et bonitate exite
una, et mag^o una, z. et unitate una, z. sic
de ceteris dei dignitatibus

Questio. f. k. / q^o p^oas e mag^o q^o aliud
// illud p^oas e mag^o, q^o d^o e mag^o q^o m^o
sic auaricia, q^o e largitati dei q^o via, que
est mag^o p^oas q^o luxuria, q^o d^o no het
castitate, q^o castitas no pt met nisi ad ho
mine, et h^o idem suo mo se de ceteris virtuti
bz et vicijs

Questio. b. c. d. e. ff. g. h. i. k. / quomodo
Intellectus humanus extendit ad multitudinem sap
sapientiam. // hec q^o e determinata i arte iuris
tina, et et in arte amatoria, et q^o nos breui
t^o hanc arte sine tabula tractamus, hinc
questionem breui vademus. Intellectus h^ois ho
mine Intellectus p^odestinatus, sub voce sapie dei
et s^o sua natura, Intellectus no pt in uno
t^o p^o, q^o ho p^odestinatus hat libere arbitri
p^o q^o possit e dampnatus, et io extendit
ad multitudinem sup se ipm, libere arbitri in
telligendo iusticia dei i mag^o bonitatis
et unitatis p^oas, z. e. e. ita magna in

88
in voluntate, virtute, gloria, et veritate, sic
sapia, et tunc qui intelligit intelligit ita liber
arbitrium, non potest intelligere predestinationem, usque
super se ipsum intendit ad intelligendum predestina-
tionem sub voce sapientie dei, que est ita magna,
in magne bonitatis, et veritatis, potestatis, volunta-
tis, et cetera, sic iustitia dei intendit quod intelligit ad
intelligendum super se ipsum in virtute obsequii super se
sic de ceteris rebus similibus istis // *De*

questionibus Regularum

Utrum demon sit bonus. *Solutio.*
b. demon est substantia creata, qui est de
partibus creatis, videlicet de bonitate
magne et cetera, et qui bonitas est una de partibus
substantie demoni boni sub voce bonitatis, sicut
est magnus sub voce magnitudinis, et qui demon
vitium quod suas similitudines habet, quod ratione
per se sine sua propria demeritis, idcirco est
malus, et sua bonitas essentialis est vacua fi-
nis, que non movet in se suam essentiali boni-
ficationem, bonifere, et bonificare, quod malicia an-
geli movet se ad vitium, et malificandum mor-
tificando bonitate accidentaliter, in essentiali boni-
ficatione bonifere et bonifere, idcirco malitiam
et penam angeli maligni quis potest estimare.
Questio b. utrum puer prius incipit intelligere
negando quam affirmando. In primo prius est quod
suo intelligit quod claritas, et quod negatio prior
est quod affirmatio, puer prius inci-
pit intelligere sub voce negationis, quam sub voce

affirmationis / et hoc p^m repetitum intentionis. 2^e /
qui p^m instructum nate plus e affirmatio q^m ne
gatio / sed p^m p^m plus incipit intellige p^m ne
gatione q^m p^m affirmatione / ut sicut patet
quere post p^m affirmationem /

Questio. b. / Vtru acquiri possit magis virtus
p^m affirmatione q^m p^m negatione / In cencia
dei no e negatio / qui negatio e / ut sit affir
matio / et ideo deus no negat res / q^m illa negatio
sibi est sufficiens / et ipse in se ipso omnia q^m h^m
sit e affirmat / e q^m virtus magis p^m affirma
tionem q^m p^m negationem /

Questio. c. / quid est iusticia / iusticia e id
vce cuius homo reddit deo qd sibi e / et sibi
ipi / et suo pximo / et hoc idem facit bonitas /
ut magitudo in se ipa h^m magnificatium bo
ni / magnificabile / et magnificare / et bonitas
sub vce iustie reddit sibi ipi hoc qd h^m in
mag^m v^m sua similitudine / ut sit magna / et
q^m sit magna v^m magno bono / qd agat mag
ni boni /

Questio. d. / quid h^m fortitudo in se ipa /
/ fortitudo in se ipa h^m magitudine finis /
que quide fine mouet fortitudo ad mag
bonitatis / diuors / et p^m status / sapie / voluntatis /
glie / virtutis / et veritatis / et h^m equalitatem
cuiuslibet / ut fortitudo i fine magna di
uisionem et quiete possit h^m / p^m certo bono
miles e fortis in bello / et iudex in iudicio /
et d^m in castitate / et p^m status in suo officio /

Questio. e. / quid e fides in intellectu / fides
ehitas i intellectu / et fuit actu p^m q^m fuerit

|| que de se ipa reddit magitudine v^m similitudine
bonitatis

Intelle et fuit ut est intellige, et scilicet fides
in intellectu habituali, ut si deficiat intellige, q
restauraretur virtus intellectus in actu fidei
credendo id qd e vox, qd intellectus intellectu
no pot et qd intellectus intellexit et qd in me
memoria perdit et qd fides in memoria recuperat

Questio. C. / quid he spes i caritate / spes
he i caritate magis dicitur amare, pando in
magno amare magis bonitatis, diuoris, et
ptatis, et io spes multiplicat virtute
sup seipam, in virtute ob superioris, de quo
pat gram, auxiliu, benedictione, misericordia et ve
nia cu iusto amare //

Questio. D. / de quo canit deus mundum /
creavit deus mundu de nichilo, pducendo
ipsas ptes mundi in se, que i se ipsis nichil
erant, sed erant obiectate in ydea dei, que
ydea respiciant in quibus, et in speciebus, qd
intellectus in ymaginacione multiplicat que
memorie tradit //

Questio. D. / de quo e ydea / ydea i qd
e deus e de seipam, et i qd e similitudo e de
ptibus mundi quas deus attingit et qd hndit i
ipa ydea, et qui ptes mundi sut multe, sut
multe ydee, et q deus e unus, e una ydea
tmo, et q ydea ipa e etna, sut oes ydee etne //

Questio. C. / quid e fides // fides e intellectus, ut i
prie, qu intellectus incipit intellectu, fides sup
ponat, q ipse intellectus possit intellige, et in
medio qu intellectus no pot intellectu, fides sup
ponat veru ee id qd intellectus intellige non
pot //

Questio. E. / quare est typania // temp

quia est qd est qd est ex equalibus partibus
ad unum finem, in quo sanctas quietem hat,
et qd ho hat modum in loquendi, recolendi
iudicandi et amandi.

Questio. E. quare e princeps // princeps est
ut i ipso dnu di respicietur, et magnitudo
potatis, bonitatis, suavis, sapie, voluntatis,
virtutis, veritatis, glie, et singularitatis, no
bilitatis, et honoris // Est qd et princeps, ut
sit iudex s^m amore et timore, et ut suus
populus in fine officii sui quiete hat.

Questio. ff. quanta e iustia Regis // iustia
Regis e tanta in fine bonitatis, magnitudis,
suavis, potatis, et qd e finis sui officii
qstioni de fine bonitatis, magnitudinis, et
suavis qd rex iustus e e qd e fine
iusticie et sui officii.

Questio. ff. quanta e frigiditas aque in
igne // in planta, in qua ignis e in 1° g^o
caliditatis, frigiditas aque e in primo g^o
suavis in ipa planta, calor e in maiori su
tensitate, et frigiditas in maiori extensitate,
et idem e de tra, que in ipa planta e in 2° g^o
suavitatis, et aer in 2° g^o humiditatis,
et ex omnibz. 1° g^o e qd e una qd e
qda de intensitate et extensitate, maiori
tatis et minoritate, s^m qd e qd e qd e
et s^m p^m p^m de equalitate, p^m medio, et sic

Questio. g. qualis qplexio gnat corrup
tionem // Calor ignis cu siccitate gnat
corruptionem in humiditate aeris, et humi
ditas aeris cu calore corruptionem in frigi
ditate aque, et hoc cu tularit s^m qd qdam

gnat

plexiones sunt alijs q̄re, et her corrup
appet in p̄o in figa colous et p̄tatis et
in medio frigiditatis et humiditatis et in fi
ne p̄tatis et frigiditatis, et incipit nova
gaulas corrupois in figa humiditatis et
caloris.

Questio. g. quale e humidu radicale, et q̄le
est humidu metale. Illud e humidu ra
dicale, i quo e finis p̄us etacois, vegeta
cois et p̄sualitatis, in quo sub roe p̄i
muni, ptes sbe quiescunt sicut ptes embrio
nis remanete qualibet in p̄o nro et in co
posito p̄o. Et humidu metale e id, qd
est q̄ritu ex p̄tibus appatis, ut ptes p̄e
elivonis vniat exillis sic lunc qd vniat de
deo.

Questio. h. motus incipit in tpe p̄
sentu ul futuro. motus incipit in tpe
futuro sub roe mobilitatis, et in tpe p̄ti
sub roe motuitatis, et eo monere vniat
de tpe p̄ti in tpe p̄ti et moritur
tpe p̄ti.

Questio. i. de quo e gra. / gra e de mo
uete mobili, et est recepta e in moto,
et vniat de tpe futuro in tpe p̄ti, ut
duret motus de mouete et moto, et qu
motus q̄ritur moueti, moritur gratia
in tpe p̄ti.

Questio. k. quom e gra. / grad e p̄
modu gradilitatis et ḡratuitatis, et gra
tari, et isti tres modi snt p̄t stant p̄m q
ptes sbe stant in gradilitate, et s̄m q mo

neus stat in libertate gressu bonitatis, di-
racionis, p[ro]p[ri]etatis, et c[etera]

Questio h. / Cū quo ē grā, / grā ē cū mag-
nitudo in libertate, bonitate, diu[er]sio[n]e, p[ro]p[ri]etatis
et c[etera] et cū motu istoy ē influxa, i[n] mobili,
in quo diuat et vinit cū magne gradilita-
tis, in bonitate, magne et c[etera]

Questio i. / quid est obstinatio, / Obstinatio
ē coactio lib[er]i arbitrii p[er] falsa[m] affirmacione[m]
q[uam] vera[n] negacione[m], et p[er] falsa[m] amabilitate[m]
contra vera[m] odibilitate[m], et iō stant homines
obstinati in tenebris ignorancie et amaris

Questio j. / de quo ē finitus, / Seruitus ē
de fine, in quolibet arbitriū nō h[ab]et quiete[m]
et iō finitus ē de p[ro]p[ri]etatis p[ro]p[ri]etate, et do-
minū de p[ro]p[ri]etatis, et iō vassallus lucratur
in amare amando d[omi]nū suū, et d[omi]nū vi-
nit de p[ro]p[ri]etate

Questio j. / Elementa quomodo intrant in co-
posicione, / Intrant etia in quocumque collocantur
se quibusda[m] etia in aliis p[er] agens naturale, q[uod]
h[ab]et aptitudinē ad collocandū quoda[m] etia in aliis
etia et actū, ex parte aptibilitate in
aptitudine agens naturale, quia ip[s]a aptibi-
litate i[n] aptitudine, cuiuslibet etia p[er] se
agente illa forma in materia aptibilitatis, p[er]
curto ē q[uod] agens naturale et agibilita-
te etia, et intrat ignis in quocumque cū aere
datus sibi calore, et se ip[s]um sub forma calo-
ris, et aer intrat in quocumque cū aqua, datus sibi
sua humiditate et siccitate, et p[er] c[etera]

alioy etoy / in tm quas qda ptes sunt in
alijs collocatae //

Questio. 1. / En quo fit oppositio / et pmo
fit cu ptebus simplicibus / collocatis quibz
da in alijs / sicut magnitudo et bonitate / ut
bonitas sit magna / et bonitas in magnitudi
ne / ut magnitudo sit bona / et hoc idm de ca
lore ignis collocato i aere / ut sit calidus / in
traite calore ignis / et intrat calor ignis ae
re / ut aer sit ignificatus / et hoc idm se de
alijs etis ceteris etis / et de suis ptebus statibus
et actibus //

Questio. 2. / quomo hec scia est gualis ad
omnes scias / hec scia gualis e ad omnes scias / q
est de gualibus pncipijs / et et q ceteris scie
pnt hnt pntia / sicut theologia / q pntia het
pntia s. fide / spe / caritate / et pntia forma et
matia et pntatione / et ius iudice et iustiam /
et medicina medicu et sanitate / et sic iustia
prudencia / fortitudo / et temperantia / q pntia sunt
moralitatis / et congruitas et veritudo logice
que sunt pntia gualitatis / et veritas et falsitas
logice / et ordo et pulcritudo verbor / que sunt
pntia rethorice / et musicus et vox / musica / et
et arismeticus et mns arismetice / et geome
tricus et mensura geometrie / et astrologus
signa et planete astrologice / et mechanicus
iustia et fide / que sunt pntia artis mechani
ce / omnia hec pntia multiplicantur in pncipijs huius
artis / qm oia sunt magna et bona et ideo

ars ista generalis est ad ipsa propria p^a cu suis
principis qⁱ inclinat se ad alias p^as p^m qⁱ
sua p^a p^ant i suis principis implicata, et
stat sup ipsas sicut gemis qd stat sup p^as
et utitur principis ip^a p^m ordine z usum
que h^t ex suis p^as principis, cuius usus p^antia
dedimus i hac arte.

Questio. k. quomodo generatur pluvia, ventus,
et mix^{ta} z ros. In eis sunt qualitates p^ae z ypa
te p^m qⁱ p^antia, et qm ignis z aer qui sunt
inferius sup in vaporibus ascendunt, qⁱ app
titu h^t ad suas p^as z sunt leues, et terra z
aqua cu ipis aduice ascendunt, quia aer
app^{at} aque sua humiditate, et terra igni
sua siccitate, et qui sunt sup terra z aqua h^t
app^{at}u descendendi inferius, z descendunt
cu igne z aere, et p^a calore p^ae ignis gene
ratur mbes de terra calefacta, et p^a humida
te aeris sicut qui dat humiditate sua aque,
et p^a frigiditate aque deparat a calore, z
p^a siccitate terre ab humiditate deparat, fit
dissolutio nubiu, z si sit in frigiditate maior
z humiditate generatur pluvia, et si sit ma
ior in frigi^{te} z sicc^{te} generatur mix^{ta}, et si sit ma
ior ipsa dissolutio in calore z humiditate
generatur ros, et si sit maior i calore z sicc
tate generatur ventus.

Questio. b. c. d. e. f. g. h. i. k. quomodo
voluntas intendit ad diligendum sup se ipam
/ Sapientia sine intellectu illuminat sine oritur
obiu sup^m voluntate, cognoscendo quiditate
obi, affirmando illud sup^m obiu sup^m omⁿez
bonitate, et eo ipse maiestate amabili
tatis illuminat in maiestate virtutis, po

92
testatis / diuinitatis / glorie / et veritatis / per se ipso
concedit voluntas super se ipsam ad amandum quam
amabilitatem supernam / et format maiorem
amandi / supposita ipsa amabilitate superna / et
in omni perfectione bonitatis / et in infinita exten-
sitate sine quantitate / et in infinita claritate
seculi et eterna / sine temporalitate / et hec suppositio
collocat voluntatem in amare suo cui magis bo-
nitatis et veritatis etc.

*De questionibus
tabule*

Questio. b. c. d. / utrum deus possit
patrem facere / probatum est quod non est
nisi una et veritas // In qua placet
est signum quod deus non potest facere patrem / qui si
posset facere patrem / posset eternitate facere
que non esset de sua essentia / et destrueret maiorem
et veritatis sue / in qua destructione / multipli-
casset malitiam / in infinita extensitate / et et-
ernitate / que multiplicatio est impossibilis //

Questio. c. d. e. / quid est infinitas / infi-
nitas est id / quod singulare est in eternitate / et
est quod est ita magnum in extensa bonitate sicut
in eternitate //

Questio. d. e. ff. / Extensitas dei de quo est
/ Extensitas dei est de eternitate / et infinita
bonitate / magis / potestate / voluntate / gloria / et
virtute / et veritate / per se ipso deus est innocens /
et quibus suam rationem satisfact alii de sua totalitate //

Questio. e. ff. g. / quare est eternitas / E-
ternitas est ut sit ymago eternitatis / in qua

in gte exemplari possunt et unitate dei, et
io in unitate no e successio, quasi eet, no
se exemplato in mag^{ue} bonitatis durouca.
Questio ff. g. h. / quata e pena dampnatorum
/ pena dampnatorum e ita magna, sic e mag
tudo unitatis, in suo recolere intellige
odire, q^{ue} memoria cuiuslibet dampnati re
colit pena unitate, et intelligit ipam intel
ligit, et volutatis odit, q^{ue} volutatis odit recolere
e potest, et odit et sua amantitate et debi
litate, et recolubitate et intelligibilitate unitatis

Questio g. h. i. / quale verbum sine vocabulo
est magis timibile, nullu vbu sine vocabu
lu, tm est timibile sic et unitas, quoniam verbum i
quo et unitas noiatu, intelligit in humano repre
sentat amissione gte etne, et pena eter
nale, p qua intelligit significat volutati etna
timibilitate, et cruciatu pena, et vacuitate mag
bonitatis, virtutis, ff. ius, et cetero principio.
Questio h. i. k. / ydee, que i do sunt, quado fu
erunt, / ydee, que in do sunt, sunt deus, sicut
fuerunt sui et erunt in et unitate q^{ue} deus est
et similitudines ipay ydeay in tepe fuerunt
quoniam mundus fuit etatus p^{er} successione tepis,
quibusda etatus existit in vno tepe, et
aliis i alio tepe.

Questio e. f. k. / Anteq^{ue} mundus etatus
est, ubi stabit ma dei, / deus e ma, et qui
deus e et unitas, stabit sua ma anq^{ue} mundus
etatus fuisset in et unitate, sed q^{ue} homo no erat
ante mundi etatione, no habet ma dei sicut
in quo possit stare indulge manum dando.

sicut ante factum mundi non erat spiritus in quo potuisset stare creare.

Questio .c. e. k. corpora dampnatorum que durare possunt in eterno igne / duratio est id per quod durant bonitas et magnitudo entitatis et c. et ideo in modo illius duracionis durabunt corpora dampnatorum in eternitate ut eternitas ymago sit iusticie eterne.

Questio .e. ff. k. cum deus sit bonus cum quo tormentat sine cruciat dampnatos / tormentat deus sine cruciat dampnatos cum finis vacuitate / que s. fine aliqua partes non attingunt / de quibus s. partibus dampnati sunt constituti / et eorum partes vacue remanent / sic bonitas que non habet in se bonificare / u. magnitudo magnificare / et sic de aliis // tormentat et deus dampnatos cum perfectio finis generosior / sicut cum malicia contra bonitatem / et cum puritate contra magnitudinem / et sic de aliis / et qui iusticia dei bona sunt iustificare et punire est bonum / *De q. parte. h. distinctionis*

Ista res diuisa est in duas partes / pars prima est de quibus generalibus / quarum rationes in cameris signantur // 2^a pars est de quibus specialibus / et stat eorum solutio in cameris / et significatur eorum solutio in quibus generalibus / et eorum quum specialium cameris / sunt ille que sunt de generalibus quibus // Camere sunt ordinate per .10. utas et .10. genera quorum / et explicat in ipsis diffinitiones partium huius artis / et in qualibet eorum

causam multiplicat rationes. 20. p^o doctrina
qua dicitur in septima parte secundum hanc tabule

De prima parte

Questio. B. C. ff. / utrum bonitas sit
ita plena magnitudine sicut sapientia

Questio. b. c. g. / utrum magis
de sit ita bona sicut voluntas //

Questio. b. d. ff. / utrum bonitas sit plena bonitate

Questio. b. d. g. / utrum voluntas diligat
plus etmitate in se ipsa quam in bonitate

Questio. b. e. ff. / utrum pars sit in medio sapientie et bonitatis

Questio. b. e. g. / utrum bonitas habeat ita magnam
partem sicut voluntas

Questio. b. ff. g. / utrum
bonitas sapientia voluntas sint unum idem //

Questio. b. ff. h. / utrum sapientia maiore habeat virtu-

tem quam bonitas

Questio. b. g. h. / utrum finis boni-
tatis ita magna habeat virtutem sicut finis
voluntatis

Questio. b. ff. i. / utrum veritas tunc dis-

tet a falsitate in bonitate sicut in sapientia

Questio. b. g. j. / utrum voluntas tunc diligat ve-

ritatem sicut bonitatem

Questio. b. ff. k. / utrum
in bonitate sit tunc de gratia sicut in sapientia

Questio. b. g. l. / utrum gratia sit tunc beneficabilis
quod amabilis

Questio. b. ff. t. b. / utrum in
bonitate sit tunc de claritate sicut in sapientia

Questio. b. g. t. b. / utrum voluntas tunc
diligat differentiam in bonitate quam in se ipsa

Questio. b. ff. t. c. / utrum in bonitate et
sapientia fiet gaudium //

Questio. b. g. t. c. / utrum concordancia
tunc distet a gratia in bonitate quam in voluntate

Questio . b . ff . t . d . / Vtrū tū sit q̄ria ma
 licie sicut sapientia ignorancie **Q**uestio
 . b . g . t . d . / Vtrū contrarietas tū distat
 a bonitate q̄tū a voluntate **Q**uestio
 . b . ff . t . e . / Vtrū p̄n̄l̄ incipiat aucte in
 sapia q̄ in bonitate **Q**uestio . b . g . t . e . cor̄m
 bonitas sit itanebile p̄n̄l̄ sicut voluntas **Q**uestio
 . b . ff . t . ff . / Vtrū medū in tū queiat bonitati
 q̄tū sapie **Q**uestio . b . g . t . ff . / Vtrū volu
 tas possit amare bonitatē sine medio **Q**uestio
 . b . ff . t . g . / Vtrū finis bonitatis sit tū nobilis
 sicut finis sapie **Q**uestio . b . g . t . g . / Vtrū bo
 nitas sit finis voluntatis **Q**uestio . b . ff . t . h . /
 Vtrū sapia sit maior q̄ bonitas **Q**uestio
 . b . g . t . h . / Vtrū act̄ bonū q̄ voluntas est ma
 ior q̄ bonitas **Q**uestio . b . ff . t . i . / Vtrū equa
 litas tū queiat bonitati q̄ sapie **Q**uestio
 . b . g . t . i . / Vtrū equalitas fiet in bonitate
 et in voluntate **Q**uestio . b . ff . t . k . / Vtrū bonitas
 tū distat a minoritate q̄ sapia **Q**uestio
 . b . g . t . k . / Vtrū bonitas sit magis amabilis
 q̄ minoritas
Questio . c . d . ff . / quid ē magitudo etnitatis
 et sapientie **Q**uestio . c . d . g . / quid est mag
 nitudo etnitatis in voluntate **Q**uestio
 . c . e . ff . / quid sūt sapia et ptas in magitudine
Questio . c . e . g . / quid h̄t ptas in voluntate
 et in magitudine **Q**uestio . c . ff . g . / magitudo
 sapie quid est in voluntate **Q**uestio . c . ff . h . /
 quid h̄t magitudo in sapia et virtute **Q**uestio
 . c . g . h . / quid h̄t virtus in sapia et voluntate
Questio . c . ff . i . / quid significat virtus in sapia et mag

Questio. C. g. q. / quid amat voluntas in mag^{ne}
et veritate / **Q**uestio. C. ff. k. / quid e magnitudo
glie in sapia / **Q**uestio. C. g. k. / quid e magn^{do}
voluntatis in glia / **Q**uestio. C. ff. t. b. / quid
est magnitudo d^{re} in sapientia / **Q**uestio. C. g. t. b. /
quid h^t voluntas in mag^{ne} et quid h^t d^{re} in vo^{te}
Questio. C. ff. t. c. / quid e q^oda sapie i mag^{ne}
Questio. C. g. t. c. / quid e q^oda mag^z voluta
tis / **Q**uestio. C. ff. t. d. / quid e mag^{do} q^oretatis
i sapia / **Q**uestio. C. g. t. d. / quid h^t puritas i q^ore
voluntatis q^oretas i puritate voluntatis / **Q**uestio
C. ff. t. e. / quid h^t sapia i mag^{ne} / **Q**uestio. C. g. t. e.
quid e pu^l voluntatis i mag^{ne} / **Q**uestio. C. ff. t. ff. q.
e me^m mag^z et sapie / **Q**uestio. C. g. t. ff. / quid h^t
voluntas in me^m mag^z / **Q**uestio. C. ff. t. g. / quid est
plus sapie in mag^{ne} / **Q**uestio. C. g. t. g. / quid h^t
voluntas in fine magnitudis / **Q**uestio. C. ff. t. h.
quid e maioritas magnitudis et sapie / **Q**uestio
C. g. t. h. / quid est maioritas magnitudis
in voluntate / **Q**uestio. C. ff. t. i. / quid est
equalitas sapientie et magnitudinis / **Q**ues
tio. C. g. t. i. / quid est equalitas magnitu
dinis in voluntate / **Q**uestio. C. ff. t. k. / quid
est minor q^oda sapie et magnitudis / **Q**uestio
C. g. t. k. / quid e min^{tas} voluntatis i mag^{ne} /
Questio. D. E. ff. / omnis sunt potestas et
nitas et sapientia / **Q**uestio. D. E. g. / potes
tas et nitatis et voluntatis omnis est / **Q**uestio
D. ff. g. / sapientia et voluntas, cuius sit i etate /
Questio. D. ff. h. / utiq^z et^z cuius e i sapia / **Q**uestio

.d. g. h. / de quo e virtus qua voluntas hēt
 in etnitate **Q**uestio. d. ff. i. / sapia de quo
 dicitur etnitate **Q**uestio. d. g. i. / de quo
 voluntas e dicitata in etnitate **Q**uestio
 .d. ff. k. / de quo etnitas hēt glām in sapia
Questio. d. g. k. / de quo etnitas sufficit
 glie **Q**uestio. d. ff. t. b. / confusio dūvōis z
 sapie de quo est **Q**uestio. d. g. t. b. / de q
 illuminat etnitas voluntate **Q**uestio. d. ff. t. c. /
 concord q est etnitas z sapie de quo est
Questio. d. g. t. c. / de quo voluntas satis
 facit etnitati **Q**uestio. d. ff. t. d. / cuius e
 sapia in etnitate **Q**uestio. d. g. t. d. / de q
 voluntas pficit etnitate **Q**uestio. d. ff. t. e.
 de quo etnitas pncipat sapiam **Q**uestio.
 d. g. t. e. / de quo voluntas pncipat dūvō
 rone amandi **Q**uestio. d. ff. t. ff. / de quo
 dūvōt mediū sapie **Q**uestio. d. g. t. ff. / in
 etnitate de quo e mediū voluntatis **Q**uestio
 d. ff. t. g. / ffuis etnitas et sapie cuius e
Questio. d. g. t. g. / voluntas de quo hēt qētē
 in etnitate **Q**uestio. d. ff. t. h. / cuius e ma
 ioritas sapie in dūvōe **Q**uestio. d. g. t. h.
 de quo voluntas satisfact etnitati **Q**uestio
 d. ff. t. i. / de quo e equalitas in etnitate z
 sapia **Q**uestio. d. g. t. i. / de quo eqūtas sa
 tisfacit etnitati z sapie **Q**uestio. d. ff. t. k.
 de quo minorificat minoritas dūvōrōne
 z sapiam **Q**uestio. d. g. t. k. / de q e mino
 ritas i dūvōe z voluntate
Questio. e. ff. g. / quare ptas stat i sapia
 et i voluntate **Q**uestio. e. ff. h. / quare sapia
 hēt ptatē z virtutē **Q**uestio. e. g. h. / qre

ptas virtute ht in amare **Questio. E. ff. 1.**
quare ptas mouet ad sapiam ad virtutem/
Questio. E. g. 1. que ptas mouet voluntate
ad odiendu virtutem/**Questio. E. ff. k.** que
ptas e sapiam in glia **Questio. E. g. k.** quare
voluntas diligit ptate z gliam **Questio. E. f. tb.**
quare ptas stat in sapiam z sapiam in ptate **Quef**
tio. E. g. t. b. quare ptas stat in dca z dca
in voluntate **Questio. E. ff. t. c.** que ptas z
sapiam hnt qcor³ **Questio. E. g. t. c.** que qcor^a
qcor^aat voluntate z ptate **Questio. E. ff. t. d.**
quare ptas z qvrietas sunt qv sapiam **Questio**
E. g. t. d. quare voluntas ptate ht qvra con
trarietate **Questio. E. ff. t. e.** quare ptas
e pu^l sapiam **Questio. E. g. t. e.** quare ptas
incipit de voluntate **Questio. E. ff. t. ff.** que
mediu stat in ptate z in sapiam **Questio.**
E. g. t. ff. quare ptas ht mediu in voluntate
Quest. E. ff. t. g. quare sapiam ht quiete in
ptate **Questio. E. g. t. g.** quare ptas e finis
voluntatis **Questio. E. h. t. h.** quare ptas ma
ior e in sapiam qv in ignorancia **Questio. E. g. t. h.**
quare voluntas diligit maiore ptate **Questio**
E. ff. t. i. quare eqvitas stat in sapiam z in
sapiam **Questio. E. g. t. i.** quare voluntas dil
git equalitate in ptate **Questio. E. ff. t. k.**
quare minoritas minorificat sapiam z ptate
Questio. E. g. t. k. quare voluntas odit mino
ritate in ptate
Questio. ff. g. h. quata virtus stat in sapiam
et voluntate **Questio. ff. g. i.** quata ditate
stat sapiam in voluntate **Questio. ff. g. k.** qu
ta gliam diligit voluntas i sapiam **Questio.**

ff. g. t. b. / dicitur sapientia et voluntatis quanta est
Questio. ff. g. t. c. / quanta quodammodo habet sapientia
 in voluntate. **Questio.** ff. g. t. d. / quanta quodammodo
 te habet sapientia in voluntate. **Questio.** ff. g. t. e.
 ff. g. t. f. / quot sunt primum sapientie et voluntatis
Questio. ff. g. t. ff. / in medio quodammodo sapientia
 in voluntate quantum est bonum. **Questio.** ff. g. t. g.
 quot fines habet sapientia et voluntas. **Questio.**
 ff. g. t. h. / quanta est maiestas sapientie et vo-
 luntatis. **Questio.** ff. g. t. i. / equalitas sapientie
 et voluntatis quanta est. **Questio.** ff. g. t. k. / in-
 uentitas sapientie et voluntatis quanta est.
Questio. g. h. i. / qualis voluntas est virtus et
 veritas. **Questio.** g. h. k. / qualis voluntas est
 gratia virtutis. **Questio.** g. h. t. b. / in quali vo-
 luntate et virtute stat dicitur. **Questio.** g. h. t. c.
 qualis virtus tanta habet quodammodo sic voluntas.
Questio. g. h. t. d. / qualis quodammodo est gratia
 virtutis voluntatis. **Questio.** g. h. t. e. / qualis
 virtus est primum voluntatis. **Questio.** g. h. t. ff. / quod
 virtus stat in medio voluntatis. **Questio.**
 g. h. t. g. / qualis finis diligitur a voluntate in
 virtute. **Questio.** g. h. t. h. / qualis voluntas ma-
 iore habet virtutem. **Questio.** g. h. t. i. / in quali
 virtute est ita magna equalitas sicut in volu-
 tate. **Questio.** g. h. t. k. / qualis voluntas magis
 distat a minoritate et a vicio.
Questio. h. i. k. / quando est veritas sine gratia
 et virtute. **Questio.** h. i. t. b. / quando stat dicitur
 in veritate et virtute. **Questio.** h. i. t. c. / veritas
 et virtus quando habet quodammodo. **Questio.** h. i. t. d.
 veritas et virtus quando habet contrarietatem.

Questio. h. 1. t. e. / quōdo incipit virtus de
veritate **Questio.** h. 1. t. ff. / mediū veritatis
quōdo durat in virtute // h. 1. t. g. / finis vir-
tutis / quōdo durat in veritate **Questio.** h. 1. t. h.
veritas quādo ē maior quā virtus **Questio.**
h. 1. t. i. / quōdo sunt equalēs veritas et
virtus **Questio.** h. 1. t. k. / veritas quōdo
stat in minori virtute //

Questio. q. k. t. b. / ubi stat dīa veritatis
et glie **Questio.** q. k. t. c. / ubi stat q̄cor^a
veritatis et glie **Questio.** q. k. t. d. / ubi stat
pena et falsitas **Questio.** q. k. t. e. / glia ve-
ritatis ubi incipit **Questio.** q. k. t. ff. / ubi
stat veritas in glia **Questio.** q. k. t. g. / finis
glie et veritatis ubi est **Questio.** q. k. t. h.
ubi ē maiortas veritatis et glie **Questio.**
q. k. t. i. / ubi ē equalitas veritatis et glie
Questio. q. k. t. k. / minoritas veritatis et
glie ubi stat //

Questio. k. t. b. c. / dīa et q̄cor^a quomōdo
stat in glia **Questio.** k. t. b. d. / dīa quomōdo
stat in glia sine q̄rietate **Questio.** k. t. b. e.
dīa quomōdo incipit in glia **Questio.** k. t. b. ff.
mediū glie quomōdo stat in dīa **Questio.**
k. t. b. g. / quomōdo dīa est finis glie **Questio.**
k. t. b. h. / quomōdo stat glia in maiori
diffērentia **Questio.** k. t. b. i. / quomōdo stat
dīa in equalitate glie // **Questio.** k. t. b. k. / q̄
modo stat glia in maiori dīa //

Questio. k. t. b. c. / cū quo glia stat in
q̄cordantia **Questio.** k. t. b. d. / cū quo

contrarietas stat qd gham **Questio. b. t. b. e.**
 cu quo p^m pncipiat in gha pncipiu **Questio**
. b. t. b. ff. cu quo gha stat in dra **Ques**
tio. b. t. b. g. cu quo dra stat in fine et
 in gha **Questio. b. t. b. h.** cu quo dra stat
 in maiori gha **Questio. b. t. b. i.** cu quo
 equalitas stat in gha **Questio. b. t. b. k.**
 cu quo gha t^msumit extra sua similitudine

De tertia et ultima pte

In hac pte datur p^mica qom
 p^malim p^m p^mies causas qum ge
 nalam sig^mat^m et sicut data
 est soluco istay qom, pt dari de qoibus pe
 grinis, formando z faciendo p^mies causas
 istay. In hys qoibus dant^m d^mna ad sol
 uend^m alias qones. q. moys, vidiz, p qoes
 que fuit de deo, de angelo z de celestibus cor
 pibus, de aia, de ymaginaco^e, de sensuina
 de vegetaia, de statua, de instrumetaco^e
 Et istis. q. p^mis qum, pnt oes alie qones ap
 plicari **Questio. b. c. ff.** utrum deus hat
 ita magna bonificare sic intellige // **uestio**
B. c. g. ut^m angelus hat ita magna bonitate
 sicut volutate // **Questio. b. d. ff.** ut^m p^mima
 metu sit autu de motuitate z mobilita
 te // **uestio. b. d. g.** ut^m aia diligit plus sua
 bonitate q^m sua duracione **Questio. b. e. ff.**
 ut^m in ymagnacione stat **essiale ymaginar**

ff. pto

aia oph e^m magis
 quibus sit ad fine
 p^m q^m e^m ualut i^m libo
 astronome ca^m q^m
 motu sit aia celi

Questio . b . e . g . / **U**t pensitia hat ita mag
na p[er]tate p[er] appetitum natate sic p[er] bo[n]tatem
natate **Q**uestio . b . ff . g . / **U**t appetitus natalis
vegetabilis sit ita bonus sicut sensus instinctus
natalis **Q**uestio . b . ff . h . / **U**t bo[n]tates etoz
sint de una g[ra]ti bo[n]tate o[mn]iali / et hoc idē
de eoz virtutib[us] / **U**t sint de una g[ra]ti virtute
Questio . b . g . h . / in arte mechanica / q[ua]ntum
figura[m] maiore[m] h[ab]et virtute[m] . que . s . fig[ur]e sunt
circulus / q[ua]drangulus / et triangulus **Q**uestio
. b . ff . i . / **U**t deus intelligat de veritate tm in
sua bo[n]tate / sicut in sua sapia **Q**uestio /
. b . g . j . / **U**t angelus diligat tm bo[n]tatem
dei sicut voluntate dei **Q**uestio . b . ff . k . /
Ut ignis hat ita bonu[m] insticu[m] et ita bona
delectacione[m] p[er] s[er]m[em] sicut p[er] sonu[m] **Q**uestio /
. b . g . l . / **U**t aia hat ita ita bona g[ra]tiam in
amare / sic in intellige **Q**uestio . b . ff . t . b . / **U**t
ymaginatio sit forma in sapia **Q**uestio /
. b . g . t . b . / **U**t pensitia sit forma sub volun
tate ho[m]is **Q**uestio . b . ff . t . c . / **U**t instinctus
natalis vegetabilis sit forma sub i[n]te[n]sione aie
rationalis **Q**uestio . b . g . t . c . / **U**t tr[ans] hunc
facta possit h[um]anificare **Q**uestio . b . ff . t . d . /
Ut g[ra]m[m]atica sit tm i[n]te[n]sione sicut logica
Questio . b . g . t . d . / **U**t deus distet tm a co[n]
trietate p[er] voluntate[m] sicut p[er] bo[n]tate[m] **Q**ues
tio . b . ff . t . e . / **U**t angelus percipiet s[er]m[em] in
telligere de bo[n]tate **Q**uestio . b . g . t . e . / **U**t
aries sit ita bonu[m] p[er]cipiu[m] sic saturnus **Q**ues
tio . b . ff . t . ff . / **U**t in aia rationali sit ita na

tunc vale bonificare sicut intelligit **Questio.**
b. g. t. ff. / ut^m ymaginatio z sensus sicut
 a gñante ul a dante **Questio. b. ff. t. g.** / ut^m
 finis tre sit magis bonus in talpa q̄ in hōie
Questio. b. g. t. g. / ut^m finis vegetatōe sit
 de fine sensus **Questio. b. ff. t. h.** / ut^m calor
 hāt maiore bonitate q̄ humiditas **Questio**
b. g. t. h. / ut^m in rethorica voluntas maiore
 hāt virtute q̄ bonitas **Questio. b. ff. t. q.** / ut^m
 equalitas in dō q̄at ita bñ bonitate sicut sapie
Questio. b. g. t. j. / ut^m in angelo bonitas z
 voluntas sūt equalis **Questio. b. ff. t. k.** / ut^m
 tra tū distet a minoritate p signū geor
 sicut p taurū **Questio. b. g. t. k.** / ut^m aia hāt
 ita magna memoria sicut voluntate
Questio. c. d. ff. / quid ē magitudo pñcedi
 ymaginatiois **Questio. c. d. g.** / quid ē magi
 tudo pñcedi **Questio. c. e. ff.** / quid est
 ptas vegetandi in magitudine **Questio. c. e. g.**
 quid hēt cauce in igne **Questio. c. ff. g.** / quid
 est musica in musico **Questio. c. g. h.** / quid hēt
 deus in se ipō **Questio. c. ff. h.** / quid hēt deus
 in angelo **Questio. c. ff. j.** / quid agit fatuus
 i ariete **Questio. c. g. j.** / quid diligit aia
 in ditate **Questio. c. ff. k.** / quid ē delectatio
 ymaginatiois **Questio. c. g. k.** / quid ē delec
 tatio pñt pñcedi **Questio. c. ff. t. b.**
 quid ē magitudo vegetatiois **Questio. c. g. t. b.**
 quid est appetitus et **Questio. c. ff. t. c.** / qd
 ē sūm geometrie **Questio. c. g. t. c.** / qd
 quid ē in dō **Questio. c. ff. t. d.** / contritetas
 quid ē in angelo **Questio. c. g. t. d.** / quid ē

otrietat in sole et in tauro / **Questio. c. f. t. e.**
quid incipit aia in se ipa **Questio. c. g. t. e.**
quid incipit in ymaginatioe
Questio. c. ff. t. ff. / quid e mediū videndi
et audiendi **Questio. c. g. t. ff.** / quid e me^o
vegetandi et puerendi **Questio. c. ff. t. g.**
quid e finis calefaciendi **Questio. c. g. t. g.**
quid e finis arismetice **Questio. c. ff. t. h.**
quid e illa maioritas, p qua deus e maior
q totus mundus **Questio. c. g. t. h.** / quid e
maioritas in angelo **Questio. c. ff. t. i.** / quid
het sol in igne **Questio. c. g. t. i.** / quid het
aia in magitudine **Questio. c. ff. t. k.** / quid
het ymaginatio in minoritate **Questio.**
c. g. t. k. / quid e maioritas gustandi
Questio. d. e. ff. / cing e vegetare **Questio**
d. e. g. / aqua calida cing e **Questio. d. ff. g.**
p^o astrologie de quo sunt **Questio. d. g. h.**
de quo e deus in aia hois **Questio. d. ff. h.**
de quo e motus angli **Questio. d. ff. i.** / aia
firmamenti de quo e **Questio. d. g. j.** / de
quo vivit intelligere et amare **Questio. d. ff. k.**
de quo e ymaginari **Questio. d. g. l.** / de q
sensitivum sufficit ad sentire **Questio. d. ff. m.**
de quo e dia in veritate **Questio. d. g. t. n.**
de quo illuminat sol tra **Questio. d. ff. t. o.**
de quo e philosophia **Questio. d. g. t. p.** / de
quo deus satisfacit sibi ipi **Questio. d. ff. t. d.**
intelligere de mo^o de quo e **Questio. d. g. t. d.**
de quo est facies solis **Questio. d. ff. t. e.** / de

quo aia pncipiat suu intellige **Questio.** d. g. t. e.
 de quo philomena suu incipit ymaginari **Questio.**
 d. ff. t. ff. de quo durat sentire **Questio.**
 d. g. t. ff. de quo vivit vegetare **Questio.**
 d. ff. t. g. de quo durat calefacere **Questio.**
 d. g. t. h. / cuius e iudex **Questio.** d. ff. t. 1.
 equalitas in do est **Questio.** d. g. t. 1. / de q
 e pena in demone **Questio.** d. ff. t. k. clari
 tas cuius est **Questio.** d. g. t. k. / aia hois pec
 catoris cuius e

Questio. e. ff. g. / quare ymaginatio ht po
 testate **Questio.** e. g. h. / quare salamandra
 vivit in igne **Questio.** e. ff. h. / qre verbaribus
 ht ptate qd tolerat **Questio.** e. ff. 1. / quare
 ignis movet aqua **Questio.** e. g. 1. / quare e
 medicus **Questio.** e. ff. k. / quare deus int
 liget se ipm e omne qd e **Questio.** e. g. k. /
 quare e angelus **Questio.** e. ff. t. b. / firma
 metru quare se movet **Questio.** e. g. t. b. /
 quare i ptate aie stat dicit **Questio.** e. ff. t. c. /
 quare iustit et ymaginari hnt qcordiam
Questio. e. g. t. c. / quare audire e videre
 hnt qcordia **Questio.** e. ff. t. d. / cu ponit sit
 dulce / quare ht possibilitate auaritiis
Questio. e. g. t. d. / quare aqua sufficit
 igne **Questio.** e. ff. t. e. / quare pnt e pnci
 pabile **Questio.** e. g. t. e. / quare deus est
 pncipit **Questio.** e. ff. t. ff. / quare angelus
 pncipit **Questio.** e. g. t. ff. / quare sol stat
 in medio saturni e lune **Questio.** e. ff. t. g.
 quare aia quiete ht in iustit **Questio.** e. g. t. g.

quare ymaginatio est de aia ronal **Questio**
E. ff. t. h. quare ignis maiore ht motu in
sciture q' aqua **Questio**. g. t. E. g. t. h. que
pl maiore ht p'nta in planta q' luna **Ques**
tio. E. ff. t. i. quare equalitas stat i eleme
tis simplicibus **Questio**. E. g. t. i. quare for
tipes. z martellus no sunt equales in clano
Questio. E. ff. t. b. quare deus e ita potus
z intellige sic p' intellectu **Questio**. E. g. t. b.
quare deus ht p'nta

Questio. ff. g. h. quanta virtute ht sol i luna

Questio. ff. g. i. potentie aie quot sut. nes
tio. ff. g. b. ymaginatio quanta e in sciture

Questio. ff. g. t. b. quanta e in sciture

Questio. ff. g. t. o. quanta e q'cord ymaginandi
et sciendi **Questio**. ff. g. t. d. quanta fri

giditas e in aqua calefacta **Questio**. ff. g. t. e.
ira quanta e in p'ncipio **Questio**. ff. g. t. ff. qu

tantus est deus in h'ano intellige **Questio**. ff. g. t. h.
quantius e unus angelus maior alio **Questio**

. ff. g. t. i. similitudo tre quanta e in luna **Ques**
tio. ff. g. t. b. quantitas peccati quanta

est in aia **Questio**. g. h. i. quate virtute ht ymagi
natio i amara **Questio**. g. h. b. quis sci

pus maiore ht virtute in sciendo **Ques**
tio. g. h. t. b. que vegetatio maiore ht appe

titu **Questio**. g. h. t. c. in quo do maiore e
q'cordancia **Questio**. g. h. t. d. quate q'ire

tate ht virtus in gladio **Questio**. g. h. t. e.
quod p'ncipiu est deus **Questio**. g. h. t. ff.

quā virtute h̄t angelus p̄ quā ueratur
 ḡtū **Questio. g. h. t. g.** / quā virtute s̄l in
 astuendo et descendendo **Questio. g. h. t. h.**
 que aīa maiore h̄t virtute **Questio. g. h. t. i.**
 in quali ymaginacōe s̄nt equals ymagi
 natū et ymaginabile / **Questio. g. h. t. k.**
 quale maiore h̄t virtute p̄sitiū ul p̄
 sibile /

Questio. h. i. k. / quando ē vegetatū q̄sū
 in p̄satiū **Questio. h. i. t. b.** / quā ē ignis
 vegetatū **Questio. h. i. t. c.** / q̄s fuit aīe
 ul fortipes ul martellus **Questio. h. i. t. d.**
 q̄do c̄tū a fuit q̄ c̄tore / **Questio.**

h. i. t. e. / quā angelus incepit peccare /
Questio. h. i. t. ff. / quā cessabit motus fir
 maneti **Questio. h. i. t. g.** / aīa beata quā
 attingit sūm finē **Questio. h. i. t. h.** / ymagi
 natio quā ē maior q̄ ip̄a met / **Questio. h. i. t. i.**

p̄sitiū p̄sibile et p̄tūre quā c̄nt eq̄les /
Questio. h. i. t. k. / vegetatū in quo t̄p̄e h̄t
 virtute minore

Questio. i. k. t. b. / s̄t et vegetatū ubi stat /
Questio. i. k. t. c. / concordancia equi et mili
 tis ubi stat / **Questio. i. k. t. d.** / ubi ē ḡtia dī /
Questio. i. k. t. e. / peccatū in qua p̄te angeli
 incepit **Questio. i. k. t. ff.** / ubi stat firmame
 tū **Questio. i. k. t. g.** / in qua p̄te aīa pecca
 tris p̄ mendaciū stat falsitas **Questio. i. k.**

t. h. / ubi stat maior ymaginacō **Questio**
i. k. t. i. / visibilitas lapidis et amara bitudo suc
 care ubi stat **Questio. i. k. t. k.** / vegeta

bilitas ubi stat in planta

Questio. k. t. b. c. / Sicut ignis et aque quomodo
stat in concordancia

Questio. k. t. b. d. / Sicut
animi et vegetandi quomodo stat in concordancia

Questio. k. t. b. e. / Sicut ditoris et dante
quomodo stat in concordancia

Questio. k. t. b. f. /
Sicut et medii quomodo stat in gratia angeli

Questio. k. t. b. g. / Sicut solis et lune quomodo
stat in propria ignis

Questio. k. t. b. h. / maior
Sicut quomodo stat in gratia anime

Questio. k. t. b. i. /
Equalitas ymaginacionis quomodo stat in differentia

Questio. k. t. b. k. / anima rationalis quomodo mouet ve
getatiam

Questio. k. t. b. c. / in vegetatiam, cum quo quomodo
stat talis

Questio. k. t. b. d. / cum quo ca
lor et siccitas sunt contrarii

Questio. k. t. b. e. /
cum quo mechanicus incipit ymaginari

Questio. k. t. b. f. / cum quo deus mouet firmamentum

Questio. k. t. b. g. / cum quo angelus habet gratiam
in deo

Questio. k. t. b. h. / cum quo luna mouet
mare ortu

Questio. k. t. b. i. / cum quo anima
habet gratiam

Questio. k. t. b. k. / cum quo ymaginari
mouet future

De habitu huius tabule

Sub breuibus verbis datur doctrina
habitu huius stam ista, que dicitur
in .4. distinctiones // prima distinctio
est de figuris // 2^a de diffinitionibus et explana
tionibus istius stam // 3^a de regulis // 4^a de
tabula // 5^a est de quibus // prima distinctio quomodo
in se // 6^a figuris // prima figura est de 9. literis

doctna cuius est ponere unam lram in alia cir-
 culari / secunda figura e de tribus triangulis / z
 sua doctna e ponere unum triangulu in alio / que
 cu pteb; q scribunt sup angulos triangulor / et
 ponere illos triangulos in pma figura / affirmado
 uel negando p quereus aut igneius / tertia fi
 est qdita de duab; et sua doctna e tange-
 quasda lras cu quibusda alijs / recipiedo ear
 lras sigta / et applicare ipa sigtata ad ppositu
 Et hoc idm se de q figura mouedo circulos / z
 multiplicando causas / Secunda distincio e
 de .18. pu^o et qdlibet pu^o sua h^t distincioem
 cuius doctna applicare ipam distincioem ad pu^o
 affirmado uel negando / qnando ipam distincioem
 et natura pu^o / Tercia distincio e de .10. utis
 gradibus / cuius doctna e misere quasda
 regulas cu alijs / z misere ipas cu pncipijs /
 et formare .10. gna qdita qnando utas affir-
 mado uel negando p inqueius aut qeus /
 Quarta distincio e de tabula / cuius doctna e
 applicare terminos qois tibus lris supius / q qdne
 tur i qualibet pu^o tabule / et multiplicare / z
 diminuire alias causas superiores / q sut de
 qtuor lris / et recipiedo sigtata ipas lras / p
 possibilitate / z impossibilitate / Quinta distincio e
 de qois / et hoc distincio diuidit in .9. ptes / in
 pma pte sigtatur pntica pme fi^e pntendo et
 soluendo qois / Et i .2^a pte sigtatur pntica .2^e fige
 In tertia pte sigtatur pntica .3^e fi^e / In .4^a pte dnt
 doctna .e fi^e / In .5^a pte sigtatur pntica pu^o / In
 .6^a pte dnt pntica .10. utas / In .7^a pte sigtatur
 pntica tabule in .10. qois gradibus applica

tis ad civitate. In 8^a pte datur doctrina
ut hō fiat solus quassā qōes p alias. sic solus
qōes p qōes pme figure, et p qōes. 2ª fige
et sic p ordine usq ad qōes q sit solute i tabla
nona p et ultra dividitur i duas ptes, pma
p e de qōibz gūalibz, et eay solones apparent
in cameris. 2^a p e de qōibz spatibz, et eay
solones appert in cameris. / **De fine**
huius libri.

Finita ē hec ars grā et auxilio dñi
dei nr̄, que ē multa et utilis ad
exaltandū quōctū sup alias scias
q e de pñis gūalibz. p hanc arte destruit pnt
infidelitates et scissurata, et p̄ deusco multi
plicari, ad gōplandū et amandū dñm deū
nr̄m. In cuius custodia hāc sciam quēdamus,
et q dignetur sui grā ipam multiplicare et
custodire, et a malis hōibus et p̄ndiosis dese
dere, et eā hāc sciam quēdamus in custodia
anglorū et scōrū glie dei. Incepta fuit hec scia
i mar̄ in portu tunica, in medio septembris,
Anno iucarnacois dñi. 1292, et fuit finita
in eodm̄ ano, in octabis ephiphanie i civitate
neapolis, ad honore dñi nr̄ ihu xpi, et beate
virginis marie amen.

Habebuntur tabule generalis e hoc qd cor-
de tenq sibi oportebit. B. significat
bonitate, dicitur et vtru. C. significat
magnitudine, qd et quid. D. sigt et iutate
sive dicitur, qd iutate et de quo. E. sigt
pate pil. et quare. F. sigt sapiam, mediu et
quatu. G. sigt voluntate, fine et quale. H.
sigt virtute, maiortate, et quando. I. sigt
vitate, equalitate, et vbi. K. sigt gliam, immo-
vitate, quou, et cu quo. Practica ista in
4. ptes dividitur. In figuris diffionibus, v. est
tabula, et qones. *De prima pte huius libri
que e de figuris.*

Figurae sunt. e. ut appet. prima figura de
bonitate, magis et usq ad gliam e qd
trita. Secunda figura e de tribus trian-
gulis. s. dicitur, qd et qd iutate, ut appet, sup
angulu de dicitur scribit, sensuale et sensuale, se-
suale et intellectuale, intellectuale et intellectuale.
Et sic de angulis qd et qd iutate, ad signifi-
dicitur e ut sensuale et sensuale, sicut inter
vnu corpus et aliud, et ut sensuale et intellu-
ale sicut inter ~~duo~~ angelu corpus et animam, et
ut intellectuale et intellectuale, sic ut ~~duo~~ et ange-
lu, et sic de qd et qd iutate. Sup angulu de pil
septem sunt, ea, qd iutate, et tempus, p cam pu pta
lia signatur, qua sunt pil efficiens, formale.

matiale & finale / p̄ q̄ntitate & tempus /
signatur p̄ acūtalia / sic sūt. q̄ p̄dicamēta & c̄
hīs p̄ta // Sup̄ angulū de medio p̄ta sūt con
māto / mēsurā / & extremitas / ad signū q̄ sūt
tres p̄es mediū / veluti mediū q̄ntōis / mē
mēsurā / & mediū extremitatū / mediū
q̄ntōis ē sicut clauis qui q̄ngit duos postes /
mediū mēsurā ē sicut centrū q̄ existit
equalit̄ i medio circuli / mediū extremitatū
ē lū i medio duorū p̄torū // Sup̄ angulū de
fine p̄ta sūt t̄minātois / p̄nātois / & c̄e fina
lis / ad dēnotandū q̄ sūt tres p̄es finis / Est c̄
finis t̄minātois / sic t̄minū regni ul̄ campī /
Itē ē finis p̄nātois / sicut mōs q̄ fluit vitā /
Et ē finis c̄e / sic deus / qui ē finis et causa
om̄iū // Sup̄ angulū de maiortate / & sic de
angulū equalitatis / & minoritatis / p̄ta sūt
int̄ p̄am & p̄am / ad signū q̄ una p̄a ē ma
ior q̄ alia / sicut p̄a hōis / q̄ maior ē i bonitate
& virtute / q̄ p̄a lapidis / Itē int̄ p̄am & ac
tū / ad signū q̄ p̄a ē maior acūtē / velu
ti p̄a hōis / q̄ maior ē q̄ sua q̄ntitas & c̄ / Et
int̄ actū & actū / ad dēnotandū q̄ unū actū ē
maior alio / sicut p̄telligē q̄ p̄tūre / & sic suo
modo p̄t dīci de minoritate / cū relatiue se
hēnt // Int̄ p̄am & p̄am ē equalitas / sicut
hō et lapis / qui equalēs sūt i q̄ntē / Et int̄ ac
tū & actū ē equalitas / sic p̄telligē & amare
que equalia sūt i q̄ntē acūtis // Et int̄ p̄am
& actū ē equalitas / sic q̄ntitas & p̄am sūm /
q̄ equal sūt p̄ extēditate & sufficē // Et ista

p^{ri}ca ex quibus p^{ri}ncipia sunt q^uoite / sunt p^{ri}ncipia ad oes
 g^{er}alia p^{ri}ncipia g^{er}alia / cu^m in ip^sis / quicquid dicitur
 est cadat iⁿ p^{ri}ncipate ut explicite / Explicite sic de q^u
 qui est bonus magnus / Simplicitate / sic deus iⁿ quo
 intelligit^{ur} bonitas / magnitudo / et unitas // et sicut
 iusticia / iⁿ qua iⁿ p^{ri}ncipate bonitas cu^m sit bona / et
 virtus / cu^m sit h^{ab}itus virtutis / et sic de similibus /
 In istis duabus figuris . s . p^{ri}ma et 2^a . aliquando p^{ri}ncipia
 ip^say / ad v^{er}ba ad q^uones iⁿ p^{ri}ncipate factas / aut
 explicite . s . si iⁿ q^uo dicit^{ur} de p^{ri}ncipio p^{ri}ncipis / q^u
 eligant^{ur} illa p^{ri}ncipia / ut si q^ueratur / ut^{rum} deus sit
 et^{er}nus / et t^unc eligatur et^{er}nitas / q^uod est v^{er}bum
 p^{ri}ncipium / et ad ip^sum applicetur ut associetur alia p^{ri}ncipia
 q^u iⁿ q^uo sit iⁿ p^{ri}ncipate / sic bonitas et magnitudo /
 ut sit de d^{eu}o / et aliis associatis / possit fieri ca
 mera / hec est / ut^{rum} sit bonum magnu^m et est mundu^m
 est et^{er}num aut noⁿ / Et si q^uo fiat iⁿ qua p^{ri}ncipia noⁿ
 sunt explicata / sic si q^ueratur ut^{rum} sunt angeli
 t^unc eligant^{ur} p^{ri}ncipia q^u iⁿ p^{ri}ncipate iⁿ q^uo q^ueratur /
 v^{er} . ut^{rum} sit bonu^m et magnu^m est angelos / aut noⁿ /
 et sic de aliis / etia p^{ri}ncipia q^uo est ex p^{ri}ncipia et 2^a / q^u
 h^{ab}et iⁿ se . 2^a . causas / ut iⁿ ip^sa appet^{it} // In qualibet
 causa sunt due l^{it}er^e / iⁿ p^{ri}ncipia causa sit . b . c . / iⁿ
 2^a . b . d . / et sic de aliis / et d^{ic} est q^uoita ex duabus
 figuris / q^u p^{ri}ncipia . b . valet illud . b . q^uod est iⁿ p^{ri}ncipia p^{ri}ncipia
 et illud . b . q^uod est iⁿ . 2^a / et sic de . c . q^uod valet illud
 . c . q^uod est iⁿ p^{ri}ncipia / et illud . c . q^uod est iⁿ . 2^a / et sic de
 aliis // Intencio quare h^{ec} p^{ri}ncipia est iⁿ hac arte
 est ad sigⁿificandu^m / ut cu^m vno p^{ri}ncipio applicet^{ur} ut associet^{ur}
 h^{oc} ad p^{ri}ncipium / sic sic ad b applicare . c . d . / usq^{ue} ad
 . b . k . / Et cu^m . c . d . / notitia h^{ab}etur / et p^{ri}ncipia illa no

trina gradatim de quocumque de b. quatuor et
sicut diximus de b. ita est similitudo de c. sicut
respondeo c. a. b. postmodum c. d. et sic deinceps
ceps usque ad cameram de c. k. et sic de alijs
cameris per ordinem usque ad cameram de j. k. et hoc
ad placitum, sic si homo multiplicare voluit res
ad eandem quoniam, et hoc respiciendo signa camerarum
et applicando ad oppositum, hec figura docet desce-
dere ab. uti ad particulare gradatim p. q. magis
sic dicendo per cameram b. c. bonitas habet magnam
divinam et gratiam, unde postquam consideramus angulos
de d. a. descendit ab. uti ad particulare similitudo
divinam et gratiam esse non sensuale et sensuale, et ut
in dicto est in 2^a figura, postea plus quam considerat
quod d. a. et gratiam bene sunt inter ignem et aerem, quod
gradatim in caliditate, post istum terminum gradum des-
cendit ad. q. similitudo, quod bonitas divina et gratia
sunt inter bonificati^o et c. quod sunt de esse bonitatis
Et sic diximus de b. dicitur per de alijs cameris huius
figure // Quarta figura habet 3. circulos ut in ipsa
appet et quod dicitur prima figuram. 2^a et dicitur in ipsa
colliguntur alia prima ex quibus tabula est opposita
quam camera de b. c. d. facit columnam in tabula
de b. c. d. quod et camera de b. c. e. facit colu-
nam oppositam de b. c. e. et sic voluendo multipli-
cat. 8. columnas ut in ipsa tabula appet in
tenore quare hec figura in hac arte est posita et
ut ex ipsa fiat tabula per ordinem, et quod homo ex
ipsa multas octoes facit in eum, et ad eandem
octoes multas res in eum, respiciendo signa

lraꝝ / et applicando ad p̄m / tū mo q̄ nō p̄q̄tū
ignocens necq̄ impossibile q̄ p̄dca sigcata / **De**
diffiniōibus p̄cipuꝝ

104

Ita. 2. p̄s e de diffiniōibus p̄cipuꝝ sic
diffiniō bōnitatis e q̄ est. // Bōitas
e ens vōe cuiq̄ bonū agit bonū /
et sic bonū est eē / et malū est nō eē / ayā^{do}
est ens vōe cuiq̄ bōitas et vritas / et sūt mag
ne abiens oēs extimitates eēdi / et e siḡ alia
p̄cipuꝝ / nō tū simplicia seu simpli / sicut si dicit
in dō e bōitas / magitudo et e / nō intelligit q̄ in
deo sit maioritas / minoritas / nec q̄vrietas / In
vacio e illud vōe cuiq̄ dicitur bōitas / magitudo
et vritas / p̄tas / et e // p̄tas e id p̄ qd bōitas / mag
tudo / et vritas / et e p̄nt existe et agere // Sapia
e p̄tas vōe cuiq̄ sapiēs p̄ntlit // volūtas est
illud p̄ qd bōitas magitudo et e sūt desiderabiles /
et p̄ qua suppositū bonū magitudo et e est volens
// virtus e origo vniouis bōis magis / et e // veri
tas e illud p̄ qd bonū e vōe de bōe magis // glia
e ip̄a delectacio i qua bōitas magitudo et e desunt
// Si a est id p̄ qd bōis et magitudo sūt vōes nō
fusa / et bōis bōe et bonificare i q̄nta // con
cordancia e id vōe cuiq̄ bōitas magis et e i vno
et i pluribz concordant // Cōvrietas e quorūdam
mutua resistēcia p̄ dīversos fines // p̄cipuꝝ e illud
qd p̄t ad oīa vōe alieus p̄vritatis // ayēdū est
ip̄m sōm p̄ qd finis q̄ p̄t ad p̄cipuꝝ p̄ qd p̄cipuꝝ

refluit finis, qd. s. sibi natura sapit utitur/
/ finis est id in quo p^m quiescit / immortalitas
est ymago ueritatis, bonitatis, magis, et unita-
tis etc. / Squalitas est sibi in quo finis qd. s. b^s
magis etc. quiescit / immortalitas est eius circa nichil
/ Intencio quare iste diffices parte sit in hac ar-
te, etc. ut cu ipis cognoscatur natura et quidi-
tas p^m et iustitudo vni p^m cu alio. in 3. fi
sine in 2. aut in tabula, th me affirmado ul
negando in qd. qd. diffices integre remaneat
et illese, et q. uice hant qd. et si p. affirma-
tione qd. dare no p^m q. teneatur negatia
et etc. p^m aut p. vni modu sunt flata, et per
alim actua, ut in tabula diffisus p^m est
Etia in brem p^m, contrictas, etc. semp est
actidens. / *De tra pte que e de Regulis*

Regule sunt. 10. sicut ut. quid. etc.
ut in alfabeto signu est. Et iste
regule sunt. 10. qd. s. g^males p. qd.
q. ee omne quesitu. p^m qd. e de possibilita-
te que h^m 3. p^m que sit subo affirmatio et
negatio. p. p^m p^m q. supponere, q. sic
aut no, ut p^m no sit obstinatus neq. ligatq.
se p^mestigat inq. ut t^mare possit ad atigadu
affirmatiua ul neq. se veram, et hoc th con-
dicoe, ut semp qd. hoc qd. magis veridibile
intelligibile, et amabile est in que ee veru adu-
nando se cu p^m et eor diffidit, et cu aliis v^m,
ut si queratur veru sit p^m, videt q. sic

qm̄ magis iacobibile ē iute^{le} ⁊ amabile q̄ nō
et hoc s^m mixtione p̄dita p̄i^o **De 2^a ita**

Secunda regula ē de quidditate ⁊ quā finit
difficiles ⁊ h̄t. 2. sp̄s sicut querere quid est
iustitias ⁊ sua p̄ma sp̄s ē osidare simplicit̄ sua
ēētia. s. quid ē in se / Et vidēdū ē q̄ iustitias
ē in se ē sue ēētia que ē iustitias sine v̄o
2^a sp̄s ē querere quid h̄t iustitias in se sibi co
ēēnciale ⁊ p̄bale. Et vidēdū ē q̄ iustitias in se h̄t
iustitias iustitias iustitias iustitias ⁊ iustitias ⁊ t̄a
sp̄s ē querere quid ē iustitias in alio. Et vidēdū
est q̄ iustitias ē in voluntate illud p̄ q̄ voluntas
p̄t̄ d̄igi ad diligendū v̄e bonū ⁊ ad odidū
v̄e malū. 3^a sp̄s ē qm̄ querit quid h̄t aliq̄
in alio sic querat quid h̄t iustitias in voluntate
Et vidēdū ē q̄ iustitias h̄t in voluntate attrone p̄
h̄tū q̄s̄e cū qua ip̄m affligit / Et sic ex^o d̄m
est de iustitias ita d̄ia p̄t̄ de om̄ibz alijs rebus **De 3^a ita**

Tercia q̄ō ē de materialitate ⁊ h̄t. 3. sp̄s **ita**
p̄ma ē qm̄ querit de quo ē iustitias. Et vidēdū est
q̄ iustitias ē de se ip̄o hoc ē q̄ nō creatus n̄q̄
partis de aliquo alio s̄t ē creatus i q̄ est ⁊ nō
fuit / 2^a sp̄s ē qm̄ querit de quo ē aliquid p̄m̄
sine q̄stitutiō sic querere de quo ē iustitias. Et
vidēdū ē q̄ ip̄e ē de suis p̄m̄s coēctibz. s. de suo in
tellectu nō iute^{le} ⁊ iustitias ⁊ sic de hoīe qui con
stitus ē de suo corpore ⁊ de sua aīq̄ ⁊ clavis
qui ē de ferro ⁊ sic de sitibus // 3^a sp̄s ē q̄ō
querit de aliquo cuius est sicut querere cuius
est iustitias ⁊ cuius ē regim̄. Et vidēdū ē q̄ in
tellectus ē hoīs ⁊ regim̄ ē regis p̄ h̄c aut
regulam querit de quo situs **De 4^a ita**

Quarta q̄ō querit de quare q̄ duas h̄t sp̄s
vna est p̄ ēētia ⁊ alia ē p̄ agētia sicut

querere quare est intelligens / Et videtur quod per se existens
tota intelligens est per hoc quod est de suo proprio intellectu
intelligibilis / et intelligere sicut totum quod est hoc quod
est per suas partes sibi coeales de quibus est / Et intelligere
est per agnitionem / scilicet ut intelligat deum et alios eorum
veritates / et ut homo habet scientiam habet / per hanc quare
quare sunt res / **De quinta Regula**

Quinta quod querit de quantitate / quod duas habet
partes simpliciter / scilicet et quod / sic querere quantum est intelli-
gens per simpliciter sine eorum / Et videtur est
quod intelligens est tantus / quantum est esse sine esse / per se
positum aut videtur quod intelligens est tantus / quantum
est per suam essentiam et agnitionem / sine per suam per intellectu-
tum / et intelligere / de quibus est / per hanc autem
regulam querunt mensuras eorum et unum est **De 5^a Regula**

Sexta quod querit de qualitate / quod duas habet partes
scilicet propria et applicata / sicut querere per propria per se
est intelligens / Et videtur quod intelligens talis est / qualis est sua
per se intelligibilis / sua intelligibilis / et suam per se
intelligere / Si queritur per propria per se / videtur quod intelligens
est talis / qualis est suus habitus / sine sua intelligens
applicata per acquisitionem potentiam in sua propria intelligibilis
per quam attingit alia eorum intelligibilia / Et hoc
videtur est si queritur qualis est ignis per suam propriam
qualitatem / quod est sua caliditas / Et videtur quod est
eius calefaciens / et per suam similitudinem / quod est sibi applicata
qualitas propria determinabilis / potest esse in aere
determinatio per similitudinem et sic de aliis / per hanc autem
quod de qualitate propria et applicata / **De 1^a Regula**

Septima quod querit de tempore / et tota habet partes quod
habet 2^a Regula 3^a quod et 10^a / et ut in tabula generali
dicitur est / per hoc per quod partes 2^a etc. ex quibus

volumus, quia per hoc quod de ipsis dicimus de aliis intelligi potest, sicut si queratur quoniam est intellectus, et rursus est dicendum quod intellectus est tunc, qui habet suas partes sibi coaequales, sicut videtur per talem rationem quoniam quod quid est intellectus in alio, et rursus est quod intellectus est tunc in alio, quoniam agit in ipso, sicut intellectus patet in se, et spes est quoniam quod, qui habet intellectus ad in alio, et videtur est quod intellectus habet ad in alio, tunc quoniam intellectus sitit ad rem illam, et sicut diximus de intellectu sic intelligitur de aliis, per hanc rationem quod quoniam res sunt in tempore, et non in tempore, sicut intellectus, qui est in tempore per se, per se, et de se, et non in tempore simpliciter quod ad primam et secundam partem eiusdem, **De octava via**

Octava quaeritur de loco, sicut querere ubi est intellectus, et ista via sine quaeritur, habet partes, quae sunt de .2. .3. .4. et 10. utis, ut in tabula generalis dictum est, et hic est abbreviatio per .q. partes .2. rite, exemplificare volumus, sicut intellectus, qui est in ubi, scilicet coelesti et terrena, scilicet in suo esse sine esse, sicut homo qui est homo in sua humanitate et in suo esse, et intellectus in se ipso, per se, per se, sic sine parte in suo toto, per se, per se, est intellectus in anima, sine in homine, sine in loco in quo est homo, per se, per se, est intellectus in illa virtute, per quam habet habitum sciendi, et via est in illo modo in quo habet actum partem et per hanc rationem queritur ubi sunt res in loco, per se, et per se, et non in loco per se, per se, **De 9. regula**

Nona quaeritur de modo, scilicet quoniam sunt res, et habet .q. partes, prima est, sicut querere quoniam est res in se, .2. est querere quoniam est una res in alia, .3. est quoniam plures sunt in toto et totum in partibus suis, .4. partes est quoniam res extra se transmittunt,

sua similitudine // prima species querere. quo intelligitur
est per se / Et videtur est / quod intelligitur habet modum essendi
per se / et quod habet ipsam essentiam distinctam ab omni alia
essentia / 2^a species querit quomodo intelligitur est in alio /
et illud in ipso / et videtur est quod intelligitur habet modum essendi
in voluntate / et voluntas in ipso / in quibus ex ipso in
memoria anima rationalis constitui potest / 3^a species est
quod quomodo intelligitur est in partibus suis / et sine partibus in
ipso / Et videtur est quod intelligitur habet modum essendi in suis
partibus / et partes in ipso / per illam partem / per quam potest
esse in suo ipso intellectu / sicut / et intellectu / et per
quam omnes istae tres partes sunt partes eius / quod est quomodo
intelligitur potest transmutare extra suam similitudinem /
Et videtur est / quod per hanc suam similitudinem res plures
quas intelligibiles facit in suo ipso intelligibile /
per hanc utam que de motu sunt quos quodam res
habet modum essendi per se ipsas et una in alia / ut
supradictum est / *De decima regula /*

Decima ista est de similitudine / hoc est querere
cum quo res sunt sicut cum quo agunt / et habet species
siles illis que sunt de veritate / que est de motu / sic querere
cum quo est intelligitur per se anima / Et videtur est quod intelligitur
est per se anima cum dicitur parte / quod / et sic de aliis partibus
excepta similitudine // 2^a species est / quod cum quo in-
telligitur alia a se intelligitur / Et videtur est quod intelligitur
intelligitur acquirendo et miscendo unam partem cum alia
et ponendo ipsas in suo ipso sicut in quo ipsas facit
intelligibiles / et in ipso ipsas intelligitur / sicut oculus
qui in speculo sua similitudine attingit / 3^a species
est quod que cum quo intelligitur intelligitur est vltis et parti-
cularis / Et videtur est quod intelligitur est vltis in quibus habet
unam potentiam intellectivam formalem / cum qua

plures res attingit i uno pte^u uti qd e de
 ea ipiq pntus / cu quo e i quo pte^u plu
 res ptes sunt pte^u / sicut i uno speculo plures
 sunt visibiles ymagines / Et e pntularis qu
 destituit pntando ptes / pntudo aliqua ptem
 pntificat / qua acquisunt et i memo obpnanit
 / Et ptes e qu que / cu quo pntus sua tnt
 tit pntudine ext / Et rudi e q pntus tot
 mittit ext se sua pntudine cu suo pte pntu
 tio pte^u / e pntu / cu quibz facit ptes e
 pntitas / et p memoria recolibiles / e p voluta
 te dngibiles ad amandm id odrendm / p hanc
 itam q de pntis vry pntu sine corpalm /

*De modo applicandi terminos qdum impli
 citos seu pgnos ad pncipia huius artis
 explicata*

Termini qdum impliciti seu pgnos p
 pncipia huius artis explicata que sunt
 bntas / mag^{is} / e / dca / qd / e / et
 regulas ut^{is} / quoz e explicatas / sunt explicati
 duobz modis / pms modus e rednde pntos ter
 minos ad pnta pnt simpliciter / et absolute // 29.
 modus e rednde itas pntas / ad itam plici
 ta i qone / de pmo modo dcaus ex hoc ifnd /
 pntat huc qntio / ut^{is} / q. augu sunt / p p
 mo / q mult ita sup ca pte q i oibz qontz soluen
 dis / supponedn sit i pu eque p vty pte qois
 . s. tm p affirmatna eiq / qm p negatna // vi
 deamus pmo quid se in pnta qone teneudo
 eiq affirmatna / Et dicimus q tnto affirma
 tna debent terminos qois qui pnti sunt redn

et ad prima per explicita. scilicet ad bonitate magis
et est in ordine ethice utrum esse angelos sit
bonum vel malum per bonam et magna divinitate
et sapientiam, et tunc enim dicitur attribuitur angelis
quo bene considerato appetit quod affirmativa aliqua
sit intelligibilis et amabilis, et licet per istum modum
procedendo et insistendo efficaciter sequentia per explicita
supra terminos proprie quod, ut supra significatum
ipso quod per eodem terminum possat plene quod solui
tunc ea veritatis et evidentioris doctrine videri
dicitur de reducendis terminis per explicita
ad explicita per. Sic inquit videtur quod expediat per
in illis considerate diligenter, cum per explicito signa
iporum terminorum per explicito magis quod dicitur ubi quod
si iustitia quod non est per explicitum cadat in quodam per
ipam reducitur ad equalitatem quod est per explicitum
citum. Iustitia est virtus est virtutum, nam ipa iustitia
significatum habet magis sita cum equalitate, quod cum aliis
alio per explicito, per et ipa iustitia non idem
reducitur ad virtute, que est per explicitum, iustitia
cum habitus est virtutum, hoc non est faciendum de
aliis terminis per explicito, sicut visum est hic de iustitia
veluti si in quod cadat magis, explicandum est ad
maioritate, et si terminus ad per, et sic de quibus
quod terminis, scilicet per explicito, et per explicito, que
magis sunt terminis, quomodoque terminis
per principaliter, et subsequenter, ubi quod, in per
quod ultra, illud est quod dicitur attribuitur angelis
est valde magnum, seu magne nobilitatis, et
per tanto terminis huius quod, ut eorum significatio per
palis debuit vel per reducitur ad magister in
per dicendo, angelorum esse magnum est, et hoc est

bonitate, magis, duricem, p[ro]p[ri]etate, sapientiam, et
 deinde reducere sit finem huius quod, ut eorum
 signis ut dicitur e[st] ad quod quod e[st] unum p[ro]p[ri]um ex
 plicitum, asserendo ip[s]um quod magitudinem p[ro]
 bonitate, magis, duricem, p[ro]p[ri]etate, et sapientiam, et c[etera]. Et
 sic facta plena mixtione cum magis sup[er] alia p[ro]
 v[er]is p[ro]p[ri]etate finem quod, p[ro]p[ri]um q[ue] i[n] ca[us]a p[ro]p[ri]e de mix
 tionibus p[ro]p[ri]e plenius dabitur doctrina, clarifica
 bitur affirmativa huius quod in t[er]m[in]o, q[ue] nisi deus
 dasset ista ta[m] bona ta[m] magna, durabile, pote
 te, et c[etera] creatura angelica, dante s[e]c[un]d[u]m t[er]m[in]o
 ee, cu[m] qua ip[s]e deus qui e[st] p[ri]ma ca[us]a h[ab]et quod
 p[ro] magnum bonum, durabile, et c[etera] intelligere et ama
 re ip[s]a angeli, foret utiq[ue] vacuitas maioris co
 cordantie magis, et c[etera] p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]etate et
 amabilitate creata in angelis, q[ue] tanto maior
 e[st] q[ua]nto simplicior, et sic amabilitate et p[ro]p[ri]e
 p[ro]p[ri]etate dei icata et data q[ue] maxima est. Et sic
 intelligi et amabilitati p[ro]p[ri]etate q[ue] e[st] simplicis
 sima no[n] e[st] aliqua concordans simpliciter p[ro]p[ri]e
 lectivitas et amabilitas, et p[ro]p[ri]e defectu e[st]
 vacuitas, int[er] p[ri]ma ca[us]am et p[ri]m[u]m effectum, qui desi
 ceret sic p[ri]ma ca[us]a in suo effectu maiori et p[ro]p[ri]e
 ori, sine quo ip[s]um omniu[m] plenitudine q[ue] dicitur
 ad attingenda sua ca[us]am no[n] h[ab]et. Desiderat etia[m]
 p[ri]ma ca[us]a suo minori et superiori effectu, q[ue] e[st]
 videt[ur] intolerabile, quare affir[m]atio huius quod te
 nenda e[st], tamen p[ro]p[ri]e artis debent et ut vi
 dere, quid se t[er]m[in]o istius quod negativam, An
 gelos no[n] ee d[omi]n[u]m e[st] hoc p[ro]p[ri]e arte, q[ue] finem huius
 quod p[ro]p[ri]e debent reduci ad explicita p[ro]p[ri]e o[mn]i
 q[ue] traria p[ro]p[ri]e explicitis assumptis sup[er] p[ro]p[ri]e af

firmatū / nā q̄ magis / z q̄ cor³ p̄ h̄t sup̄iq
assumptas ad iustigandū affirmatū / Debe
mus hic assūme minoritate / z q̄ritate / que
sūt p̄t̄ explicita / et cū istis p̄t̄ destruere
p̄ oīa alia p̄t̄ / z misceudo ip̄a sup̄ illa suo mō
v̄t̄ t̄mūoy q̄oīs / sicut sup̄dictū ē ex^o / In tene
retur affirmatū destruere dēiq̄ et maiore
q̄ cor³ ip̄oy p̄t̄ cū ip̄a minoritate / z q̄ritate
nec iō maiore q̄ cor³ p̄me cause / z sui effectū
sicut factū ē sup̄ cā p̄t̄ cōcordando eorū
maiore q̄ cor³ tēdo affirmatū //

Questio facta p̄m̄ p̄mā q̄oīm data sup̄ capi^o
p̄t̄ / Rep̄iciendū ē v̄t̄ affirmatū / ut negatū
sic iustigata sit magis rōnabilis / z amabilis
rōe n̄e / z signis p̄t̄ artis assumptoy ad iu
ustigandū q̄oīm / Illa p̄t̄ q̄ magis rōcolubilis
z c̄ tenet / q̄ rōnā ē / z clarior b̄n̄ q̄s̄dūta
z iustigatū / p̄m̄ q̄ sup̄ hoc doct̄ia breuit̄
dedim⁹ / Adhuc t̄n̄ cā maiore breuit̄tis quā
desiderat modernū dicim⁹ de isto mō primo /
q̄ in t̄tibus q̄oīb⁹ / i quib⁹ t̄mūi sūt p̄t̄ / sūt
isti t̄mūi sive signa totaq̄ q̄oīs / q̄ d̄m̄ repu
tam⁹ p̄mo q̄r̄r̄ alibi ad p̄t̄ q̄oīs affirmati
nā s̄mūl ut negatū / v̄t̄ q̄r̄ / facit / q̄oīm
sēns sit / consid̄andū est hic / z suo mō / i silibus
q̄oīb⁹ / v̄t̄ d̄m̄ ē sit bonū / ut nō / magnū / ut
nō / z sic de singulis alijs p̄t̄ subsequētib⁹
usq̄ ad ultimū / suo mō destruendo singulā
salte ut p̄dictū ē / ut mixtū / p̄ mōdū que sup̄
dixim⁹ / q̄ melius ē / q̄ si t̄n̄ forte factū nō
uello adhuc artiste nō app̄t q̄ querit / t̄n̄

reducendi sunt tamen ut signa quod ad aliquid
 explicita sunt magis scilicet et quodammodo sunt tamen
 ut ex signis et ipsa sunt ad que fit talis re-
 ductio debent tanquam principia haberi super omnia
 alia sunt ut saltem deinde reserentur principia sunt
 tamen quod sicut nos in isto eodem capitulo deinde
 ad hoc ex in illa que .f. ut angelus sunt et hoc
 primo modo est brevitatis sufficienti

De secundo modo applicandi ad regulas

Iste 29 mos docet quo ad vitam expli-
 citam singule alie vite sunt reduci
 Et dicitur illa regula explicita
 que ponitur in que et alie omnes in illis dicitur
 explicita. Sciendum est quod singule omnes et singule
 vite implicita possunt per arte reduci ad qua
 cumque vitam explicitam in que vale tamen est quod vita
 illa ut illas explicitas itas reducere studeat quod
 magis proprie quod quod sicut dicitur et super de
 philosophia in primo modo ad declarandum quod ista 29
 modo per ex proponitur quodam ratione qua sunt posui-
 mus in primo modo .f. ut angelus sunt et hoc fa-
 ctum est ut hoc aliquis videretur quo eodem questione
 diversis modis per arte ista solui potest. Dicimus
 quod ad hanc quodam tenendo sicut docemus primo
 affirmative quod cum hoc ita sit prima .f.
 ut explicita debet aliquid ex aliis ad primam vitam
 reducere volumus sic de quarta isto modo redu-
 cendo per istas .f. vite et iudicandum est per
 eas de hac que per ex quodam quodammodo ex quodam sine

sententia angelus de qua est haec questio et fine
huius existit sine se et in qd h. Et ita haec co
cordantia cu prima, quarta et ita implicita e
prima et qd et ita e de alijs utiqz quilibet e
implicita e in alia, qd sine eaz qd no pot ee
vob qd e ite cu prima q e hic explicita sig
tur nobis in hac qoe q angelus e vob finis
sui magni ee sine existit qui finis e dei
simplex recolibilitas et amabilitas passiva, cui
congruit i carnis cordis simplex recol
tinitas, iustitiam et qd affirmativa
huius qois videt ee tenenda, negativa vero
ipius tenendo, destrueda sunt q dicta sunt sup
ius cu affirmativa iustitiam. Eodem mo
quarto, respiciendo. s. qd angelus sit simplex
est deo similior recolibilitas et iustitiam et
amabilitas qd attribuit no e frust videtur
i de ee supradicta recolibilitas iustitiam et
valens rationabilis et laudabilis et e finis ul
timum pda recolibilitas et qd ipius angelus sit
est iqueus, qd q affirmativa huius qois fuit ve
ra, cu ei quicquid boni et laudabile iusti
gimus et adhuc deo plus deo attribuit sit boni
qd sit laudabile, qd tunc supradicta simpliciter
veritate iustitiam, recolibilitas et qd videtur
simplex recolibilitas et qd reliquit q angelus
fuit, dicta e de regulis et de pibus eaz et
requiritur q cu ipis solempnes qones seu
solones qois concordando utam cu ita, et ita
cu pda affirmativo ut negando, Et in hac
qoe consistit tota ista ars, et io requirit

ans qrite stant et hitnent ca de temis
De tabula et eius ordinatione

Tabula ista quarta e de 88 colup
nis/ et e solum sine instrum/ i quo
investigantur potones qum respici
endo sigta lra/ et applicando ad ppositu/ affir
mando ut negando/ qcordando pte e regu
las/ et omitando eor qvitetates// Significat
t. m. tabula/ q lre/ q sunt an ipm snt de p
ma sigta/ et lre q sunt a pte post sunt de
2a/ sicut i caua de b. c. t. b. in qua. b. an
t. sicut boitate z. c. mag/ et b. post. t. dic
drum et sic de alijs// Investigato/ que fit i ta
e in alcori qdu sigms dicitu/ q illa que fit
in figuris/ *De quinta pte q e de qoibz*

Ista ps in duas ptes dividitur p
ma ps e de h. qoibus q soluntur
2a ps e de qoibz q soluntur p signi
ficationes lra/ tmo/ pma ps in duas ptes
dividitur/ pma ps e de tibus qoibus/ que
p alias qoes soluntur deducas p ptes itay
et p diffioes pnt/ Alia ps e de 2a qoibz qd
una e gualis/ et alia pntis/ et qlibz soluntur
p. 20. caudas p m pcessu tabule/ et p m q sol
untur ipas/ doctina dabimq solucioi alias
qoes/ qcordando diffioes pnt et ptes itay

ultima p[ro]p[os]itio est de quib[us] g[ra]uilib[us] et
p[ro]p[os]itib[us] que soluntur p[er] signa l[et]tera[rum] p[er] m[odum]
modi soluendi que infra i. q. q[ui]b[us]
tenebim[us] ita q[ue] questio q[ue] h[ab]et .b. c. ff. mit
tatur ad columnam de .b. c. g. et q[ui] q[ui] h[ab]et
.b. ff. t. b. mittatur ad v[er]ba figura ad
cameram de .b. ff. et alias causas i[n] quib[us] s[un]t
.b. e. t. ff. et sic de q[ui] q[ui] h[ab]et .b. g. t. b. que
mittatur ad .3. p[ar]t[em] ad camera[m] de .b. g. et
ad alias causas i[n] quib[us] s[un]t .b. g. et sic de
alijs et soluntur p[er] signata l[et]tera[rum] // *De*
questionib[us] p[ri]m[is] p[er] me fig[ur]a et secunde

Utrum deus sit ita bonus bonus
magnus et eternus p[er] sua opa
ratione intusca, sicut p[er] sua
e[ss]entia. *Solutio* .b. c. d. Ad hanc q[ue]stionem vo
lum[us] r[ati]one p[er] camera[m] de .b. c. d. et p[er] camera[m]
de .b. c. t. b. et sic p[er] alias causas usq[ue] ad
camera[m] de .b. t. b. c. et sic hanc q[ue]stionem sol
uim[us] p[er] has causas, sic suo mo[do] solu[er]e poss[et]
p[er] subsequentes causas usq[ue] ad camera[m] de
.t. b. c. d. In p[ri]mo p[ro]p[os]itio respiciat utrum de
us et supponat q[ui]o affirmatio q[ui]o sit ve
ra ut negatio, ut tunc p[ro]p[os]itio i[n]uestigati
uus sit et no[n] obstinatus, Et sic videas que
.f. affirmatio ut negatio q[ui]o sit magis
recolibilis, intelligibilis, et amabilis, et

hoc qz te face p^m qd dicitur ipia regule
 ut in theorica dicitur est // p^{te} respicias p^{ri}
 ma p^{ri}em vte de c. / sicut si gratia / quid
 e deus in se / et dicas qz deus e ens / quod
 ex se no indiget aliquo / et ad hanc diffini
 coem deducas diffioem bo^m mag^s z c. sic
 quid d^r / bonitas e ens vte cuiqz bonu agit
 bonu / z c. / et magnitudo e id vte cuiqz boni
 tas et^mitas z c. / snt magne / ambies omes
 extremitates eendi // Et^mitas e id vte cuiqz
 bonitas magnitudo z c. / durant / Et cu his
 t^{ib}us diffioibz / respicias diffioem vte / sine
 p^{ri}em vte / et tenedo m^{te} ad p^{ri}ma q^oneri /
 Et tuc p^{ri}ncies qz affirmate q^ois e teneda /
 qm si bonitas dei e v^o deo / qz agat bonu in se /
 et magnitudo e id vte cuiqz bonu e magnum
 et no p^{ri}m / et et^mitas sit v^o / ut illud bonu
 et magnum duret ab et^{no} / qz de ueritate
 qz deus sit ita bonu magnu z et^{no} p^{ri}ma
 op^oacom it^uperca / sicut p^{ri} sua eam // b. c. t. b.
 p^{ri} hanc camera t^uperas ad. 2. p^{ri}em vte de
 c. / qu qz quid e id / qz deus celit h^o in se su
 tellige et amare / Et ad istos actus dedu
 cas diffioes bonitatis / mag^s / z d^r / et p^{ri}
 ncies qz deus agit in se bonu z magnum
 p^{ri}tellic z amare cu claritate sine ofusioe
 Et p^{ri} hoc m^oes vte magnitudinis bonifica
 tois / qz in de e / ita bonu magnum clar z no
 ofusu p^{ri}tellic z amare / sicut e sua euaa /
 Alioquin eet d^r h^o euaa dei z actus

suorum attributorum, et in deo essent plures esse
quod est impossibile, et ideo per quod de qua affirmatio
est tenenda. b. c. t. c. / *pro* tunc ad
tertiam partem de c. / in qua dicitur quod quod est
ens in alio sicut bonitas in magis, et est,
Etiam ad illam partem applicabis diffinitionem bona-
tis, magis, et bonitas, et iunctas quod bonitas, et
magnitudo, sunt ita bona, et magna in quod
per quod dicitur sicut per ipsum quod, ut quod
non sit occulta, et sit ita bona magna per sum-
mum, sic per sum existit, ut ipse quod non sit
occulta, nec bonitas, et magnitudo in ipse sunt
occulte, et ideo per quod ratione qualitatis quod, et quod
deus sit ita bonus magnus, et etiam per sum agere
intus se, sic per sum existit. b. c. t. d. / *pro*
tunc ad. q. / *pro* de c. / sicut querere quod
habet deus in homine, ad hanc partem deducas dif-
ferentiam bonitatis, magis, et gratitudinis, et vi-
debis quod deus non habet in homine neque in alio en-
te gratitudinem, nec sua bonitate, et magis, ne-
que per quod in se ipso, quia gratitudinem in se ipso
habet, si non esset ita bonus, magnus, et etiam
per sum agere intus se, sicut per sum existit,
quod si est ita bonus, magnus, et etiam per sum existit
sibi est magnum bonum, et si non, est sibi mag-
num malum, et gratitudo contradicit cum mag-
na malicia bonitati, et cum bonitate contradicit mag-
nitudini dei, et quia tunc gratitudo in deo est
impossibile, et est. b. d. t. b. / *pro* tunc ad
ad regulam de d. / et primo ad primam partem

sicut si querat de quo e deus, et videtur est
 qd e sui ipis a no alienis aliis, cu sit pu
 p se ipm, et no pncipatus ab alio, et ad
 hanc ptem deducas diffioem boitatis, et
 mitatis a dre, et teneas mte ad pma qoes/
 et mces, q si deus no e ita bonus, magna
 et etius et q p sui age itupacu, sicut per
 sui existe, sui age no e de tota eencia/
 et sic sing actus no est purus bono mag
 nus et etius, et est dra int ipm et eencia
 boitatis et magnitudis, q est deus, et sing
 itupacu no est deus, cu deus sit deus p
 sua eem, et q ho oia sit impossibilia, qd et
 / b. d. t. c. / itu tuseas ad. 2. ptem ite de
 d. qu q de quo e pba sine sui age, et ad
 hanc ptem deducas diffioem boitatis et
 mitatis a qcor, et videbis q bonificare est
 de bonificatio, bo, et uare de etnificatio
 etnificabili, et qcordare, de qcordatio et co
 cordabili, ut int eem et actu, sit bona mag
 na et etna qcor et qcordare, vnd sequit
 q bonificare sit de toto bonificatio et boni
 et uare de etnificatio et etnificabili, ali
 equi qcor et qcordare, no eent i magne
 boitatis et mitatis, neq est qcor inter
 eem et sui actu itupacu, qd e impole, qd et
 / b. d. t. d. / itu tuseas ad. 3. ptem ite de d.
 sic qu q de aliquo ente cuius e, et ad talem
 ptem applica diffioem bo et mitatis et con
 trarietatis, et videbis, q deus no e alieni

subditus, sed est deus omni circum. Est tamen
bonorum ratione sue gratie, et iusticie, et misericordie. Unde si
deus non est ita bonus, magnus, et eternus per suam
operationem in seipsum, sicut per suam essentiam, quod sit aliquid
eius secundum quantitate infinite, et est ne malicie
quod cum quantitate sua quod dicitur deo, ut non
sit ita bonus, magnus, et eternus per suam agere rationem
per se, sicut per suam existentiam, et sic impeditur nam
sua bonitatis, magnitudinis, et eternitatis, que quod ita
magnam agere, sicut existentiam, ut non sit occisitas,
cum occisitas dicitur non esse, et per suam bonitatem, magnitudinem,
et eternitatem, concluditur quod de unitate, quod deus ita est
bonus, magnus, eternus, et est per suam operationem in seipsum
etiam, sicut per suam existentiam.

*De
questionibus regularibus et earum solutionibus*

Quid est angelus? **S**olutio. C. d. e.
angelus est illa substantia, que deo est
similis. Ad hanc primam partem. Et sic
applicata diffinitiones, magnitudinis, durabilis, et potentis, et
videbis, quod illa substantia, que est magis similis deo est ma-
gis magna, et magis durabilis, et magis potentis,
et ideo angelus per se potest durare, existere, et agere, et
sicut ex non indiget aliquo, qui est magnus spiritus
qui per ipsum vivit. C. d. e. per in seipsum, ad. 2. ad
partem. Et sic, et querens quid habet angelus essentiam
et proprie in se, et ad hanc partem applicata diffinitiones
magnitudinis, durabilis, et potentis, et videbis ratione magis
durabilis potentis, quod angelus habet in se naturale proprium

nun et p^oale / p^otellectum p^ote^{le} z p^otellic / alio
 qm no est magis in d^ouo q^o / nec intra
 p^otellic . p^o in suo p^o p^otellic in quo oia data
 p^otellic z facit ee intelligibilia / C. d. t. d.
 p^otellic t^opas ad 3° p^otem 2° vte / z q^oas quid
 est angelus i alio / z ad soluendu q^oem appli
 ca diff^oes mag^o d^ouo z q^oietatis / z p^o
 diff^oones videbis q^o angelus e in d^o magis
 durabilis p^otellic z amas sic q^oietate / z
 et in oib^o d^ouo q^o sunt p^otellic z amabilia est
 magis durus et fortis / resistendo d^ouo /
 C. d. t. e. p^otellic t^opas ad 3° p^otem 2° vte /
 z q^oas quid h^o angelus in alio / z ad p^otem
 q^ois applica diff^oes mag^o d^ouo z p^otellic / z
 videbis q^o angelus h^o in d^o magis z durabile
 sine / z h^o in d^ouo magna z durabile p^otellic
 sicut i loco / i quo p^o ee sine collocaco / z i
 t^ope et i motu sine successione / z corpus mo
 nere sine tactu / z p^otellic co^oha sic p^otellic /
 z ymaginatio / In quib^o . p^o corp^oalib^o age p^o sic
 organo v^oe mag^o z p^otellic suoz p^o / ex q^oib^o
 q^otellic e / C. d. t. d. / p^otellic t^opas ad d^ouo
 vte de d^o / z q^oas p^o p^otem p^otellic p^otellic
 vte de quo e angelus / z applica ad v^otellic
 q^ois diff^oes d^ouo / p^otellic z q^oietatis / z in
 u^oe q^o angelus e de p^otellic / cu sit durabilis
 sine q^otellic z corrupcio / qm p^o se naturaliter
 existe p^o z age / sine p^otellic alicui^o d^ouo
 z dependencia / et io nullu eius d^ouo p^o corp^o
 p^o sibi resistere / C. d. t. e. / p^otellic t^opas ad
 2° p^otem 3° vte / z vte q^oas de quo e angelus /
 z ad p^otem h^o q^ois applica diff^oes

Quorū p̄tatis et p̄u' et iuuenēs quōd angelus est
de suis p̄p̄is p̄ncipis, an q̄ nō ē ad d̄ p̄u' datū
a quo p̄u' angeli dependant / p̄mo sua p̄u' p̄a
lia et actiua separata a q̄ritate / sunt sua bo
nitas / magnitudo / durō / p̄tatis / sapia / uoluntas et
c. et ex quibz ē q̄stituta / et iō angelus p̄ p̄p̄
natale ē bonus / magnus / durabilis et c. mediate
tū grā dei / sine quo nullū eius p̄tē existeret neq̄
agere / quū angelus ē de bonitate / malicia sibi resist
tere nō p̄t / et sic de sibi / S. t. c. d. / p̄u'
tūp̄as ad 3. p̄m 3. ite / et q̄ras / cuius ē ange
lus / et ad solōem huius q̄is applica diffiōem du
racois / et iō angelus bonus durat cū q̄cō / et
angelus malus cū q̄ritate / S. t. c. e. / p̄u' trā
pas ad p̄mā p̄m . Et ite / et p̄ ip̄am queras q̄
re ē angelus / p̄t ad solōem huius q̄is applica
diffiōes p̄tatis / q̄cō / et p̄u' / et iuuenēs / q̄ an
gelus ē p̄ sua p̄u' sibi cōsilia et quibz ē q̄stituta
ut sup̄dictū est / cuius p̄u' q̄cōdant p̄ rationē
ad q̄stituta p̄a p̄am / et iō angelus p̄t p̄ sua
p̄u' p̄u' sibi cōsilia existeret et agere / S. t. c. d. e.
p̄u' tūp̄as ad 2. p̄m . Et ite / et queras p̄ illa
p̄m quare ē angelus / et applica ad solōem huius
q̄is diffiōes q̄cō / q̄ritatis et p̄u' / et iuuenēs
uisione ad q̄cō / si bñ respicias sibi ip̄am diffi
nicōem / sic in diffiōe p̄ncipii / i qua siḡtur q̄
angelus ē rōe finis / qui ē / ut dñm recolat / iust
ligat et diligit laudet et b̄dicat / quū ista p̄u'
sunt sua p̄ma p̄u' rōe finis . Est et angelus ut
ponat q̄cō / ut dñm et hoīes / et ut cōt̄ritate
remoueat / q̄ est in hoībus / et malo angelo / qui

per temptaciones multos homines mouere ad fraudem

114

De questionibus accidentis

De quo est accidentis. **S**olucio. d. e. ff. ad soluendum hanc quoniam uade ad prima principia ite de d. et cum difficultatibus duris, potestatis, et sapientie. Dico sic. Accidentis quo ad suum genus est de se ipso, sicut eius creatura, quod est de se ipso, in quo non est creatura de aliquo ente. Et hoc habet in tabula generalis per capita duris et potestatis, in quibus dicitur quod una est duris spiritualis, et alia accidentalis, et ideo accidentis secundum suum genus est de se ipso. Alioquin si non est de se ipso est de esse subiecti materialis, cum quicquid sit creatura, sit substantia uel actus, et sic est de esse subiecti, et substantia, unde sequitur uerum quod est substantia et non substantia, et hoc non est intelligibile. ymo est quod difficultatem sapientie, et quod difficultatem duris, quod dicitur quod potestatis duris per duris, quod non duraret per duris, sed per se ipsum, supposito, quod actus est substantiam genere, et idem sequitur de duris, que possit esse per se ipsum sic posse accidentis influxo a substantia potestatis, et sic sequeretur quod substantia est alterabilis, nec corruptibilis, quoniam omnia principia ex quibus substantia est constituta sunt idem, et difficultas per se potestatis, et opposita difficultatem est uerum, quod est ipso et non pure, concluditur quod quod accidentis in quantum genus est de se ipso, et non de aliquo alio ente.

|| S. E. t. E. per se ipso ad. A. per se ipso, et cum difficultatibus duris, et potestatis, et principii, et uerbis quod actus est de alio, sicut solucio de. y. p. t. t.

1/2 catu

De Duratio potatis et p^{ri} que e actus e de
Durare statit et potas qua hnt et potas et p^{ri}
in durado e actus influxu a potate statit et in
q^o durado et potas sunt p^{ri} g^{ra}lia, snt p^{ri} p^{ri} actus
influxa et ceta a p^{ri} statit q^o durado et potate
induit de sua p^{ri}itudine // d. e. t. ff. ad huc
transcas ad .3° p^{ri}em r^o de d. cu diffioibz du
rois, potatis, et medii, et videbis q^o actus e p^{ri},
sicut iustitiam q^o e agitis, qui durado actualis
e p^{ri} qua durant potas et alia p^{ri}, e iustitiam statit
durado, q^o tanq^o agas de suo agit iustitiam cu q^o
alia p^{ri} durare facit, et h^o h^o p^{ri} diffioem durado
e p^{ri} diffioem potatis ut sup^{ri}ditu e, etia p^{ri} dif
fioem medii, qui mediu e p^{ri} in quo finis
influxit ad p^{ri}, et p^{ri} q^o p^{ri} refluxit ad fine, et
ipm mediu e actus, cu quo extrema q^o statita
sunt p^{ri} iudice q^o g^{ra}lia, sicut iustitiam et iust
lectu p^{ri} iustitiam, et amas et amatu p^{ri} amare,
et calefacies et calefactu p^{ri} caleface, et moues
et motu p^{ri} mouere // e. ff. t. e. p^{ri} t^{ri}se
as ad p^{ri}am p^{ri}em r^o de d. et q^oas quare e
actus, et videas p^{ri} ipam p^{ri}em, et p^{ri} diffioes
potatis p^{ri} et p^{ri} d^{ri}cendo sic q^o actus est
p^{ri} sua cam, qui p^{ri} potas e ad r^o cuq^o p^{ri}de
p^{ri} et p^{ri} possit existe et age, p^{ri} q^o effectus
sit p^{ri} sua cam, ip^o effen existe actu, sic si d^{ri}
sidies e, sol e, et hoc e intelligibile, et s^{ri} opp^{ri}
no, et sic de diffioe p^{ri} q^o dicit, q^o finis causat
s^{ri} effectum, sicut finis denarii, qui cat motu
p^{ri} et martelli, qui facit clauu, ut faber de
narii h^o possit, concludit q^o q^o actus e, quia
sua ca est. f. p^{ri}, a qua influxit sicut p^{ri}de

115

a finitio, et effectus a suo agente // E. t. E. ff.
 Item tunc ad. et per se de. E. et dicitur qua
 re e actus, et quomodo solvas in ipa ppe, et in diff
 difficultibus pntis, pu, et medi, dicendo q actus
 est p fine sbe, ut sba hnt agere, et p se ipam
 quiesce, sicut sba ignis, que quiescit in calefa
 cendo et in calefco, et ho in multiplicando sua
 spem, et sic de planta et qstibus, sicut voluntas q
 quiescit in amare et amato, et intellus in in
 tellige et intellecto, et faber in faciendo clamor
 in hendo denarium p ipam, Et qui hnt oia sic acti
 dute ee no pnt, est actus vae finis eoy, et ho
 significatu e p difficultes pntis, pu, et medi, qui
 sine actute, pntas no possit ee vo, p qua ad possit
 existere agere, neq pnt ee pnt p pncipare
 neq ad fine se hnt possit, neq mediu estet
 sbum finis pncipi // ff. t. d. ff. ptea tunc ad
 ad pma spem hnt q e de simplicia qntitate,
 et querat qnta e actus simplex, Et ad hac qoes
 vndeas p hnt spem, et difficultes sapie, et co
 tractatit et medi, dicendo sic, actus sim
 plex e tm, qnta e sua simplex qntitas, sicut
 hntis stie, p que sapiens intellit, qui tanta
 ht qntitate, quanta p ipam intellus stie p, et
 sic de diffioe qntitatis, q sig qnta e simplex
 quattas caliditatis ignis, et qnta e simplex
 quattas frigiditatis aque, qui p simplice co
 tractate qualitatu ignis et aque, ymagina
 re potes q simplex qntitas, tanta ht qntitate
 qnta ht qntitate, qe sua oportet qntatem,
 Et adhuc plus in qnta ht quattate qcor

Sicut enim sua concordante qualitate sicut
caliditas cum humiditate habet quod est humiditas
cum frigiditate aque et sic de aliis et de
rebus quantitatibus simplicibus omnibus quantitates
discrete et continue in eodem subiecto sicut in etate in
quo sunt plures discrete quantitates continue per
diversos fines sicut per differentiam medii signum
est quod ibi simplex quantitas tantum habet quantitate quod
simplex actus suus existit per sicut calefacere
sub caliditate et humefacere sub humiditate
sic de aliis. ff. t. e. ff. in iuris ad 2^{am} per
per qua queris quanta est quantitas oportet actus
oppositi et videas cum ipa et cum differentia per
medii et sapie. Secundo sicut hitus sicut est actus
quod ex pluribus partibus in statu et parte sustentatur
quod est de se intellectus et per intellectus passibilis et vo
catus et ipse hitus est formatus et acquisitus per
intellectum qui est de se intellectus et qui vocatur
intellectus agens per quem sapiens intellectus et cum
ipso potentia hitu oportet qui habet tantam quantitate
oportet sicut sunt partes simplices. Et per hoc in
intellectus speculativus per agere de quibus et partibus
in speculando sic de se in hunc et hoc per per
differentiam et quomodo quantitate hitus quibus una
et una quantitate est formatus. Et per de plu
ribus simplicibus quantitatibus per intellectus per ipsum esse
particularis et particularis in iudicandis et parti
tis sicut in hac parte in hoc hunc et sic de quibus
Et hoc idem signum est per differentiam per quod quanti
tates simplices sunt per oportet quantitate
sicut simplicita et sunt per etate ex ipsis et

positi. Et idem se p suffiorem medii, p qua
sigtur mensura quantitatis qd in pto accitit
positi sic i caleface seu i calefactioe aque in
qua e tm de qntitate qd qm calefactio ipiq
aque. Et qm calefactio ignis, aeris, z terre

De questionibus tabule z eay solubz

Quoniam ut bonitas sit ita plena
magis sicut sapia. Soluco b.c. ff.
vade ad tabula et ad camera de
b.c. ff. et ad camera de b.c. t.b. et sic deinceps
usq ad camera de f.b.c. ff. et p quolibet
camera una facias roem. p m sig^{ta} p m^{ta} et ca
meray ad soluedu qoem de b.c. ff. Magni
tudo dicit q bonitas e magna p ipam, et idem
e de sapia. et 2a pta dicit q magnitudo sapie
e q i se hat coecele pntitiam pntie z pntie
ut p sua cam sit plena magis et hoc idem dicit
magnitudo de plenitudine bonitatis, qui si non
coecele bonif^{ne} bonif^{ne} et bo^{ne} no est ita plena
p magis sicut sapia, ut eay plenitudo sit conti
nua magnitudo. b.c. t.b. dicit vey corpaliu no
pt ee ita i bonitate, sicut dicit vey corpaliu et
pntaliu aut sicut simplex dicit vey pntaliu, cu
bonitas sit magis magna pntaliu q corpaliu er
Et id distinguendu e, q bonitas corpalis no pte
ita plena magis simpliciter sicut sapia, q e eus
pntale. Et p m bonitate pntate sic, ut sup pbatu
est. Et idem dicit dicit distincio de e vta de
b.c. t.c. Concoi dicit q ut pensuale z

Intellectuale p[er] bonitas e[st] magis extrinsece ple-
na magis q[uam] sapia[ntia] cu[m] corpus et a[n]i[m]a dicant
plus p[er] diffusiorem q[uam] corp[us] q[uam] s[ua] p[er]ualis t[er]m[in]u[m] p[er]
intensitate[m] s[ua] p[er]ualis p[er] e[ss]e magis plena
magis q[uam] s[ua] ho[m]i[n]u[m] et quo ad bonitate[m] et quo ad
sapiam[ia] sicut s[ua] dei et s[ua] angeli / b. c. t. ff.
magitudo implet sapiam[ia] i[n] q[uo] magitudo sa-
pientia e[st] q[uod] in se hat mediu[m] quatuor m[ed]su-
ratoru[m] et extremitatu[m] que s[un]t de s[ua] et q[uod]
i[ps]a sapia sit ex ip[s]is sicut q[uo]d bonitate[m] intellectum et
intelligibile q[uod] se quatuor in intellectu et corpore
et corpore et equalit[er] sua t[er]m[in]a s[un]t p[er] tota[m] e[ss]e[m]
sapie[n]t[ie] et hoc dicit diffio medii et ite de b. c. ff.
d. s[un]t se de plenitudine bonitatis i[n] qua[m] et e[ss]e
mediu[m] sic descriptu[m] quo ad sua[m] e[ss]e[m] et sicut
descriptio quo ad e[ss]e[m] sapie[n]t[ie] et hoc e[ss]e[m] ut
magitudo no[n] deficiat b[on]i medii nec e[ss]e[m] ut
diffioes et ite remaneant illeso / b. ff. t. b.
Int bonitate[m] et sapiam[ia] in d[omi]nis e[st] d[omi]na clara et
no[n] opusa qui sic sapia h[ab]et p[er] bonitate[m] bonu[m]
coele[st]e intellectum i[n]te[n]te et i[n]te[n]te sic bonitas
h[ab]et p[er] sapiam[ia] coele[st]e bonificat[i]o[n]e[m] b[on]e et b[on]i
ut magitudo sit ita clara r[ati]o ad i[n]plendu[m] bonu[m]
i[n] magis magificando sicut sapiam[ia] / b. ff. t. c.
Int bonitate[m] et sapiam[ia] e[st] q[uo]d qui sicut bonitas
in sapia e[st] r[ati]o q[uod] sapia hat bonu[m] intellectum
i[n]te[n]te et i[n]te[n]te sic sapia e[st] obiectiue r[ati]o b[on]i
et q[uod] in bonitate s[un]t i[n]te[n]ta b[on]i b[on]e et b[on]i
que s[un]t de e[ss]e[n]cia bonitatis hoc dicit diffio
magis et q[uo]d q[uo]d e[st] / b. ff. t. ff. magitudo e[st]
mediu[m] inter sapiam[ia] et bonitate[m] equalit[er] si

affirmatio quous tenenda, et si nota medium
 equalit inter ipsas, un se q magnitudo no het eq
 le magnitudo inter bonu et sapiam, et sic deficiat ei
 sibi bonu et sacrificiu, qd e sibi pmi et malu
 qd e qd sua diffioem et diffioem bo et ma qd e
 // b.t.b.c. in bo e dra in qcora extrabz i po
 bofi boficabilz et boe aduice qcordantibz
 et de ipa boe qstabilibus, Et q cu tu dra et qcora
 boitas no possit ee vacua per plena, se q difi
 pmitoes a utas, q magnitudo tu impleat boe
 de se ipa p dra et qcora sic implet sapiam
 // b.t.b.f. In boe se pot magnitudo cu dra
 et medio i qd i boitate differunt bonifi boe
 et bonifi et qingit et mesurant, et qtidat
 et hoc e eis ita magna magnitudo, q maior
 ee no pt, quo ad spem magis dra et medij
 unde se q affirmatio quous sit tenenda, rone
 diffioem et utay // b.t.c.f. In boitate e qcora
 cu medio exus inter boficatum boe et boe sibi
 qstales cu oibz thz pibz medij, et cu diffioibz
 boitatis qcora et medij, et magnitudis et pmitas
 de b.c.f. et q boitas he in se oia, et q p mag
 tudine sit plena, qz e // C.f.t.b. Dra mag
 na e in sapia i qd declarat q i sapia e vni
 quetudine a intelligibile, et aliud quetudine, et hoc
 ta sunt uniformit vna sapia vna magitudo
 et vna dra, et io sapia e ita plena magne q
 mag plena ee no pt, et talis plenitudo est
 sibi ita magna boitas, q no pt ee plus, un
 se p quis, q boitas sit ita plena magne sapie
 q in mag ee no pt // C.f.t.c. In sapia est

magna q̄cor̄ ut coētia iustitiam iute^{le} z
iustie ip̄iq̄ sapiē et ita magna, q̄ maior eē
nō p̄t, qm̄ iustitiam iute^{le} z iustie in tm̄ cō
cordant q̄ sunt vna sapiā z vna q̄cor̄, et h̄c
ē ita magna plenitudo bonitatis, sic ē cōcord̄
v̄n̄ se q̄ bonitas ita plena ē p̄ magnitudinem
et q̄cor̄ sapiē, sic ē sapiā ip̄iq̄ bonitatis //

1. magna

/ C. ff. t. ff. In sapiā ē intelligibilitas medi
et ita magna, q̄ magis magna eē nō p̄t, qm̄
in eē ip̄iq̄ sapiē ē mediū, q̄ ē sibi coēte p̄te
z natale, qm̄ in ip̄a sapiā se quingūt iustitiam
intelligibilis z iustie, q̄ i medio ip̄or̄ eālit
equalit̄ q̄sistit, et p̄ totā sapiām stat extēsa
et intensiue, et hoc ē ita magnū bonū sapiē,
sic mediū in ip̄a ē magnū, v̄n̄ se q̄ sicut
sapiā ē plena magno bono p̄ magnitudinem
z p̄ mediū, q̄ b̄s sit ita plena sapiā p̄ ip̄am
Alioquin sapiā ex b̄ē impleri nō posset //

/ C. t. b. c. In maḡe d̄ra ē magna q̄cor̄ in
magna d̄ra, qm̄ in eē maḡs differunt magni
ficat̄iq̄ maḡs z maḡs, qui sibi sunt coētes
ip̄i aduicē ita magnalit̄ q̄cordant q̄ v̄n̄ct
tōm p̄ eē z natam, sine q̄fusione diffioni
d̄re z q̄cor̄, v̄n̄ se q̄ p̄tus magnitudo eālit̄
q̄sistit i sapiā z b̄ē, Alioquin i ip̄a nō eēt maḡ
na d̄ra z q̄cor̄, de quibus sup̄d̄one // C. t. b. ff.
In maḡe ē mediū cō magna d̄ra, qm̄ i maḡe
sūt magnificat̄iq̄ magnificabilis, et maḡe q̄ diffe
runt, in tanto q̄nto aduicē differunt, in tanto
se quingūt z p̄cordant intensiue z extēsiue,
v̄n̄ se q̄ ex ip̄is bonitas sit ita plena sicut

118
sapia, cui p̄dita distinctio et quācio sunt ita
magna bonitate sic in intellectu // C. t. c. ff. p̄
magis e meo in magna q̄cor, qui sunt coeclis
manifestatio, manifestus, et manifestus, et in se t̄m
et q̄cordant et quingit, q̄ remanet t̄m p̄ eem
et nam, sine destructione diffionis, q̄cor, et medij
Et io in magnitudo sit ita ex suis q̄coris et ex
q̄cor et meo, impossibile e, q̄ deficiant bonitati,
cui bonitas sibi no deficiat, q̄ et t̄ // ff. t. b. c.
In sapia e d̄ra in q̄cor, qui in sapia distinct
intellectus, p̄t̄e et p̄t̄e, et ad hoc equaliter
q̄corit bonitas et magnitudo, cui equaliter sunt
ibi bone et magne p̄dita d̄ra et q̄cor, vnde
se q̄ sapia d̄ra et q̄cor equaliter q̄corit
ut videant bonitate ex se ip̄s, et ex tota magis
qua h̄nt // ff. t. b. ff. sapia sit in d̄ra medij
quācio et mesuratio, et extremitatē. Scies
in d̄ra coeclis d̄ra, d̄ra, et d̄ra, et d̄ra, et d̄ra,
qui, s. d̄ra, d̄ra, et d̄ra, et d̄ra, et d̄ra, et d̄ra,
et se coequat, et hoc p̄ tota eem ip̄s d̄ra,
et ite stare e ita boni sapie sicut magni, vnde
se q̄ bonitas sit ita plena magis sicut sapia,
// ff. t. c. ff. sapia sit in q̄cor, q̄cordantem,
q̄cordabile et q̄cordare, q̄ sunt q̄cora ip̄s q̄cor,
in quibz e sustentata, de quibz e, ita sit q̄ ip̄s
q̄cor se quingit, et se coequat in q̄cordare co
cordantem et q̄cordabile p̄ tota q̄cor. Et io
sapia in q̄cordare attingit ita magna p̄t̄e
sibi, sic magna bonificabilitate et e, vnde
se q̄ magnitudo ita existit in d̄ra sic in sapia,
Alioquin sapia in d̄ra no posset in q̄cor ita mag

na bonificabitate sic intelligitur / *De. b. c. ff.* sic
magnitudo tui magnificat dnam cu meo, sic qd
sic magnificat tui bonitate cu medio sic sapia
Et hoc ut p bo dicitur / z qd dicitur sit ita plena
magne sic sapia / Alioquin dicitur z qd dicitur z
mediare no erit ita bona magna i bonific
sicut in quibus / *De*

Questioibus coluque. b. c. ff.

Queritur ut dicitur hanc ita mag
ni bonificare, sicut sit intelligitur /
Solutio. b. c. ff. / *Uade ad tabu*
la ad camera de. b. c. ff. / et ad camera de. b. c. ff.
et sic de camera ad camera / usq ad camera
de. t. b. c. ff. / et respiciendo difficos z itas
que p lras signatur inces potem qois / 20.
roes hebis ad eandem qois / *An de. b. c. ff.*
bss et bonu / magdo et magnu / sapia z intelligitur
quintur / et sunt dnu mo / un se q in deo
e ita magnu bonificare sicut intelligitur / et hoc
p pma itam e recolibile / *int de.* / z amabile
et p. 2^a / et cu deus sit bonus / et bonitas sit sibi
ro agendi magnu / et sapia sit sibi ro agendi
magnu / et sapia sit sibi ro sciendi magnu /
et sapia sit sibi ro sciendi magnu bonu / Et
iste roes erit in deo defectus / si suu bonifica
re extensum no est ita magnu sicut suu
intelligitur / *Et p itam de. ff.* / in deo quatuor in
telligi possit / cu omne mag aut unig p quiti
tate put ee / et sine ipis no / concluditur

119

h^o q^o affirmatio q^ois sit tenenda / cu^m in ip^o
no sit defectus neq^{ue} q^untitas / cu^m ip^o sit iⁿsu
mitate et iⁿsupinitate boⁿ / mag^s / et sapieⁿ
/ b. c. t. b. / In do bonitas et sapia noⁿ diffe
runt / q^uia si differrent / bonitas eet sita p^o
actus / et noⁿ p^o se / et sapia bona eet p^o actus
et noⁿ p^o se / unde sequeretur q^u bonitas et sa
pientia eet p^one et noⁿ magne / q^uod est impo^{ss}
et q^uo^d differeⁿti^{am} mag^s / boⁿ / et sapieⁿ / et p^o q^uis
bonificare et iⁿtellectu / Unde se^{co} q^u equalit^{er} sit
in mag^s bonificare et iⁿtellectu / b. c. t. c. / In
do bonitas et mag^s q^uo^d concordant / et cu^m bona
et magna q^uo^d noⁿ cu^m mala / uⁿde cu^m p^ona q^u
si sic / eet defuncta diffio bonitatis / mag^s
et q^uo^d q^uod est impo^{ss} / concludit^{ur} q^uo^d si sic
bonitas et mag^s q^uo^d concordant cu^m bona et mag^s
na q^uo^d / q^u mag^s et sapia q^uo^d concordant / cu^m
bona magna et sita q^uo^d / Unde se^{co} q^u boni
tas h^{ab}et ita mag^s bonificare et concordare / p^o
bonificat^{ur} et boⁿ / sine bonificat^{ur} / sicut
sapia iⁿtellectu et concordare p^o iⁿtellectu et
iⁿtellectu / sine iⁿtellectu / b. c. t. ff. / si in dia
bonitate noⁿ eet ita mag^s bonificare / sicut
in dia sapia est mag^s iⁿtellectu / eet mag^s mag^s
p^ona in bonificare / et magna in iⁿtellectu / et
sic noⁿ eet est est mediu^m p^o boⁿ et iⁿtellectu / neq^{ue}
p^o q^uis h^{ab}et sibi coest / q^uod est impo^{ss} / et q^uo^d p^ona dif
ferentia p^ona / b. ff. t. ff. / b. ff. t. b. / q^u in
do bonitas et sapia sunt idem / nec differunt
in ip^o bonificat^{ur} iⁿtellectu / uⁿde bonificat^{ur}

et intelligibilis / et in deo bonum et iustitiam con-
tinet / Alioquin, si differrent esset deus in
bonificatum et in iustitiam, et in bonum et
iustitiam / et in bonum et iustitiam, et per quod in bonum
et sapientiam, quod est ipse et quod eorum magis, quod est
b. p. t. c. divina bonitas et sapientia in creaturis
quod dantur magis, non in puritate, nec in ma-
litia, in frange quod dicitur, quod deus ita creator per
bonitatem, sicut per sua sapientiam, ut non sit deus
neque per quod in bonum et iustitiam, que deus habet
in dando ipsam creaturam, et in agendo de ipsa
concluditur quod quod in seo extrinseco, deus habet ita
magnum bonificare sicut in iustitia, b. p. t. f.
si deus sapientia sciret, quod deus bonitas non habet ita
magnum bonificare sicut in iustitia, non sciret
ret in seo et extrinseco bonificare per totum
in iustitia, et sic deficit ut ita loquar in
quod dicitur, in seo et extrinseco, et extrinseco in seo de
divinum bonificare et iustitia, quod est ipse, quod est
b. t. b. c. divinum iustitia et bonificare non
differunt in magis, per prima et 2. per ipse in seo
de c. et hoc demonstrat ita de b. in differe
quod dicitur, in seo et extrinseco, quod bonitas habet ita magnum bonifi-
cari sicut sapientia iustitia, verum ipse extrinseco
per 3. et 4. per ipse in seo de c. in aliquibus ca-
tis non simpliciter per se quod, sicut in angelo
maligno, et in homine peccatore, in quibus sapientia
plus iustitia, scilicet in ipse bonum naturale, per
non bonificat malum morale eorum, per tunc dis-
tinctio non intrat in seo de b. per quod signum est per

120

diffusionem bonitatis magis dicitur et gratia, sed
tunc ex ratione recipiens obiectum // b. t. b. ff.
diffusio dicitur demonstrat in clarum bonificare
exis in medio bonificati bonis et bonificati
etiam sicut demonstrat in dia sapia clarum
quod exis in medio intelligitur et intelligitur
quod sunt coeales ipsi sapie, hoc dicitur unde ut
declarare possit, in magis est equaliter in boni
et malis // b. t. c. ff. diffusio gratia per se
magnum gratia demonstrat, quod in dia boni
debit esse bonificatum et bonificabilis ita co
cordes cum magno bonificare, sicut in dia sa
pientia intelligitur et patet cum magno utitur
concludit quod per diffusionem gratia et aliorum patet
quod dia bonitas habet ita magnum boni sicut sapia
intelligitur // c. ff. t. b. dia sapia non possit esse
plena magis sine dicitur, quia in deo distinctio
one vocantur, qui sine dicitur deus intelligitur non
possit in sua sapia illa, qui ipse est intelligitur
ut illi qui ipse est patet, nec illi qui ipse est
illorum intelligitur, qui sine dicitur ista tamen non esset
tamen realiter, sed gratia, et sic est destructa dif
fusio magis dicitur et sapie, quod est impossibile, est
quod sapia plena magis per distinctam distinctionem
et tunc plenitudo. Ita bona sicut magna
cum in deo bonis magis sapia sunt cum magno, per
quod quod bonitas sit plena magis sicut sapia
ipsum et distinctum bonificatum boni ipsi hu
tibus ipsum boni sine quibus bonitas non possit
esse plena magis // c. ff. t. c. dia sapia non
possit esse plena magis sine gratia intelligitur

Intelligibilis et Intelle / p quoz concordancia
e plena mag^{ne} et reota a qvretate / cu qv^a
et qvretas sint qvria / Et quia tota pleni
tudo qua sapia ht p qv^a e tm bona sicut
sapia / cu bonitas / mag^{do} / et sapia / et qv^a sicut
idm in do / qz q dia bonitas sit ita plena mag^{ne}
tridie p bonificare sicut sapia p Intelle /
exns bonificare qvordatu p qvordatu bonifi
cari et bonifi^{is} // C. ff. t. ff. / dia sapia no poss
e magna sine Intelle / exnte medio Intelle
tmi et Intelle^{is} / i quo se qvngunt et vivunt / et
Intensine et extensine sicut p tota eem sapie
Et q tota illa intensitas sine extensitas / it ita
loquar e ita bona sicut magnitudo / qz q i dia
bo^{is} sit ita bonu et magnu mediu sicut i dia
sapia Intelle / cu in do bonitas / mag^{do} / et sapia /
et bonificare et Intelle snt idm // C. t. b. c.
dia sapia no possit e plena sine qv^a mag^{ne}
ficatim / mag^{is} / et mag^{ne} sibi coelum statum et
natum / qz si ista ab ipa eent remota / rema
neret vacua / sed cu ipis e plena / et sua ple
nitude sic distat tñ p^oitoy e no possit
Et q p^oita qv^a atqz distinctio p quas dia
magnitudo e ita plena / est i tm bona sicut
magna / cu in do bonitas et magnitudo sit idm /
qz de unitate q dia bonitas hat ita magnu
et plenu bonificare / sic dia sapia intellige /
// C. t. b. ff. / In dia mag^{ne} est Intelle^{is} mediu.
s. magnificare exns int^{is} magnificatim et
magnificabile / et hoc e unum / ut e mag^{is}
possit e magnu omni sapie / Et ad hoc co

121

currit distinctio q̄ se pot̄ int̄ om̄ et aliud
ut sapia possit int̄t̄re int̄ unū magnū et ad
et q̄ magnitudo ē ita bonū ubi sapie sicut
ē magnū, et q̄ bonitas h̄t ita magnū bonū
sicut sapia int̄t̄re, cū in dō bonitas et magnitudo
sūt dñi // C. t. c. ff. si in dñā maḡ nō est
magnificare ex̄is modū magnificat̄ et maḡ
ip̄a nō possit ēē magnū q̄cordare, et sic sa
pientia sic magnificare et maḡ q̄cordare h̄t
naturā h̄t nō possit, nec agē p̄ totā suam
eē, q̄ ēē nō est de ḡne magnitudis, sed p̄mita
tis, q̄ ē opp̄^o maḡ q̄ ē ip̄e, est q̄ i maḡ
coēte maḡ et q̄cordare, et ita sūt de ḡne
bonitatis, sicut de ḡne magnitudis et q̄cordare, cū
in dō bonitas magnitudo et ō q̄cordare, concludit̄
q̄ q̄ dñā bonitas ita magnū h̄t bonificare, sic
dñā sapia int̄t̄re // ff. t. b. c. dñā sapia sine
q̄cordare nō possit int̄t̄re, cū int̄t̄re ēē
nō possit sic q̄cordare int̄t̄re et int̄t̄re, cū cor
sicut plures res, sine quibz ēē nō possit, et
q̄ p̄dñā q̄cordare, et ēē ita bona in sapia, sic
magna, ut tota sapia sit bona et magna, et
q̄ dñā bonitas h̄t ita magnū bonificare, sic
dñā sapia int̄t̄re, alioquin q̄cordare ēē in sapia
magna cū maḡ et p̄na cū bono, q̄ ē imple
// ff. t. b. ff. nisi dñā sapia sciret p̄dñā. s. in
telligere ex̄is int̄t̄re et int̄t̄re, cū cor dis
tinctōe scire nō possit magnū int̄t̄re, cum
magnitudo int̄t̄re sit p̄ distinctiōem p̄ totam
eē, ip̄is sapie, Sicut q̄ sapia p̄ modum

ſcientiā / magnū iudicium / et ſic ipſū ſcientiā mo-
ſtat magnū / ſtat ipſū bonū p̄ eūdem modū / cū in
ſapientia magis et bonitas ſunt eūdem / concludit q̄
q̄ dicit ſapientia ſtat ita magnū bonificare ſic
in ſapientia iudicium // ff. t. c. ff. / ſi dicit ſapientia iſe
neſcit q̄ cordare / neſcit in ſe ipſa mediū . ſ.
iudicium ut ſum iudicium / et iudicium / quū ſine
q̄ cordare / hūc nō poſſet iudicium / q̄ deficiente
q̄ cordare in ipſo iudicium / deficiet magnitudo et
bonitas / que requirunt q̄ cordare / quūq̄ / coequere
et unire / p̄ q̄ cordatum / et q̄ cordabile / ſtat q̄ dicit
ſapientia iſe q̄ cordare / Et q̄ ſum ſine p̄ con-
cordare / e ita bonū ſicut magnū / et de utilitate
q̄ ipſa ſtat in bono ita magnū bonificare ſicut i
ſe ipſa iudicium // ff. b. c. ff. / impoſſibile q̄ ſit q̄ cor-
dare ſic diſtinctione / et mediare / quūq̄ / et
coequare / ſtat in dicit ſapientia e q̄ cordare iudicium
p̄ iudicium et q̄ cordatum / q̄ tū q̄ cordant q̄ ſit
bonū / Et ſic de ydemitate iudicium et q̄ cordabilis /
ſequitur q̄ q̄ in dicit bono ſit bonificare / et ita
magnū / ſicut in dicit ſapientia iudicium / ut q̄ corda-
tum ſe querere poſſit ſic cū bonificatio / ſicut
cū iudicium / et ſic de quæſione q̄ cordabilis cū
bono / ut ſe quæſio de bonificare / et q̄ cordare
et ſic de magnificare / concludit q̄ q̄ bonificare
iudicium / q̄ cordare / et diſtinctione / mediare / et
magis / conuertunt in deo / Dicitur e de . 4. q̄ quibus
ſcientis / et iudicia quā ſū dicit de ipſis p̄ fieri
i quibus q̄ ſequitur / et primo de prima p̄te

*De
Questionibus que ſunt columnas tabule*

Questio. b. c. ff. ut bō sit plen mag^{is} sic sapiā
 b. c. g. ut magitudo sit ita bō sic vō
 b. d. ff. ut etnitas sit plena bō et sapiā
 b. d. g. ut vō diligit plus et mitate ipe qm qm in bō
 b. e. ff. ut pfas stet in medio sapie et bonitatis
 b. e. g. ut bonitas hat ita magna pntē sic volūtas
 b. ff. g. ut sapiā et volūtas sunt vni et idem
 b. ff. h. ut sapiā maiore hat virtute q bonitas
 b. g. h. ut fis bō ita magna hat virtute sic fis vō
 b. ff. i. ut vitas tm distet a pntate i bō sic i sapiā
 b. g. j. ut volūtas tm diligit vitate sic bonitate
 b. ff. k. ut in bonitate sit tm de gta sic in sapiā
 b. g. k. ut gta sit tm bonif^{is} q amabilis
 b. ff. t. b. ut i bō sit tm de claritate sicut i sapiā
 b. g. t. b. ut volūtas tm diligit dñs i bō sic i sapiā
 b. ff. t. c. ut i bō et sapiā sit concordancia
 b. g. t. c. ut qor tm distet a gte i bō q i volūte
 b. ff. t. d. ut bō tm sit gria malicie sic sapiā griae
 b. g. t. d. ut qretas tm distet a bō q a volūte
 b. ff. t. e. ut pñ sit au i sapiā q in bonitate
 b. g. t. e. ut bonitas sit ita nobile pñ sic volūtas
 b. ff. t. ff. ut mediu in tñ bō sicut sapiencie
 b. g. t. ff. ut volūtas possit amare bonitate sic medio
 b. ff. t. g. ut fis bonitatis sit tm nobis sic fms sapiē
 b. g. t. g. ut n bonitas sit fms volūtatē
 b. ff. t. h. ut sapiencia sit maior q bonitas
 b. g. t. h. ut cet bonū q volūtas maior cet q bonitas
 b. ff. t. i. ut eqūtas tm queat bō q sapiencie
 b. g. t. i. ut eqūtas stet i bonitate et volūte
 b. ff. t. k. ut bonitas distet tm a minori q sapiā
 b. g. t. k. ut bonitas sit ymago etnitas et sapiē

- C. d. g. Quid e magnitudo et unitatis in voluntate
 C. e. ff. quid sunt sapia et ptas in magnitudine
 C. e. g. quid he ptas in voluntate et in magnitudine
 C. ff. g. magnitudo sapie quid est in voluntate
 C. g. h. quid he virtus in se ipa de mag^{ne} et volun^{te}
 C. ff. h. quid he mag^{do} de sapia et virtute
 C. ff. i. quid verificat unitas in sapia et magnitudine
 C. g. i. quid amat voluntas in mag^{ne} et veritate
 C. ff. f. quid e magnitudo ghe in sapientia
 C. g. t. quid he voluntas in e mag^{do} v^o in g^{ta}
 C. ff. t. b. quid he voluntas in mag^{ne} et qd d^{ra} in volun^{te}
 C. ff. t. c. quid e g^{ra} sapientie in magnitudine
 C. g. t. c. quid e g^{ra} magnitudis et voluntatis
 C. ff. t. d. quid e mag^{do} g^{ra} unitatis in sapientia
 C. g. t. d. quid he g^{ra} unitatis in unitate voluntatis
 C. ff. t. e. quid rapit sapia de magnitudine
 C. ff. t. ff. quid e mediu magnitudis et sapientie
 C. g. t. ff. quid e voluntas in medio magnitudis
 C. ff. t. g. quid e finis sapie in magnitudine
 C. g. t. g. quid he voluntas in medio magnitudis
 C. ff. t. h. quid e maioritas mag^{is} in voluntate
 C. ff. t. i. quid e equalitas sapie et voluntatis
 C. g. t. i. quid e minoritas voluntatis in mag^{ne}
 C. ff. t. k. quid e minoritas voluntatis in mag^{ne}
 S. e. ff. Cuius sunt unitas ptas et sapientia
 S. e. g. ptas unitatis et voluntatis cuius est
 S. ff. g. sapia et voluntas cuius sunt in unitate
 S. ff. h. virtus unitatis cuius est in sapientia
 S. g. h. de q^o e virtus qua voluntas he in unitate
 S. ff. i. de quo verificat unitatem
 S. g. l. de quo e voluntas verificata in unitate

+

- S. ff. k. de quo eternitas h[ab]et g[ra]tiam
- S. g. k. de quo eternitas sufficit g[ra]t[ia]e
- S. ff. t. b. q[ua]rsio durōis et sapie[n]cie cuius est
- S. g. t. b. de quo eternitas illuminat voluntatem
- S. ff. t. c. q[ua]rsio q[ua]e est eternitas et sapie[n]cie cuius est
- S. g. t. c. de quo voluntas satisfact eternitati
- S. ff. t. d. cuius est sapia in eternitate
- S. g. t. d. de quo voluntas p[ro]ficit eternitatem
- S. ff. t. e. de quo eternitas p[ro]cipiat sapie[n]ciam
- S. g. t. e. de quo voluntas p[ro]cipiat durōem amari
- S. ff. t. ff. de quo durat mediū sapie[n]cie
- S. g. t. ff. in eternitate de quo est mediū voluntatis
- S. ff. t. g. p[ro]p[ri]us eternitatis cuius est
- S. g. t. g. voluntas de quo h[ab]et quiete in eternitate
- S. ff. t. h. cuius est maioritas sapie[n]cie et duracionis
- S. g. t. h. de quo voluntas satisfact eternitati
- S. ff. t. i. de quo equitas satisfact eternitati et volun^{ti}
- S. ff. t. k. de q[ua] minorificat maioritas sapia[m] et durōem
- S. g. t. k. de quo est minoritas in durōe et voluntate
- S. ff. g. q[ua]re p[ro]p[ri]as stat in sapia et voluntate
- S. g. h. quare p[ro]p[ri]as virtutē h[ab]et in amare
- S. ff. h. quare sapia p[ro]p[ri]as et virtutem
- S. ff. i. quare p[ro]p[ri]as mouet sapia[m] ad vitatem
- S. g. i. q[ua]re p[ro]p[ri]as mouet voluntate ad odie[n]s vitate
- S. ff. k. quare p[ro]p[ri]as est de sapie[n]cia et gloria
- S. g. k. quare voluntas diligit p[ro]p[ri]as et g[ra]tiam
- S. ff. t. l. q[ua]re p[ro]p[ri]as stat i[n] sapia et sapia in volun^{te}
- S. g. t. b. quare p[ro]p[ri]as stat in durā et voluntate
- S. ff. t. c. quare p[ro]p[ri]as et sapia h[ab]et q[ua]rsio danciam
- S. g. t. c. quare q[ua]rsio q[ua]rsio dat voluntati et p[ro]p[ri]as
- S. ff. t. d. quare p[ro]p[ri]as q[ua]rsio q[ua]rsio q[ua]rsio sapia[m]

- g. h. t. g. quis finis diligit voluntate in virtute
 g. h. t. q. in qua virtute e ita magis equalitas sic in
 g. h. t. k. q. vobis magis distat a minoritate / voluntate
 h. q. k. quoniam e veritas siue gloria e virtute
 h. p. t. b. quoniam stat dicitur in veritate e virtute
 h. p. t. c. quanta hinc quietate
 h. p. t. e. quare incipit virtus de veritate
 h. p. t. ff. medium veritatis quomodo durat in virtute
 h. p. t. g. finis virtutis quomodo durat in veritate
 h. p. t. h. veritas quomodo e maior quam virtus
 h. p. t. i. quomodo sunt equalis veritas e virtus
 h. p. t. k. veritas quomodo stat in maiori virtute
 i. p. t. b. dicitur veritatis e glorie ubi stat
 i. p. t. d. ubi stat pena e falsitas
 i. p. t. e. gloria veritatis ubi incipit
 i. p. t. ff. ubi stat veritas in gloria
 i. p. t. g. finis glorie e veritatis ubi e
 i. p. t. h. ubi e maiortas veritatis e glorie
 i. p. t. j. ubi est equalitas veritatis et glorie
 i. p. t. k. ubi stat minoritas veritatis e glorie
 k. t. b. dicitur e quomodo quomodo stat in gloria sic quietate
 k. t. b. e. differentia quomodo incipit in gloria
 k. t. b. ff. medium glorie quomodo stat in differentia
 k. t. b. g. quomodo stat dicitur finis glorie
 k. t. b. h. quomodo stat gloria in maiori dicitur
 k. t. b. j. quomodo stat dicitur in equalitate glorie
 k. t. b. k. quomodo stat gloria in minori dicitur
 k. t. b. c. cum quo gloria stat in differentia
 k. t. b. d. cum quo quietas stat contra gloriam
 k. t. b. e. cum quo primo incipiat in gloria de primo

- k.t.b. ff. cū quo gta stat in dūā
 k.t.b. g. cū quo dūā stat i fine e in gta
 k.t.b. h. cū quo dūā stat i maiore gta
 k.t.b. j. cū quo equalitas stat in gta
 k.t.b. k. cū quo gta tūmittit ex sua sititidie

*De p̄tica q̄onū p̄taliū q̄ solunt p̄ q̄ōes ge
nerales*

In hac pte datur p̄tica q̄onū p̄taliū
 que p̄ sites cameras sūm gualitū
 siḡ eay solucō. Et sicut data e p̄to
 istaz q̄onū p̄t datur de q̄ōibus p̄gūis. Formā
 dō et faciēdo sites causas istis. In hīs q̄ōibz
 datur doctrīa ad solucōdū alias q̄ōes. q̄. modis
 v. q̄ōiones que sūnt de dō, seu q̄ sūnt de dō
 de angelis, de celestibz corpibz, de aīa, de yma
 ginacōe, de pensitā, de vegetatiā, de clatā,
 de iustitā. Et istis. q̄. modis q̄ōionū p̄t
 omēs alie q̄ōes applicat.

. b.c. ff. ut̄ deus hāt ita magnū bō sic iētre
 b.c. g. ut̄ angelus hāt ita magnā bō sic volūte
 b.d. ff. ut̄ firmamētū sit aīatū de motūe r
 b.d. g. ut̄ aīa diligit plus bō q̄ dūom. mobilitatē
 b.c. ff. ut̄ i ymaginacōe stet cele ymaginari
 b.c. g. ut̄ p̄si hāt ita magnā p̄tate p̄ app̄ē nate sic
 b. ff. g. ut̄ n̄ appetitus naturalis veg. 17 bō nate
 tabilis sit ita bonū sic sūm iustitū naturalis
 . b. ff. h. ut̄ hōitates etōz sit de vna nīali bō cele
 et hōc idū de eay virtutibz ut̄ sit de vna gualitū vī
 b. g. h. in arte mechnica q̄ tū figūy maiore hō
 virtute. q̄. f. si sūnt otulḡtauḡtā, et q̄ dūḡalū
 b. ff. l. ut̄ deū diligit de vitate i sua bō sic in
 nīa sapia

intelligat

b. g. q. ut augt tñ diligit bñ dei sic vñ dei
 b. ff. k. ut ignis hñt ita bonū iustitiā e ita bo
 nā delectacōm p factū sicut p iōne
 b. g. k. ut aīa hñt ita bonā glāz i amare sicut
 nī intelligē
 b. ff. t. b. ut ymaginacō sit forma i sapia
 b. g. t. b. ut pñtia stet forma sub ord hōis
 b. ff. t. c. ut istūq nālis vegetacōis stet forma
 sub vñ aīe rōnalis
 b. g. t. c. ut tra hūnefacta possit hūmificare
 b. ff. t. d. ut de q distet tñ aīe p bñ sic p vñ
 b. ff. t. e. ut gñatū sit tñ uita sic logica
 b. ff. t. e. ut angelus pncipet sūm iustitē de bñ
 b. g. t. e. ut aīes sic hñt bonū pñ sicut saturnus
 b. ff. t. ff. ut aīa rōnali sit ita uale bñ sic quattē
 b. g. t. ff. ut ymagi^a e sens^a sit a gñante d aīe
 b. ff. t. g. ut pñis tre e mag bonū italya q n hñt
 b. g. t. g. ut fñs vegetā sit de fñe sensitiē
 b. ff. t. h. ut rēthorica rē^{tas} maiore hñtū q bñ
 b. ff. t. i. ut eqūtas i dō qñt ita bñ sicut sapie
 b. g. t. i. ut i angelo bñtas e vñ sūt equales
 b. ff. t. k. ut tra tñ distet a unio p geminū sic p
 b. g. t. k. ut aīa hñt ita mag mēnd p vñ / tanti

Ed. ff. Quid e magnitudo ymaginacōis
 C. d. y. quid e magnitudo sciendi
 C. e. ff. quid e pñtas vegetandi in magnitudine
 C. e. g. quid e odore in igne
 C. ff. g. quid e musica i musico
 C. g. h. quid hñt deus in angelo
 C. ff. i. quid hñt saturnus in aīete

- C. g. 1. quid diligit aia in veritate
 C. ff. k. quid e delectatio ymaginatiois
 C. g. k. quid e delectatio penacendi
 C. ff. t. b. quid e magnitudo vegetatiois
 C. g. t. b. quid e appetitus elementu
 C. ff. t. c. quid e sibi geometrie
 C. g. t. c. concordia quid est in deo
 C. ff. t. d. quid e quietas in angelo
 C. g. t. d. quid e contritetas in plece in tauro
 C. ff. t. e. quid incipit aia in se ipa
 C. g. t. e. iustus quid e qd incipit in ymaginatioe
 C. ff. t. ff. quid e me^{us} vegetandi et penacendi
 C. g. t. ff. quid e me^{us} vegetandi et penacendi
 C. ff. t. g. quid e finis calefaciendi
 C. g. t. g. quis e finis arismetice
 C. ff. t. h. quid e illa mai^{tas} p qua de^{us} ma^{is} e qd totu
 C. g. t. h. quid e maioritas in angelo
 C. ff. t. i. quid h^{et} sol in igne
 C. g. t. i. quid h^{et} aia in magnitudine
 C. ff. t. k. quid h^{et} ymaginatio in minoritate
 C. g. t. k. quid est immortalitas gustandi
 S. B. ff. Omnis est vegetare
 S. B. g. Omnis e aqua calida cuius est
 S. ff. g. principia astrologie de quo sunt
 S. g. h. de quo e deus in aia hominis
 S. ff. h. de quo e motus angeli
 S. ff. i. aia firmamenti de quo est
 S. g. i. de quo vivit iustre et amare
 S. ff. k. de quo e ymaginari
 S. g. k. de quo p^{er} se sibi sufficit ad p^{er}care
 S. ff. t. b. de quo d^{icitur} est in vegetacione

- d. g. t. b. de quo illuminat pol. etiam
 d. ff. t. c. de quo est philosophia
 d. g. t. c. de quo deus satisfact sibi ipi
 d. ff. t. d. iustitie demonis de quo est
 d. g. t. d. de quo e. facies solis
 d. ff. t. e. de quo aia. pncipiat quiete sim
 d. g. t. e. de quo philomena sim. cap. ymaginari
 d. ff. t. ff. de quo dicitur pcutire
 d. g. t. ff. de quo vivit vegetare
 d. ff. t. g. de quo dicitur calefacere
 d. g. t. h. omnis est iudex
 d. ff. t. i. equalitas in deo est
 d. g. t. i. de quo e. p. ratu. in demone
 d. ff. t. k. claritas veniens cuius est
 d. g. t. k. aia. huius p. ratonis cuius est
 e. ff. g. quare ymagi. h. p. ratem
 e. g. h. quare salamandra vivit in igne
 e. ff. h. quare renbarbay h. p. rate. q. colora
 e. ff. i. quare ignis movet aqua
 e. g. i. quare est medicus
 e. ff. k. quare e. angelus
 e. ff. t. b. firmamentu. quare se movet
 e. g. t. b. quare in p. rate. aie. stat aia
 e. ff. t. c. quare iustitie. ymaginari huius q. co. ^{as}
 e. g. t. c. quare videre. z. audire huius co. ^{as}
 e. ff. t. d. cu. ponit. sit. dulce. que. h. p. p. bl. unanimitatis
 e. g. t. d. quare aq. in f. g. idat. igne
 e. ff. t. e. quare p. ratu. e. pncipiabile
 e. g. t. e. quare deus e. pncipi. u.
 e. ff. t. ff. quare angelus pectavit
 e. g. t. ff. quare sol. stat. in. e. p. ratu. z. l. u. e.

E. ff. t. g. quare aia quiete h[ab]et in intellectu
E. g. t. g. quare ymagi[ne] e[st] de aia r[ati]onal[is]
E. ff. t. h. q[ua]re i[n] s[ol]e maiore h[ab]et motu i[n] s[er]vire q[uam] aqua
E. g. t. h. q[ua]re s[ol] maiore p[ar]te i[n] p[ar]te q[uam] luna
E. ff. t. j. quare c[er]tas stat i[n] d[omi]n[is] simplicibus
E. g. t. j. quare fortiss[im]e martello u[el] s[er]v[er]e i[n] c[er]tis
E. ff. t. k. quare de[us] e[st] ita p[er] s[er]v[er]e sicut i[n] c[er]tis
E. g. t. k. q[ua]re de[us] h[ab]et p[ar]te i[n] intellectu

/ E. ff. h. q[ua]nta virtute h[ab]et s[ol] in luna

ff. g. j. potencie aie quante sunt

ff. g. k. ymagi[ne] q[ua]nta e[st] i[n] intellectu

ff. g. l. d[omi]na quanta e[st] i[n] s[er]vire

- ff. g. t. b. q[ua]nta e[st] q[ua]nta ymaginandi e[st] s[er]vire

ff. g. t. d. q[ua]nta frigiditas e[st] i[n] aq[ua] calefacta

ff. g. t. e. p[ar]te quanta e[st] i[n] p[ar]te

ff. g. t. ff. q[ua]nto e[st] de[us] i[n] h[um]ano intellectu

ff. g. t. h. q[ua]nto e[st] unq[ue] angelus maior alio

/ g. h. j. q[ua]nta virtute h[ab]et ymagi[ne] i[n] aia

g. h. k. quis s[er]v[er]e maiore h[ab]et virtute i[n] s[er]vire

g. h. t. b. q[ua]nta vegetatio maiore h[ab]et appetitu

g. h. t. c. i[n] quo e[st] maiore e[st] q[ua]nta

g. h. t. d. q[ua]re q[ua]ntitas h[ab]et virtute i[n] gladio

g. h. t. e. q[ua]nta p[ar]te est de[us]

g. h. t. ff. q[ua]nta virtute h[ab]et ang[el]u[s] p[er] q[ua]nta i[n] s[er]vire

g. h. t. g. q[ua]nta v[er]u[m] h[ab]et s[ol] asp[er]vendo ut de p[ar]te

g. h. t. h. q[ua]nta aia maiore h[ab]et virtute

g. h. t. j. i[n] q[ua]nta ymagin[ati]o[n]e s[un]t c[er]ta ymagi[ne] e[st] yma

g. h. t. k. q[ua]nta i[n] s[er]vire h[ab]et virtute s[er]vire i[n] s[er]vire

/ h. j. k. q[ua]nta e[st] vegetatio q[ua]nta i[n] s[er]vire

- h. 1. t. b. quomodo est ignis vegetatus
- h. 1. t. c. quod fuit autem ut porceps ut martellus
- h. 1. t. d. quomodo datus fuit quod creatorum
- h. 1. t. e. quomodo angelus precepit parere
- h. 1. t. f. quomodo cessabit motus firmanenti
- h. 1. t. g. aia bta quomodo attinget suum finem
- h. 1. t. h. ymaginatio quomodo e maior quam ipa met
- h. 1. t. i. pensio pensio et petre quomodo erit equalis
- h. 1. t. k. vegetatio in quod tempore habet minore virtute

- 1. k. t. b. dicitur de vegetati ubi stat
- 1. k. t. c. quod cor eum et militis ubi stat
- 1. k. t. d. ubi est gloria dei
- 1. k. t. e. partem in qua parte angeli precepit
- 1. k. t. f. ubi stat firmanenti
- 1. k. t. g. in qua parte anime peccatoris stat stultas
- 1. k. t. h. visibilitas lapidis et amaritudo succi
- 1. k. t. k. vegetabilitas ubi stat in planta ubi stat

- k. t. b. c. dicitur in quod aqua quomodo stat in concordancia
- k. t. b. e. dicitur ditionis et ditione quomodo stat in ditione
- k. t. b. f. dicitur in quod mel quomodo stat in gloria angeli
- k. t. b. g. dicitur in quod solis et ignis quomodo stat in propria ignis
- k. t. b. h. maior dicitur quomodo stat in gloria anime
- k. t. b. i. equalitas ymaginacionis quomodo stat in dicitur
- k. t. b. k. anima rationalis quomodo mouet vegetatiua
- k. t. b. c. in vegetatiua anima quod quodam dicitur stat in aliis
- k. t. b. d. anima quomodo calorem siccitatem sunt contraria

k. t. b. c. / cū q̄ methaficus incipit ymaginari
k. t. b. ff. / cū quo mouet deus firmanētū
k. t. b. g. / cū quo angulus h̄t gl̄iam in deo
k. t. b. h. / cū quo luna mouet mare orientale
k. t. b. i. / cū quo aia h̄t gl̄iam
k. t. b. k. / cū quo ymaginari mouet p̄tue

Finita est ars quædiōsa ad ho
norē dei parisiq̄ Anno dñi. m. cc.
cc. nonagesio octauo mense
ianuarij // Deo gratias Amen

Offate sine qua laudetur virgo maria

128

*Deus omnis cu tua gra & benedictione
facimus lecturam artis, que p[ro]titula
e brevis p[ro]tica tabule g[ra]tis.*

Est aute ista lectura ad declarand[um]
arte g[ra]te, cuius s[er]m[en] e artificiu[m]
g[ra]te ad solue[n]d[um] q[ue]st[io]es. Et d[ic]i
ditur ista lectura in .13. p[ar]tes, p[ri]ma p[ar]s est
de s[er]m[en]e artis, 2^a e de ordine, 3^a e de docendo,
.4^a de p[ro]uestigando. 4^a de p[ro]ue[n]iendo. 5^a de
applicando, .6^a de significando, .7^a de p[ro]bando,
.8^a de misce[n]do, .9^a de multiplicando, .10^a
de g[ra]tando, .11^a de disputando, .12^a de de
clarando. *De p[ri]ma p[ar]te, q[ue] e de s[er]m[en]e huius
artis.*

Dicitur est q[ue] s[er]m[en]e artis e artificiu[m]
g[ra]te ad solue[n]d[um] q[ue]st[io]es, qu[on]i
cu[m] ip[s]o s[er]m[en]e artista. s[er]uans hac
arte, misce[n]t artificialit[er] p[ro]p[ri]a et v[er]itas huius
artis, et sig[na] huius mixtionis applicat ad sol
ue[n]d[um] q[ue]st[io]es t[er]m[in]o, q[ue] p[ro]p[ri]a teneat p[ar]te illa
v[er]z affirmat[iv]a, ut negat[iv]a in qua veris
saluatur et clarius velicet sig[na]co d[ic]ite
mixtionis, ut inferius dicemus. *De secun
da p[ar]te, que e de ordine huius artis*

In p[ri]ncipio artista debet docere al
phabeta, et sig[na], diffionas, et
regulas, p[ri]m[us] q[ue] aut docet, set q[ue]

ista electura plenius ea declarabimus
hic q̄ in arte, Alphabetū aut̄ declarari nō
oq̄ q̄ p̄ se patet, sed sup̄ figurā aliquāculā
stare volumus, et sup̄ difficos, et vltas, et sic de
tabula, et p̄mo de figuris, Sunt aut̄. q̄ figurē
sicut patet, et p̄ma figurā p. a. siḡta est, p̄a
circularis, ad denotandū q̄ sicut in circulo
ul̄ circūferentia, qui tangit unū p̄ctū, tā
git oēs, ita p̄ma figurā qui unū tangit p̄ctū
tangit oīa, faciendo. s. de p̄o p̄dicatū et de
p̄dicatō p̄m̄ circularit̄, sic, bonitas magna,
magitudo duras, durō potēs, magna du
ratio potēs, p̄tas duras p̄tas intelligens, in
telligencia potēs, intelligencia volens, vo
luntas intelligens, voluntas virtuosa, virtus
amorosa, virtus vera, durō potēs, p̄tas
intelligens, p̄tencia volens, voluntas virtu
ficus, virtus difricans, p̄tas glia, glia
bonificans, vna p̄ circulus, Comisio autē
sic, bonitas magna, magitudo bona, mag
duras, durō magna, durō potēs, potestas
duras, p̄tas intelligens, intelligencia potēs,
intelligencia volens, voluntas intelligens, volu
tas virtuosa, virtus amorosa, virtus va
veritas virtuosa, veritas gliosa, glia vera,
glia bona, bonitas gliosa, et hic. 29. circulus,
Ex his p̄ q̄ qui ledit ul̄ excludit unū de
dictis p̄ctis tollit vōm̄ circuli, q̄ h̄c impo
ut infra patebit, nā si quis bonitate subst
het et tolleret bonitate aliorū p̄ctis, et sic de
maḡ et aliis, Itē qui destruet et difficos

In^o sestrueret eam que destrucio e impo^{lis}
 Et iste circulares sunt fieri cu destinaco
 p^o p^o sicut bonitas q p sua cor^o coe
 lia et alia destiat. sic dicitur bonitas q p boni
 catitate bonificabitur et bo^o h^o et sic de
 mag^o et alijs et cu istis e mag^o et alia fac
 bona i bonificatu et eq^o mag^o et a sic quatuor
 De secunda figura huius libri

L. **S**ecunda figura deuota e p^o et
 est de tribus triangulis quos e ge^o
 neralis quia quicq^o e in t^oms
 cuiuslibet trianguli otinet et qd in ipis non
 reperitur nichil e. Est et hec 2^a p^o subfines
 p^one sicut dicitur q distinguit nat^o bonitate et
 bo^o nat^o mag^o et mag^o et sic de alijs et q^o
 que concordat bo^o cu bo^o et bo^o cu mag^o et sic de
 alijs p hanc et figuram iquirat artista se
 arata et virtutes p^one p^o mistendo ipam
 cu p^ona ut in 3^a figura appet. Ista et figura est
 de rebus t^onalibus quoniam si e d^ota sunt plura
 et sunt q^o et q^oietas d^ontes p d^onam sic
 plures p res q^o dantes p q^o dancia et co
 trariantes p q^oietate h^o d^om e de trian
 gulo pncipi^o medij et finis quoniam si e p^o est
 mediu et finis et si e finis e p^o et mediu
 h^o d^om p de triangulo maioritatis minori
 tatis et equalitatis quoniam si maioritas e minor
 ritas e et eq^o et et equalitas ut no sit va
 cuitas in vey natura. Est et vterd^o ista si

quilibet

cū angulis sicut tanguloz / hoc ē cū hijs que
scripta sunt sup angulos / et p tlem vsu pat
at defendere ab vltis ad pti sic dicit que
ē gūale pū q̄hit et restigit / quā dicit
mō corpus et corpus / hō igne et aere / hō
leone et equū / et sic de alijs / *De tertia
figura huius libri*

Tertia figura duplex ē / et hoc p cō
posita ex pma et 2^a / et iō mult
avis ista / q̄ quāq̄ p̄uestigatio
solucōis fiat p p̄mā figurā / quā p 2^a et
quāq̄ p vtramq̄ / Quidō fit p p̄mā / fiat p
bō mag^{is} / et ē circularit^{er} / Quidō fit p 2^a
fiat p dīam^{etro} / et ē relatiō tangulante^r
Et quā fit p abas simul / fiat circularit^{er} et
tangulante^r // P istā figurā descendit a
a p̄mō gūalissio ad p̄mō p̄alissimū p media
q̄ nō sunt gūalissima aut p̄alissima p̄mō / ut
a bō in abstrō / q̄ ē gūalissima descendit ad
bōitate huius q̄is / ut huius equū / q̄ ē singu
laris / et hoc p bōitate mag^{is} / ut duracionē
ut p̄tate / et sic de alijs circularit^{er} / ut dixi
mus / in p̄mā p̄mā / et tangulante^r / ut diximus in
2^a / vnde p̄ q̄ artista attingit p tlem modū
mediū ad solucōnē q̄is / et ad hoc plura me
dia p̄uenit / Continet aut ista p̄mā experiētiā
cūq̄libet p̄mō cū quolibet alio / sicut applicare ad
vnu p̄mō alia p̄mō / p̄ quā applicacōnē hō de
illo p̄mō multas h̄t experiētiās / sic de igne
h̄emus plures experiētiās / ad cōspicū hoc

131

quod ipse est. scilicet per calorem, per siccitatem, per luciditatem,
per lenitatem, per vigorem, et sic de homine mixto, per ius-
ticiam, prudentiam, fortitudinem, et sic de aliis vir-
tutibus, unde cum hoc ita sit, multo magis ista quod per
tas experientias, simplicitas, iuventas, per mix-
tionem, per et utrumque, educat autem sua actus,
affirmando sine negando, et illam partem tenent,
per quam experientiam significatio consistit, sic bonitas
que perfecta est, quam magna est, et imperfecta, quam
magna non est, et magnitudo sit, que perfecta
est, quam bona est, et imperfecta est, quam bona non est,
et sic de aliis, et hoc de 3. figura sufficit. *De*
quarta figura huius libri.

Quarta figura est volubilis, et est volu-
bilis, ut voluendo homo misceat unum
partem cum alio, sicut ponit. C. in directo
to. b. et d. in directo. C. aut. E. in directo
b. c. et sic de aliis, et hoc per terminos, qui in quod
sunt explicita vel implicita, formando, et multi-
plicando causas, in quibus solo quod significata con-
sistit, tunc in quibus sit circulatio per se figuram
et tangit utas. 2. et quod. 3. et per tale modo
veritas in affirmativa vel negativa parte quod
reducitur, cum si non, luciditas est, sicut in
concedi et applicandi multas voces ad unam
quodam, ut in tabula assignatum est, ista multo
magis ista per istam figuram, quod si in quod sunt. et terminum
aut. 4. dicit plures terminos, ut si quatuor, utrum
sit bonum magnum, durabile, et potius, in universo est
forma una corporea, uterque, ex qua sit omnes
forme corporee sunt, sicut est bonum magnum.

et q̄ exama in vlti sunt oēs alie matie p̄ti
 vult. s. avs ista q̄ accipiat. b. p̄ boitate. c. p̄
 maḡe. d. p̄ dūvōe / et q̄ ex istis faciatur
 camera / et q̄ recipiat in 2.º circulo, ubi est
 . E signatū p̄ ptate formāz matia, et v̄
 . t. et in 3.º articulo, et q̄cludat p̄ oēs illas t̄
 causas. s. p̄ causā de b. c. d. / et p̄ causā de
 c. d. e. / et p̄ causā de d. e. f. / et p̄stem modū
 habet tres colūpnas i tabula ad signūm
 . Co. rōnes deducibiles ad hūc / si q̄ sit i q̄e
 solū dno t̄mū et nō inq̄ adūge t̄mū im
 plicitū, vult avs ista, q̄ solū q̄rat p̄ t̄iam
 figam, si aut̄ sit v̄nq̄ solū t̄mū exp̄licatū
 i q̄e, adūgas ei aliū i p̄licitū, et iudicabis
 p̄ t̄ia figam, aut̄ duos, et iudicabis p̄ q̄tāz
 p̄ v̄m p̄ se ei iudicare nō decet, q̄ q̄mixtio
 de vno fieri nō p̄t.

Diffinitione p̄ncipioz huius artis

In isto titulu volumus exponere diffi
 nicioes p̄t̄, et iudicandū p̄ t̄de
 p̄ duos modos / p̄mo exponēdo dif
 finicioes, postmō q̄ūgēdo ip̄as v̄nā cū alia
 circūlarit, et hoc si aliquis t̄nḡet ul̄ lederet
 v̄nā, q̄ oēs q̄currerent adq̄uare illā, et p̄mo
 de diffinitione bonitatis.

Diffinitione bonitatis

Quando dicitur bonitas ē eius v̄ōe
 t̄mū bonū agit bonū, et sic bonū ē
 eē et malū ē nō eē, hoc ē dictū

132
q̄ bonitas q̄ sustentata ē ī suo p̄p̄o s̄bo, q̄d bonū
est p̄ ip̄am sicut coloratus, qui coloratus ē per
sūm colorē, ē ip̄i s̄bo v̄t agat bonū, et q̄d
q̄ bonū ē eē, intelligit q̄ bonū ē eē bonū, et ma
lū ē nō eē illud bonū, v̄t sic bonū ē eē, et ma
lū ē nō eē, h̄ eē, q̄d bonū ē, et nō eē ē malū,
vel alit̄ bonū ē eē, q̄ bonū ē q̄ bonitas sit, et
malū ē q̄ bonitas nō sit, si aliquis vellet h̄c
diffinitionē ledere ut offende, dicens ip̄am diffio
nem nō eē verā, deberet artista ip̄am sum
re et defendere, cū alijs diffinitionibz p̄iet, sicut
cū diffioe magnitudinis, p̄ qua bonitas ē magna, quā
magnitudinē nō h̄ret bonitas, n̄ eēt v̄t p̄ quam
sūm s̄bū agat bonū, et sic de diffioe duricie, quā
bonitas durare nō p̄t possit, nisi bonitas eēt ita
v̄t verificandi, et de diffioe p̄tatis, quā n̄ bonitas
eēt v̄t bonū, bonū nō h̄ret sub qua v̄t possit
agere bonū, et sic de alijs /

Diffinitione magnitudinis

Quando dicitur magnitudo ē eius ratione
cuius bonū ē, hoc ē dictū, q̄ magnitudo
ē eius sub quo et p̄ q̄d omne magnū
ē magnū, cū magnū sit de ḡne magnitudinis, et q̄
magnū, sicut calidū, q̄d ē de ḡne caliditatis,
et p̄p̄o h̄c d̄r̄ in diffinitione ambigus oēs extre
mitates eēdi, s̄ sub ḡne magnitudinis, cū nullū
eius absq̄ magnitudine eēt magnū, v̄t si aliquis dice
ret q̄ magnitudo nō abit, oēs extremitates
eēdi, eo q̄ nulla bonitas data ē s̄ta per actus,
Et sic magnitudo nō magnificat, cū reliquat

1. cōp̄ndens

sub eē actūis, qđ ē p m̄ v̄ eē p̄be, ad hoc res
pouidēdū p diffiōm p̄tatis, q̄ dicit qđ p̄tatis
ē oī p̄tē existēz aq̄e, que diffiō nō eēt vā
si magitudo eēt ita ligata, qđ nō posset t̄m mag
ficare p̄tatis, sic actūis actūalit̄, qđ eēt
malū q̄ra bōitātē z diffiōem eū, et p̄m qđ
magitudoē, et diffiōem magis, qm̄ bōitatis nō
eēt vō, p̄ quā bonū p̄ducet bonū p̄tatis, p̄t
actūit̄, et p̄ q̄s, magitudo, nō eēt vō, p̄ quā
magis p̄tatis, p̄t actūalit̄, et p̄q̄ret qđ p̄tā
eēt magis bōna, z magis magna, et magis
vō, p̄ actūis, qđ p̄ se ip̄am, et actūis magis
magis, et magis bonū, et nobilior vō qđ p̄tā, Et
sic p̄q̄retur, qđ diffiōes p̄tatis et aliorū p̄t
destruerētur, qđ natā vniūsi p̄tati nō posset

De diffiōe duracionis

Quando dicitur durō est id, p̄ qđ bōi
tas, magitudoē z oī durat, hoc ē
dictū, qđ sub vōe durōis durat
quicqđ est durabile, sic sub vōe frigidū, est
frigidū, quicqđ ē frigidū, vnde si aliquis
vult destrūere illā diffiōem durōis, dicitur
qđ bōitas corruptibilis, nō durat i p̄tō corrup
tibili i quo ē, ad h̄ v̄ndē ē p̄ diffiōem bōitatis
et p̄tatis, qm̄ bonū ē, ut sit corruptō, ad hoc
ut sit quācō, qđ gēnatio, absqđ corruptiōe eē
nō posset, sicut si bōitas p̄m duraret i p̄tate
nō eēt nutritio, nec p̄tatis eēt vō, p̄ quā hūmi
dū radicale posset existē, n̄ agis radicale pos
set agē bonū p̄ hūmidū nutritiale, vñ p̄q̄ret
destruāt vniūsi, *De diffiōe potestatis*

Quando dicitur potestas est id, ratione cuius
 bonitas et magnitudo potest existere et
 agere, hoc est dicitur bonitas est et potest
 potest esse postquam est et hoc per potestatem, quod sine potestate
 non potest esse bonitas id quod est, et per dicitur in diffinitione
 ut agere est potestas non quia bonitas est per potestatem agere,
 quod agere absque potestate esse non potest, ut si aliquis
 hanc diffinitionem potestatis leda vellet, diceret quod
 bonitas non potest agere, sed agens agit ex bonitate,
 sine enim bonitate, quod videtur et tamen adhuc
 remanet diffinitio potestatis, ut enim agens sine
 potestate non potest agere de bonitate, nec enim
 bonitate, et sic multum diffinitio veritatis, quod dicitur
 quod bonitas est id quod est, ut de bonitate magis est et
 in hoc est operatur diffinitio sapientie, cui sit intelligibili
 lis diffinitio potestatis.

Diffinitione sapientie

Diffinitio sapientie intelligitur duobus modis
 secundum philosophum, intelligitur et secundum iustitiam
 et naturaliter, et per dicitur diffinitio quod
 sapientia est appetitus ratione cuius sapiens intelligitur, sicut
 dicitur dicitur sicut dicitur de bonitate magis est et quod
 bonitas est ratio per quam bonum agit bonum, et magis
 ratio per quam magnum agit magnum, et sic de aliis,
 quod intelligitur est ratio cuius intelligens intelligitur, et sic
 de iustitiam naturaliter, quod est id ratio cuius agens
 naturale producit suum effectum, sicut iustitia
 ignis, qui est id ratio cuius ignis ignificat, ut iuxta
 ignificatio suo quiescat appetitus, sic in intellectu

Intellectus quiescit, unde si aliquis dicit, quod diffinitio
sapientie non est vera, debet autem imitari dictum suum
per diffinitiones aliarum philosophiarum, sicut per diffinitionem magistri
quod magister magister dicitur intellectus, ut ipse sit in-
tellectus, id est, vobis cum sapienter intellet. Cuius
intelletum non magister dicitur, si dicta habet ipse
tate, ita quod illa potestas est de se intellectus, quia
operatur per se, sicut dicitur, intellectus agens
et per quem intelletus intellet, et sic de ipso potest
quod intellectus passivus vocatur. In quo intelle-
tus agens intelletificat et caracterizat spiritus
ab exterioribus receptis per ipsum intelletum, ita quod omnes
tres sunt de se intellectus, et primarie aut
vere esse sine potestate ad intelletum spiritus. *huc*
de intellectu naturali, et sic de intellectu naturali. *De*
Diffinitione voluntatis.

Diffinitio voluntatis intelligitur duobus
modis. scilicet per desiderabilitatem, quod pertinet
ad appetitum naturalem, et sic voluntas rationalis
tas est id vobis cum bonitas, magnitudo et cetera sunt
desiderabiles per voluntatem, et per appetitum naturalem,
sicut ignis qui appetit agere bonum et magnam
ignitatem sine calefactione et sic de aliis, unde si
aliquis dicit, quod ista diffinitio non est vera per dicta
imitari dictum suum per diffinitionem magistri, sic supra
dictum est de diffinitione intellectus vel sapientie
De Diffinitione virtutis.

Quando dicitur virtus est origo vni
 cius bonitatis magnitudinis et in
 telligendū ē qd virtus coact et
 subintrat ac penetrat alia p̄t et postmo
 oritur aut egreditur cū hūitibus ip̄oy p̄t
 sicut virtus panis q subintrat virtute de
 mētatiua, vegetatiua, sensitiua, q sunt de
 eē cor hūanū, et ventando, mēdo, quōdo
 tūsumt unde dicitur p̄m panis, et hō mag
 et ip̄y panis, et oritur hūituta de hō mag
 et cor hūo quo ē sustentata et deducta vni s̄as
 dicitur diffio nō ē dū debet aīa q̄s̄idare dīff
 mōnes p̄t, sicut diffiōne p̄tatis et q̄ cor
 et p̄ ip̄as ip̄bare dicitur destruentis dīffioem
 in virtus possit exīte et agē in alibus per
 diffiōm p̄tatis, et similes de q̄cor, ut origo
 virtutis sit vna et ex pluribus p̄ducta quā
 do et q̄cordando, et hō dīffioem dicitur ē p̄m
 agnā, ut aīa p̄t dāre doctnā, p̄ quē mō
 p̄ct homo p̄ agnā dīffimire nām, agnōtis

De diffinitione veritatis

Quando dicitur in diffiōe veritatis q
 veritas est qd q̄d ē verū de hō mag
 et q̄d quōdo ē, q̄ hoc verū ē q̄. p̄.
 bonitas p̄t ē p̄ p̄tate, et volūti sūe amati
 p̄ volūte, et ē effectus veritatis, q̄ hoc dīffiat
 sūe quā p̄ducta nō sūnt abīficabilia, nec dīff
 cōta, vni s̄ aliquis hūit dīffim cōm ip̄m̄aret
 dicitur aut ista dīffim cōm quā dīffioem possit for
 tificare dīffioem veritatis, quā sicut iudeli

grabilia nō pnt ēē sine intellectu, et amabilia
sine voluntate, sic verificabilia ēē nō pnt sic
veritate. Qd si dicitur supflūm et vacū est in
nata, qd turpe et igneius est dicitur. **De**
Diffinitione glie!

Quando dicitur q glia ē ipa de
lectacio in qua bottas magis
et o pū affigunt finē sine
sua aptibilia. Et p hoc in ipa glia tanq
in suo sō quiescunt. Unde si aliquis vellet
expugnare ista diffionē debet ad vnde qd dif
fionē pū et finis. Quia glia ē pū, ut
qd multa est aptibile, qui si est ut glia,
aliquid aptibile, magis est quies, et si non
est quies, diffio finis stare nō posset, ac
sa nō est, qd ē impossibile. **De**
Diffinitionibz pū 4. 2. fige, et pmo de
Differencia!

Quando dicit q dicitur est id p qd
bonitas et o sunt vōes inqfise
sine clare, sicut dicit dicit, qd sit
vōes apparet p hunc, qd distinguit inter
vūm pū et aliud et nō, qd quodlibet pū p
manet in suo mō exis hoc qd ē, et nō hoc
qd ē aliud, unde si aliquis vellet expugnare
ista diffionē, cū pū sit qfise, sicut bonitas
et o, qd pū et magis pū, est vōes p
diffionē qd ē, pū qd oū pū qd dicitur sit

sit unum p^m gⁿale, sub quo sint plura p^m
p^mta, sicut bonitas q^d e^t p^m p^mate, et sic de
mag^{is} p^m p^m gⁿale, sicut p^m gⁿale q^d est
bonu^m p^m bonitate gⁿale. *De*

Diffinitione concordantie

Quando dicitur q^d concordat e^t id^e v^oe omni^u
bonitas mag^{is} e^t o^mni^uo et plu^m
ribus concordat in fine a quo
ut tendant ad finem ad que^m Et dicitur
in hac arte finem a quo q^d ip^se res p^m
p^mnt h^ue q^d in se ip^sis. Finem ad que^m
vocali^u unum fine ad que^m tendunt et in
quo concordant ip^se res plures, sic bonitas
mag^{is} d^uo p^m e^t o^mni^uo que concordant in fine
ut p^m bonificare, magnificare, durare possi
ficare e^t o^mni^uo tendant ad finem ad que^m que
fine vocali^u, ut in ip^so quiescunt, hoc id^e
dicitur de demeris, que concordant in fine, e^t
remanendo hoc q^d sunt celis, tendant ad de
m^{er}itum, igⁿendo, calefaciendo, aerificando
humefacendo, aquificando frigefacendo,
desiccando e^t desiccando, et sic de alijs
similibus istis. Un^u si aliquis dicit q^d p^missa
diffinitio noⁿ e^t va^lida. P^mdeat ar^g p^m diffin^oni^u p^m
nis, qui si diffin^o qua^m d^uo de q^d noⁿ e^t
va^lida, sed su^m oppositum, natura in hoc patet
quia nullu^m p^m p^m in fine quiescere pos
set, q^d est imp^os^ossibile. *De*

Diffinitione contrarietatis

Quando dicitur qd continetia e
quorunda mutua resistencia ppe
divsos fines/ hoc e dicitur qd plu
res res puata qcor^a int^r ipas tendunt ad
plures fines gerando unice/ sicut ignis
ad calefaciendu hoien/ aqua ad frige fa
ciendu/ et tpe aer ad humificandu/ et tra
ad desiccandu/ hoc dnu e de actibus pualibz
sicut voluntatis ad luxurandu p delecta
one carnis/ et intellectus ad castitate p qstam
et iusticia/ et sic de alijs/ vnde si aliquis oppo
neunt qd dicitur diffion videat artista p
diffion finis/ qui p dicitur diffio e intelligi
et p diffion finis quiescit affirmando diffi
nion eandem / *De diffioe pncipij*

Quando dicitur qd p^m e id qd se
ht ad oia vce alit^r pportatis/
hoc e dicitur qd p^m p^m sui generis
et p^m suas ptes coeales pmaras e p^m vte
omⁿ alioz pu^o q sub ipa sunt p^m p^m p^m
Intellectus dicitur/ qui cu suo intellectu intelligi
et intellectu/ q sunt ptes ei9 coeales pmaras de
nate/ p quas causat intelligibilitates veyre/
intelligibilitate leonis/ lapidis/ rose/ et
sic de bo^{te} q cu suo bonificante bonificabilis
bo^{te} q sunt ptes ei9 pmaras coeales e vere
cat bonificabiles quiores et p^males/ et sic
de elementis simplicibus/ q cant qporta elementa/
dicitur qd qd p^m qd quale e causat/ et facit q

bonitas sit p^m p^{ale}, et sic de mag^o & alijs
Vnde si aliquis dret q^d hec diffinico no e da
videat ar^{ta} p^o diffionem mag^o & vitatis, cu
p^o mag^o genus ambiat plures spes, et dicitur
hoc diffionem / *De Diffione in diu*

Quando dicit q^d mediu e p^m p^o
fins p^o p^o, et p^m, hoc e
dicitur q^d ut p^m et fine e dare
mediu, sicut in duo p^o q^d s^ut ex^omi
tates linee, e p^o linea media et p^m, p^o
p^m p^o et 2^m p^o p^o in natura, hoc
idm p^o p^o de h^o e^o et de clemetis seu
clemetatis, ut que e m^o, s^o q^d masse, que
est q^o vocantur, que siquide masse sunt
p^m recipiens p^o a superioribus, et
t^o p^o in etatis, p^o linea q^o
q^d e p^m q^o p^o, q^o q^o
s^o p^o s^o p^o p^o s^o p^o
ut ipse p^o, s^o homines, capra, et q^o m^o
s^o h^o, corrupto aut etato refluit p^m
ip^o mediu, usq^o ad q^o e^o, Et ult^o vero no
p^o, cu^o q^o e^o p^o et no recepta
bilis taliu, et p^o p^o, s^o p^o p^o
us usq^o ad massas, q^o s^o p^o q^o, ad ge
nerandiu, et nutriendiu, vnde si obicitur
q^d ista diffionem q^o, vnde ar^{ta} p^o e^o
diffionem mediu, et diffione p^o, qui si
diffinico mediu, et falsa p^o no e^o

refluit fini.

Hinc

in

in

ad hoc tunc possit esse influentia et reflectio
ad a coribus superioribus et inferioribus sine medio
et cessarent agere per se, et tunc cessatio
ne natura aut universum sustinere non possit.

De Diffinitione finis

Quando dicitur quod finis est id in
quo primum quiescit, hoc est dicitur quod
primum in ultimo fine quiescit, cum
suis terminis primum et secundum et primum et secundum naturalibus
et naturalibus, tunc non quod finis est quo quiescit habet
essentiam terminos, sicut primum quod quiescit in suo
principate principabili sine principio, et primum
capere quod sunt de sua essentia in fine, qui
habet suum finem finibus et finire, sicut
primum et secundum quod quiescit in intellectu, qui habet suum
intellectum primum et secundum, et in bono quod habet
suum bonificante bono et bono, et in igne, qui habet
suum ignem ignibile et igne, et sic de aliis, unde
si obiceretur quod diffinitionem premissa dicitur quod primum
non quiescit in fine quod supposito per finem finibus
bono et finire, primum est, per diffinitionem magis dicitur
quod non potest de fine principio per quod supposito
per de fine positio et perfectio

De Diffinitione maiortatis

Quando dicitur quod maiortas est
ymago imesitatis bono et bono, hoc
est dicitur quod maiortas est figura
significativa que significat illam partem in qua est plus
de bonitate magis et est sine quod videtur aut

minoritate / aut i qua e minus de qritate r
 minoritate / vñ si dicitur q diffio no est
 va cu i no sit maioritas nec minoritas
 vñ e q diffion magis q intendit dicit q
 deus e magis q cele e coele magificatim
 magis e magis q sunt de sua ee etualit et
 infinite / sine qualqua maior et minoritate co
 eali / per repetitio sine qritate dr q deus
 e maior q oia entia dicit et ptem maiore
 tate diffio maioritatis est vera / *De*
Diffinitione equalitatis /

Quando dicit q equalitas e sibi i q
 finis qcor bontatis e quiete /
 hoc e dicit q die dignitates que
 sunt bontas / magnitudo / etualitas / et alia pnapia
 pme se qcor dant equalit cu artibz eoz in ee
 dia bonif / magnif / etualit / possificatio / m
 vido / et amando / r sic de alijs / sine q equalitate
 dicitur / finis qcor eoz / no hnt sibi in quo qui
 esse possit / hoc sibi pntu in datis / sic in me
 moria pntu et vo in pntu / ut in supmo obo
 quiete possint p equalitate / qua hnt in qtem
 plando deu / cu equali recole / pntu / r amare /
 et cu equi bte / magis / dicitur r o / et sic de alijs /
 sicut petrus et martino / qui equalit quietunt
 p spem / r sic de alijs / vñ si dr q diffio no est
 vera / vñ e p diffion dicitur q no est va si p
 dicitur supra equalitatis est falsa / *De*
Diffinitione minoritatis /

a qd diffinitio

magna

Quando dicitur qd minoritas e circa nichil / intendit dicit qd in illo ente e ita par de bonitate magis e sic in minoritate / et p h minoritas e magis conseruata et pnatia qd aliqd aliud p huius artis / unde si dicitur no e da / cu magna malicia y ignorancia sit magis pnatia qd pna / pna e p diffionem pntis / qui magnum malum e pnatum cu magis pntis / et ignorancia e pnatia cu magis in illis / no defraete actu pntis / et sic opposico no valet // diximus de diffionibz pntis / et vna cu alia qcordamus / ad dandm dordna qlo artista vna diffionem cu alia fortificet / et vna pntis cu alio / Et ad ostendm pntia huius artis nunc dicitur intendimus de declaroe itay **De declaracione regulari huius artis**

In isto titulu intendimus tenes pres su / que terminus sup in pncipis .f. declarare itay / et pconare vna regula cu alia / et cu pnt sine pncipis / hoc gra mixtionis pntis et regulari / et pmo de regula de b. // **De pma regula que e de b.**

Ex pntitate

Quando dicitur qd pma regula e de possibilitate / hoc e dicitur qd pntis ad hoc / ut sit puestigatio debet suppone qd de quo querit sit pde / affirmatio uel negatio / cu ista vta sit temporaria / sic qu dicitur qd pntis illa pte debet tenere

in qua ipse e magis pbat magis iustitudo, et me-
 moria recolendo, et voluntas amando, et hoc
 q voluntas magis aydificat seu magificat
 actū suū in illa pte ubi unūq de istis reperit
 in qua iustitudo magis reperit de intelligi, me-
 moria de recolubilitate, et voluntas de ama-
 bilitate q in illa pte ubi unūq de istis reperit
 et dicitur sibi illa pte aut i illa pte suū actū
 magis vificat q in alia, et sic dicitur q
 Et id semp tenenda e q illa, sine affirmatū sit
 sine ne q magis recolubilis, intelligibilis et
 amabilis est. Et hoc e in arte rta gualis, ut
 si qratur ut dicitur deus nō hat pū actū itūspōū
 bonificandi p bō sic iustitudo p iustitū
 Tunc iustitudo mensurat suū iustitū actū
 memo e voluntatis, cū rta de. e. ff. r. de. g. r.
 qsdit pōit p affirmatū e q p negatū de
 bō magis bonitatis magis, et vitatis pūtasit
 de pma figa, e de qor e eqūitate. 2 figa
 et unū q multa pōit in dō p affirmatū
 de pū, et multū pūat de ipō p negatū
 et sic attingit se de iustitū et pūitū per
 affirmatū, e p negatū nō. Et sic iustit
 de dubitacōe ad pūam, et quiescit ex labore
 i quo erat dū dubitabat, p affirmatū
 q e. 2a pēs hūc rta debet iustitudo iustitudo
 positū respūcōdo q pōit de magis bō magis
 et alijs pncipijs affirmatū, cū affirmatū
 et cū quiescit, postea debet respūcōdo iustitudo
 q pūat negatū de malicia, de pūitate
 et sic de alijs pūis q pōit pū. Et hoc quia

alys

rta gualis

negativa quæritur in pnoe et no e, negatio
postmodu. Iustitias debet se tempore cu me-
moria et voluntate, et qd dicitur si tm attingit
de bte magis e qd p affirmativa qd p nega-
tiva de pncione malicie punitatis e qd Et
si se inerat magis pnciu p una pte qd per
alia, debet se qd dicitur ad illa in qua magis e
pncius, qui p illa magis distat ab ignorantia
et magis qd hnta pte, et talis Investigatio e
gnalis in hac arte, et qd dicitur sunt de hac pte
affirmativa, sufficiunt p ea pte qd e negativa.
De secunda regula qd e de. c.

L. quidditate

Ista regula e de quidditate, et docet
facere diffinitiones p. q. modos ut in
textu patet, primus e, qui res dif-
finit simple, sicut querere quid e angelus,
Et rudi e qd angus e esse sue cencie, cu ee
qnta i suo ppo pto dicitur ee, et sic de huma-
nitate et aliis ceteris, Essencia e humana co-
trata ul pnduata ad pnu pnu, dicitur ul iudi-
cat ee hois, Et ista diffinitio e magis vera
q ista, homo est animal rationale mortale, et
q ista, angelus e pnu datus, et no qntu orga-
no corpali, cu int ee, et ee no sit mediu, Et
ii) dicitur diffinitio hois, p. animal rationale mortale
sunt plura media et sic de alijs // 2a pte qnt
de rebz pncipis veris cocelibus et uctis, sine
quibz pta ee no possit, sicut iustitias, q sine
pno cenciale iustitias no, sicut et iustitie no

2o modo

posses de hoc qd e, nec hie p'm agere // p ista
 aut. qd p'm quattu p'terq uat' t'nt ad
 quattu eam, et p'ngit seu penetrat sicut
 qu' quattu, q' h' e ex ma & cois p' humanitate,
 et fiat p'ba ex forma & ma. et mundus qui
 nariq. ex. 2. 2. 2. 2. aut ex. q. 2. uno / et
 sic de aliis, et hoc mult' ita de. ff. 2. de. g. 2. de
 d. et sic de diffioe q'at' a d'itatis. 3. p'p'os
 e. qu' agos malo & deuotio p' hoc qd agit:
 sicut quattu, qui e p'at' h'q. ut uoluntas eligit
 bonu, et dimittit malu, declarando sibi hoc e
 bonu, et h' malu, et idu de forma q' dicit
 actua i agudo i ma p'p'ina, et de caritate
 q' dicit ordiatia & regulatua, ordinado et
 regulado uoluntate ad op'at' bonu, et eu
 t'at' malu // 4. p'p'os est qu' que' quid h'c
 eius in alio. sicut ignis, qui h' actom i calefa
 cendo aqua, et rex in regno regnado, et
 quattu in obo p'at'udo, et sic de aliis, sic p'tas
 que h' act' in h'c, i q' ipa bonitas p' p'tatem,
 p't exister' & agere. Et hoc mult' ita de. e. et dif
 finico p'tatis & d'itatis

ex qua etia est no
 etaliter, et necessario;

3. mod' diffiniend'

4. mod'.

tertia regula que est de. 7.

Ista regula e de materialitate, i quatu
 querit, eius ex quo e, et h' 3. spes
 ut in textu dicit' e, p'ma spes
 querit de tota essentia entis, ex quo e. Et unio
 facta e p' forma seu p' materia, sicut qu' dicit'
 angelus e ex se ipso, hoc e, na derivatus ab
 aliquo alio, et ex se h' p'm unu, et hoc mult'

De materialitate
 cu' t'is p'el.
 1. q'is querit de tota
 essentia

2. *de Francis de...*

in 2. eius specie

De iure dominii et...

Ita deus speciatim...

de formalitate in...

*1. *de existentiis**

ita de g. et diffio dicitur 2. spes que est ex quo eius est, hoc sequitur ex quo est homo, ita quod quodammodo, quod homo est ex anima et corpore, et intelligitur ex intellectu, intellectu, et intellectu, ut in textu dicitur, et per istam rationem, et intellectum, et per primarias, veras, coelestes, et veras ex quibus eius est, et hoc multo diffio dicitur, et regula de B. per istam rationem, intellectum, dicitur, sic deus, qui habet dominium in mundo, cum mundus sit suus effectus, et natura purata, in natura pura, et homo, in sua natura, et quod movet ipsum ad volendum, et in sua caliditate, et quod movet ipsum ad calefaciendum, et sic de aliis quibus istis, ista autem ista spes, non respicit materialitatem, per instrumentum, ut multo regula, ultima.

quarta regula que est de B.

Regula de B. duas habet spes, ut in textu dicitur, prima enim est per existentiam, 2. per agnitionem. Est et ista regula causativa, et equipativa, causativa sicut si pl. est dies, et est equo, et quod deus est equaliter recolubilis, intellectu, et amabilis, sua equalitas est cum equalitatis potentiam, dicitur, scilicet voluntatis, intellectu, et memorem, ut equaliter intelligant, et volent et ament deum, et equalitas quam intellectus dicitur habet per sunt intellectum, et naturam, intellectu, intelligibile, et intellectu, est cum que intellectu angeli sine his, habet ipsum et intellectum naturam et essentiam intellectu, intelligibile, et intellectu, et sic de aliis quibus istis.

ex quo est...

in 2. spe.

habet

Equiparata sicut quere: quare deus / Et
 videtur per equiparata sue ex parte et agnitione
 intrinsece per amorem deus et in se totus. Est
 et deus per hoc quod in ipso equaliter sue rationes
 sui distantes quodammodo una et alia / et hoc de
 equali questione actum eorum / Item equaliter
 sunt ei res quod agatur sicut sic ratione sue bona
 tis beneficando / sicut ratione sui intellectus /
 et sic de alijs / Est adhuc deus per eternitatem
 et infinitatem / qui / qui est eius infinitum / et etiam /
 in se ipso non est / et in se ipso est. Sicut in
 de anima rationali que per equalitatem sue memore
 intellectus et voluntatis / ex quibus equaliter con
 stantia est / et sic de ista ignis simplicis que
 per equalitatem sue per forme et materie / eq
 ualiter constituitur / 2^a pars est de fine / sicut fit
 divine bonitatis in se et est qui equalis est
 fini divini intellectus et finis sue voluntatis / et
 sic de alijs / hoc idem intellectus per suo modo de fine
 autem qui est deus / qui deus equaliter est omnium die
 quod ad memoria intellectus et voluntate / et hoc
 idem in elementis / sicut ignis / qui tendit
 ad suum finem equaliter per calefacere / lucifa
 re et arde / et ea que de ista via diximus
 multo diffia magis / et equalitatis et ita de e. ff. g.
 "Ista autem regula docet per quem modum anima
 potest probare et demonstrare causas / effectus
 et equiparatione et finitine / ut super significatum
 est // De. 4. regula que est de mensuracoe
 ff. ff. /

2. Pars de fine

de quantitate
continua ad discret.

Ista regula e de mensurari, et
 h^{ab}et duas p^{ar}tes ut in textu dicitur
 est, p^{ro} ip^so debet ar^{te} mensurare
 p^{ri}mo p^{ro} q^{ui}ntitate q^{ui}nta et discreta, sicut
 bonitas q^{ui}nta q^{ui}nta e p^{ro} c^{on}creta, h^{ab}et q^{ui}nti
 tates discretas coe^{le}stes et n^{at}ales, p^{ro} p^{ri}mo p^{ri}mo
 v^{er}u^m v^{er}u^m n^{at}ale coe^{le}ste bonificati^oni b^o
 et bonificare q^{ui} in q^{ui} d^{ic}ta, sicut iⁿ q^{ui}ntitate dis
 creta p^{ro}fluxa, a q^{ui}nta, et h^{ab}et est iⁿ inferi
 orib^{us} sicut s^ua q^{ui}nta, q^{ui} est iⁿ o^{mn}ib^{us} v^{er}u^m
 ex qua p^{ro}fluxe sicut, q^{ui}ntitates discrete. s.
 q^{ui}nta, et sic in h^{ab}et q^{ui}ntitas q^{ui}nta a capite
 usq^{ue} ad pedes, ex qua p^{ro}fluxe sicut q^{ui}ntita
 tes discrete. s. q^{ui}ntitates m^{er}it^o. Et hoc
 id^{em} q^{ui} d^{ic}it p^{ro} iⁿ moralib^{us}, sicut h^{ab}et iⁿ iⁿsp^{er}
 qui iⁿ q^{ui} v^{er}u^m est, v^{er}u^m h^{ab}et q^{ui}nta q^{ui}ntitatem
 et sicut p^{ro} sub ip^sa sicut plures discrete sicut
 q^{ui}ntitas iⁿustificati^oni, iⁿustificabilis, et iⁿusti
 ficare, et sic de aliis, p^{ro} ip^sa v^{er}u^m debet ar^{te}
 mensurare res in p^{ri}ma ip^sa, et suas mesu
 rationes p^{ro} applicare t^{er}bus p^{ro} p^{ro} medi^o, ut
 in textu significatum est q^{ui} medi^o desig
 natu^m est p^{ro} p^{ro}, et hoc mult^o v^{er}u^m de c. 2 de d.
 et diffinitiones d^{ic}te est q^{ui} d^{ic}antur. **Se**
xta regula q^{ui} est de qualitate signi
ficata p^{ro} p^{ro}.

non constat

Ista regula duas h^{ab}et p^{ar}tes, ut pat^{et}
 in textu, p^{ro} p^{ri}mo p^{ri}mo debet ar^{te}
 iⁿquirere p^{ro}tones, que p^{ro} ip^so sol
 ni debent, et sic de 2^a p^{ar}te, sicut est querere
 ut^{rum} deus sit bonus p^{ro} sua ip^sa bonitate, aut

de qualificatione
 p^{ro} p^{ro} et aff^{er}
 p^{ro} p^{ro}
 non constat

p^{ro} p^{ro}

141
p[er] appatū, et p[er] p[ro]p[ri]ū actū bonificandi, aut p[er]
appatū, et p[er] essentia dei ē sic p[ro]p[ri]e ordi-
nā p[er] p[ro]p[ri]etate ad etuare, seu bonificare,
sicut bō et etuare sunt ordinata ad p[ro]p[ri]e
et amare. Et vlt[im]o sit p[ro]p[ri]ū et appatū ad etuare
p[ro]p[ri]e, et iudicare. Et sic in ceteris sicut q[ui]
vere, vlt[im]o p[ro]p[ri]ū sit igni calefacere et appatū ad
sitate, et sic de motu celi et alijs. Et hoc
mult[um] regula de c. et ultima vlt[im]a de k. et diffio
magnitudis et d[omi]ni.

Septima regula que est de .h.

Per istam regula debet artista iqui
vere de t[em]p[or]e, et de hijs que sunt in
t[em]p[or]e, et hoc p[er] regula de c. et de d.
et de .i. de k. et c[on] et p[er] diffionē mag[is] et p[ro]p[ri]e
ut in textu s[er]vata ē, hoc ē q[uo]d artista iqui
vat de t[em]p[or]e p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e s[er]vata vlt[im]a et diffio
nē, sic q[ui] quē, angelus q[ui] fuit? Et vlt[im]o ē
q[uo]d fuit, q[ui] fuit p[ro]p[ri]e, et fuit q[ui] p[ro]p[ri]e sue
et p[ro]p[ri]e, vere, n[on] n[on]ales, et coe[le]stes q[ui]
t[em]p[or]e ip[s]ū angela, ex quib[us] ip[s]e angelus est
q[ui] fuit, et ip[s]e agit in illo t[em]p[or]e, i[n] quo sue p[ro]p[ri]e
tes p[ro]p[ri]e h[ab]et actū, ag[er] ip[s]e angelus c[on] illis
suis p[ro]p[ri]e in t[em]p[or]e, et hoc s[er]vata p[er] in corp[or]alibus,
sicut ignis, qui fuit in illo t[em]p[or]e, i[n] quo q[ui] fuit sua
p[ro]p[ri]a forma et n[on] ex quib[us] ē, et c[on] quib[us] ē ignis
hoc q[ui] ē, et sic de alijs ag[er] actū ip[s]e p[ro]p[ri]e
bus, c[on] quib[us] agit in t[em]p[or]e, et c[on] quib[us] h[ab]et
modū ex[er]c[er]e et ag[er] in t[em]p[or]e, hoc aut[em] regula

De temporalitate
c[on] p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e
c. .i. .g. .k.

longa e et diffusa, sed p ea q dicta sunt de pa
 fit aut attinge eas ptes vte et applicare ipsas
 ad quom, que qrit de tepe, aut de hijs q sunt
 in tpe, et ea que dicta sunt de hac vta, voluit
 p dicit vte, et diffidnes ptatis et vitatis. **De**
octava regula q e de localitate signi
ficata p. 1.

*De localitate
 cum specibz pxi
 me dicit*

Ista regula e de localitate et hie tot
 ptes quot hie pcedit vta de h. et
 p eundem modum p que hie dicta vta
 de h. suas ptes hie ista vta eisdem, sicut locus
 qui e a supma superficie celi, usq ad eiq oppo^m
 p centri vte, forma qtima hie in se formas
 discretas, fm q mult vta de. c. et de. d. et de. b.
 et et de. ff. et diffio magis et p^u, q discrete
 forme, sicut p^uia ul loca p^uicularia, i quibus
 corpa. s. ho. notat et collocata sunt de locis
 q sunt q^uerita i p^uis, i quibz p^uas ptes colloca
 te sunt, sicut locus ignis sibi p^uus inseparabilis
 collocatus e in p^ualme, et locus p^uelme in
 p^ua mercurij et sic de alijs, p hanc regula
 p^u vta vnde ad omnia q querunt de loco.

**De Regulis de. k. et pmo de pma q
 est de modalitate.**

Regula de. k. querit de modalita
 te, ut patet in textu p qua ar
 pt inquirere, quo p^u e p^u, et
 quomo p^u e in pte, et quo totu in p^uibz suis,
 et quo ista influunt p^uitudoines p^uu ex qbus

*De Modalitate
 quomodo p^uas et p^uas
 quomodo p^uas et inf^uare
 quomodo totu in p^uibz
 et q^uo p^uas influunt p^uitudoines p^uu*

Et sicut dicitur et appetas subintrantes in bonitate
 et sic de alijs principijs, de a sic distinguit ipas
 qd p unu modu e sustentata in sua celi bonifica
 tione, et p aliu modu in sua bonificabilitate
 et p aliu modu i suo ite bonificare, et ppe
 tas ponit q bonificabilitas sit ppetas actua
 et bonificabilitas sit ppetas passiva, et bonifi
 care ppetus actus influxus ab utraq, et qcor
 qcorat oes tres ee idm p eem, que eencia
 sit una exus in suis actis, et ipa i ipa, et v
 nu qcorat in alio, ita q ipa bonitas sit vo
 bono, q agit p ipam boni pductu simile per
 gangi bonitatis pductio, et sic de alijs pib q
 modu hnt exudo id qd sint, et agudo hoc qd
 agunt, et hoc mult vta de c. et d. d. et de g. et
 distio dicit et qcor, p ista vta debet averifa
 plocu q debet ee p modalitate pnestigare
 sicut qu q quo lapis sine rosa sit pntelle
 seu sensibiles, et quo eta intrat i mixtione
 qstruendo mixtu sine elatu, et sic de alijs,

De secunda regula de .b. q e de in
 stituetalitate

Ista regula e de iustalitate, et h
 q pps, ut i textu dicitur e, et tu
 tales quales hnt regula de modali
 tate, p ista aut regula debet au pquire
 ptes cu quibz pba est e agit celi, seu actu
 talis, celi sic leo i leonado, actualis sicut
 ignis in calefaciendo, sensatus in pnciendo,
 et sic de alijs, et hoc mult regula de c. et d. d.

et de u. z de g. et diffio ptatis et uirtutis /
Dicitur de ordine qui completur tunc de
pntis et de diffioibus / et de uirtutibus / dicitur
est de docendo / et c. / *De tra pte huius
libri / que est de modo docendi hanc arte*

Dicitur de docendo hanc pte duas
pma e / ut legat aucta pcedo p illu
mo que terminus dicitur de ftoz
de ordine / et p illu modu qui sequitur / hoc qd
intendimus dicitur in lecta ista / 2. p e ut no
bet aucta lecton suam in oculis / et ea tradat
polaribus cu lectones huius pte nobiles et
reuerdabiles sunt p lras alphabeti ut infra
patebit / debet aut aucta audere / quo canere
3. fige / et qd / uacuat / et qd / uacuat / sic
causa de b. c. / 3. p / dicitur sic / bonitas mag
ut / bonitas sit magna / bonitas dicitur / utru
bonitas hat intue qd / et a distincta / bonitas co
cordans / ut / bonitas intue hat eadem qd /
magitudo diffans / ut / magitudo hat intue
qd / et a distincta / Quid e magna dicitur / mag
tudo e concordans / ut / magitudo hat eadem
qd / dicitur concordans / utru dicitur hat eadem
qd / et hoc p qd / parte ad placitu mu
tando p in p dicitur / et p dicitur in p /
ut dicitur magitudo bona / ut / magitudo
sit bona / et sic de aliis / pntis istis pntibus
et qd / sup / causa de b. c. debet artista
solide legendo / et dicitur doctina soluendo

et illos terminos et per regulas de. b. c. de. c.
 et in una cedula scribere propositos et quosdam propositas
 et tradere solentibus. Omnia in ipsa cedula pro
 solares repetere solentibus quomodo et facilius de
 ipsis recordari. Debet insuper ad id in actuare
 causa de. c. d. e. i. f. figura sic. Quid est
 magna dicitur propositas. Quid est magis dicitur quod
 Quid est magna dicitur quod dicitur. Quid est magis
 dicitur propositas. Quid est magna quod quod dicitur
 Quid est magna quod propositas. Quid est magna
 quod dicitur propositas. Quid est magna propositas quod
 est magna propositas quod dicitur. Quid est magna
 propositas propositas. Dicitur propositas et quod ex quo est
 dicitur propositas et quod dicitur ex quo est. Dicitur
 propositas et propositas ex quo est. propositas quod et quod
 dicitur quare est. Quid est quod quod dicitur et
 propositas. Peracta ista enunciatione propositas causa
 per mixtionem propositas et utay de. c. d. e. Debet ad
 solentibus quosdam propositas et in una cedula scribere
 propositas et quos tradere solentibus ut solentibus
 facilius recordari et repetere solentibus. Recipiendo
 in cedula. 20. propositas et quos. Et gratia doctrine
 propositas per quos solentibus volumus brevitatis. unde
 sicut diximus de causa de. b. c. m. 3. p. 1. et de
 causa. c. d. e. i. f. p. 1. sic per ad ad propositas
 proponere et questionare ad placitum alias
 causas. Solentibus autem primo questiones propositas
 circa causa. b. c. que est de eadem figura de
 solentibus quomodo causa. b. c. 3. p. 1.

Quando que primo veritas sit
magna. **S**olutio affirmativa e
tenenda. ut mult. regula de b.
et 2^a p^{er} r^{eg} de c. ut bonitas sit magna
hinc ipse primus verum n^{on} et coeete bonifica
bonifica et bonifica sine quibus bonitas no pot
e magna. hoc idem requirunt diffines bo
nitatis et magis. omnia aut ista eent desti
ta si negatia teneretur. que destructio e
imposs. / 2^a q^o qu^o dicitur veritas ita
hat genera distincta. **S**olutio. R^{es} e tenendo
affirmativa p^{er} r^{eg} de b. et p^{er} 2^a p^{er} r^{eg} de c.
ut bonitas hat coeeta genera distincta.
s. bonifica bonifica et bonifica q^o sunt de sua coeeta
et ipa de ipis. cu^m quibus h^{ab}et nam distinguendi
alia p^{ri}ma bonifica. sic quibus n^{on} distingui
no pot. Et hoc requirunt diffines bonitatis
et d^{ic} negatia aut hoc oia p^{ro}bat. t^{er}cia
q^o d^{ic} qu^o dicitur veritas in d^{ic} h^{ab}et coeete
genera. **S**olutio affirmativa tenenda e. ut diffi
nicio magis sit da magis d^{ic} magis p^{ro}bat
bonitate. et hoc idem de diffine bonitatis. ut
cu^m magna q^o sit ro bono q^o agat bonum. et
talis q^o e bona. et bonum e ca^usa et sua
p^{ro}bat e mala. Et hoc oia declarat regula
de b. negatio v^{er}o h^{ab}et oia p^{ro}bat. / q^o q^o qu^o d^{ic}
quid e magna d^{ic} **S**olutio magna d^{ic} e illa
que iⁿ e magis distinguit ut n^{on} magis
magis p^{ro}bat et magis q^o sunt idem p^{er} coeeta

et idm cu mag^{ie} et hoc mult. 2^a p^{ar}te de
 c. et diffio mag^s mag^s dico mag^sficatis
 d^{ra}m et hoc et mult diffio d^{re} it ponat
 l^ume in ee mag^s ad declarand^u sua nam/
 sua p^{ri} et suu fine Regula aut de b. hoc
 declarat negatio v^o hec omnia p^{ro}ut / q^o q^o
 qu^o d^{re} ut^m mag^sudo hat ee^{te} q^o d^{re} Solo
 v^o d^{re} e q^o sic na. 2^a p^{ar}te de c. hoc requit
 sine qua mag^sudo no est hoc q^o e nec poss^u
 nat^ulit^{er} inf^{er}re magna q^o d^{re} in alijs p^{ri}ncipi
 is / et destrueret. 3^a p^{ar}te de c. sine qua
 mag^sudo no poss^ut mag^sficare boitate / nec
 aliud p^{ri}ncipi cu sua ee^{te} q^o d^{re} u^o p^{ri}ncipi per
 qua p^{ri}ncipi est p^{ri}ncipi / Regula de b. affirma
 tiva^z declarat negat^uz no / Et hoc idm dif
 finico q^o d^{re} et circula^o p^{ri}ncipi fige / q^o q^o
 ut^m d^{ra} hat ee^{te} q^o d^{re} / oluco ad v^o d^{re} ist
 q^o d^{re} deb^{et} aut^u q^o d^{re} d^{ra}com p^{ri}ncipi fige / ho
 e q^o d^{ra}m ponat i q^o d^{re} u^o d^{ra} distincta et
 q^o d^{re} in d^{ra} u^o d^{ra} distincta et q^o d^{re} d^{ra} /
 Regula de g. cu Regula de b. hoc declarat
 p^{ri}ncipi affirmat^uz q^o d^{re} q^o d^{re} q^o d^{re} d^{ra}m
 p^{ri}ncipi u^o d^{ra} eata e sibi app^{ri}ncipi sic d^{ra} q^o d^{re} in
 q^o d^{re} e sibi app^{ri}ncipi p^{ri}ncipi d^{ra}m / Et hoc
 mult d^{ra} q^o d^{re} e d^{re} / d^{ra} e de sol^uo^oz q^o d^{re}
 can^o b. c. de 3^a fig^uz sequit^u de sol^uo^oz can^o
 de c. d. e. / de q^o d^{re} fig^uz / *De sol^uo^oz
 q^o d^{re} can^o c. d. e.*

Quid est magna diuinitatis? Soluere
magna diuinitatis significatio est in 2.
parte vnde de c. / ubi significatur quod pro
testas habet magnam diuinitatem per intus per se possibi-
litate / possibile et possibile quod sunt de sua essentia
et cum quibus habet magnam diuinitatem / et hoc multum
regula de d. / per 2.^{am} partem / vnde de e. per prima
et 2.^{am} partem / ut patet quod est per se stabile et naturale
sit ex uno possibilibus possibilibus et possibi-
formaliter / ut tendant ad suum finem / qui possi-
ficabilis est / tunc ut / quod in sua essentia quiescant
natura / omnia que diximus affirmata operantur / ne
deseruit / quod diffinitionem magnitudinis / diuinitatis
et patris / *De questionibus eiusdem cause*

Quid est magna diuinitatis? Soluere
magna diuinitatis est illa que mag-
na est per magnitudinem / magis / et magis / et
per diuinitatem diuinitabilem et diuinitatem
que sunt de essentia diuinitatis / et per concordantiam
concordabile et concordare / que sunt de esse concordare
et hoc multum affirmata / quod per 2.^{am} partem vnde
de d. / et per diffinitionem magnitudinis diuinitatis et concordare
natura autem hoc non multum / et per te nolle appetit quod ipsa est
falsa / *De solucione hanc questionis*

Quid est magna diuinitatis? Soluere
magna diuinitatis significatio est per diffinitionem
et per 2.^{am} partem regule de c. / et et

1. que de esse magis

et iam p[ro]p[ri]a r[ati]o de .d. hoc e[st] qu[od] plures res q[ue]
 sunt distincte p[er] s[e]m[etip]s[um] sunt distincte p[er] g[en]er[ati]o[n]es
 cu[m] suis p[ar]tibus coe[le]stibus p[ri]ncipaliter sic ignis et aqua p[er] igni-
 flicat[i]o[n]em et ignis et refrigerat[i]o[n]em refrigerat[i]o[n]em
 sunt contraria, et differe[n]tia magnitudinis et duritatis
 Et hoc q[ui]d diximus mult[um] affirmat[i]va p[er] diffi-
 nitates et r[ati]o[n]es sup[er]dicatas, negat[i]va aut[em] non
 Et sicut diximus de igne et aqua intelligi
 p[otes]t de s[ub]stantiis separatis, ut p[otes]t de s[ub]stantia bona et ma-
 ligna. *De solucione q[ue]s[t]io[n]is t[er]cie figure*

Quid e[st] magna d[omi]no p[ri]ncipii, ad h[ab]e[n]d[um]
 q[ua]ntu[m] v[er]u[m] e[st] q[ui] magna d[omi]no p[ri]ncipii
 e[st] qu[od] ip[s]u[m] d[omi]no p[ri]ncipii p[er] s[e]m[etip]s[um] coe[le]ste et
 nat[ur]ale p[ri]ncipat[i]o[n]i p[ri]ncipii et p[ri]ncipat[i]o[n]i q[ui]
 sunt de e[ss]e ip[s]o, et cu[m] magificati[one] magis et magis
 q[ui] sunt de e[ss]e magis, et hoc mult[um] 2^a p[ar]te r[ati]o[n]e de
 .c. et 2^a p[ar]te r[ati]o[n]e de .d. et et differe[n]tia d[omi]na
 co[n]s[ist]it et p[ri]ncipii p[er] affirmat[i]va, negat[i]o aut[em]
 in o[mn]ib[us] q[ui] dicitur. Sed in n[on] p[otes]t p[otes]t q[ui]as se
 quentes et o[mn]es alie s[ub]stantie, sicut ex[em]p[lu]m i[n] p[ri]ncipii sup[er]
 ficit, ut i[n] alijs, ex[em]p[lu]m materia solarib[us] ve
 liquat[i]o[n]e. In p[ar]tibus aut[em] q[ui]stio[n]i p[ri]ncipii
 docet artista applicare d[omi]nos ad solucio[n]em
 q[ui]stio[n]i. *De quarta p[ar]te p[ri]ncipii
 que est de i[n]uestigat[i]o[n]e*

Ista p[ar]s d[omi]ni d[omi]ni in p[ar]te p[ri]ncipii, p[ri]ncipii
 qualiter d[omi]ni i[n]uestigat[i]o[n]e p[ri]ncipii
 explicitos, qui sunt in p[ri]ncipii
 et regulis, sicut q[ui]do queritur

ut^m deus sit ita potens p sua pte sicut
sciens p sua sapiam / debet ei a^{ta} plocem q
vere p. b. o. ff. / 2. ps. qm estigat a^{ta} p
t^m nos no oio explicitos, n oio explicitos, sic
in angulis. 2. ps. ubi dicitur me p^muale z p^mu
ale / me p^muale z p^muotuale / z me p^muote
tuale z p^muotuale / q signat d^m / q^m / et
q^m / ~~quod dicitur in p^m de possibili
tate~~ qui sunt t^mini expliciti, et sic de alijs
t^mangulis / sicut quod dicitur v^m angli sunt sub vna
spe / in qua q^m t^mini sunt no oio expliciti
z d^m / t^m ad t^mini explicitos. s. d^m /
q^m / et q^m / sicut quod dicitur in p^m de
de possibilitate, q^m / resuabile z ad p^m / et
d^m / affirmatio / z negatio / ad b. / v^m / z
sic de alijs // 3. ps. e. quod a^{ta} / qm estigat t^m
nos sic / per ista p^m . p. q signat lo^m / z p. q
signat v^m de . c. / et h. q signat p^m v^m de . c.
et n^m q signat maiortate / et n^m p m^m
tate / it^m p^m z actus ad maiortate z c^m
litate / gaudiu z quies ad g^m / Relacio z
actio z o^m ad efficiete mat^m z forma /
et sic de alijs / et iustia q signat p c^m
te aut v^m z p^m z t^m / ad equalitatem / Adhuc debet artista
q^m / p^m / p^m / cu v^m / z v^m / cu regula / p^m
t^m / quicq^m p^m de illa mixtione facta p
applicat^m ad p^m / affirmat^m / ul negat^m
ut in textu dicitur est / **De quinta pte q
est de iudicando.**

Ista pars dividitur in tres partes, prima pars est de evacuacione anime, per quam anima pleneat maximas et per maximas quod est et sunt plures dicitur inueniendos per primum et vltimum, que explicite, ut implicite sunt in finibus primum et questionum, et hoc exempli gratia super capitulo de docendo. 2a pars inueniendos consistit in mixtione primum et vltimum, per quam anima attingit lumen signum, quod lumen iudicat plerumque in infimo de mixtione dicens. 3a pars est de declaratione vniuersi primum cum alijs et aliorum primum cum vltimum et vltimum cum primum sicut super in capitulo de ordine in tractatu de diffinitionibus primum dicitur. Cum ad obprobando illas quod dicitur attingit suum desideratum affirmando id negando. *De sexta parte que est de applicatione.*

Ista pars dividitur in tres partes, prima est de applicatione primum et vltimum ad primum, ut patet quod dicitur. s. soluendo quod est. 2a est de modo applicandi ad plures res ad unam et eandem quod dicitur. 3a est de applicatione istius primum que generalis est ad alias res particulares. primo dicendum est de prima que dividitur per 10. quod est, prima est vltimum sit. 4a est et ad hanc quod dicitur debet ad applicare deum quod est et generalitate, que prima generalia sunt ad quod dicitur. s. que specialis est. et sic de regula de b. c. d. et modus applicationis est sic. s. que est sufficienter de quod est et generalitate et vltimum per que fit generatio et corruptio, et hoc

L.

taugulando, q̄draugulando, et circumlato
sicuti etiam in quo ignis h̄t vim t̄augu-
lā influendo suā caliditate aere p̄ lineam
rectā, et recipiendo siccitate aere p̄ lineam
rectā, et h̄ p̄ modū ḡnācois, linea aut̄ que
ē de aere, ē ad terrā p̄ modū corrupcois, cū
sit ex punctis q̄t̄is, hoc idē ē de t̄augulo
aeris, qui influunt suā humiditate aque, recipi-
ens caliditate ab igne p̄ modū ḡcois, et h̄ q̄
ē de aqua usq̄ ad ignē, ē s̄m corrupcois, hoc
idē ē de t̄augulo aque, q̄ recipit humiditate
ab aere, et influunt suā frigore aere p̄ mo-
dū ḡcois et ḡnācois, que fit ex linea corrup-
cois, q̄ ē int̄ aere et terrā, recipies frigore
te ab aqua influunt suā siccitate igni ḡnā-
cudo ex h̄a corrupcois, q̄ est int̄ aqua et ignē,
q̄t̄raudo, vñ p̄ q̄. 4. elementū nō ē vitū,
cū. q̄ sufficiat p̄ p̄ditos. q̄ t̄augulos ḡnācois
et corrupcois. Et ea q̄ dicta sunt volunt
difficiles q̄ d̄re q̄c̄ et q̄t̄retatis, et ita
de. b. c. d. p̄ negatīa, p̄ affirmatīa nō
vñ cū hoc ita sit, data ē doctrina de applicacōe
d̄re et q̄c̄ et q̄t̄retatis, q̄ ḡnālia p̄t̄ sunt in
applicacōe p̄ale p̄ negatīa, Et h̄ idē de
applicacōe itaq̄, q̄ ḡnāles sunt ad applicandū
ad q̄es p̄ticulares, dicit aut̄. q̄ t̄augulū de
notant quadrangulū, et reuertuntur in circulū,
sicut linea de igne usq̄ ad terrā, et de terrā usq̄
ad aquā, et de aqua usq̄ ad aere, et de aere
usq̄ ad ignē, et deinde de igne usq̄ ad aquā
et de aqua usq̄ ad terrā, que affirmant. q̄

regiones, et q. temp. s. Ver, estate autumnum
 et yeme, qd est impo si est q. elementu de
 titulo ante sic sicut ignis qui subitrat i aere
 calefaciendo, et aer i aqua humefaciendo, et cale
 faciendo, et aqua i terra siccificando hume
 faciendo, et calefaciendo, et terra in igne, cu tibus
 huiusmodi acquisitis, et cu siccitate q est sibi plus hu
 dus // Et in isto passu appet quo eta intrant
 in mixto triangulare, quadrangulare, et cir
 cularit, et quo ex tti mixtione orunt 3. se
 pdate, triangulare, quadrangulare, et circula
 ris, Et existis gualibz figuris canit similes sic
 pticulares i mixtis etatis pialibz et piodm
 Enig // unde data e doctrina applicandi guales
 figuras ad piales, et pticulares, p applicacom
 sive gualis, et gualitatis, que guala sunt pial
 p que quiete sunt dute figure guales, 2. qo
 est ut dicitur sic, de omni plom debet ai appli
 care, 2. ai circularcom pnie fige ad pua regula
 q quiet ai affirmaco, no ai negacone, ut i
 ipa ita, et in dicitur circularcom significati e, pte
 rea debet ai qsdare diffion bonitatis, ubi dr
 bonu e ee, p bonu e deuce, et malu e ipu no
 ee, postmodu debet applicare hoc dutu ad ita
 de. ff. et ad diffion magis, i quibz pmet q si
 deus no e, maioritas et malu dunt ai ee, et
 minoritas et bonu, et dunt ai ee, cu iullo
 ee sit tui de yfaco bonitatis, q de puacione,
 qd e impo, et qo pua itam, et diffion boni
 tatis, et maioritatis, et gte et fmg, Est g
 affilia tenda, negatua aute no, qz omnia de
 truit, qm debet ai applicare 2. am ptem
 regule de. o. ad duta dom, cu pua pmet

2

148

sunt angeli, ad qd pnd e p affirmatna, et
penitend e ad angulu drem e figa, dicitur
sic, q si negatna tenetur, patitur dicitur
angulus drem, et p qm totu uniuersu, qm non
est tra int intellectuale et intellectuale. s. int
stas pnales, no qmctas organos, q magis sit
sites do, se fut, q sbe int quas e tra pnales
pensual et pensuale, et int pensuale et intellectu
ale, ut q no sequatur hoc igneus, dicitur e
p affirmatna q angeli sunt, et carencia eoy
uniuersu sustere no possit, q affirmatna de
.b. et difficos magis abontatis // Qmta qstio
est ut sint mali angeli, et pnd e p angulos
t anguli de .b. c. d. tenedo affirmatna, qui ne
destruit angulu de .d. sine quo no est magna
distancia p angulu de .c. ad angulu de .d. qua
distancia requirit difficos magis diuors, po
tastatis, sapie et gte, que diffiones p pnam
rtam recedibiles, iure, et amabiles sunt affi
mando, negando no. / 6. qd e ve' mundus sit
et mag, ad qua vnde e p negatna applicando
difficom pu' ad negatna, ut deus p sua boi
tate infinita, sit pu' pnam simpliciter ad
bonitate finita, sicut sua etnitas ad diuom
finita, et hoc idm de magis et de alix pu' p
fige conlunt, hoc aut no est, si affirmatna
est da, qui etnitas dei, q infinita e, no est
pu' pnam simpliciter ad diuom mundi, que
etna est de se simpliciter, et hoc no mult pna
vta, q requirit q quicq e in do omniu sit
magis recole, intelligibile, et amabile, et qlibet
pu' pme se applicatu do, sit circularis pns
p infinitate pu' mundi, q uicio finita sit

f

6

Uo q sola eternitas dei patet in no tempor an
durum mundi p infinitate durou, sicut bonitas
deu e p infinitate e pa finita bonitate
mundi, qm qm vni tangit p m oia tangit cu
lure, ut i pma figa dicitur est, p n debet
artista q scire diffion ptatis equalitatis
etiam de g, ut significatiu e, q si mundus
sit etnus, et infinitas e appata ptati mundi
~~cui ptati est pta finitas~~, ut sit infinita
p durou exudo z agudo, cu eternitas mundi
no possit ee sine exuda z aguda ptatis mu
di, cui ptati est pta finitas p exuda z age
riam, cu ptas mundi p m sum goug sit finita
exudo z agudo, vnde cu ptas no possit age
nes maior ee p a exuda q p se ipam nalic,
hoc e p eternitate mundi, pma regula tenet
oide negatiua, Affirmatiua aute no, cu
affirmatiua he oia destruat, Et hanc uosa
e oide diffio equalitatis, concludit q q mu
7 dus sit pncipatus et no etnus, A. qd e vtru
sit vng iustus in oibz hoibus, Et vna e p ne
gatiua, applicando ad qdem. Et p m vste
de c, et de d, z de g, et de e, z de ff, 12
de b, et diffion ptatis z sapie et durou
et finis, et hoc isto m. s. si vnus iustus in
gnc, destruit. 2a p m vte de c, et modo q
iustus no he p m vnu vnu z vnu, uacate
et coeete iustite iustigibile, z iustie, p
appatu in quolibet homine, qm quo hore est
iustus acutalit, p modu z p m vte de d,
et de c, p q sunt plures iustus, sunt p m p
2a p m vte de c, z de d, et p pma p m
regule de g, z et p vlam de e, qui si sunt

plures intellectus formaliter ex suo proprio coessentiali
 et quaturali et primo intellectu pure et intellectu
 et primo finis per 2^{am} prem erat deinde recedere in
 tellegere et dilige per diffionem diversis partibus et
 sapie et hoc multum de b. p. negat huc. s. te
 uendo qd no sit unus intellectus naturalis per plu
 res. Affirmativa autem hec oia destruit. qd qd
 e. ut sit una forma generalis corporea sicut
 e una generalis materia. Ad qua rudi e per affirma
 tiva applicando. 2^{am} prem ut de. c. et de. d. et
 et ita de. ff. et diffio partibus per medij. Ap
 plicando autem. 2^{am} prem ut de. c. ut sita mundi
 hat in se coessentiali primarie de. z. mite. sic forma
 generalis sic materia utem per quoniam eay ad
 mite qd no est per negatima. cuius veritas est
 impossibilis. cu talis per p. dicitur sit uita sbe
 mundi. ita debet autem applicare ad qd. 2^{am}
 prem ut de. d. qd d. qd sic sita leonis. v. se
 a. et sunt ex pte forma et materia. Et. 2^{am} per
 particularis materia derivata e a in vti. sic
 particularis forma derivata e ab vti forma.
 qd si no. materia particularis est sub ma vti. et
 forma particularis a. d. e. qd ext. causa na
 turaliter qd e. m. p. et qd ordina. vni. s.
 et diffionem diversis qd. et medij. et v. s. t. a. y.
 de. ff. et de. b. qd dicitur qd qd affirmativa e
 tenenda. cu negatima hec oia destruat. qd
 qd vti ma rationalis sit immortalis. Ad qua rudi
 est per affirmativa applicando ad hanc pte
 diffionem partibus et finis. et. 2^{am} prem ut de. d.
 et diffionem magis. et et vti de. b. qui per 2^{am}
 prem ut de. d. significat e. qd ma e immortalis
 cu no sit de partibus corruptibilibus sic corp.

8

9

in animalibus quod corruptibile est et mortale
 ipse quod est de partibus corruptis, et multum de b. et
 ultimum de b. quod anima non habet in quo sit corrup-
 tibilis, et diffinitione magister videns in abiat mor-
 talitate et immortalitate in angulis de b.
 c. c. 1. 2. figura, et sic de diffinitione partium et
 finis, que omnia destruita essent, si negantia
 teneretur. 10. q. 1. ut caritas esset sus-
 cipiat augmentum et de venientia. Et videtur
 per negantia per diffinitionem partium, voluntatis
 et regula de b. et de b. qui per affirmantia
 sicut cresteret esse per certum caritatis,
 sic cresteret aut devesset actus caritatis
 et voluntas non habet libertatem ad multiplicandum
 aut diminuendum actus caritatis, quod est quod
 diffinitionem sue partium, est quod negantia tenenda.
 Ad hoc quod dicitur per regulam quod affirmantia,
 Sequitur de ut applicandi plures voces ad
 unam et eandem conclusionem.

Questio ut veritas sit in deo ita potius
 sicut voluntas. Solucio. b. e. g. ad
 istam quoniam volumus applicare co-
 luptam que est in tabula de b. e. g. ad dandum
 doctrinam, quod quibus causa huius conclusionis appli-
 cabilis est ipsi quod, et hoc factum tenendo af-
 firmantia quod negantia. Et prior dicitur
 de b. e. g. dicens sic, fit si negantia tenetur
 destruitur 2. pars ut de c. et diffinitione equalita-
 tis, quod destructionem non sequitur ut de b. e. g.
 et hoc quod bonitas non habet in. 2. spe partem
 equale bonificat in, bonum et bonum, amant in ama-
 bili, et amare voluntatis, que que equalitas est
 contra diffinitionem partium, quod partem est defectiva a

pte bonitatis / pfectura v a pte voluntatis / et
 diffio bonitatis est defectiva q no est tanta
 no bono ut agat bonu / sicut voluntas volito
 ut agat volitu / hoc aut no qstuit diffio vo
 luntatis / nec regula de .g / cu ptas sit ita pta
 bonitati sicut voluntati / Et hoc mult vta de .b /
 et de .e / ut bonitas hat ita sua pta fine v sui
 generis sicut voluntas sequitur q q affirm
 est da / negatia ante no / b . et . b / nega
 tia sigt q nec b^o / z ptate dei est dra per
 cenaa / si bonitas no est ita potus p potntia
 sicut voluntas / q ubiq sunt mag et min op
 teat dare drau / et ne sigt q atq ptatis est
 di magna a pte voluntatis / et pms a pte bo^s
 Tale aut distmactio no mult vta de .b . e . g /
 nec diffio bonitatis ptatis voluntatis / z dicitur ad
 cluditur q affirmatna ee vera / b . et . e /
 nega^a sigt q voluntas e pns ul potus pua^o
 p ptate q bonitas / Et sic sigt q in ee di cent
 plures quantitates / et p qus passio bo^s / et actio
 voluntatis / et sic de matia / cu passio sine ma
 ee no possit / h^o aut no mult diffio voluntatis bo
 nitatis ptatis p^o / nec regula de .b . e . g / q af
 firmatna e da / b . et . g / nega^a negat qere
 in b^o / cu quies no possit ee i minoritate / et ne
 gat quiete i voluntate / cu quies bonitatis sit de
 fidabilis / et p qus negat quiete in ptate / cu
 ptas sit tota bona p bonitate / et bonitas no tota
 potus p ptate / va se q ne e falsa / ut mult vta
 de .b . e . g / et diffioes ptatis bonitatis voluntatis
 et finis / b . g . t . b / negatia pot drau p cem
 dit bonitate z voluntate / exite voluntate mag

potētia q̄ sit bonitas / et potētia q̄ tota volun-
tas nō ē bona / cū hoc ē quo voluntas excedit
bonitate nō possit ēē bonū postq̄ bonitas ad illu-
minem nō attingit / vñ se q̄ voluntas ē sibi ma-
lice / cū sit sibi malū nō ēē tota bonā / tale
aut positiō q̄ se ex nō / nō mult ita de b. e. g.
nec diffinōes bonitatis voluntatis et dicit vñ
p̄ q̄ affirmatiua ē tenenda / b. g. t. e. / nega-
tiua potētia voluntas nō ē p̄ totū bonū / in q̄ diligit
nō diligit tū bonitate q̄ bonitas ē diligibilis / nō
diligit se ēē tota bonā / q̄ dicit q̄ sapiam et bō
et diligit malū / q̄ nō mult ita de b. e. g. / nec
diffinōes p̄tatis bōs voluntatis et p̄tatis / p̄tatis
travā / b. g. t. g. / nega-
tiua potētia p̄tatis in bōs
voluntate / q̄ q̄ voluntas nō mult q̄ bonitas sit
ita potētia sicut ipa voluntas / et bonitas mult
ēē ita potētia sicut ē voluntas / et sic negatiua
potētia q̄tatis et dicit p̄tatis in bōs bonitate et
voluntate / et p̄tatis p̄tatis quietis / hoc autē
q̄ regula de b. e. g. / p̄tatis nō p̄tatis / nec p̄tatis
diffinōes bonitatis voluntatis et finis /
/ b. t. b. e. / nega-
tiua potētia dicit in p̄tatis q̄ p̄tatis
p̄tatis bonitate cū minoritate / et voluntate cū
majoritate / et p̄tatis p̄tatis limitatiōne / et
malū / q̄ ē q̄ diffinōem voluntatis et bonitatis
p̄tatis / et ita de b. e. g. / q̄ affirmatiua ē tenenda
/ b. t. b. g. / nega-
tiua potētia dicit in p̄tatis quietem
p̄tatis bonitatis et voluntatis / q̄ bonitas q̄tatis
cū in fine minoritatis / et voluntas in fine
majoritatis / et p̄tatis quietis in fine minori-
tatis a p̄tatis bonitatis / et in fine majoritatis

151

a pte voluntatis / Et talis distinctio finis et
quietis p vltim de .b. e. g. sustineri no pot, ut
fm diffiones bonitatis, ptatis, voluntatis et
finis, concludit q affirmativa est vera
/ b. t. e. g. / ne pot q pl^l no quiescit i bo
net i voluntate, cu bonitas sit fm malicie, et
p qns voluntas, qui malu est bo in potntia
qua ht ex pte ptatis, q no possificat ipam infi
nite, et ho e viciu q voluntate, q hoc diligit
Male aut viciu aut tlem malicia ita de .b. e. g.
et diffioes bo^s pl^l et finis sustine no pot,
vnd se q negatia e respicienda / B. g. t. b.
ne pot dnam int ptate et voluntate, cum
tota voluntas sit infinite possificabilis per
ptate, no ptas infinite diligibilis p volu
tate, i q^l diligit q ptas sit defectua a pte
bonitatis, qd e malu q bonu, et tale dis
tinctionu no mult ita de .b. e. g. / et diffinac
ptatis voluntatis et drc / se q q ne e nulla
/ B. g. t. b. / ne pot q pl^l e odibile, et
iustia fm in q^l no facit ita potus pl^l bo
nitate sicut voluntate, Regula aut .b. e. g. et
diffioes bo^s voluntatis et pl^l, ipm a dicitis
odibilitate et iustia excusant p affirma
tina, vni se q ne e falsa / B. g. t. g.
negatia ponit infinitate ptatis et finis,
et supbia voluntatis, qui ptas no pot tm agere
a latere bonitatis q^l a latere voluntatis, vna
cuq finis infirmitas e, et voluntas hoc mult
rode supbie, hoc aut ita de .b. e. g. / et diffi

in oēs p̄tatis et volūtatīs et finis in eē
divina sustine nō p̄t̄, nec in hoc quiescē
p̄t̄ quiescit p̄ affirmatīa, vñ p̄ q̄ negā
ē nulla // Et t. b. e. Negatīa distinguit
m̄t̄ bonificatīa p̄ssificā p̄ncipatū p̄
cupabile v̄e maioritatis et minoritatis
cū deceat bonitate ita eē potatē sicut volū
tate // Regula de b. e. g. et diffioes p̄tatis
d̄v̄e et p̄n̄ // d̄v̄am p̄d̄ictā finitā p̄ maiori
tate et minoritate in d̄o sustine nō p̄t̄ p̄
p̄ equalitate sustinerent et requirūt vñ
p̄ q̄ affirmatīa et teneida // Et t. b. g.
Negatīa p̄t̄ d̄v̄am in fine bonitatis p̄ta
tis et volūtatīs in t̄m q̄ finis qui ē simpl̄
et unus ē d̄m̄sus in plures fines p̄t̄cularēs
hoc aut d̄v̄ta de b. e. g. et diffio p̄tatis
p̄ncip̄ et finis negant q̄ negatīo om̄
affirmatīa quēv̄cīa v̄tatis h̄t q̄ ne
gatīa q̄ p̄t̄ d̄m̄ctōm p̄d̄ictā et sic
q̄chidētur q̄ affirmatīa ē d̄v̄a // Et t. e. g.
Negatīa p̄t̄ q̄ in fine bonitatis p̄tatis
p̄n̄ ē minor quies et in fine p̄tatis p̄n̄
volūtatīs maior // p̄t̄ d̄v̄ta de b. e. g. et diffi
nicioes p̄tatis p̄n̄ et finis d̄v̄ant q̄ p̄t̄
d̄v̄e s̄v̄e rōnes quiescūt equalit̄, ut quiescūt
p̄f̄c̄e p̄ q̄ negā est nulla // g. t. b. e.
negatīa p̄t̄ d̄v̄am in d̄v̄a volūtatē in q̄
q̄t̄m̄t in se vñ p̄n̄ amantū et oditū
amantū q̄ diligit eē potatē magis q̄ bo
nitas, oditū q̄ odit q̄ bonitas sicut t̄m̄ p̄

152

tenus q^o voluntas, et q^o regula de b. e. g. /
et diffines p^o voluntatis et d^ore p^o d^onta
d^oam seu distinctionem no^o q^o p^o d^onta, se q^o
affirmativa sit va. / g. t. b. g. / negativa pot^o
d^oam in fine voluntatis, hoc e^o q^o voluntas
qui estit diligendo suu^o fine p^o maiortate
et i^o odicendo fine bonitatis p^o minoritate
hoc aut^o va de b. e. g. / et diffines volue
tatis d^ore et finis in e^ontia voluntatis no^o
q^o p^o d^onta, se q^o q^o negativa est nulla / g. t. e. g.
nega^{na} pot^o q^o p^o d^onta sit h^onta ex maiortate
et minoritate finis, et quietis voluntatis, cu^o
voluntas diligit magis et pot^ont, et bonitas
min^o / Regule aut^o de b. e. g. / et diffines vo
luntatis p^o d^onta et finis duplicitate finis et qui
etis p^o d^onta no^o q^o p^o d^onta, q^o d^onta q^o affirma
tiva e^o d^onta / g. t. b. e. g. / negativa pot^o
q^o in e^o d^onta p^o d^onta qui estit d^onta, quietis p^o
maiore p^o d^onta voluntatis, in minore p^o d^onta bo
nitatis, et sic se^o in ip^o e^ontia d^onta, quietis
et alia p^o d^onta q^o sunt de g^o d^onta
q^o d^onta imp^ont, ut p^o p^o d^onta de b. e. g. / et diffi
nices d^ore p^o d^onta et finis, sequit^o q^o p^o d^onta p^o d^onta
tas v^ontes q^o affirmativa e^o v^onta / d^onta
tu e^o qualis plures v^ontes applicant^o artifi
cialit^o ad vna q^o d^onta, et data e^o d^onta p^o qua
arta p^ont applicare vna ad p^o d^onta / p^o alias co
lupnas tribude sicut nos applicam^o i^o colup
na de b. e. g. / Sequit^o q^o de 3° modo. v^o de

applicatione huius scie que generalis est ad
alias scias particulares. *De applicatione huius
generalis scie ad alias scias particulares*

Pars ista in duas dividitur. primo
ostenditur quomodo artifera sciat ap-
plicare principia et regulas huius
artis, que generalia autem vicia sunt ad particu-
laria aliarum sciendarum, que subalternata sunt prin-
cipiis et viciis huius artis. // 2° ostenditur modus
faciendi quosdam pertinetes ad alias scias et
soluendi per principia et regulas huius artis. *De
applicatione principiorum huius artis ad thesam.*

Deus est primus theologice, volumus autem
ostendere quomodo haec scia est applicabilis ad
thesam. scilicet principia et vicia huius scie, que
generalia sunt applicare ad principia theologie, sicut quomodo
sicut bonitas est ad rationem cuius bonum agit bonum
et agit, quod applicari potest deo, angelo, homini, igni,
et ceteris. Applicari quidem potest ad bonitatem dei
sic. scilicet bonum est, quod bonitas dei sit ei ratio quare
producat bonum, et quod magnitudo est ad quod boni-
tas est magna, sicut bonitas et magnitudo dei
ratio deo, ut producat bonum magnum. // Et quod et in-
tas est ad rationem cuius bonitas magnitudo et ceteris du-
rant. Sicut omnes tres ratio deo, ut producat bonum
magnum et eternum. Et hoc idem per diffinitionem potestatis
et ceteris ratione cuius bonum magnum et ceteris et
potens deus potest producere productum bonum infi-
nitum potentia et ceteris. Et hoc secundum circulationem

p^{ri}me figure // ostensu est em de applicaco
 p^{ri}me figure q^{ue} g^{ra}dia sunt ad p^{ri}ma t^{er}me
 si divina bonitas manifestando // it^{em} d^{ic}ta
 q^{ue}cor^{um} et g^{ra}dia q^{ue} p^{ri}ma g^{ra}dia sunt appli
 cabilia sunt ad distinctione et q^{ue}cor^{um} que st
 in deo negando g^{ra}ditate sicut iⁿ e^{ss}encia
 d^{iv}ini p^{ro}ut^{er} distinctione et p^{ro}petas se ponit
 ut sit distinctio p^{ro}ut p^{ro}utibile et p^{ro}utibile
 p^{ro}ut p^{ro}ut p^{ro}ut noⁿ t^{er}o c^{el}is ut d^{ic}ta p^{ro}ut
 distinctio faciat q^{ue} sunt v^{er}es iⁿ g^{ra}dia // ita
 q^{ue} distinctio d^{ic}ta et p^{ro}ut g^{ra}dia distinctio q^{ue}cor^{um} // Et
 sicut diximus de p^{ro}ut d^{iv}ino ita de d^{ic}ta
 b^one mag^{is} et c^o // it^{em} p^{ri}ma m^{ed}iu et finis
 que g^{ra}dia p^{ri}ma sunt applicabilia sunt p^{ri}ma
 m^{ed}iu et finis iⁿ d^{iv}inis sicut d^{ic}to p^{ro}ut
 et c^o // In quo p^{ri}ma v^{er}es c^{el}is et
 v^{er}es sunt p^{ro}ut p^{ri}ma p^{ro}ut p^{ro}ut ut
 p^{ri}ma p^{ri}ma et finis // et p^{ro}ut ut m^{ed}iu
 Et hoc voluit distinctio p^{ri}ma m^{ed}iu et finis
 Adhuc maiortas equalitas et minoritas
 que sunt g^{ra}dia p^{ri}ma applicabilia sunt ad m^{ed}iu
 v^{er}es et equalitate iⁿ d^{iv}inis sic iⁿ d^{iv}ino
 p^{ro}ut qui est d^{iv}in^u cu^m d^{iv}o d^{ic}endo q^{ue} iⁿ p^{ro}ut
 g^{ra}dia et p^{ro}utibile et p^{ro}ut est equalitas cu^m
 sunt d^{iv}in^u p^{ro}ut a^utem et equales p^{ro}ut v^{er}es et nega
 do maiortate iⁿ e^{ss}encia d^{ic}ta et minoritate
 v^{er}is respectu d^{ic}ta bonitas et est maior est
 q^{ue} bonitas e^{ss}encia et bonitas e^{ss}encia minor // et hoc
 mult distinctio maiortatis equalitatis et mi
 noritatis et distinctio p^{ro}ut ut iⁿ e^{ss} de^o sit
 equalitas // d^{ic}imus adhuc q^{ue} applicaco qua

bonitas e[st] in bonitate e[st] // Regula de
 s. que g[ra]tis e[st] applicabilis e[st] ad vitam de. d.
 thie sicut p[er] p[ri]ma[m] p[ar]tem eius p[er] qua[m] intelli
 gendū est q[uo]d intell[ig]ens d[omi]nus e[st] ex se ip[s]o et
 nō de aliquo alio // p[er] 2^a p[ar]tem intell[ig]endū est
 q[uo]d ip[s]e intell[ig]ens formalit[er] et equalit[er] ex suo
 ip[s]o e[st] nō e[st] coe[le]sti intell[ig]entia p[ar]te et intell[ig]ere
 // p[er] t[er]cia[m] p[ar]tem sicut d[omi]no q[uo]d mundus e[st] de
 possessio[n]e et intell[ig]ens d[omi]nus e[st] intell[ig]ens d[omi]num
 // Regula de. s. q[uo]d g[ra]tis e[st] applicabilis e[st] r[ati]o
 de. s. thie sicut t[er]cia[m] p[ar]tem d[omi]ni q[uo]d intel
 lectus d[omi]ni formalit[er] e[st] p[er] suū ip[s]u[m] intelli
 gente[m] intelligibile[m] et intell[ig]ere // p[er] 2^a p[ar]tem
 suū p[er] ip[s]u[m] intell[ig]ere ut quiescat intell[ig]ere in se ip[s]o p[er]
 suū ip[s]u[m] intell[ig]ere intelligibile[m] et intell[ig]ere. Et
 sicut d[omi]ni d[omi]ni q[uo]d d[omi]nus e[st] finis o[mn]iū creatu
 rārum // Regula de. ff. q[uo]d g[ra]tis e[st] applicabilis
 e[st] r[ati]o de. ff. thie d[omi]no p[er] p[ri]ma[m] p[ar]tem q[uo]d i
 de nō e[st] g[ra]tis q[ua]ntitas, cū sit eius p[er]fectio
 p[er] ex[ist]entia[m] et agenciam p[er] g[ra]tis q[ua]ntitas e[st]
 similitudo q[uo]d e[st] de p[er]fectio[n]e ext[er]ioris ut ita
 loquar // p[er] 2^a p[ar]tem d[omi]ni q[uo]d in e[st] de nō e[st]
 discreta q[ua]ntitas sicut in intell[ig]entia d[omi]ni i q[uo]
 suū coe[le]ste et co[n]sistat intelligens p[ar]te et intell[ig]ere
 nō h[ab]et q[ua]ntitate[m] cū sit d[omi]ni p[er] ex[ist]entia[m] et sic
 q[ua]ntitate g[ra]tis sine qua q[ua]ntitate g[ra]tis
 ma, q[ua]ntitates discrete e[st] nō p[er]tinet // Neq[ue]
 tamē q[ua]ntitates discrete d[omi]ni sūt aliq[ua]nt
 situdines p[er]fectio[n]is intell[ig]ens p[ar]te et intell[ig]ere
 ut p[er] effectū sūt intelligibiles, aut cognoscibiles
 // Regula de. g. q[uo]d g[ra]tis e[st] applicabilis e[st] r[ati]o

de g. thie / p. p. aut p. p. sicut dicitur bonitas
que ita p. et p. h. b. et unitas et
nave sicut dicitur p. p. et voluntas
amare / p. 2. aut p. p. sicut dicitur p. p.
qui sic app. p. p. sicut dicitur p. p.
tas dicitur volutate eate velle / Regula de h.
multas h. p. g. et applicabiles sunt
p. p. thie / v. t. p. sicut dicitur / Deus q.
fuit in t. p. agudo et d. t. p. et q.
est etius dicitur sic t. p. d. t. p. ut
bono bonificando. Et sic dicitur t. p. p. t. a.
p. p. ite de d. sicut p. q. p. p. de c. et h.
regula longa e et diffusa / sufficit en hoc q.
de ipa dicitur est / Regula de q. q. g. est
applicabilis a regule de q. thie sicut dicitur
qui t. p. p. locu / cu sit p. p. q. co
p. p. t. p. cu sit etius / et sicut sicut in
tellectus cop. p. oia loca / i quibus sunt
plura aua eata / et sic de aliis / h. aut
regula sit diffusa / tu sua applicaco p. p.
e p. ea q. dicitur sunt de ipa / Regula de
modalitate q. g. est applicabilis e ite
thie de modalitate / sicut dicitur dicitur in
tellectu p. 2. p. p. ite de c. qui p. p. h.
modu ex. 3. res. s. intelligit. p. p. et
p. p. / et vni in alio / et om. tres p. e. i
ip. p. p. / et ip. in ip. / et modu h. ut in
fluat sua p. p. d. p. p. p. p. p. p. p. p.
lico et humano / Regula de p. p. p. p. p.
que e g. applicabilis e ite de p. p. p.
tate thie / sicut dicitur qui dicitur d. cu sua
bonitate bonu / cu sua mag. mag. d. d.
bile cu sua unitate / p. p. cu sua p. p.

27 / Et sic deus qui agit in se virtute sua
 sua bonitate magis 27 dicit sic sicut in
 di ut ipse agat naturaliter cum suis partibus
 et coelestibus. s. sua forma et materia et cum
 suis particularibus iudiciis. s. cum igne hinc
 leone et 27. data est doctrina que applica
 vi sunt per generalia et regule que generales sunt
 principiis et virtutibus que sunt thespales // *De
 applicacione principiorum certarum huius artis ad sol
 vendum quodam*

Dicitur enim in predicto capitulo applica
 tione de modo applicandi quod sol
 vendum quodam que queritur utrum
 deus sit et quid est deus et utrum deus
 sit ita potius sic deus voluntas et in solvendo
 predictas quodam danda est doctrina ad applicandam
 istam artem ad solvendum quodam thespales. Sed adhuc
 proponimus ipsam applicare quod desideramus plura
 aliquas quodam thespales sicut querere utrum deus
 agat in sua esse cum tota sua potestate infinita
 dicitur autem tenedo affirmativa sic per dif
 ferentiam ut possibilitatis et per ultimam regulam
 de p. / quod si deus non agat in sua esse cum tota
 sua potestate infinita bonitas magnitudo et 27
 non possent habere actus infinitos cum deus potius
 non habet actum infinitum quod cum infinitate po
 testatis infinite habet deus voluntas magnitudo
 eternitas infinitate infinite et eterne quod est
 quod prima regula et differentiam bonitatis mag
 tudinis et 27 per se quod affirmativa est tenedo

Quenitur ut deus diligat tñ accñ
bonitatis et p̄tatis, q̄ diligit accñ suo iustitias
et voluntatis, et dicimus q̄ sic, ut mult̄ p̄ma
regula et. 2. p̄p̄ r̄e de. c. / et diff̄io finis
bonitatis et voluntatis / **Q**uenitur ut deus p̄p̄
possit agere de bono cōto i se ip̄o q̄ in dātā,
et dicimus q̄ sic, ut mult̄ regula de. b. e. g. / q̄
regula de. b. plus recolat iustitias et diligit de
bono si deus agit de cōto i s̄bo cōto q̄ in
s̄bo cōto, et regula de. c. / p̄ dātā p̄p̄m dicit
q̄ plus ē ibi de accōe / et p̄. q̄ p̄p̄m dicit q̄
plus h̄t deus de accōe / et regula de. g. dicit
q̄ magis ē bonitas r̄o bono plus ē ibi de app̄
acōe / diff̄io insup̄ bonitatis dicit q̄ mag
ē bonitas r̄o bono ut agat bonū / et diff̄io
magis dicit q̄ deus magis ambit magis
agere / et diff̄io finis dicit q̄ magis ē ibi de
quiescē / r̄e aut̄ oīa dēfinit / vñ p̄ q̄ affir
mativa ē tēdēda / **Q**uenitur ut th̄ia sit
s̄mā, et dicendū ē q̄ duplex ē th̄ia. s̄. th̄ia q̄
est s̄mā, et q̄ nō est s̄mā, illa q̄ est s̄mā ē argu
mētabilis, et illa q̄ nō est s̄mā ē ar̄dibilis, et
h̄ mult̄ r̄ta de. b. ff. g. / et diff̄iones bonitatis
sapie et voluntatis, qm̄ sicut i via p̄ voluta
te ē amatiā ad diligendū dñm, quiescēdo
suo mō i ip̄o de diligēdo, sic i via iustitias po
nit th̄iam s̄mā ad sciendū et iustitudinē dñm,
ut iustitudo suo nō quiescat i ip̄o, cū illa q̄
sit bona r̄e h̄t amabilis r̄e voluntatis, et
iustitigibilis r̄e iustitias, dicimus aut̄ q̄ q̄
ad auct̄es s̄mā, ar̄dibilis ē, et ea q̄ p̄missa

Thomas

sunt signa fuerunt in eo qd dicitur in Ioh xpus
 dixit beato thome / qd me vidisti thoma o
 didisti / et hie qui me ne viderunt et crede
 runt / thomas vidit hominem et credidit deum /
 et sic signatum fuit / qd visio e pna et eode e
 fides // questio vlt^a ee deat gualis resurreco /
 Et dicend^o e p affirmatua qd sic / ut mult
 regula de .b. ff .g. / et diffiones bonitatis sa
 pientie et voluntatis / qui sapia sit qd homo
 peccat / et sit qd ho e indicabilis / taha vita
 ut attingat suu fine / et iustia dei in ipso /
Queritur vlt^a deus plus diligit ee ama
 tus i via qd i celis / Et dicend^o e qd non
 ut mult regula de .b. ff .g. / et diffiones bon
 tatis sapie et voluntatis / qui dia bonitas equa
 lit est iustis et amabilis / et qd affir^a talem
 destruit equalitate se ipam ee multa / ne
 vlt^a beatus in patria attingit eem dei atti
 gat us agnora iutu^e / et dicim^o qd sic / ut
 mult ita de .b. c. g. / et diffiones bonitatis mag
 tudinis et finis / ut beatus quiescat iutel
 ligedo et diligedo eem et agnora / cu sunt
 idm p eencia / que ydemptitas bona e / et
 diffinatio eay eet mala / qd affir^a e vera /
Querit vlt^a deus eamit mundu ad maiore
 fine que dilige potuit / et dicim^o qd sic /
 ut mult regula de .b. ff .g. / et diffiones bon
 tatis sapie et voluntatis / qui deus tantu
 eamit mundu p sua voluntate / qd p sua sapi
 encia / cu sua sapia et voluntas sunt idm et
 eiusdm bonitatis p eencia / et qd negatia
 hec destruit e nulla / **Q**uerit vlt^a ho cre

4.
 // Pat destr^o ne / q
 destr^o e mala et
 odibilis

nō pot. saluari.

in deo nō ē nolle.

deus de deo aliqua q̄ nō sunt credenda, et
 nō credens i deo aliqua q̄ sunt credenda, ac
 deus tū se bñ credere possit saluari. Et
 dicimus q̄ nō, ut mult. rta de. b. p. g. et dif
 finitōes bonitatis sapie et voluntatis et ve
 ritatis, cū deus sit veritas sicut bonitas,
 Et q̄ sicut cū malo hō nō ē i via ad atin
 gendū finē i bono, sic n̄ cū falsitate ad
 attingendū finē i vero. Et q̄ affirmatiua
 hoc destruit ipse ē ea se dam, querit ut
 in deo sit nolle sibi coeale. Et dicimus q̄ non,
 et hoc mult. rta de. b. e. g. et diffioes bona
 tis voluntatis et p̄tatis, quī deus totus ē p̄
 euaā bonitas voluntas et p̄tas, et iō in sua
 se nō cadit nolle, cū sit q̄rū voluntati,
 quī sic nec malū q̄ ē q̄rū bonitati, p̄m
 si i deo eēt velle et nolle p̄ eēm, eēt in
 deo plures eē dūse, et q̄ deus ita quiescet
 in se p̄ nolle sicut p̄ velle, q̄ ē falsū et
 impo, q̄ negatiua ē va. Duximus de
 applicatiōe artis ad thiam, soluendo aliq̄s
 q̄nes p̄ vōes, nūc volumus facē applicati
 onē soluendo q̄es p̄ auctes, reduciendo auc
 toritates ad vnitatem, vōm, ul argumen
 torū, Et hoc facimus ad dandā doctrinā, quē
 p̄ hanc artē reducunt auctoritates ad de
 monstratiōem.

Legitur in genesi q̄ deus dixit fa
 riamus hōmī ad ymaginē et similitū
 nram. Et hic que vō deus dixit
 hoc ad signifiū i se pluralitate aut nō, et di
 cimus q̄ sic, ut mult. regula de. b. c. e. et dif

finitudo bonitatis magis potest / Quia per 2as per
 regule de .c. significatum est quod sicut in intellectu deo
 qui est deus sunt plura .s. intellectus patris et matris
 et tamen ipse intellectus est unus / sicut in homine sunt plu-
 ra ex quibus est / et tamen ipse homo est unus / Et
 sicut intellectus deus non posset esse quin haberet in se
 plura propria nec posset habere nisi esset unus / sicut
 homo non posset esse sine pluribus sibi coequalibus
 nec habere plura nisi esset unus / Sic deus non posset
 esse nisi plura haberet sibi coequalia et esset unus / nec
 posset esse unus nisi haberet plura / negatio autem
 hoc destruit quod est falsum / Sicut ysaia non crede-
 ritus non intelligeret / **Quoniam** ergo verum illud quod
 credimus de deo possumus intelligere / Et dicimus quod
 sic / **Primum** quod non simpliciter / homo enim non habet sapientiam
 aut intellectum elevatum / non potest de deo intelligere illud
 quod potest credere / quia actus voluntatis est facilis ac-
 tus vero intellectus difficilis / unde ratione signis au-
 toritatis dicimus quod sicut quia per negationem ipsa
 auctoritas est superflua / contra quam superfluitate est vita
 de .b. ff. 5. / et diffinitio boni sapientie et voluntatis
 non tamen affirmamus / quod tamen posset homo de deo intel-
 ligere quod credere / Et hoc significatum est per facilitatem
 actus voluntatis / et difficultatem actus volun-
 tatis // **Beatus iohannes** dixit in evangelio suo in
 principio erat verbum / et verbum erat apud deum / et deus
 erat verbum / **Quoniam** ergo ista auctoritas est intelligenda
Solutio / **S. ff. l.** / hoc est quod in principio quod est ante omnia
 .s. intellectus per quem sunt omnia intelligibilia / erat
 intellectus conceptus per primum intellectum / qui intellectus
 erat apud intelligentem / et intellectus erat susti-
 nentis per eum / et hoc multum .q. / et vita de .k.

ysayas.

intelligens

et regula de b. c. / et diffio bonitatis magis
plu. equalitatis finis et glie / et q. ne ha. her. oia
deseruit affirmatiua e. tenenda / Et etiam
brg. iohes. i. eodm. coniunctio. oia p. ipm. facta
sunt et sine ipso factu e. nichil. / un. q. si auc
toritas ista est va. / Et dicimus q. sic / et hoc
mult. diffio bonitatis / magis duroris et vitatis /
cu. in do. bonitas fit ro. et ut agit bonu. et mag
in p. magis / et durabile p. duron. et veru. p.
veritate / Et hoc mult. rta. de b. / et rta. de c. / p.
2. q. p. m. et r. / cu. in dia. bonitas hat. in p.
coecuaale bonificatiua bo. et bo. q. nichil. i.
p. m. q. malu. e. in quo deus no. possit quiesce
ro. rta. de g. / Et q. ne ha. her. oia deseruit p. q.
affirmatiua e. va. / Dicimus de applicatiue huius
artis ad thiam. et p. ea q. dicimus. i. p. p. r.
tis q. oibz. p. ad applicare ad alias q. ones.

*De applicatiue p. m. et rta. huius artis ad phi
losofia.*

Philosophie s. m. e. eius creatura / cuius
noticia e. desiderata / diuidit. aute
phia. in. 3. ptes. p. ma. p. e. de tuis /
in quo agitur de arte mathematico / p. moe /
2. aute de quadr. m. / i. quo agit. de arte
mathematico / Et in t. rta. pte agit. de arte
naturali / In i. aute. q. stitunt. tres. scie. de
s. mone. s. g. m. a. dial. et rethorica / Quad
m. r. q. stitunt. 2. scie. s. ar. s. m. e. musica
geometria et astronomia / g. m. a. t. t. a. si quis
q. s. d. at. de sermone q. g. m. i. et i. u. c. o. g. m. i. / dial.
veru. ul. p. m. / Retho. ornati. et id. ornati.
ar. s. m. e. t. t. a. vero e. de quantitate s. p. r. e. t. a.

. si de modo abs^{te} musica de modo relativo ad
 ponit geometria v^o de quantitate immobili, as
 tronomia de quantitate mobili, si de corp^e celesti
 et eius effectibus. / Interdum autem dare applica
 tionis ex^o in logica et retho^a solunt, et breuita
 tis, q^o minus vlt^o p^o diffusus est iste titulus
 si exemplificarem^o totis. Et p^o ea q^o dicimus
 in applicacione ad duas suas p^oas potio
 quilibet studiosus applicacionem facere, ceteris.
 Et p^omo de logica dicimus. Sicut p^omo docet
 na applicandi hanc arte ad logica. Et adde
 docerimus p^o arte solida q^oes logicales, vnde
 cu^o veritas sit vna de p^ois h^ois artis, et logi
 ca q^oidet vey i^o p^omo, sicut p^omissu^o e^o miste
 do veritate cu^o alijs p^ois, et cu^o regulis g^oalib^o
 h^ois artis p^o fieri applicaco ad p^oia logice p^oa
 lia, et v^oas i^o logica implicatas, et p^oales, p^o
 et logice q^oidare bonitate logice p^oia diffiata
 bonitatis g^oalis, et magnitudinis logice p^oia
 diffiata mag^o g^oalis, et sic de alijs. Et etia
 de v^ois, et postmodu applicando ad p^oia affir
 mado ut negando, et tenedo sitem modum
 que tenimus i^o q^oib^o p^omissis, et tenere p^ooi
 mus in sequentib^o, q^o exemplificabimus i^o solu
 do q^oes logicales. **Quert** p^omo v^o h^ois p^oia et
 logica hant idu^o p^oia, et dicimus q^o no ut
 mult diffio bonitatis mag^o p^oie v^oitatis et
 dre, qui p^o ista p^oiam naturalis q^oidat ag^o bonu
 naturale reale, et logicus intencionale, et mag^o
 tido ambit plus p^o hanc p^oiam de bono reali
 q^o logicus de intencionali. Et p^oitius magis
 attigit de veritate, q^o logica v^ois se^o diffiata

logica.

ut sunt hinc artis et sunt logices, qua dicitur
nonne affirmat destrueret, et et destrueret ut
de b. c. d. q destruat e impo, vnde se q ue
e tendit. Item q ut logice pmo consideret
genia q pps, et tunc e p distinctionem, uno e
ne plus considerat genera q pps, v. v. v. pncipii
cu genus sit pncipale, et a quo pps derivat
Alio ne plus considerat pncipiu q genus, v. v. v. pncipii
q pncipiu se hinc in v. v. pncipii i quo genus
pps quiescit, pps aut pncipiu e hinc finis. s. In
distinguo q genus, et hinc multo diffio pncipii
et maiortatis, et ita de b. e. f. Item q ut
demonstratio q fit p equipanciam, sit magis vera
q illa q fit p causam et effectum, et dicimus q sic
cu demonstratio q fit p equipanciam sit oio ve
nuta a minoritate, et p quid et q no, et
hoc multo diffio magis equalitatis, et regula
de b. et. 2a pncipii v. v. c. et q negatia oia
hinc destruit, est nulla. Item q ut genus sit
eius reale, et vnde e p distinctionem negando, ne
gando p pncipiu, affirmando p corpus et aial,
cu pncipiu sit dissimilabile, in pncipiu corpore pncipale,
corpus et aial no q ad matiam, et hoc q di
mus multo diffio magis pncipii et regula
de b. f. k. Item q ut logice vultis pncipiu
demonstracione considerat an pncipiu q pncipiu
et vnde e p distinctionem, na v. v. pncipii pncipii
considerat pncipiu q pncipiu, eo q pncipali pncipie
pncipiu pncipie v. v. matie plus considerat pncipiu, q
pncipiu, eo q pncipiu attingit pncipiu, et hoc multo
diffio pncipii, et finis et regula de b. e. g.
q pncipiu que ut logice hinc ita pncipiu pncipie

158
enthymema.
tū circa vey, p̄ silogismū sic p̄ enthī, Et dicunt
q̄ nō cū in silogismo sūt plura media q̄
enthī, et cū scilicet difficilius intelligat vltī
q̄ pauca, et in multis sūt plura secreta q̄
in paucis, et h̄ multī ita de ff. et diffio mediū,
Et hec de applicacōe huius artis ad logicā suf-
ficiant. *De applicacōe huius artis ad retho-
ricā, cuius sc̄m̄ ē pulcriloquiū.*

Pars ista q̄ ē de applicacōe huius ar-
tis ad rethoricā, dividit̄ in 3 ptes,
p̄ma p̄ ē de investigacōe pulc-
ritudinis vborū p̄ p̄mā, 2. p̄ regulas, 3. p̄ q̄ōes.
Et p̄mo de p̄mā pte colorando cū p̄mā pulc-
ritudine sicut dicit̄. Regina q̄ ē valde pulcra ē
valde bona, Regina q̄ ē valde pulcra h̄ magnā
humilitatē, Regina q̄ ē valde pulcra s̄p̄tat
honestatē, Regina q̄ ē valde pulcra h̄ cū sua
pulcritudine magnā p̄tātē in rege, Regina
que ē pulcra h̄ magnā sapiētiam, Regina q̄
ē valde pulcra ē multū amata, Regina q̄
ē valde pulcra h̄ magnā largitatē, castitatē,
iusticiā et caritatē, Regina q̄ valde pulcra
ē multū diligit veritatē, Regina cū sua
magna pulcritudine dat magnā delectacionē
omnibz illis, qui ipam respiciūt, Regina t̄m̄
ē pulcra p̄ colorem, q̄ nō ē d̄ra nec sua albedine
et albedine lili, nec nec colorem rose et suarū
maxillarū, Omnes pulcritudines regine sūt
magna q̄ōrā et valde b̄ proportionate, Somnia
regina sicut p̄ sua magna pulcritudine est
q̄ōrā t̄m̄ p̄tūdine, sicut sua magna honesta

te et bonitate et contra malicia et inhonestate
et pulchritudine et pulchritudine. Sicut Regine in
pura pulchritudine sua domo cella. Color que
habet sua regina in medio sue facie simulat
colori rose. Regia cum sua magna pulchritudine
dat quiete beneplaciti illis qui ea aspiciunt
Regina cum sua maiori pulchritudine multi-
plicat pulchritudinem illis qui ei astant. In
et pulchritudine regina et omnes pulchritudines sunt
in ipsa equales. Regina cum sua magna pul-
chritudine facit omnes alias pulchritudines ap-
parere nullas. Sicut deditur ex de pulch-
ritudine ad colorandum ipsam cum pulchritudine sic potest ad
facie tabis. Propter hoc quod diximus de coloribus
pulchritudinis et verum per verum sic dicendo.
Regia que est valde pulchra et valde malicia et inhonestate
hoc est est ipsam, ut est pulchritudine de
colorare et sic de aliis. Sequitur de investiga-
tione pulchritudinis per veritas et primo per tam de et
et per eius sic diffinire per prima per. Quid
est pulchritudo verborum. Et dicendum est quod pulchritudo
verborum est forma ornata ab ornata dissipata
verbis attributa. per 2^{am} per dicitur est quod pulch-
ritudo verborum est hoc quod sit de pulchritudine coelesti
substantia et adiectiva et acuta. per etiam
per quod sit in audientibus virtuosa et placida
per 2^{am} per ut loquens habeat in audientibus per
pulchra verba per inveniunt. per prima per
vte de d. Requiritur quod verba sint nova omni
novitas verborum placeat audientibus. per 2^{am} quod
forma verborum sit ex pulchris vocabulis con-

stituta exiitib; pulcris vocabulis matia
 ipi forme / p. 2. ^{as} p. em. ut uba sint iustia
 loquenda loquentib; et finis audientib; //
 / p. pma p. em. ite de. 8. requirit q. uba sint
 sub pulc. forma q. p. ita / p. 2. ^{as} p. em. ut uba
 sint applicata cu pulcritudine finis / p. pma
 p. em. ite de. ff. 03 q. uba sint q. tinata z me
 fuerit p. q. decet / p. 2. ^{as} q. uba hant discre
 tas q. ritates p. portonatas applicatas ad co
 tinua successione de uno pulc. vocabulo i alio //
 / p. pma p. em. ite de. 8. mult. ars q. a. ta appli
 cet sui iutentia ad iutenti audientia / p.
 2. ^{as} p. em. mult. ars q. a. ta cu pulc. ubis coloret
 et ornet uba s. p. a. p. hoc ut pulcritudo
 multiplicet / sicut diximus i pma pte hui; ca
 pita / p. regula de. h. mult. ars q. a. ta ante
 p. cipiat uba p. itam de. o. de. d. / de mo. de.
 iustialitate / et p. q. mo. q. p. p. extra
 ut de. ubis p. latis hant p. itam sine qua p. ita
 uba no. p. ut h. re pulcritudine nec tempus
 p. portonata // p. regula de. 1. q. sitit diffu
 sa e. requirit ars / q. a. ta ponat uba in
 mente sua p. itam de. o. de. d. / z de. modo
 z de. iustialitate post modu ipa ponat ad
 os / z de. ore tussent ad audientes carit
 ter p. ito cu pulcritudine i mentib; audientu
 faciendo ipos humiles cu humilitate uboy ad
 recipiendu uba z ad p. itendu eadmu / et sic
 de caritate et veritate // de regula de. modu
 litate / p. ista regula mult. ars q. a. ta hant

regula applicet ad suū modū loquendi,
quā sicut ista regula docet posse pte m p
te, et ptes i toto, et totū i ptes suis, ita q
totū ipluat ex suā similitudinē, et similitudi
nē pte eiq, sic rethoricus posse dē, vnu
pulcrū vbi i alio, et oīa i p mone, et ser
monē i ipis, et hoc i mente sua, post tūc
ferat ex cū similitudinē eiq q i mēte co
cepit, cū gestu dicit i respiciēdo audien
tes cū facie hilarē absq omissione superflua
et motu capitis, manū et ceteroy mēbroy
De regula de iustralitate, hanc regulā
que gūalis ē debet rethoricus applicare ad
suā regulā pte, quā hē in loquēdo. s. q
ipē sit loques, cū benignitate, et veritate, et
humilitate, et ceteris virtutib, ut audientes
virtuose accipiant sua vba, cū virtute
pulcra facta et ornata. *De tertia
pte que ē de qōibz rethoricas*

Querit quare loquela pulcior
ē p nomē q p verbū, Et vñd
est p signē. S. g. h. quā ita
de. S. denotat formā et finē, et verbū
ē iustrū p qd forma tendit ad suū finē
et sic dignū ē, et p quō pulcioris ē nomē
q vbi, et hoc mult et dīa pteis pncipi
qd p se patet. Etia regula de g. sigt q lo
quela nomē ē pū, et vbi ē appatū, et q
pū nobilior ē et pulcioris q appatū, qz q
stū diffio voluntatis, cū ipā dicit nomē et

no ubi in loquela magis sit desiderata no
 mina q̄ ubi, et sic de h. suo modo, oīta est
 q̄ vō p̄ quā loq̄la pulcior ē p̄ uoīa q̄ ubi. ¶
Quertitur ut loq̄la pulcior sit p̄ ubi q̄
 p̄ p̄cipiū. Et dicitur q̄ sic, ut signū ē p̄
 regula de b. g. h. et p̄ diffiōes bonitatis vo
 lūtatis et maioritatis, quā adubū ē magis
 recole p̄te et amabile, q̄ p̄cipiū cū aduer
 bū intansue a uoīe dependat, et p̄cipiū
 a ubo extrinsue, et hoc q̄ p̄ nomē nobiliq̄
 et pulcior ē q̄ ubi, ut sup̄ p̄batū ē. Et q̄
 i pulc loquela maḡ appatū adubū q̄ p̄cipiū
 uōe om̄q̄ maioris appatū maior quies ē p̄
 adubū q̄ p̄ p̄cipiū, et p̄ quō maior vō p̄t
 eritudois et desiderabilitatis, q̄ p̄cipiū. ¶
Quertitur
 ut loq̄la pulcior sit cū caritate, q̄ cū
 pietate. Et vō ē p̄tam de b. g. k. et diffi
 nicōes bonitatis volūtatis et gl̄ie, q̄ pulcior
 ē p̄ caritate, q̄ p̄ pietate, quā bonitas maḡ
 desiderabilis ē p̄ caritate q̄ p̄ pietate, cum
 caritas sit nobilior et maior virtus q̄ pie
 tas, et p̄ quō plus ē de quiete volūtatis, et
 plus de gl̄ia et modestate et iustitate in
 caritate, q̄ in pietate, q̄ p̄cipiū. ¶
Quertitur ut
 uba pulciora sūt i laudando virtutes, q̄ in
 detestando vicia. Et dicitur q̄ i laudando
 virtutes, et hō signū p̄tam de b. g. k. et
 diffiōes bonitatis volūtatis et virtutis, quā
 bonitas virtutis plus ē recolibilis p̄te et
 amabilis, et malicia vicioz p̄ appatū ē odi
 bilis, et q̄ p̄ plus dicit q̄ appatū, iō ē
 patet q̄ p̄ p̄missa q̄ hō hōc aī q̄ gualis appli

ad

cabilis ē ad pethorica. Nunc videndum ē de
applicacōe ei⁹ ad naturalia, nature p̄tham.
De applicacōe hui⁹ artis ad naturalia

The virtus dicitur in tres ptes
p̄ma ē de applicacōe p̄tham, 2^a ē
de applicacōe itay, t̄cia ē de q̄ib⁹
de p̄ma, sic bonitas q̄ ḡialis ē applicabi
lis ē bonitati n̄e, que bonitas nature regularis
ē, ut sit v̄o bono naturali, ut agat bonū na
turale seu naturā regularē sub bonitate
ḡiali, magnitudo q̄ ḡialis ē c̄t̄ magnitudi
nē nature, ut ip̄t magnificet naturaliter
eicā naturalia, d̄v̄o q̄ ḡialis ē c̄t̄ d̄v̄o
racōnē nature, ut p̄ eā naturalit̄ d̄v̄et nat̄
aliter, p̄tas que ḡialis ē regulat et c̄t̄
ptatē nature, ut p̄ ip̄am eicā natura possit
naturalit̄ existēre & agere, Sapia q̄ ḡialis ē
c̄t̄ intelligibilitates eicā, et sic de quib⁹
tu naturalia, s̄ sicut p̄t̄llus em̄pl̄be h̄ois,
qui i sua p̄telligit̄ cōc̄niali c̄t̄ p̄telligit̄
acquisitas, s̄ p̄telligit̄ leonis v̄s̄c̄r̄ ē, que
p̄telligibilitas applicabilis ē ad p̄telligibilita
tē nature, sicut p̄t̄llus qui naturalit̄ p̄t̄llit̄
leone v̄s̄c̄r̄ ē, d̄ligibilitas n̄ desiderabi
litas q̄ ḡialis ē c̄t̄ desiderabilitatē et
appetibilitatē eicā naturalia, et t̄t̄ā
desiderabilitatē p̄ desiderat̄m̄ in suo p̄p̄o desi
derabili cōc̄t̄ naturalia, virtus q̄ ḡialis,
ē c̄t̄ virtutē p̄p̄tē nature, sicut ignis q̄
i sua virtute naturali c̄t̄ virtutes h̄bar

162
et sic de virtute in animalibus, et per quos de
virtute intellectus et voluntatis, et hoc idem
per accidens, sicut homo qui est in forma rationis
et est in sua virtute naturali. / Virtus que genera-
lis est est virtute naturale, sic virtus intel-
lectus, que est virtutes speciales in suo diffinibili-
li, et sic de igne et et de alijs. / Delectatio
per se quod generalis est est multas delectaciones
naturales in suo delectabili generali, sic homo qui
delectatur naturaliter in suo delectabili coceli, glo-
riando in pluribus delectacionibus acquisitis et
multiplicatis, seductis in suo generali delectabili,
in quo recipiunt caritates et similitudines quod est
et delectacionis. / Similitudo que generalis est est speciales
divas naturales, sicut intellectus cuiuslibet hominis
qui habet distinctionem per se in intellectu, in re
et in re, per que est distinctionem suam in sua
distinctione, hoc est per sua distinctionem esse intellectus,
distinguit inter album et nigrum, verum et falsum,
et visus inter album et nigrum, et rubrum et
viride, figuram triangularem, quadrangularem et
circularem. Et sic de iustitia et appetitu gene-
ali. / Concordancia que generalis est est generis
speciale nature, sic concordancia qui in suo concordabili
concordabili concordat, plures concordancias naturas
in genere generis, sicut ignis qui in suo ignis concordat
alia et ad ostendenda una etiam etiam, in di-
viduata. / Contrarietas que generalis est est genera-
rietates, quas habet etiam in re, sic in pipe
rosa et est per quam contrarietas fit corruptio, sic
per generis generatio. / Principium quod generalis est

cat p^{ri}ma p^{ri}ncipalia et naturalia sicut bonitas que
p^{ri}ma est p^{ri}ncipale g^{en}erale / Et ho^{mo} pat^{et} p^{er} p^{ri}ncipale g^{en}erale
q^uo^o constitutus est q^uo^o sit p^{ri}ncipale filio suo / et sic de alijs /
// a) est q^uo^o g^{en}erale est cat^{us} mediu^m p^{ri}ncipale / sicut
ignire / caleface / et est q^uo^o cat^{us} est naturalit^{er}
p^{er} me^{di}u^m g^{en}erale . s . p^{er} mediu^m q^uo^o sistus int^{er} forma^m
g^{en}erale et materia^m / // fⁱⁿis qui est g^{en}erale cat^{us}
fⁱⁿe^m nature p^{ri}ncipale . s . fⁱⁿe^m ho^{mo}is q^uo^o cat^{us} est
a fⁱⁿe^m g^{en}erale . s . ad recoludu^m iustitidu^m et dili
gendu^m suu^m / et fⁱⁿes artu^m mechanicar^{um} ad
fⁱⁿe^m vite ho^{mo}is / et fⁱⁿes liberaliu^m artu^m ad fi
ne^m mor^{um} ho^{mo}is / et fⁱⁿes mor^{um} ho^{mo}is ad fⁱⁿe^m
quietis iⁿ patria / // a) maioritas q^uo^o g^{en}erale est
est / cat^{us} maioritates p^{ri}ncipales et naturales / sic
iⁿ colera maioritatem ignis / et iⁿ sanguine
maioritatem aeris et sic de alijs / q^uo^o cat^{us}
sunt sub maioritate iustitius et appetit^{us}
naturalis / g^{en}erale forme et materia^m / // Equalit^{er}
q^uo^o g^{en}erale est cat^{us} equalitates p^{ri}ncipales / sicut eg^{al}
tas qua^m h^{ab}et g^{en}erale p^{ri}ncipale corporalis / p^{er} forma^m
et materia^m ex quib^{us} equalit^{er} q^uo^o constituta est / cat^{us}
p^{ri}ncipales equalitates iⁿ suis p^{ri}ncipalitatibus
sustentatas / // a) maioritas q^uo^o g^{en}erale est / causat
minoritates p^{ri}ncipales naturales / ut sic vinu^m
corpus sit min^{us} alio / et una virtus minor
alia / et sic de alijs / // Dicitu^r est de applicac^oe
p^{ri}ncipalis h^{ab}ing^{is} artu^m ad p^{ri}ncipalem / Dicitu^r est de
applicac^oe regular^{um} /

applicac^oe regular^{um} ad p^{ri}ncipalem /

in arte natato et natate / p^o t^o p^oem
qu^o q^o nata cuius / p^ond^o e / q^o nata e agens
natale i q^o agit de p^o et cu^o ipa natali
Regula de. E. q^o g^oialis e applicabilis e ad
regula specificam natante / ut si quattu
p^o p^oma p^oem / nata quare e / Et v^ond^o e p^o
q^o p^o p^om q^o p^o e ex natali forma e ma
p^o 2° p^oem qu^o q^o nata quare e / Et v^ond^o e
ut sunt cuncta natata q^o hant quiete in
ipa nata / p^o natante natante et natate
Regula de. ff. q^o g^oialis e applicabilis e ad
viam nate / q^o p^oalis e / sicut qu^o q^o p^o p^oma p^oem
q^ota e natura / Et v^ond^o e q^o natura nata e
q^ota e sua g^oimitas hatis // p^o 2° aut p^oem
qu^o q^o de q^ota d^o p^ota i natalibus / Et v^ond^o
e q^o nata hnt quiete d^o p^ota p^o d^ota et
p^oetate p^ota iudicialia // **R**egula de. g.
que g^oialis / applicabilis e ad viam de nata
p^otem / sic qu^o que p^o p^oma p^oem / nata q^ois
est / et quales p^oetates hnt / Et v^ond^o e / q^o na
e bona magna e / et hnt p^oetates p^oas sic
iustus qui hnt p^ota iustite / et intelligibile
hnt p^ota passione sub iustite / qui e acta
p^oetas iustus / et sic de igne / cuius calidi
tas e sua p^ota qualitas / et sic visibilitas
g^oialis / q^o e p^ota qualitas visus / et sic de
alijs // p^o 2° p^oem sic ho virtuosus / qui hnt
virtutes morales sibi p^oatas / et sicut
iustus qui i suo p^ota iustite p^oat iustite
voluntates / bonitatis / leonis e / et sicut

ignis qui h[ab]et siccitate[m] applicat[ur] & logicus
 h[ab]et logicat[ur] & sic de alijs **R**egula de .h.
 q[ue] g[ra]vis e[st] & diffusa p[ot] applicari ad v[er]am
 nat[ur]a[m] p[ar]te[m], sicut cu[m] q[ue] nat[ur]a q[ue] fuit
 q[ue] e[st] i[n] g[ra]vitate & corrumpit[ur] i[n] momento / hora /
 die / m[en]se & ano / p[er] motu[m] celi / Et v[er]u[m] e[st] q[ue]
 fuit tuu[m] q[ue] ca[us]a fuit / & e[st] i[n] g[ra]vitate tuu[m] q[ue]
 agis n[atu]re gignit / & sic de corrupcio[n]e & c[etera]
 Et e[st] i[n] t[er]ra[m] v[er]o[m] motus celi et agentis na
 t[ur]alis **R**egula de q[ue] q[ue] g[ra]vis e[st] applicabilis
 e[st] ad regula[m] n[atu]re que p[ar]tis e[st] sicut q[ue]
 que nat[ur]a vbi est / Et v[er]u[m] e[st] q[ue] natura
 est i[n] s[ub]o i[n] quo e[st] / q[ue] s[ub]o p[er] nat[ur]am est
 n[atu]re / & e[st] i[n] ag[en]tia s[ub]o i[n] quo e[st] sicut
 nat[ur]a que e[st] i[n] p[ar]te q[ue] p[ar]te / et i[n]
 igne q[ue] calefacit / Et i[n] ag[en]te n[atu]rali q[ue]
 n[atu]rali agit p[er] n[atu]re i[n] s[ub]o
 tam q[ue] h[ab]et n[atu]ralis i[n] s[ub]o / i[n] quo fuit
 h[ab]et[ur] acq[ui]situs i[n] pot[en]tia **R**egula de
 modalitate que g[ra]vis e[st] applicabilis e[st] ad
 regula[m] de modalitate n[atu]rale q[ue] p[ar]tis
 est / sicut q[ue] dicit / nat[ur]a que g[ra]vis e[st] i[n] mixtu
 que suaz p[ar]te / et quo gignit n[atu]raliter
 s[ub]o s[ub]o p[er] nat[ur]am / Et v[er]u[m] e[st] / p[er] dicit v[er]am
 g[ra]vitate .s. q[ue] nat[ur]a gignit i[n] mixtione suaz p[ar]te
 cu[m] p[er] mixtione n[atu]rale vniq[ue] p[ar]tis n[atu]ralis
 cu[m] alia gignit s[ub]o n[atu]re que s[ub]o mul
 tiplicat alia s[ub]o sibi s[ub]o i[n] que sicut
 h[ab]et h[ab]et / leo leone & c[etera] **R**egula de iusticia

libertate, que naturalis est applicabilis est ad virtutes
naturales. De iustitiamate, que passiva est, sicut
quod quod natura est, sine cuius quo agit. Et
videtur quod natura est cum suo proprio uirtute naturali
et uirtute, et agit cum agere in quo est,
qui agens mouet ad agendum primum, sicut ignis
qui mouet naturam suam ad calefaciendum, et visus
sua naturam ad uidentium, et intellectus sui iustitiam
ad iustitiam, et sic de alijs. // Item est de applica-
tione regularum huiusmodi virtutum ad virtutes
naturales, sequitur de applicatione ad quod
De applicatione ad regulas et diffinitiones

Quoniam uirtus deus moueat homines
ad seruandum imaginandum et va-
riandum. Et uirtus est quod sic. Et hoc
multa uirtus de b. g. h. et diffinitiones bonitatis
uoluntatis et uirtutis, quoniam uirtus de b. h. affir-
mant, ut homo libertate habeat agendum bonum et mag-
num, et agat magnum bonum, et sic de alijs, uirtus
deus est operatur, ut homo se sentiat per suam naturam
uidentium, et se imaginem circa imaginabi-
lia, et se uirtute intelligat et diligat, hoc
autem facere non posset, si aliud eius esset mouet
ipsum per motum appetitum. Et uirtus de h. h. operatur
ut homo in uno tempore posset agere libere, aut non agere
sentiendo imaginando et racionando, ut
acquirit habitum uirtutis, et per quod uirtute, quoniam
diffinitio bonitatis hoc operatur, ut homo libere agat
de sua bonitate, et sua uoluntatis quiescat in

bonificando

bonificanda et amato, et sic de diffione
 virtutis, ut hominibus hanc acquirat. **Q**ue
 vult qd eadem plus pceptet in superioribus se
 deus ipam monent ad p se monent, qd si an
 gelus ipam monent. Et dicimus qd sic, ut mult
 diffio bonitatis medi et finis, et ita de b.
 ff. g. qu p affirmatua bonitas. qd eadem
 est vo celo bono qd agat bonu in inferioribus,
 qua ne vom ne destruit, et diffio medi
 affirmat qd qd ee, et ita quingunt p hanc
 qdima, diffio finis sig quiete. qd eadem
 e ee etatis, influente. qd ee suas virtutes
 ppe, et eadem etati apte illas influen
 cas et recipiente ppe, et hoc ita de b. ff.
 sig, et ita de ff. p qdima qditate, et
 regula de. g. p ppe et appetu, et qd ne
 omnia hoc destruit e nulla, uerit vtru
 nata possit ee ociosa, Et dicimus qd no ut
 mult arduo pme fige, et ita de b. et 2.
 ppe, ite de. c. et motus celu p sua spem
 e. qd ppe, ite de. c. et diffio bonitatis mag
 tidis et ppe, et qd affirmatua ho oia des
 truit, ne e tenenda. **Q**uestio vlti i plan
 tis forma etati sit mobilis, et vegetatiua
 motua, et i animalibus forma pensitiua sit
 motua, et forma etati et vegetatiua mobi
 les, et dicimus qd sic, ut mult, diffio boni ppe
 et maiortatis, et ita de b. e. h. cu nobi
 hoc vo, et vigorosa sit bonitas bono, ut
 agat bonu in sua pensitiua, qd in etatiua

celi q se mouetor.

na no potest esse ociosa

forma elementaris est mobilis vegetatiua et motua est.

41

et sic de pmo qd hie nobiliorē formā naturā
et finē i ista sensu q̄ vegetata et q̄ etiam
et sic de maioriē q̄ maior ymago ē p
sensitivā q̄ p rosā. et p rosā q̄ p lapide
et hoc ostendit regula de .b. affirmatio et
S. p formā et niaz et de .h. p tpus et q
ditate et c. vna patet q̄ affirmatio est
tenēda. In pmissis q̄bz dat doctrina et
applicandi ista arte ad p̄nam morale et
pmo de applicacōe p̄nam. *De applicacōe
huius artis p̄ p̄nam ad p̄nam morale*

Dicim⁹ q̄ q̄ cū virtas sit vō bono na
turaliter q̄ agit bonū, p̄ q̄ virtas
moralis sit vō bono q̄ agit bonū
morale i. bonos mores et nō malos. Et cū
magnitudo sit vō magno, ut agit magnū,
et virtas det suā virtatē magnitudini, i. q̄ fa
cit p̄nam bonā, et magnitudo suā magni
tudinē virtati i. q̄ facit p̄nam magnā, p̄ q̄ homo bonus
et magn⁹ p̄nam, agit bonū magnū morale,
et nō magnū malū, nec p̄nam bonā. Cū
vero sit bō et magnitudinē suavitatis, bon⁹ mag
n⁹ et suavis p̄ naturā, debet agere bonū
magnū et suabile morale. Cū p̄tas
sit id vō cūq̄ virtas magnitudo et suavitatis
p̄t existē et agere, debet bon⁹ magn⁹ suabi
lis et potius p̄ naturā morale p̄ vō mores
bonos magnos suabiles et potentes. Cū
intellectus sit naturaliter gualis ad multitudinē plura

bona debet se habere ^{ipm} ad diligendum plures bo
 nos mores ~~et~~ / ~~Quia~~ voluntas hominis sit
 generalis ad diligendum plura bona / debet se
 habere ad diligendum plures bonos mores ~~et~~
 // Cuiusmodi sit generalis naturaliter in se. scilicet in homine
 se habere ad multas virtutes morales et non
 ad unam / Cuiusmodi sit virtus in se debet se
 habere ad mores veros et non mendaces aut
 falsos // Cuiusmodi sit delectatio in se debet se
 habere in delectando et quiescendo ad
 mores per quos est quies / et non ad vicia quibus
 quies non reperitur // Cuiusmodi sit generalis
 se possit habere ad plura distincta / debet
 se habere homo ad plures mores distinctos bo
 nos et non malos // Cuiusmodi sit naturaliter in se
 et magis est in se / debet se habere ad con
 sistentiam virtutis et ad servandum
 viam suam. scilicet unam ~~et~~ // Cuiusmodi sit virtus et vicia
 sunt contraria per se ipsas fines debet se con
 sistentiam virtutis et virtutis quod unum viciu
 illo destructo quod aliud // Cuiusmodi sit naturaliter
 in homine et ipsum principium sit bonum magnum et debet
 se habere principiare morales bonos mores // Cuius
 modum sit naturaliter in homine debet se naturaliter po
 nere virtutes in medio quod est similitudo medi
 naturalis // Cuiusmodi sit datus ad finem in quo qu
 est / debet se habere ad illam finem per mores qui
 sunt via ad illam finem // Cuiusmodi sit maior
 vis in se et minor vis actus debet se habere
 ad maiores mores et non ad minores

apo

q̄ maiores sunt boni v̄e finis / minores
sunt vicia / q̄ carent bono fine // Cū ho
h̄at eq̄litate n̄ate p̄ memoria intellectum et
voluntate / debet coequare bonos mores q̄ p̄t
// Cū ho v̄e minoritatis sit circa nichilū
et v̄e maioritatis circa eū / debet se h̄ere
ad maiores mores q̄ cū eū q̄nt / et nō ad
minores q̄ cū nichilo q̄nt // Sicut ē de appli
cacione p̄t̄ sicut ē de applicacione v̄t̄ // *De
applicacione regulay ad q̄os morales*

Regula de b. q̄ ḡralis ē applicari
p̄t ad q̄os de moralibus / ut
querere / v̄t̄ p̄tes sit nobilior
virtus q̄ p̄es / et humilitas q̄ castitas / et
v̄t̄ ē p̄ ip̄am eandem v̄tam et p̄ alias // In
regula de .d. p̄ p̄mā p̄mā que quid ē virtus
et quid ē viciū / Et v̄t̄ ē q̄ virtus ē h̄t̄
p̄ que ho tendit ad beatitudinē paradisi / et vi
ciū ē h̄t̄ p̄ que ho tendit ad gehennam /
p̄ .2. p̄mā h̄m̄ v̄t̄ que quid h̄ virtus co
seuale i p̄ ip̄a / Et v̄t̄ ē q̄ virtus p̄t
ē h̄t̄ h̄ i s̄o v̄t̄ficatim v̄t̄fici
cabile / et v̄t̄ficare / p̄ .3. p̄mā quā que
quid ē virtus i h̄o / Et v̄t̄ ē q̄ h̄t̄
p̄ que ho p̄t p̄t̄icare virtuose / p̄ .4. p̄mā
quā que quid h̄ virtus i alijs s̄u i alio /
Et v̄t̄ ē q̄ virtus n̄alis h̄t̄ i s̄o suo vir
tute morale in potentia // In regula de
.d. p̄ p̄mā p̄mā / querit de quo ē virtus

Et virtus est quod virtus est de se ipsa ut prima
 per se ipsum quod est virtus. Et virtus est
 quod in se voluntatis est de amatio amabilis et
 amare que eduta sunt ex virtutificatione
 virtutis et virtutificatione per se ipsum
 que cum est virtus moralis. Et virtus est quod
 ex se ipso quod de ipsa virtute est habitus
 in regula de B. per prima se ipsum quod virtus
 quare est. Et virtus est quod virtus est per hoc quod
 est habitus se ipsum per se ipsum quod quare est virtus
 Et virtus est per hoc ut ha agat virtuosum ve
 colendo iudicando et diligendo deum suum pro
 ximum et se ipsum. In regula de ff. per prima
 se ipsum que virtus quanta est. Et virtus est quod
 virtus est tanta quanta est estimatio per
 se ipsum quod virtus discretiva quanta est. Et
 virtus est quod sunt in uno tot virtutes particula
 res quot sunt habitus de que virtutis et
 est tanta quanta est influxa de quibus virtutu
 te quod qualis est. In regula de g. per prima
 se ipsum qualis virtus est ipsa. Et virtus est quod
 iustitia prudentia fortitudo et temperantia sunt
 ipse virtutes se ipsum cum ipsas acquisit per se ipsum
 et ex ipso se habitant per se ipsum que
 quales virtutes sunt appate. Et virtus est
 quod fides spes caritas ex quibus deus hu
 manis hominem iustum catholicum. In vita
 de h. que multas habet spes sufficit una
 ex quod hoc virtus quod fuit ut quod est vel
 quod erit. Et virtus est quod virtus moralis su

it in pō p hūm virtuosū nātē et ē in
tempe pnti p hūm virtuosū acq̄sitū
et est in futuro id ē futurū quō hō est
viciosus / ¶ p̄ regula de .i. quē virtus
ubi ē / Et vñd ē q̄ virtus ē i s̄to virtuosō
et ē in pō p̄ qd̄ dicitū ē supra / et vñd
quō de pō dicitur in actū p s̄m // ¶
regula de modalitate quē quō virtus ē
Et vñd ē / q̄ virtus ē in s̄to vñd
sub alio in quē virtutis tū nō / q̄ una
virtus sit in alia et omes offitiant vñd
hūm virtuosū p̄ quē s̄m p̄cando p̄flu
at p̄titudines virtuosas / ¶ p̄ regula de
Instrualitate / q̄ virtus cū quō ē / Et vñd
ē q̄ virtus ē sic cū bonitate maḡ et oī s̄t
viciā ē cū malicia q̄vā et minoritate
et sic de alijs p̄l's oppositis bonis // Dignus
de applicacōe p̄l' et vñd hūm virtuosū ad
p̄tiam morale / dicitur ē de quibus //

De quibus p̄tice moralis

Querit̄ p̄tice quē hō p̄tice acce
re nō p̄t / Et vñd ē p̄ p̄tice
qui nō h̄t nām p̄tice v̄
ritate fidei credendo p̄tice p̄tice
vitate demonstratic // vñd p̄tice q̄ deus p̄
fluit et app̄t hūm fidei / illū quē illū
p̄ sua naturā hūm nō p̄t / cū p̄tice hūm
p̄tice sit p̄tice s̄m p̄tice / et hō

mult regula de b. e. g. / et et diffiones bōs
 ptatis & voluntatis. **Q**ueritur ut^m enacne
 tur fides, cū aliquis attingit p^m rom, & qd
 credebat p^m fide. Et dicitur q^d noⁿ sumptu
 set p^m quid, nā m^o q^d attingit p^m rom
 tūsit crede in iustre. Remanet tū fides
 p^m hōm, p^m que se hō ad credendū p^m fide
 id qd credebat, et si nulla hōet rom, p^m qua
 id attinget. Et h^o mult vta de b. ff. g. / et
 diffiones bōtas, sapie et voluntatis. Regla
 quide de b. / quī mag^e e^o recō, iute et aude,
 q^d totū noⁿ destruat p^m pte, sicut qūttas
 qūttima que gūalis e^o, noⁿ destruitur per
 aliqua qūttate discretā, et et p^m hoc qd
 apdatū erat remanere hōtas in pō, qui
 reducibilis e^o ad actū, ut sup^m fig^m iung, et
 hoc bonū e^o cō, etia^m ut remaneat qūttō
 sic a fidei, p^m qua hō differeⁿt qui estat p^m
 credere et iustre. Et hoc et significat ysa
 ias, cū dixit, n^o a creditis noⁿ iustelligetis
Queritur quare auaricia e^o mag^e p^m m
 q^d luxuria. Et vud e^o q^d auaricia e^o q^d
 largitate que e^o in dō, set luxuria e^o q^d
 castitate, q^d noⁿ e^o in dō, et hoc mult regula
 de c. / et de ff. r. de g. / et diffioes mag^e
 iustlus et voluntatis. Regula de c. / cū in
 dō sit p^mpe largitas, noⁿ p^mpe nec apdate casti
 tas, que noⁿ hōt locū nisi in hōie. Regula
 de ff. / cū mag^e distet, cū mag^e distet a

Deo amarus q̄ luxuriosus, Et sic de q̄. Cū
 q̄ sit amarus, q̄ deū p̄ amaritū, et lux
 urosus q̄ p̄te p̄ luxuriam, et diffio cū
 magis ambat q̄ uictas q̄ ē in d̄m et
 amoz, q̄ in d̄m, z luxuriosu, et p̄ q̄s in
 n̄ q̄ uictas amarus q̄ luxuriosus. **Que**
 v̄ h̄tus fidei sit augmentabilis, aut actus
 eius, et d̄iqm̄ q̄ actus augmentabilis ē, nō
 h̄tus, ut mult̄ regula de. c. e. g. et diffio
 nes maḡ p̄tatis et uoluntatis. Regula quidē
 de. c. e. q̄ deus cū v̄ h̄tus ē cetero et h̄o
 p̄ age ē argens ad placitū de fine. Regula
 de. e. q̄ h̄tus fidei ē p̄ forma et ioc̄ p̄tis
 ut h̄o agat de ip̄a ad placitū, sine plus sine
 min̄. Regula de. g. h̄ requirit, cū h̄tus sit
 appetus, et actus p̄tus, d̄ffo maḡ d̄cat q̄
 h̄tus ab̄t plus q̄ actus, ut h̄o possit ad placitū
 multiplicare aut diminuer̄ actū suū, h̄tus
 v̄ nō, cū sit sibi appetus, et sic de p̄tate, ut
 h̄o possit age p̄ fide, et fides exist̄, et dif
 finico uoluntatis hoc mult̄, ut h̄o quiescat p̄
 age. s. p̄ crede p̄ maḡ et min̄. D̄ctū est
 qualis ars applicabilis ē ad p̄tiam, p̄ q̄
 applicabilis ē ad ius naturale, cuius p̄tū ē iusta
 cia naturalis. **De applicacōe h̄m̄q̄ artis
 ad ius naturale.**

Primo applicabim̄ p̄t h̄m̄q̄ artes
 ad ius naturale, h̄ nō. Cū bonitas
 sit v̄o bono, ut agat bonū, iustum
 est, ut iustus, qui bonus ē agat

bonū et tū bonū q̄l bonitas ē sibi vō ut agat
 bonū. Alioquin i iusticia p̄sus ē. // Cū maḡ
 maḡficet hō. Iustū ē q̄ hō agat maḡm
 bonū et si agit maḡm malū aut p̄m hō
 iniustus ē. // Cū durū sit vō p̄ quā boni
 tas maḡtudo z c̄ durū aut. Iustū ē q̄ homo
 agat bonū maḡm et durabile. Alioquin est
 iniustus. // Cū hō p̄ ptate possit agē bonū
 maḡm durabile z potius. Iustū ē q̄ agat
 bonū maḡm durabile et potius et si hō
 hō nō facit iniustus ē. // Cū p̄ra iuris sit fa
 bilis vōe sue bonitatis maḡ z c̄. Iustū est
 q̄ hō aptat z p̄tinet ip̄m cū hō maḡ z c̄
 et si nō facit iniustus est. // Cū p̄ra iuris
 sit p̄ se desiderabilis p̄ bonitate maḡ z c̄. In
 iustus ē qui eā desiderat p̄ p̄mua, ul' utili
 tate tēpali. // Cū iusticia sit s̄m iuris. Ius
 tū ē q̄ h̄t̄ur cū alijs virtutibz. s. p̄dicia
 forti z t̄pauca et qui mult eā h̄t̄ cū op
 positis. nō ē iurista. s̄t q̄d̄icat s̄o iuris.
 // Cū iusticia sit d̄a. Iustū ē q̄ iurista ip̄m
 tractat cū v̄tate qui v̄ eā t̄tat cū p̄tate
 nō ē iurista. // Cū p̄ra iuris sit desiderabilis
 vōe sue bonitatis maḡ z c̄. Iustū ē ut homo
 quiescat i ip̄a vōe sue bonitatis maḡ z c̄ nō
 vōe p̄mua q̄ nō ē de suo ḡne.

applicacōe v̄taz h̄m̄ḡ artiz ad iur̄ n̄ale

Regula de b. h̄m̄ḡ artiz q̄ ḡn̄alis ē
 applicabilis est ad regula iuris
 naturalis, q̄ sp̄ialis ē. sicut q̄

queritur ut^o iusticia sit actus augme-
tabilis, aut ptes eius coeales, que sig^o sunt
p. 2° ptem regule d. c. // regula d. c. q
gialis e applicabilis e ad vitam iuris na-
turalis, q patus e sicut p pma ptem qu
que quid e ius, et p^o 2° ptem qu que
quid h^o ius ipe coeentiale // p. 2° ptem qu
que quid e ius i alio // p. 2° ptem qu que
quid h^o ius i alio // Etia regula d. d. sic
quido q p pma ptem ius de quo e // p. 2°
ptem qu que ius ex quo e // p. 2° ptem
quido que ius omg e sicut ius positum
q^o e de iure nali, q e de que orationis
et nate de que q^ontatis // Etia ita d. e.
sic qu q p pma ptem formalit q^o e
p. 2° ptem qu que ius finalit quare e
// Simili ut regula d. ff. p pma ptem qu
que ius q^ontu est p^o sua q^ontitate // p. 2°
ptem qu q ius q^ontu e p^o sua discretam
q^ontitate // Similit^o ita d. g. qu que p
pma ptem ius quale h^o p^ontate // p. 2° qu
que ius quale h^o q^ontate appatam // Et
regula d. h. applicabilis sicut qu que ius
quido fuit et usq^o extitit // Et ita d.
q. sic quido que ius ubi e et ubi quiescit
et sic de aliis ptes h^o itaq, de h. et q. q
diffuse sunt // Etiam regula pma de h. f.
de modalitate applicabilis e sicut qu que
ius quo e aut p. 2° ptem qu q vnu ius
quo e i alio // p. 3° qu que oia iura quo

1. p^o q^ontate

170

sunt in uno hitu / et hitus in oibz iuribus / p
q^o p^oem / qu^o ius exmittit / aut influit su
as similitudines / *Quisup. Art. de k. q^o est*
de iustitiate applicabilis e / sicut qu^o q^o
p^o p^oem / ius cu quo e / Aut p. 2° p^oes
cu que vnu ius cu quo e in alio / p. 3° cu
q^o oia iura cu quo sunt in hitu vno / e hitu
in ipis / p. 4° p^oem cu que ius cu quo ex
mittit aut influit suas similitudines / Sic
tu e de applicacoibz vtar huius stie ad ius /
sequit de quibz in iuris /
de
applicacoē huius artis ad quos iuris

Oneratur pmo / vtru ho iustus
hat ius in do / Et vtrū ex dis
tinctione .s. q^o hat ius p^o appa
rone / nō p^o p^o appacoē quide / sicut p^o
virtutes acquisitas p^o se ipm / sic p^o iustitiam
e / Et e p^o iustitia .s. sicut e caritas e / in
q^o iustus libe disponit se / ut ex ipis sit li
tuitas / p^o p^o nō hē ho ius in do / cu deus
sit iustus / et ho finitus / et hē iustitiam et
finita nullū p^o p^o hoc aut q^o diximus
luit vte de .b. d. q. et p^o quō diffioēs bonita
tis et vitatis et finis / Regula de .b. i. q^o hoc
q^o diximus e vnde iudē et amabile / Regula
de .d. cu deus sit ex se ipō / et cu oia dāta
sūt eius / ut mult. 3° p^oes eiusdē regule /
Regula de .g. mult hoc f^o q^o sup signatū
est / et diffio bonitatis / f^o q^o bonitas dāta sit

no hōi q̄ libere q̄ libe se moueat ad agē
sū bonū p̄ dū, et diffio dūois, q̄ mult
q̄ hō p̄pneret libe i agēdo bonū, vōe emg.
acquirat mētū, p̄ q̄ qui erat in dō, cōt
q̄ mētū, dūis nō p̄t ee, cū sit iustus, p̄
quā in stām hō h̄t ius in dō vōe fuis.
ueritū vtrū ius cāuōiū sit magis ne
cessariū, q̄ ius ciuile, et vñ ē q̄ sic, cum
ius cāuōiū tendat ad bñ vīuēdiū i hac vi
ta, vñ aut p̄tē ē etna, Ista v̄ vita ē in
tēp hūc p̄m z fine, Est q̄ affirmatiua
tēuēdū, ut mult vta d. b. et diffioes magis
maioritatis et minoritatis, uerū quid ē
forma et m̄a quōs, et vñ ē p̄ vtaū d. g.
s. forma quōs ē q̄i qualitas, ut vīuāt et
mūtāt ex appētū, sicut hūmōr radiale,
q̄ vīuāt ex mētūali, z ē sic in ee iustus,
iustitū ē forma actiua, iustē ē forma p̄s
sua, i qua p̄e agit iustus iustitū mētū dō
sūm p̄m iustitū ex iustitū iustitū, et
h̄ mult vta d. b. et diffioes p̄tatis z vītatis,
uerū quare ista stū ē applicabilis ad ius
natūle, et nō ad ius positū, et vñ est
q̄ iustitū, qui q̄sūt ius positū, nō cōf
serat natūle ipm p̄m nām p̄m z vītū h̄
artū, sēt p̄m opinioes z oratioes, sicut
secretalīstā, qui nō q̄sūt natūle quare h̄s
ē iō bono, ut p̄ducāt bonū, nec in agm bonū
vōe magitūm, sēt volūtātē, Ille v̄ qui
sē ius natūle, q̄sūt quare bonitas ē iustō
bono, ut p̄ducāt bonū p̄ natūm bonitatis, et

magnum bonum p[er] naturam magisteris, et sic de
 alijs p[ri]ncip[ali]s et et de v[er]is. Jus aut[em] positum no[n] co[n]siderat
 distinctionem qualitates p[er] se app[ar]ete
 set q[uo]s naturale illa distinctione q[ui]dat. Et hoc
 mult[um] regula de b[on]o et diffio v[er]itatis. Dicitur
 e[ss]e de applicacoib[us] huius artis ad sp[irit]um iuris
 naturalis, n[un]c dicitur e[ss]e de applicaco[n]e eiusd[em]
 ad medicina[m] cuius s[er]m[on] e[st] sanitas.
De applicaco[n]e huius artis ad medicina[m]

Primo p[ro]tendimus applicare p[ri]ncip[ali]m
 huius artis ad medicina[m] dicitur
 sic illa bonitas e[st] infirma, que
 est ratio bone q[uo]d agit bonu[m] et ip[s]e bonu[s] non
 agit bonu[m] ip[s]e bonitatis, set agit malu[m] ratio[n]e
 malicie. Simili uel sanitas e[st] ratio infirma
 ut sit sanus, set occasio ip[s]edit. Et p[ro] hoc me
 dicus debet q[ui]dare, quod e[st] illud q[uo]d ip[s]edit et
 cu[m] quib[us] p[ri]ncip[ali]s amode possit ip[s]editu[m] et su
 vare sanitate. Et talis i[n]vestigaco[n]e sig[na] est
 et p[ro]plicata i[n] diffioib[us] p[ri]ncip[ali]s huius s[er]m[on]e p[ri]ncip[ali]s q[uo]d
 sig[na]tu[m] e[st] sup[er] in cap[itu]lo de i[n]vestigaco[n]e sic
 ante d[omi]ni exceptu[m] de h[er]e sic dicit p[ri]ncip[ali]s et p[ro]mitti
 de alijs p[ri]ncip[ali]s huius artis, p[ri]ncip[ali]s fit applica
 sic dicitur p[ri]ncip[ali]s p[ri]ncip[ali]s v[er]itatis, medicus debet affir
 mare uel negare i[n] maioris credibilitatis
 quod i[n]v[er]itatis et amabilitatis, et p[ro] v[er]itatis
 de c[on]tra p[ri]ncip[ali]s p[ri]ncip[ali]s debet affirmare p[ri]ncip[ali]s co[n]siderare
 quod h[er]e sanitas i[n] p[ro]p[ri]etate et
 sic de infirmitate p[ri]ncip[ali]s p[ri]ncip[ali]s p[ri]ncip[ali]s q[ui]s
 qualitas e[st] i[n] p[ro]p[ri]etate et sic de v[er]itatis alijs

actiua / et qualis passiva / p. Et p[ro]p[ri]um debet
medicus q[ui]sque qualis qualitas somniat
h[ab]et i[n] paciete / et sic de v[er]is alijs que g[ra]uales
sunt et applicabiles ad regulas medicine
It[em] debet medicus applicare p[ro]p[ri]a et veritas
huius artis ad medicina[m] p[ro]ficiat et ex[er]citat
p[ro] vomitu[m] et p[ro] dist[er]sionem / p[ro] pleurothoraciam / p[ro]
balneu[m] / p[ro] etate / p[ro] sanas et t[er]ribilis co
mestiones / quales q[ui]nt infirmo / et ultio
p[ro] seccion[em] / p[ro] electuaria / et p[ro] eplastru[m]
et p[ro] vinctu[m] / It[em] debet medicus p[ro] uitas
artis i[n]uestigare p[ro] pulsu[m] / et p[ro] vrinam per
colore facie / p[ro] ligat / p[ro] appetitu[m] infirmi
p[ro] dormitio[n]em / p[ro] dolore / et sic de alijs / Et
ista i[n]uestigatio p[ro] v[er]is / p[ro] quid / p[ro] de quoz
fici[er] debet / hoc aut[em] doctrina multu[m] est
g[ra]uis / s[ed] medicus et p[ro]ficere p[ro] dis
currendo p[ro] singula p[ro]p[ri]a / et p[ro] v[er]itas huius
artis / et p[ro] capitulu[m] de uita sup[er] positum
De questionib[us] medicine /

Queritur p[ro]mo v[er]is medicus p[ro]p[ri]a
sanitate p[ro] uita[m] aut extra
uita[m] / Et v[er]is e[st] dist[er]sio
s[ed] q[ui] p[ro]p[ri]a sanitate occasione[m] et causa
tine / vbi g[ra] / sicut h[om]o qui p[ro]p[ri]a lignu[m] in
igne / qui p[ro]p[ri]a q[ui]stione lignu[m] occasione[m]
i[n] q[ui] p[ro]p[ri]a lignu[m] i[n] igne / et c[on]t[ra] me i[n] q[ui] lignu[m]
e[st] c[on]t[ra] q[ui]stione lignu[m] / et hoc multu[m] v[er]is de b[er]n[ard]o
de g[ra] / Et e[st] diffio bonitatis e[st] c[on]t[ra] bono uita

licet ut agat bonum et in appetendo ordinatime
 pervenit ut bonus agat magnum bonum et sic
 de diffinitione voluntatis q magis quietat i ppa
 qualitate q in appetitu. Cuius ppa qualitas
 querit cu ca appetita cu occasione. **Quid**
 ho comedit carnes castreas cu alio que
 ut qualitas istay duay vey dulsay agit
 i comedite dmsi aut gnat. Et vud est
 p itam de ff. et p. 3. pps medij que sunt
 angulo de ff. 25 ps f q ille due qtitates
 magis in qtitate qtinu hois i qua sut
 qtime p totu mediu extirmitatu per q no
 sut equales p^m mediu mesuracois eo q
 qualitas allei e i alio gradu calidita
 tis q carnes castreas q sut in minori
 vde huius inequalitatis sunt de gna qtitate
 dmsi etay. Et sic dicitur q agunt p pfi
 ce et dmsi. Et huius opentit vta de b. et
 diffio vntatis. Medicus qingit in de corde.
 duas simplices medicinas quax pma e in
 e gradu caliditatis. Alia e in e siccitatis.
 querit quis gdn exort aliu i qposito. Et
 vud e p itam de g. q siccitas cu ignis sit
 siccus p actus et sic ppe. et sic genitur sic
 citas. s. ppa et appata per no caliditas. et
 io siccitas in qposito vnoit caliditate. Et h
 vud vta de b. et diffio fms. **Sicut** est
 de applicacois huius artis ad alias pias. vud
 dicens e de sigudo. sive de modis sigudi.
De h. pte q e de modo sigudi.

Item tractu facimus de modo
significandi. Et habet. 3. partes. Prima pars
est quod unum proprium significat per se et cum
alio. 2^a pars est quod una res significat per se et per aliam
res. 3^a pars est quod proprium significat per se et per rem et res
per se et per proprium. Et hoc significatum est in 3^a figura et
in. 6. De prima parte tale datur exemplum.
Si bonitas est magna durabilis potens et
cum sua essentia et cum quantitate sibi ipsi et bono
suo pro bono in quo significatur. quod ipsum sibi pro
ducit bonum magnum durabile et potens pro
ductum. Si nulla bonitas est magna. sic pro bono
et significatum est quod illa bonitas quod non habet pro bono
rationem boni et boni est magna. Et sicut dicitur ex
per bonitatem ita potest exemplificari de aliis propriis.
Ex. 2^a parte regula de bisignificata affirmata
tota est vera et sic de negata. per quam ipsa
plus habet de veridicitate. intelligitur et ama
bilitate. Regula de 4. plus significat de veritate cum
magis ita de. c. dicitur quod cum puritate. Ex.
3^a parte regula de b. plus significat de veritate cum
magiori veridicitate et amabili diffinitione pro
quod cum minori diffinitione bonitatis. et sic de aliis.
per se et per rem ita de. c. et per rem de. g. significat
significat quod ipsum est bono cum suo pro bono
bono et bono ut producat pro bonificationem et
sic potest exemplificari de aliis. Sed quoniam
artista per se predicando et exerceundo per se po
tuit exempli repere et deinde ad propria
causa brevitate plura non possumus exempla

Lite tractus in 3. ptes dividitur
ut patet in processu // pma ps in
3. ptes dividitur // In pma tractat
de pbo p cam // In 2. de demonstracoe seu
pbae p effectum // In 3. de demonstracoe p
equiparacoe // pbo seu demonstracoe p quid
seu p cam e sicut cu di. bonitas e ro bono
ut pducit bonum, et bonitas cu magis e ro
bono ut pducit magnum bonum // Et eodem mo
de bo cu sua magis durat et sic de aliis //
// Demonstracoe seu pbo p q sine p effectum
e sicut cu dicitur // q bonus pducit bonum, p
q bonitas e ro q pducit bonum // Et q boni-
tas pducit magnum et durabile bonum // et quia
bonitas cu sua magis durat e ro q p
ducit magnum et durabile bonum // Demonstracoe
seu pbo p equiparacoe // e cu aliquis pbat p
plura equalia gnaalia, plura equalia pba
sic // qn di. q deus cu sua egl. recolibilitate
intelligi et durabi // cat in hoibz seu i ange-
lis eglitate memorie pntis et voluntatis
ut ab ipis sit egl. recolit. pntis et durabi //
Itm cu dia pntis egl. se infundat et
coitret sic bo magis egl. et e ro
q hnt equalia posse // et equalis actus possi-
ficandi // et egl. // et hoc mult. circulo pntis fi

et 2^a p^{tes} vte d. c. / et p^{tes} q^{us} vta d. b. / hoc
 op^{er}it affirmat^o p^{ro}batu^m est q^{od} p^{ot}entia
 a^{ct}u^m sunt equal^{es} p^{er} e^{qu}itate^m u^{er}acitatis
 i^{nt}elligibilitatis et immutabilitatis de^u / unde
 se^{pe} q^{uod} e^{qu}itas n^{at}alis p^{ro}bat^{ur} cat^{er}itate^m e^{qu}itate^m
 act^um est / Et ex h^{oc} se^{pe} p^{ro}bat^{ur} p^{ri}ma^m v^{er}itatem q^{uod} p^{ro}
 tenenda^m est illa p^{ro} sine affirmat^o sine
 na^m / in qua a^{ct}u^m magis i^{nt}uit^{ur} extens^{us}
 act^us su^{us} p^{ot}entia^m / et maiore^m e^{qu}itate^m
 ip^{so} act^um / q^{uod} p^{ro} sequit^{ur} e^{qu}it^{as} licet homo
 es equal^{es} v^{er}it^{as} n^{at}alis q^{uod} / et t^uc e^{qu}it^{as}
 n^o videtur se^{pe} q^{uod} sequit^{ur} / sed hoc est p^{ro} act^us /
 sicut accidit mat^{ri} / qua^m filiu^m suu^m q^{uod} t^up^{us}
 est i^{nt}er dicit pulch^{er} filio^m alius mulieris /
 qui p^{ro} v^{er}itate^m pulch^{er} est / Et hoc est o^{mn}ia^m maio^{ris}
 v^{er}it^{as} dilectioⁿis qua^m mat^{er} h^{ab}et ad filiu^m suu^m q^{uod}
 ad filiu^m aliu^m / qui ex eo q^{uod} frequenter re
 colit suu^m filiu^m de pulch^{er} / n^o t^um pulch^{er} est
 de pulch^{er} q^{uod} si sic / est pulch^{er} / et n^o pulch^{er}
 q^{uod} est q^{uod} d^{ic}it^{ur} / Sequit^{ur} de 2^a p^{te} hui^{us} v^{er}ita
 tis / q^{uod} subdividit^{ur} in q^{uod} p^{tes} . s^{ic} i^{nt}er p^{ro}bat^{ur}
 p^{ro} silogisum / p^{ro} v^{er}it^{as} et p^{ro} p^{ro} d^{ic}it^{ur} / et
 p^{ro} q^{uod} / p^{ro} silogisum sic / nulla bonitas est
 magna sine p^{ro} et coest bonif^{ic} / b^o / et b^o /
 omnia bonitas est magna / q^{uod} d^{ic}it^{ur} bonitas
 h^{ab}et p^{ro} et coest bonif^{ic} / b^o / et b^o / p^{ro}
 talem silogisum p^{ro}bat^{ur} q^{uod} artista p^{ro}bat^{ur}
 arg^uit^{ur} p^{ro} p^{ro} hui^{us} artis / et p^{ro} regulas /
 p^{ro} p^{ro} sic q^{uod} p^{ro}bat^{ur} de bonitate mag^{is}

no.
 se^{pe} equalit^{as}

174
et per utam de. g. quoniam dicitur de potentia
per utam de. c. quoniam dicitur de. 2. per ipsum ut
concludendo quod dicitur bonitas habet per se et coele
bonificatum et est per virtutem sicut si omnes dig
tates dei habent actum / dicitur et veritas habet actum. In
isto modo explicite sunt dicitur bonitas magister
et est et explicite est 2. per se ut de. c. et est per
a se ut eiusdem quod dicitur quod habent actum / et sic
omnis est quod actus stat applicare ad virtutem
per et veritas huius artis // per inductionem hoc in
sic quoniam dicitur quod dicitur essentia virtutis habet per se ac
tu / voluntas sicut habet per se actum / et sic de aliis /
quod omnes dignitates in dicitur essentia habent per se actum /
Et isto modo potest actus applicare ad inductionem
per et veritas huius artis / ut per se patet per ex.
hoc in artista nunquam faciat demonstrationem
debet consistere per huius artis et veritas / et sup
ponere / quod cum ipis possit facere demonstrationem / qua
facere consistat / sicut deus nunquam percat peccatori
existit quod peccator disponat se ipsum cum libera
voluntate ad recipiendum vitam et gratiam // Et
gallus nunquam cantat peccat se cum aliis suis /
et sic de aliis / unde per hoc patet / quod actus debet
applicare ad ex. seu ad modum probandi per ex.
per et veritas huius artis // Sequitur de 3. parte
huius tractatus / quod consistit in hoc quod per hanc partem
potest actus invenire plura media ad actum et
potest quoniam et illa plura media reducere

ad modum et figuram, sic in hoc titulo fe
rimus et in aliis premissis. / **I**tem e de modo
probandi, dicendum e de modo misendi. / **De**
nona pte q e de modo misendi

Iste titulus dividitur in 3 ptes
/ pma p e de mixtione pncipij
cu pncipio. / **2^a** de mixtione ite cu
regula. / **3^a** de mixtione pncipij cu itis vel
es. / Et de hijs tribus vni volumus dare ex
misendo oia pncipia et oes itas cu vno pncipio
et hoc sufficit, qui sibi ne fieri possit in
alijs sicut fecim i vno videbitur p hoc ex
bonitas que generalis e, est bona magna di
vina potius potius iure amabilis virtuo
sa va gloriofa distingibilis recordabilis con
tractabilis suo mo pncipialis mediabilis
perfectibilis. maiorificabilis equabilis et mi
norificabilis. Ita sibi fieri pot de difficultatibus
coram q misibiles sunt cu difficoe bo
/ **Quid sit magna durabilis e q**
/ **Quid e bonitas** / **Ex quo e bonitas** / **Quid e bonitas** / **Quanta e bonitas** / **Qualis est bonitas** / **Quid fuit bonitas** / **Vbi e bonitas** / **Quomodo e bonitas** / **cu quo e bonitas** / Et sicut applicamus ad misendum itas cu bonitate / sic misendum implicite pncipia itas / et p quos pncipia cu pncipio et itas cu ita / et es. / **I**sta mixtio que generalis e, est ita generalis huius artis

175
per quam autem per hanc doctrinam ad ostendendum per
descendendum ad mixtionem partem. Et in qui
tangit istam generalem mixtionem tangit eam in
aliqua parte. Et qui tangit unum partem aut unam
regulam totam ipsam mixtionem tangit generalem
generalem mixtionem eam per quam parte tactam
et generale tangibile per autem descendit ad partem
per demonstrabile ut queritur. Et in isto passu
ostenditur et declaratur tota doctrina huius ar-
tis. Quibus autem mixtionibus ex illis accipi potest
ex litteris alphabeti, qui sicut littere alii alphabeti
quibuscumque et quibusdam ad iunctam. scilicet vocalis
cum consonantibus et consonantes cum vocalibus, ita
quod ex hac mixtione resultant syllabe, et ex
syllabis quodammodo dictiones, et ex dictionibus orationes,
per quas omnis mens affectus et conceptus in omni
parte nature ac lingue significatur et cognoscitur
sic ex combinatione et mixtione partium et ita generalem
litteram huius artis quodammodo medium ad formandum
verbum seu quodammodo ad propositum affirmando vel
negando secundum ipsam huius artis doctrinam. Sicut est
de modo mixtionis. Dicitur et de modo multiplicandi
causa. *De 10. parte que est de modo multiplicandi*

Iste titulus in 3. partibus dividitur
1. prima pars est de multiplicando. 2. scilicet
percipiendo bonitatem cum magis quam
unum significatum habet bonitas quodammodo simpliciter quod
est generalis in sui generis. Aliud significatum habet in

magis aliis cu duroe aliud cu pte, et
sic de aliis causis usq ad causa de. b. k. / un
ex h se multipli rom ad una getoem / una
v. p. q. d. com. boitatis cu magis, et alia
cu duroe, et alia cu pte, et sic usq ad
causa de. b. k. / Et sic erunt octo rones p m
mlz causay p bonitate, et sicut fit multi
plicatoe rone boitatis, sic fieri pt pte magis
et alioy pte. / Et p. e. de multiplicatoe q
fit p. e. figura, sicut p causa de. b. c. d.
que cat alias octo causas, uti ipa. q. fi
appet, et sic fit de causa de. c. d. e. / et de
aliis causis eiusdem fige, q. quibz causa. g.
alias causas pte cat id assumit, et quibz
causa. v. s. sub qua investigari debet modum
rone ut getois, ad pte. pte. p. m. natura
et pte. rone. ipa. cause, et sic multipli
cari put rones p. m. multiplicatoem, causay.
/ Et p. e. de multiplicatoe rom p tabula
que derivata et ordinata e. a. e. figa. vel
uendo. p. circulos ipa. fige, sicut i textu
dicta e. / Na p. revolucioem. d. u. l. o. y. et mix
tione. r. u. i. n. o. y. eiusdem fige. q. s. t. r. u. i. t. e. g. e.
colupne, et quibz colupna. q. t. u. e. t. i. p. e. z. o.
r. o. n. e. s. / que sunt i suma. 10. 30. et hoc gra
mixtionis, que o. s. d. u. c. i. b. i. l. e. s. s. u. n. t. a. d. u. n. a.
q. u. e. / Et i passu appet et velucet q. l. i. e. i. s. t. a.
a. r. t. e. g. r. a. d. i. s. / et via p. b. e. t. u. n. i. v. e. r. s. a. t. e. z. a. r. t. i.
f. i. c. i. a. t. e. a. d. p. r. o. v. e. n. i. e. n. d. u. m. i. q. u. a. l. i. b. e. m. a. t. e. r. i. a. / e. t. i.
q. u. a. l. i. b. e. o. p. p. o. r. t. e. c. o. p. i. o. s. a. m. u. l. t. i. t. u. d. i. n. e. r. o. m. /

// Dicitur e de modo multiplicandi // se modus co
 trahendi // *De videtur una pte q̄ e de modo
 contrahendi*

Tunc capitulum in 3. ptes dividit
 // p̄ma p̄s e de ḡn̄one p̄u^o / 2^a
 de ḡn̄one v̄t̄ay p̄uice / 3^a de co
 trahē v̄t̄ay ad p̄ncipia // p̄ma p̄s in 6.
 ptes dividitur // p̄ma e de p̄u^o ḡn̄ali ḡn̄o
 ad aliud p̄u^o ḡn̄ale sicut qū d̄r bonitas
 magna / qū bonitas / q̄ oīo v̄t̄ ḡn̄alis co
 trahit e ad maḡi ḡn̄ale / Parca cuius ḡn̄o
 nō e oīo ḡn̄alis / et sic de n̄a q̄ ḡn̄alis e
 ḡn̄a ad bonitatem e / ut sit naturalis / et
 h̄t v̄ale bonificatiū b̄e et b̄oīf̄e / ad q̄
 ḡn̄a e nat̄a // 2^a p̄s e qū fit ḡn̄o ge
 neralis p̄u^o ad plura p̄u^o ḡn̄alia sic qū
 d̄r bonitas magna durabilis pot̄us e
 q̄ maḡis e ḡn̄a / qū ḡn̄e ad plura p̄u^o
 q̄ qū ḡn̄e ad v̄nū t̄ū // 3^a p̄s e qū ḡn̄e
 tur forma abstracta ad sūm p̄u^o s̄bū / sicut
 qū ḡn̄e bonitas ad bonū // q̄ qū ḡn̄e
 formā abstracta ad sua p̄ta p̄d̄m̄d̄na su
 t̄ua / sicut bonitas ad sūm bonifi^o b̄e et
 b̄oīf̄e // q̄ qū ḡn̄e h̄t̄us p̄d̄f̄ec̄us nat̄
 alis ad h̄t̄ū ex̄t̄f̄ec̄ū nat̄ale / sic p̄t̄t̄i
 bilitas / q̄ e cōt̄is p̄t̄t̄i / q̄ ḡn̄e ad
 p̄t̄t̄i bilitate leouis lapidis e / et sic
 e / qū ḡn̄e p̄t̄as ḡn̄alis ad qualitates

appatus & partes // sicut quod generat qualitas ge-
neralis ad partem, sicut caliditas ignis
ad caliditate pipis vel crumomoni, prima
regula generat ad 2. sicut per ut sic, sic cum dicitur
ut in aliqua substantia sit habitum stabile & stare
Regula de c. generat ad vitam de s. sicut quod
quod quid est illud quod est ex anima & corde, et dif-
finitio ex quo est Regula de s. generat ad re-
gula de s. sicut quod quod est ex quo est aut de
quo est finis Regula de s. generat ad vitam
de ff. sicut quod dicitur quare est quantitas Regula
de ff. generat ad vitam de g. sicut quod dicitur
quantitas qualis est Regula de g. generat ad
vitam de h. sicut cum dicitur quale tempus quale
est de parte Regula de h. generat ad vitam de
i. cum dicitur in quo sit est corpus quale, et in
quo est parte Regula de i. generat ad vitam de
ma de k. que est de modalitate sicut cum dicitur
ubi sit putillus modum quatuor et ignis et ca-
lescendi prima vita de k. que est de moda-
litate generat ad l. que est de pluralitate
sicut cum dicitur quo agit agnus quale cum partibus
suis, et sic sunt in hac parte 9. partes generat
per quas anima cognoscit per quoniam una vita
ad aliam generat per et per mixtionem. 3. et
4. fine per libito multiplicare generationes
Regule cum partibus generat sicut cum dicitur
ut in aliqua bonitas sit infinita, quid est
bonitas infinita, de quo est bonitas infinita

Quare e bonitas infinita / Quanta est ¹⁷⁷
bonitas infinita / Quales e bonitas infinita
Quando fuit bonitas infinita / Vbi est
bonitas infinita / Quomo e bonitas infinita
Quo quo e bonitas infinita / Et sicut sunt
grate rite ad bonitate / sic qthi put ad alia
pua / Et p hoc cognosce pt aut qualit regule
que gualis sunt ad pua qthant / Sicut e de
mo qthendi / sequitur de modo disputandi / *De*
12^a pte que e de modo disputandi /

Ista ps in 10 ptes dividitur / prima
ps est q artista disputet p q mo
dos / s. p silogismu / p Inductioez /
p Enthim / p ex^m / applicando diffiones pua
et ptes rta ad istos / e modos puaudo / ul qth
do / 2^a ps e ut aut pua materia ul pua de quo
occurrit disputandi / eligat capitulu ex ca
pulis pua pua / Et ad illud recurrit / et se refer
ret pua illud / ut si de thia sit disputandi / re
currat ad cap^m de quo hec ars applicabilis e
ad thiam / Et si de medicina / ad capitulu de
medicina / et sic de alijs / 3^a ps e ut artista
vnu pua pua p aliud / et et pua resistendo
ne pua ul regule destruantur / et vnu p aliud
deffendendo / et fortificando / sicut sup dicta e
dortua / 4^a ps e q aut qsid pua de quo e
disputandi / et ad illud applicat capitula or
dinacois / Inuestigacois / Inuencois / applica
cois / signis / pua / et mixtionis / pua et

multiplicacionis, et omnibus suscipienda, et hanc
totam huiusmodi artis doctrinam per hanc et per hanc
scilicet quod suo congruit modo, et artis rationem, quod est
quod autem si aliqua auctoritas quod ipsum alleget in, vel
inducatur, ipsam auctoritatem exponat et
etiam delectet per rationem, scilicet quia hoc autem est distan-
sima, quia si auctoritas debet esse vera, et quod quod dicitur
verum, et etiam ostendat esse verum, si potest per aliam viam, quod
sit illa, quam tenet aduersarius, et cum ad finem
et hanc potestatem, vel saltem sic exponat, quod non sit
quod est, et quod si aduersarius artifice superius
est, nec multum acquiescere verum, tunc ferat se ad
de unoquoque ad aliud, et de una parte itaque ad
alia, succedendo aduersarium et tunc de uno
ad aliud, et subito multiplicando rationes, uti
causam de multiplicacione dictum est, ita quod finaliter
si potest concludat eundem, et si aduersarius omnino in
persequente obstinatus est, finem imponat dispu-
tationi, qui inutilis est, et est indignus ad attingen-
dum veritatem, et est quod autem non disputet cum illo
qui omnino est rudis, nec habet intellectum firmum,
qui cum rudis quilibet sciam istam, quod alta est
et subtilis, non attingit, vilipendit eam, et de se
qui est ex parte ipsius quilibet arbitrat se iudi-
cans, in se eam esse nullam, et est quod autem cum
disputare multum consideret, quod ad hoc quod sit bona
et appetens disputatio loci, et tempus, sanctorum,
tranquillitas, et aliorum quod sunt istis similia, oportet
tranquillitate per captationem, et quod hoc sit cum alac-
ritate et modesta, absque turbacione et strepitu,
quia cum turbacionibus et aliis quod sunt permixtionibus, alta
per profunda et subtilia huiusmodi sunt bono modo

intelligitur pferri no pnt / q. e q. acta dicitur
 tando dicitur exempla p. a. & bona ad p. o.
 sicut qui mult p. bare / q. quia / sufridiget igne
 det istud ex. / sicut ignis calefacit aqua cale
 faciendo aere / & aer calefaciendo aqua / p. flu
 endo i. p. a. sua humiditate calefacit / sic aq.
 frigidificando tra. / & tra. desiccando igne / p. flu
 ens i. p. o. sua siccitate frigidificat / sic aq.
 at igne / p. te mediu. / & si acta mult p. bare / q.
 i. dia. eterna bonitas magitudo & eternitas
 hant p. hos actus / dicit istud ex. / sicut deus
 h. p. u. acta p. suu. p. teller. p. telludo / & p. sua
 voluntate diligendo / & sic p. sua bonitate boni
 ficando & p. sua infirmitate / & p. sua etni
 tate etnando / id. e. q. acta dicitur cum
 solibus suis faceret dies / & si eas plue
 nestant / ondat eis loca / i. quib. p. tates sig.
 sunt / ut patet in mo. p. n. estigandi / p. n. emedi
 docendi / applicandi / misceudi / & c. / ubi gra.
 circa modu. 2. te de. c. / p. acta obice / q.
 ipa. impossibilis e. / qm. p. ipam. se. q. p. tellus. det
 p. n. tions. int. se. absq. p. telligibilib. acquisit.
 ab ex. q. e. impo. et p. tu. / Si tu. solares. h.
 solue. nestant / adducit p. os ad. v. am. de. g.
 p. q. sig. tu. est / q. p. tellus. h. p. u. p. teller. tu.
 p. telligib. / & p. tellige. / & ista. tu. dicitur ad. ac
 tu. p. n. p. n. tu. / cu. p. telligib. l. tate. app. tu. / sc.
 e. p. telligib. l. tate. leonis. rose. & c. / qua. acquirit
 in. sua. p. n. p. tellig. / Et ad. hoc. q. p. n. tu. de
 p. n. l. tate. / & et. illa. de. modalitate. / Et. istud
 istud. ex. / hoc. declarat. sic. ee. hois. qui. p. sua

a infinitate

ppa vita vivit / per no pt vine sine hoc q ab
ext / recipit comedendo / bibendo / et et cu quibz
vivit / Sicut e de disputando / dicendi e de
ultima pte . s. de declarando / *De*
ultima pte que e de declaratione /

Ista pte e de declaratione textus /
Declaro aut textus simpliciter
e in pura lectura / Sed gra ex
tusturamq textu / Et si aliquis difficulta
tis invenimus / illud declarabimq & exponemq
Notand q e q . 18 . pta sunt huius artis / q
. 9 . sunt i pma figura / et . 9 . i . 2 . / et sunt i quibz
. 9 . ut possint misti / et obinari ad invicem / ad
faciendu causas / Accipimq aut talia pta
eo q sunt magis generalia / nobisiora / vetera
& quodiora ad arte ista / plura aut non
accipimq / qm ista sufficiunt / et oia alia ptegra
reducibilia sunt ad ista / qm et non accipimq
eo q . 3 . tangunt ad unum nam exant hic
arte / ex quibz qstunt . 2 . figura / Reducibilia
quide sunt ad ista . 9 . pta alia ptegra / qm
sicut possumq ut pta intellectum et voluntatem
sic explicite intelligitur de memoria / que re
ducibilis e ad pta explicita / s. ad Durand /
In q . s . memoria Durand hitus qstudo
ptes acquiras / Et hoc e dm de ptegra / q
reducibilis e ad pta / et de iustia q reduc
bilis e ad equalitate / et de fide que reduc
bilis e ad virtute / et sic de aliis / In capto
de figuris dicit q p qntitate et tpus figuratur

p^o acti^one sicut sunt. q^o p^odicamenta vid^o
 sciend^o est q^o de q^uantitate q^u est p^o acti^one locu
 ti sum^o sufficient^{er} inf^{er} in ca^o de regulis in
 reg^o de ff. de qualitate in r^ota de g. de te
 pore in r^ota de h. de loco in r^ota de q. de re^otae
 ante in tangulis. 2° p^o de acti^one z passione
 et mixtione p^o q^u qui bonitas iⁿ q^uo similitudine
 sua influit ceteris p^o q^u est agus, et q^ulibet p^o q^u
 illa recipies similitudine est p^o q^u Similit^{er}
 signatu^o est de hoc in r^ota de g. vbi loquim^{ur}
 de p^o et appato. p^o aut^{em} p^o q^u est agus, app
 ato aut^{em} p^o q^u Similit^{er} est in mixtione p^o q^u magister est d^ono
 est o^{mn} p^o q^u p^o q^u affinitate sunt in bonitate. iⁿ q^uo
 ipa g^o q^u est os applicat^{ur} et ea iⁿ se affinitat^{ur}
 sicut patet in dicto ca^o de mixtione, et in
 p^o q^u q^u sig^o sunt in r^ota, et iste situs est
 int^{er}secus. Ext^{er}secus aut^{em} p^o q^u in homine
 stante, ul^o p^o q^ute, ul^o iace^{re} et sicut domus iⁿ
 ciuitate, et iste situs ext^{er}secus sic se h^o ad
 locu^o sicut t^{er}pus ad motu^o. h^oitus aut^{em} est sicut
 in est p^o q^u iⁿ quo intelligibilis p^o q^u g^o q^u
 est h^oitus in quo p^o q^u h^oitus est iⁿ p^o q^u
 g^o q^u p^o q^u sicut p^o q^u est in artib^{us} me
 chanicis z p^o q^u p^o q^u ac appatis, sicut
 corpus ho^o h^oitus est vestib^{us}, et sic via h^oitus
 est int^{er} et ali^o ext^{er}. Sic signatu^o est. Sub istis at
 .q^o p^odicamenta p^o q^u p^o q^u acti^one sunt multa,
 sicut color signa^o vide^{re} et o^{mn} q^u o^{mn} reducuntur
 ad p^o q^u. p^o hoc aut^{em} q^u diximus de q^u p^o q^u
 p^o cognosci qualite^o acti^one q^u sicut in p^o q^u et

qualiter influunt ab ipsis et reflunt, sicut
bonitas que grialis est, in qua consistit sua magis
sua diuersitas que accidentales sunt. Et ibi sunt
causalitas, quantitas, qualitas et cetera. Et dicitur
in difficultatibus per hoc quod veritas est id quod est verum de
bonitate et magis et cetera. Iustitiam est quod veritas est
hoc per hoc quod bonitas magnitudo et cetera per se sunt
vera et actus eorum sunt veri. Dicitur in fine
cuiuslibet capituli. scilicet de difficultatibus per hoc quod per hoc
per hoc quod per hoc per unum modum sunt substantia, et per alium
modum sunt accidentia. hoc autem fit per declarandum
hoc modo. substantia est magis magna et cetera quam actus, et
hoc est quod magis habet de esse, actus vero minus. sic
significatum est in 2. parte de deo. et est in vita
de deo. cum substantia sit per suam propria forma, et per suam
propria materia, ut in 2. parte de deo. significatum est
per actus non est nisi per suam propria forma. Item substantia
habet in se propria substantiam possibilem et substantiam, ut in 2. parte
de deo. et significatum est. per actus non est sicut situm
de et figura substantie, sicut figura hominis, que est situm de
substantie hominis, non sequitur quod aliqua bonitas et cetera
non est substantia, ut non est substantia, quod actus proprie est bonum
et cetera, et substantia apparet, et quies est in actum, et non
in substantia, quod est ipse. Concluditur ergo quod aliqua bo
nitas, magnitudo et cetera est substantia. Et cum dicitur quod per
per unum modum sunt accidentia, iustitiam quod sunt per
accidentia effectum, a per substantiam primitio causatio
sicut bonitas que per se est, per per se primitio, et sua mag
nitude que actus est cum sit magna per magis, et sic
de aliis. Coniunctas autem per est actus, ut dicit
textus, quod coniunctas non per est substantia, si cum est

sicut sequeretur quod dicitur in rebus naturalibus, nam
 sicut quod dicitur ad bonitatem potest quod dicitur in
 sunt bonificationem boni et boni, sic quod dicitur
 quod dicitur ad bonitatem, si est sicut ponit quod dicitur
 et discordia in sicut dicitur contra etiam bonitatis,
 ita quod quod dicitur et quod dicitur sunt idem
 modo, quod est impossibile. // In casu de regulis in primo dicitur
 quod quod dicitur sunt et quod quod dicitur quod dicitur, vnde sciendum
 est quod dicitur dicitur, eo quod ipse dicitur et per se dicitur reguntur
 autem ad investigandum sunt propositum, scilicet veritatem
 et naturam secreti, quod per artes istas per quod dicitur re-
 gulas investigantur. Sicut autem quod dicitur, eo quod
 sub forma quod dicitur et interrogandi ponitur. Circa
 capitulum istum quod est de tempore mundi, quod tempus
 est illa forma cum qua homo mundum percipit, scilicet in
 stans ut inquit, et tempus est per se dicitur de cetero, scilicet
 statum stabilem et stabile, que sunt ex se sicut
 et hinc autem ac figurati sunt ex tempore figurati tempore
 figurati et tempore figurati, quod sunt de quod tempus, et
 figurati sunt, sicut tempus est in statum, et in
 aliis sicut mobilibus mobile, ut inquit, scilicet per
 dicitur de cetero. Item tempus habet sua figurati, tempore
 presentis presentis et futuro, vnde motus statum, scilicet
 per prima presentis dicitur de cetero, tempus est de se ipso, et per
 est de tempore, tempore et tempore, et dicitur, scilicet est
 et figurati influxa et canalizata ab ipso con-
 cretis statibus, scilicet per se presentis dicitur de cetero, tempus
 est subdita forma sicut hinc autem extempore, item
 tempus habet modum, ex quo id quod est per prima presentis dicitur
 de modalitate, in quo est per totum unum, per quod
 unum, et omnia quod in eo sunt contenta, in tempore
 continentur. // per se presentis tempus est in loco, cum

quantitate quantitate et est eius una forma in alia
tempus habet modum existendi in univ[er]so et univ[er]su
habet modum in suis partibus particularibus, motum mo-
bile et mobile, ex quibus per tempus influxa est
et similitudo eorum, et hoc mult[um] 2. et 3. per se de
modalitate, item tempus est in se de substantia
te et cum quo se agit movendo in tempore
primo per se, 2. 3. et per se ipsum, qui tempus cum
motu, tempus in movendo in mobili et mobile,
Civitas. 8. item, que de loco notanda est, glo-
cus est illa forma, per quam se collocabilis,
et ipse locus est de se ipso, ut mult[um] prima per se
de se, et per se per se de locante et locabile, per
accus et locus per influxa a se collocante et
collocabili, sicut autem forma que collocans
et una collocabilis, et per se per se locus est
hinc per se, item locus movet in se modalitate
exite uno loco in alio sicut in estate, in se quodlibet
se collocat in alio, de quo elemento locus
est influxus et caracteratus, ut patet in dea
vno ostentato ex auro et argento, exite auro
in argento, et argento in auro, et hoc idem per se in
vno limphato, item per se de substantia vna
locus est cum alio, sicut locus auri cum loco argenti
et locus argenti cum loco auri, qui ex ipso quodlibet
est de auro, et ex ipso locus, locus generalis de
nari augmentatus est, qui locus est per se dea
in ipso et separabilis, et sic de loco vni sibi ipso
et separabili, qui cum sua propria collocabilitate
collocabilis est in amp[ul]ora, in qua ipse vni est
In ca[us]o de modo explicandi terminos qui in

plicatos dicitur q̄ iinvestigata aliqua q̄one
 affirmatiua p̄ aliqua p̄c̄ explicata si volumus
 iinvestigare negatiua debemus accipere p̄c̄ p̄p̄s
 p̄iis oio q̄tra Et hoc ē qui sicut affirmatiua
 ē q̄ negatiua cū magis ē q̄tra sic negatiua
 ē q̄tra affirmatiua cū minoritate ē q̄tra
 tate vnde se q̄ ne ē nulla p̄ q̄rietatem
 ē minoritate et affirmatiua ē da per
 magis ē q̄tra Verumpt̄m̄ iste modus iinvesti
 gandi sp̄alis ē in arte ista q̄dus aut qui
 gialis ē sicut q̄ a^{ta} debet iinvestigare tam
 affirmatiua q̄ negatiua p̄ ead̄m p̄c̄ Sen
 tencia v̄ ē iurencia huius ex de reduciendo
 terminos iexplicitos patet illis qui hanc p̄am
 hnt i hnt et ē declarat sufficere in p̄
 cessu huius lecture et id sufficit q̄d dicitur
 ē de ip̄s // In cao de tabula d̄ q̄ iinvesti
 gaco que fit i tabla ē in alior̄ q̄tra sig
 nificacois vitatu q̄ illa que fit i figuris
 Et hoc ē q̄ i tabula plenior ē ē magis expressa
 mixtio p̄c̄ et ita et q̄binaco terminoz et
 maior multiplicaco v̄onū ut patet i iusendo
 de una colūna in alia sicut de colūna
 de .b. c. d. ad colūna .b. c. e. et de colūna
 de .b. c. e. ad colūna de .b. c. ff. et sic de aliis
 et ista ē ca. quare iste libellus denouatur
 a tabula ē dicitur tabula gialis // In cao p̄
 de q̄tra vbi d̄ de .4. q̄tra que soluntur
 dicens ē explicite // p̄na q̄d ē v̄^l deus sit
 ita magis bonus ē etus p̄ sua op̄ationem
 ituscat sicut p̄ sua ēm // Et in ista q̄one

Intendit autē dare modū soluedi p̄ p̄m et
p̄ itas, p̄ p̄m ante sicut p̄ bonitate, que est
vō deo, ut p̄ducit bonū, et p̄ ipā bonitas
ē magna et etna, ē vō deo, ut p̄ducit bonū
magnum et etnū. Et ita de b. hoc dicit p̄m
sua q̄sionē, negando vō nō. Et ita de c.
p̄ affirmatiua, cū ita de b. q̄sionē h̄t. Cū
deus sit vō bonū magnum et etnū, et h̄t in
se cōiecta q̄sionē, ut mult. 2^a p̄s vō de c. Et
3^a cū deus sit in sua cōiecta, actus purus bo
nū magnum et etnū. Et ita deus h̄t in sua cō
sic bonos actus p̄ bonitate, magis et etnitate,
sicut p̄ suū intellectū, et p̄ suā voluntatē. Et sic
de vō de d. cū deus nō sit subditus alicui,
et sit ex se ipō, et nō de aliquo alio. Etiam ē
de suis dignitatibz, sicut suus intellectus de suo
p̄o intellectu, pure et intelligē, vnde oīa
ista sic q̄sionē et reducit ad p̄sionē. s. ad
soluedi q̄sionē p̄sionē sunt ad media ad fa
ciendū silogismū. Et q̄sionē ex volumē solue
q̄sionē p̄m modū et figurā hoc modo. Omnis
bonitas q̄ ē magna et etna ē vō bono q̄
p̄ducit bonū magnum et etnū. p̄sionē dicit bonitas
est magna et etna, q̄ dicit bonitas ē vō deo,
q̄ agit bonū magnum et etnū. Et sic declara
tū ē q̄ deus ē ita bonū magnum et etnū p̄
sua op̄ationē intus se, sicut p̄ sua cōiecta.
Et sicut nō p̄t alia media reducit ad silogismū
et ex ipis formant vō ad q̄sionē, vnde istud
ex^m sufficit p̄ omnibz. In ultimo ca^o po

motu quos generales et speciales, quare solus
 significatur per litteras, unde dicitur de ordine litterarum
 cuilibet quod appetit, et per illas solus quos per
 signas et proprietates litterarum, quare declarant quos
 et et signis quos solent, ubi gratia. **Questio est**
ut voluntas tunc diligat deum in bonitate
 quod in se ipsa. Et ista quod difficilis est ad intellectu
 gerit, habet autem litteras. b. g. t. b. que littere docent
 quicquid questio intendit dicitur. scilicet quod voluntas di-
 ligat in se ipsa distinctionem sui proprie coelestis, volu-
 tum volubilis et velle, et sunt sua quod coelestia
 primaria. Ita et natura, et quiescit in hoc in quod sit
 bona per bonitatem. Illa autem quiete voluntas bene
 non possit in ipsis sine deum exite in bonitate
 per sui quod et coelestis velle primarium naturam et
 naturale bonificati^m bonif^{le} et bonificare
 ex quibus quare voluntatis sunt habitata et
 habitata. Diligit quod voluntas sic eadem distincta
 in bonitate sicut in se ipsa. **Item**. b. g. t. b.
 Sunt magistri et doctores in quod ista, qui do-
 cent facere quod, sicut b. cum diffinitione bonita-
 tis et deum, et cum utrum, que est prima regula,
 et sic de g. et de t. b. qui bonitas est velle distac-
 tione in voluntatum volubile et velle, cum sit bona
 et t. b. docet quod amabilis est distinctio in
 bonificati^m bonif^{le} et bonif^{le}, distinguendo inter
 intellectuale et intellectuale, que sunt in augto
 de b. 2. significat, et g. docet quiete in voluntate
 velle distinctiois bonificati^m bonif^{le} et bonificati^m

voluntati volubilis et velle // Et sicut deus
ex^m in ista qoe et suis finibus poulis sic
pt fieri et intelligi in aliis // Sit q' bndictio
et laudatio deus gl'iosus, qui vivit et regnat
in p'ra p'ter, Amen

Finit Raymundus haulectam
in civitate Janne Anno dñi
1209. Die p'ua mensis febru-
arii ad honore ihu xpi, cui hoc opus et
alia sua opa comendavit devote

ars

Ars bona ~~ad~~

adria
de tno
uero
uero

Fragment of a blue and white decorative label with a geometric pattern.

Fragment of a paper label with faint, illegible markings and a dark stain.

11041